Acest document are doar scop informativ și nu produce efecte juridice. Instituțiile Uniunii nu își asumă răspunderea pentru conținutul său. Versiunile autentice ale actelor relevante, inclusiv preambulul acestora, sunt cele publicate în Jurnalul Oficial al Uniunii Europene și disponibile pe site-ul EUR-Lex. Aceste texte oficiale pot fi consultate accesând linkurile integrate în prezentul document.

►B REGULAMENTUL (UE) NR. 1308/2013 AL PARLAMENTULUI EUROPEAN ȘI AL CONSILIULUI

din 17 decembrie 2013

de instituire a unei organizări comune a piețelor produselor agricole și de abrogare a Regulamentelor (CEE) nr. 922/72, (CEE) nr. 234/79, (CE) nr. 1037/2001 și (CE) nr. 1234/2007 ale Consiliului

(JO L 347, 20.12.2013, p. 671)

Astfel cum a fost modificat prin:

		Jurnalul Oficial		
		NR.	Pagina	Data
►M1	Regulamentul (UE) nr. 1310/2013 al Parlamentului European și al Consiliului din 17 decembrie 2013	L 347	865	20.12.2013
►M2	Regulamentul delegat (UE) 2016/1166 al Comisiei din 17 mai 2016	L 193	17	19.7.2016

rectificat prin:

►C1 Rectificare, JO L 189, 27.6.2014, p. 261 (1308/2013)

►C2 Rectificare, JO L 130, 19.5.2016, p. 8 (1308/2013)

▼B

REGULAMENTUL (UE) NR. 1308/2013 AL PARLAMENTULUI EUROPEAN ȘI AL CONSILIULUI

din 17 decembrie 2013

de instituire a unei organizări comune a piețelor produselor agricole și de abrogare a Regulamentelor (CEE) nr. 922/72, (CEE) nr. 234/79, (CE) nr. 1037/2001 și (CE) nr. 1234/2007 ale Consiliului

PARTEA I

DISPOZIȚII INTRODUCTIVE

Articolul 1

Domeniul de aplicare

(1) Prezentul regulament instituie o organizare comună a piețelor pentru produsele agricole, care înseamnă toate produsele enumerate în anexa I la tratate, cu excepția produselor din pescuit și din acvacultură, astfel cum sunt definite în actele legislative ale Uniunii care reglementează organizarea comună a piețelor produselor din pescuit și din acvacultură.

(2) Produsele agricole, astfel cum sunt definite la alineatul (1), se împart în următoarele sectoare enumerate în părțile respective din anexa I:

(a) cereale, partea I;

(b) orez, partea II;

(c) zahăr, partea III;

(d) furaje uscate, partea IV;

(e) semințe, partea V;

(f) hamei, partea VI;

(g) ulei de măsline și măsline de masă, partea VII;

(h) in și cânepă, partea VIII;

(i) fructe și legume, partea IX;

(j) produse din fructe și legume procesate, partea X;

(k) banane, partea XI;

(l) vin, partea XII;

(m) pomi și alte plante vii, bulbi, rădăcini și altele asemănătoare, flori tăiate și frunziș ornamental, partea XIII;

▼B

(n) tutun, partea XIV;

(o) carne de vită și mânzat, partea XV;

(p) lapte și produse lactate, partea XVI;

(q) carne de porc, partea XVII;

(r) carne de oaie și de capră, partea XVIII;

(s) ouă, partea XIX;

(t) carne de pasăre, partea XX;

(u) alcool etilic de origine agricolă, partea XXI;

(v) produse apicole, partea XXII;

(w) viermi de mătase, partea XXIII;

(x) alte produse, partea XXIV.

Articolul 2

Dispoziții generale din cadrul politicii agricole comune (PAC)

Regulamentul (UE) nr. 1306/2013 și dispozițiile adoptate în temeiul acestuia se aplică în ceea ce privește măsurile prevăzute în prezentul regulament.

Articolul 3

Definiții

(1) În sensul prezentului regulament, se aplică definițiile privind anumite sectoare, stabilite în anexa II.

(2) Definițiile stabilite în anexa II partea II secțiunea B se aplică numai până la sfârșitul anului de comercializare 2016/2017 pentru zahăr.

(3) Se aplică definițiile prevăzute în Regulamentul (UE) nr. 1306/2013, în Regulamentul (UE) nr. 1307/2013 ([1]) al Parlamentului European și al Consiliului și în Regulamentul (UE) nr. 1305/2013 al Parlamentului European și al Consiliului ([2]), în scopul aplicării prezentului regulament, cu excepția cazurilor în care există prevederi contrare în prezentul regulament.

([1]) Regulamentul (UE) nr 1307/2013 al Parlamentului European și al Consiliului din 17 decembrie 2013 de stabilire a unor norme privind plățile directe acordate fermierilor prin scheme de sprijin în cadrul politicii agricole comune și de abrogare a Regulamentului (CE) nr. 637/2008 al Consiliului și a Regulamentului (CE) nr. 73/2009 al Consiliului (A se vedea pagina 608 din prezentul Jurnal Oficial).

([2]) Regulamentul ((UE) nr 1305/2013 al Parlamentului European și al Consiliului din 17 decembrie 2013 privind sprijinul pentru dezvoltare rurală acordat din Fondul european agricol pentru dezvoltare rurală (FEADR) și de abrogare a Regulamentului (CE) nr. 1698/2005 al Consiliului (A se vedea pagina 487 din prezentul Jurnal Oficial).

▼B

(4) Pentru a lua în considerare particularitățile din sectorului orezului, Comisia este împuternicită să adopte, în conformitate cu articolul 227, acte delegate care să modifice definițiile referitoare la sectorul orezului stabilite în anexa II partea I în măsura în care este necesar pentru actualizarea definițiilor din perspectiva evoluțiilor pieței.

(5) În sensul prezentului regulament:

(a) „regiuni mai puțin dezvoltate” înseamnă regiunile definite ca atare la articolul 90 alineatul (2) primul paragraf litera (a) din Regulamentul (UE) nr. 1303/2013 al Parlamentului European și al Consiliului ([1]).

(b) „fenomen meteorologic nefavorabil care poate fi asimilat unui dezastru natural” înseamnă condiții meteorologice cum ar fi gerul, grindina, gheața, ploaia sau seceta care distrug mai mult de 30 % din producția medie anuală a unui fermier dat în perioada de trei ani anterioară sau într-o perioadă medie de trei ani bazată pe o perioadă de cinci ani anterioară, excluzând valorile minime și maxime.

Articolul 4

Modificări ale nomenclaturii Tarifului Vamal Comun utilizate pentru produsele agricole

Acolo unde este cazul, pentru a lua în considerare modificările aduse Nomenclaturii combinate, Comisia este împuternicită să adopte, în conformitate cu articolul 227, acte delegate care să adapteze descrierea produselor și trimiterile din prezentul regulament la pozițiile sau subpozițiile din Nomenclatura combinată.

Articolul 5

Rate de conversie pentru orez

Comisia poate adopta acte de punere în aplicare prin care:

(a) se stabilesc ratele de conversie pentru orez pentru diferite stadii de procesare, respectiv costurile de procesare și valoarea produselor secundare;

(b) se adoptă toate măsurile necesare cu privire la aplicarea ratelor de conversie pentru orez.

Respectivele acte de punere în aplicare se adoptă în conformitate cu procedura de examinare menționată la articolul 229 alineatul (2).

([1]) Regulamentul (UE) nr. 1303/2013 al Parlamentului European și al Consiliului din17 decembrie 2013 de stabilire a unor dispoziții comune privind Fondul european de dezvoltare regională, Fondul social european, Fondul de coeziune, Fondul european agricol pentru dezvoltare rurală și Fondul european pentru pescuit și afaceri maritime, precum și de stabilire a unor dispoziții generale privind Fondul european de dezvoltare regională, Fondul social european, Fondul de coeziune și Fondul european pentru pescuit și afaceri maritime și de abrogare a Regulamentului (CE) nr. 1083/2006 al Consiliului (A se vedea pagina 85 din prezentul Jurnal Oficial).

▼B

Articolul 6

Anii de comercializare

Sunt stabiliți următorii ani de comercializare:

(a) de la data de 1 ianuarie la data de 31 decembrie a unui an dat, pentru sectoarele fructelor și al legumelor, al fructelor și al legumelor procesate și al bananelor;

(b) de la data de 1 aprilie la data de 31 martie a anului următor, pentru sectorul furajelor uscate și cel al viermilor de mătase;

(c) de la data de 1 iulie la data de 30 iunie a anului următor pentru:

(i) sectorul cerealelor;

(ii) sectorul semințelor;

(iii) sectorul uleiului de măsline și al măslinelor de masă;

(iv) sectorul inului și al cânepii;

(v) sectorul laptelui și produselor lactate;

(d) de la data de 1 august la data de 31 iulie a anului următor, pentru sectorul vitivinicol;

(e) de la data de 1 septembrie la data de 31 august a anului următor, pentru sectorul orezului;

(f) de la data de 1 octombrie la data de 30 septembrie a anului următor, pentru sectorul zahărului.

Articolul 7

Praguri de referință

(1) Se fixează următoarele praguri de referință:

(a) pentru sectorul cerealelor, 101,31 EUR/tonă pentru stadiul de comercializare cu ridicata a mărfurilor livrate la depozite, înainte de descărcare;

(b) pentru orezul nedecorticat, 150 EUR/tonă pentru calitatea standard astfel cum este definită la punctul A din anexa III, pentru stadiul de comercializare cu ridicata a mărfurilor livrate la depozite, înainte de descărcare;

(c) pentru zahărul de calitate standard, astfel cum este definit la punctul B din anexa III, în privința zahărului neambalat, franco fabrică:

(i) zahăr alb: 404,4 EUR/tonă;

(ii) zahăr brut: 335,2 EUR/tonă;

(d) pentru sectorul cărnii de vită și de mânzat, 2 224 EUR/tonă pentru carcasele de bovine masculi din clasa de conformație/gradul de acoperire cu grăsime R3, astfel cum este prevăzut în grila utilizată în Uniune pentru clasificarea carcaselor de bovine cu vârsta de opt luni sau mai mult, menționată la punctul A din anexa IV;

▼B

(e) pentru sectorul laptelui și al produselor lactate;

(i) 246,39 EUR pe 100 kg pentru unt;

(ii) 169,80 EUR/100 kg pentru lapte praf degresat;

(f) pentru carnea de porc, 1 509,39 EUR/tonă pentru carcasele de porc de calitate standard, definite în termeni de greutate și conținut de carne macră, astfel cum se stabilește în grila utilizată în Uniune pentru clasificarea carcaselor de porc menționată la punctul B din anexa IV, după cum urmează:

(i) carcasele care cântăresc de la 60 la mai puțin de 120 kg: clasa E;

(ii) carcasele care cântăresc de la 120 la 180 kg: clasa R;

(g) pentru sectorul uleiului de măsline:

(i) 1 779 EUR/tonă pentru ulei de măsline extra virgin;

(ii) 1 710 EUR/tonă pentru uleiul de măsline virgin;

(iii) 1 524 EUR/tonă pentru uleiul de măsline lampant cu două grade de aciditate liberă, această sumă fiind redusă cu 36,70 EUR/tonă pentru fiecare grad suplimentar de aciditate.

(2) Pragurile de referință prevăzute la alineatul (1) sunt revizuite constant de Comisie, ținând seama de criterii obiective, în special în funcție de evoluția producției, a costurilor de producție, îndeosebi a costurilor factorilor de producție, precum și în funcție de tendințele piețelor. Dacă este cazul, pragurile de referință se actualizează în conformitate cu procedura legislativă ordinară având în vedere evoluțiile producției și ale piețelor.

PARTEA II

PIAȚA INTERNĂ

TITLUL I

INTERVENȚIA PE PIAȚĂ

CAPITOLUL I

Intervenția publică și ajutorul pentru depozitarea privată

Secțiunea 1

Dispoziții generale privind intervenția publică și ajutorul pentru depozitarea privată

Articolul 8

Domeniul de aplicare

Prezentul capitol stabilește normele referitoare la intervenția pe piață în ceea ce privește:

(a) intervenția publică, dacă produsele sunt achiziționate de autoritățile competente ale statelor membre și sunt depozitate de acestea până la desfacere; și

▼B

(b) acordarea de ajutor pentru depozitarea produselor de către operatori privați.

Articolul 9

Proveniența produselor eligibile

Produsele eligibile pentru achiziție în cadrul intervenției publice sau pentru acordarea de ajutoare pentru depozitarea privată sunt originare din Uniune. De asemenea, dacă produsele provin din recolte, acestea trebuie să fi fost recoltate în Uniune, iar dacă provin din lapte, laptele respectiv trebuie să fi fost produs în Uniune.

Articolul 10

Grila utilizată în Uniune pentru clasificarea carcaselor

Grila utilizată în Uniune pentru clasificarea carcaselor se aplică în conformitate cu punctul A și, respectiv, B din anexa IV în sectorul cărnii de vită și mânzat în ceea ce privește carcasele de bovine cu vârsta de opt luni sau mai mult și în sectorul cărnii de porc în ceea ce privește porcii alții decât cei folosiți pentru reproducere.

În sectorul cărnii de oaie și de capră, statele membre pot aplica grila utilizată în Uniune pentru clasificarea carcaselor de oaie, în conformitate cu normele stabilite la punctul C din anexa IV.

Secțiunea 2

Intervenția publică

Articolul 11

Produse eligibile pentru intervenția publică

Intervenția publică se aplică pentru produsele următoare, în conformitate cu condițiile stabilite în prezenta secțiune, precum și cu orice cerințe și condiții suplimentare care pot fi stabilite de Comisie prin intermediul unor acte delegate, în temeiul articolului 19, și al unor acte de punere în aplicare, în temeiul articolului 20:

(a) grâu comun, grâu dur, orz și porumb;

(b) orez nedecorticat;

(c) carne proaspătă sau refrigerată din sectorul cărnii de vită și mânzat, încadrate la codurile NC 0201 10 00 și 0201 20 20-0201 20 50;

(d) unt produs direct și exclusiv din smântână pasteurizată obținută direct și exclusiv din lapte de vacă într-o întreprindere agreată din Uniune, cu un conținut minim de grăsimi butirice de 82 % din greutate și cu un conținut maxim de apă de 16 % din greutate;

▼B

(e) lapte praf degresat de calitate superioară obținut din lapte de vacă prin procedeul pulverizării într-o întreprindere agreată din Uniune, cu un conținut minim de materie proteică de 34 % din greutatea substanței uscate, fără grăsimi.

Articolul 12

Perioadele de intervenție publică

Intervenția publică este disponibilă pentru:

(a) grâu comun, grâu dur, orz și porumb, de la 1 noiembrie la 31 mai;

(b) orez nedecorticat, de la 1 aprilie la 31 iulie;

(c) carnea de vită și mânzat, pe durata întregului an;

(d) unt și lapte praf degresat, de la 1 martie la 30 septembrie.

Articolul 13

Deschiderea și închiderea intervenției publice

▼C2

(1) În cursul perioadelor menționate la articolul 12, intervenția publică:

▼B

(a) este deschisă pentru grâul comun, unt și laptele praf degresat;

(b) poate fi deschisă de Comisie, prin intermediul unor acte de punere în aplicare, pentru grâu dur, orz, porumb și orez nedecorticat (inclusiv soiuri sau tipuri specifice de orez nedecorticat), dacă situația de pe piață impune acest lucru. Actele de punere în aplicare respective sunt adoptate în conformitate cu procedura de examinare menționată la articolul 229 alineatul (2);

(c) poate fi deschisă de Comisie pentru sectorul cărnii de vită și mânzat, prin intermediul unor acte de punere în aplicare adoptate fără a se aplica procedura menționată la articolul 229 alineatul (2) sau (3), în cazul în care prețul mediu de piață în decursul unei perioade reprezentative stabilite în temeiul articolului 20 primul paragraf litera (c) într-un stat membru sau într-o regiune a unui stat membru, înregistrat pe baza grilei utilizate în Uniune pentru clasificarea carcaselor de bovine menționate la punctul A din anexa IV, este mai mic de 85 % din pragul de referință stabilit la articolul 7 alineatul (1) litera (d).

▼B

(2) Comisia poate adopta acte de punere în aplicare prin care să închidă intervenția publică pentru sectorul cărnii de vită și mânzat în cazul în care, în decursul unei perioade reprezentative stabilite în temeiul articolului 20 primul paragraf litera (c), nu mai sunt îndeplinite condițiile prevăzute la prezentul articol alineatul (1) litera (c). Respectivele acte de punere în aplicare se adoptă fără a se aplica procedura menționată la articolul 229 alineatul (2) sau (3).

Articolul 14

Achizițiile la preț fix sau prin procedură de atribuire

Atunci când intervenția publică este deschisă în conformitate cu articolul 13 alineatul (1), măsurile privind stabilirea prețurilor de achiziție pentru produsele menționate la articolul 11, precum și, după caz, măsurile privind limitările cantitative atunci când achizițiile au loc la preț fix, se adoptă de către Consiliu în conformitate cu articolul 43 alineatul (3) din TFUE.

Articolul 15

Prețul de intervenție publică

(1) Prețul de intervenție publică înseamnă:

(a) prețul la care produsele sunt achiziționate în cadrul intervenției publice dacă acest lucru se face la preț fix; sau

(b) prețul maxim la care produsele eligibile pentru intervenția publică pot fi achiziționate, dacă acest lucru se face prin procedură de atribuire.

(2) Măsurile de stabilire a nivelului prețului de intervenție publică, inclusiv valoarea majorărilor și a reducerilor, se adoptă de către Consiliu în conformitate cu articolul 43 alineatul (3) din TFUE.

Articolul 16

Principii generale privind desfacerea produselor din stocul de intervenție publică

(1) Desfacerea produselor achiziționate în cadrul intervenției publice are loc astfel încât:

(a) să se evite orice perturbare a pieței;

(b) să se asigure accesul egal la mărfuri, precum și egalitatea de tratament a cumpărătorilor; și

(c) să se respecte angajamentele care decurg din acordurile internaționale încheiate în conformitate cu TFUE.

(2) Produsele achiziționate conform intervenției publice pot fi desfăcute prin punerea lor la dispoziție pentru programul de distribuire de produse alimentare către persoanele cele mai defavorizate din Uniune astfel cum se prevede în actele juridice relevante ale Uniunii. ►C2 În acest caz, valoarea contabilă a acestor produse trebuie să fie la nivelul prețului pertinent de intervenție publică stabilit, menționat la articolul 15 alineatul (2) din prezentul regulament. ◄

▼B

(3) În fiecare an, Comisia publică detalii privind condițiile în care au fost vândute în anul anterior produsele achiziționate conform intervenției publice.

Secțiunea 3

Ajutorul pentru depozitarea privată

Articolul 17

Produse eligibile

Ajutorul pentru depozitarea privată se poate acorda pentru produsele enumerate în continuare, în conformitate cu condițiile stabilite în prezenta secțiune, precum și cu orice alte cerințe și condiții care urmează a fi adoptate de Comisie, prin intermediul unor acte delegate în temeiul articolului 18 alineatul (1) sau al articolului 19 și al unor acte de punere în aplicare în temeiul articolului 18 alineatul (2) sau al articolului 20:

(a) zahăr alb;

(b) ulei de măsline;

(c) fibre de in;

(d) carne proaspătă sau refrigerată de la bovine cu vârsta de opt luni sau mai mult;

(e) unt produs din smântână obținută direct și exclusiv din lapte de vacă;

(f) brânză;

(g) lapte praf degresat fabricat din lapte de vacă;

(h) carne de porc;

(i) carne de oaie și de capră.

Litera (f) de la primul paragraf se aplică doar în cazul brânzei care beneficiază de o denumire de origine protejată sau de o indicație geografică protejată în temeiul Regulamentului (CE) nr. 1151/2012, care este depozitată pentru o perioadă care depășește durata de maturare prevăzută în caietul de sarcini al produsului menționat la articolul 7 din regulamentul respectiv și/sau pentru o perioadă de maturare care contribuie la sporirea valorii brânzei.

Articolul 18

Condiții de acordare a ajutorului

(1) Pentru a se asigura transparența pieței, Comisia este împuternicită să adopte, în cazurile în care este necesar, în conformitate cu articolul 227, acte delegate prin care să stabilească condițiile în care se poate decide să acorde ajutor pentru depozitarea privată a produselor enumerate la articolul 17, ținând seama de:

(a) prețurile medii de piață înregistrate în Uniune și de pragurile de referință, precum și de costurile de producție ale produselor respective; și/sau

▼B

(b) necesitatea de a reacționa în timp util la o situație de pe piață deosebit de dificilă sau la evoluțiile economice cu un impact negativ semnificativ asupra marjelor din sectorul respectiv.

(2) Comisia poate să adopte acte de punere în aplicare prin care

(a) se acordă ajutor pentru depozitarea privată pentru produsele enumerate la articolul 17, ținând seama de condițiile menționate la alineatul (1) de la prezentul articol;

(b) se limitează acordarea ajutorului pentru depozitarea privată.

Respectivele acte de punere în aplicare se adoptă în conformitate cu procedura de examinare menționată la articolul 229 alineatul (2).

(3) Măsurile privind stabilirea nivelului ajutorului pentru depozitarea privată prevăzut la articolul 17 se adoptă de către Consiliu în conformitate cu articolul 43 alineatul (3) din TFUE.

Secțiunea 4

Dispoziții comune privind intervenția publică și ajutorul pentru depozitarea privată

Articolul 19

Competențe delegate

(1) Pentru a se garanta că produsele cumpărate în cadrul intervenției publice sau prin ajutor pentru depozitare privată sunt potrivite pentru depozitare pe termen lung și de o calitate bună, corectă și vandabilă, precum și pentru a lua în considerare particularitățile diferitelor sectoare în scopul asigurării utilizării rentabile a intervenției publice și a depozitării private, Comisia este împuternicită să adopte, în conformitate cu articolul 227, acte delegate prin care să stabilească cerințele și condițiile pe care trebuie să le îndeplinească produsele respective, în plus față de cerințele prevăzute în prezentul regulament. Respectivele cerințe și condiții vizează, pentru produsele achiziționate și depozitate, garantarea:

(a) calității acestora în ceea ce privește parametrii de calitate, grupurile de calitate, gradele de calitate, categoriile, caracteristicile și vechimea produsului;

(b) eligibilității acestora, în ceea ce privește cantitățile, ambalarea, inclusiv etichetarea, conservarea, contractele de depozitare anterioare, aprobarea întreprinderilor, precum și stadiul produselor cărora li se aplică prețul de intervenție publică și ajutorul pentru depozitarea privată.

▼B

(2) Pentru a lua în considerare particularitățile sectorului cerealelor și ale sectorului orezului nedecorticat, Comisia este împuternicită să adopte, în conformitate cu articolul 227, acte delegate prin care să se stabilească criteriile de calitate atât în ceea ce privește achizițiile, cât și vânzările de grâu comun, grâu dur, orz, porumb și orez nedecorticat.

(3) Pentru a asigura o capacitate de depozitare adecvată și eficiența sistemului de intervenție publică în ceea ce privește rentabilitatea, distribuția și accesul pentru operatori, precum și pentru a menține calitatea produselor achiziționate în cadrul intervenției publice pentru desfacerea acestora la finalul perioadei de stocare, Comisia este împuternicită să adopte, în conformitate cu articolul 227, acte delegate prin care să se stabilească:

(a) cerințele care trebuie să fie îndeplinite de spațiile de depozitare pentru toate produsele care fac obiectul intervenției publice;

(b) normele privind depozitarea produselor în interiorul și în afara statului membru responsabil pentru acestea și pentru tratarea acestor produse în ceea ce privește taxele vamale și toate celelalte sume care trebuie acordate sau percepute în cadrul PAC.

(4) Pentru a se garanta că ajutorul pentru depozitare privată are efectul dorit asupra pieței, Comisia este împuternicită să adopte, în conformitate cu articolul 227, acte delegate prin care să se stabilească:

(a) normele și condițiile aplicabile în cazul în care cantitatea depozitată este mai mică decât cantitatea contractată;

(b) condițiile pentru acordarea unui avans din respectivul ajutor;

(c) condițiile în care se poate decide că produsele care fac obiectul contractelor de depozitare privată pot fi repuse pe piață sau eliminate.

(5) Pentru a se asigura funcționarea adecvată a intervenției publice și a sistemelor de depozitare privată, Comisia este împuternicită să adopte, în conformitate cu articolul 227, acte delegate:

(a) prin care să se prevadă utilizarea procedurilor de atribuire care garantează accesul egal la mărfuri, precum și egalitatea de tratament a operatorilor;

(b) prin care să se stabilească condițiile suplimentare care trebuie îndeplinite de operatori pentru a facilita gestionarea și controlul eficient al sistemului pentru statele membre și operatori;

(c) prin care să se stabilească cerința impusă operatorilor de a constitui o garanție care să garanteze îndeplinirea obligațiilor acestora.

▼B

(6) Pentru a lua în considerare evoluțiile tehnice și necesitățile sectoarelor menționate la articolul 10, precum și necesitatea de a standardiza prezentarea diferitelor produse în scopul de a îmbunătăți transparența pieței, înregistrarea prețurilor și aplicarea măsurilor de intervenție pe piață, Comisia este împuternicită să adopte, în conformitate cu articolul 227, acte delegate prin care:

(a) se adaptează și actualizează dispozițiile din anexa IV privind grila utilizată în Uniune pentru clasificarea, identificarea și prezentarea carcaselor;

(b) se stabilesc dispoziții suplimentare referitoare la clasificarea, inclusiv de către clasificatori calificați, la gradarea pe clase, inclusiv prin tehnicile de clasificare automatizată, la identificarea, cântărirea și marcarea carcaselor, precum și la calcularea prețurilor medii în Uniune și la coeficienții de ponderare utilizați la calcularea prețurilor respective;

(c) se stabilesc, pentru sectorul cărnii de vită și mânzat, derogări de la dispoziții și derogări speciale care pot fi acordate de statele membre abatoarelor în care sunt sacrificate puține animale din specia bovină, precum și dispoziții suplimentare privind produsele în cauză, inclusiv dispoziții privind clasele de conformație și gradul de acoperire cu grăsime, iar pentru sectorul cărnii de oaie, dispoziții suplimentare privind greutatea, culoarea cărnii și gradul de acoperire cu grăsime și criteriile de clasificare a mieilor ușori;

(d) statele membre sunt autorizate să nu aplice grila pentru clasificarea carcaselor de porc și sunt autorizate să folosească și alte criterii de evaluare decât greutatea și conținutul de carne macră estimat sau să prevadă derogări de la grila respectivă.

Articolul 20

Competențe de executare în conformitate cu procedura de examinare

Comisia adoptă acte de punere în aplicare prin care să se stabilească măsurile necesare pentru aplicarea uniformă a prezentului capitol. Măsurile menționate pot viza în mod special:

(a) costurile pe care trebuie să le plătească operatorul în cazul în care produsele livrate pentru intervenție publică nu îndeplinesc cerințele minime de calitate;

(b) stabilirea capacității minime de depozitare pentru spațiile de stocare pentru intervenție;

(c) perioadele, piețele și prețurile de piață reprezentative necesare pentru aplicarea prezentului capitol;

▼B

(d) livrarea produselor care urmează să fie achiziționate în cadrul intervenției publice, costurile de transport care trebuie suportate de ofertant, preluarea produselor de către agențiile de plăți și plata;

(e) diferitele operațiuni aferente procesului de dezosare pentru sectorul cărnii de vită și mânzat;

(f) modalitățile practice pentru ambalarea, comercializarea și etichetarea produselor;

(g) procedurile pentru aprobarea întreprinderilor care produc unt și lapte praf degresat în sensul prezentului capitol;

(h) orice autorizație de depozitare în afara teritoriului statului membru în care produsele au fost achiziționate și depozitate;

(i) vânzarea sau eliminarea produselor achiziționate în cadrul intervenției publice, în special în ceea ce privește prețurile de vânzare, condițiile referitoare la scoaterea din depozit, utilizarea sau destinația ulterioară a produselor eliberate din stoc, inclusiv procedurile privind produsele puse la dispoziție spre a fi utilizate în cadrul programului menționat la articolul 16 alineatul (2), inclusiv transferurile între statele membre;

(j) în ceea ce privește produsele achiziționate în cadrul intervenției publice, dispozițiile privind posibilitatea pentru statele membre să vândă, sub propria lor răspundere, cantități mici rămase în depozit sau cantități care nu mai pot fi reambalate sau care s-au deteriorat;

(k) în ceea ce privește depozitarea privată, încheierea și conținutul contractelor dintre autoritatea competentă a statului membru și solicitanți;

(l) plasarea și păstrarea produselor în depozitare privată și scoaterea acestora din depozit;

(m) durata depozitării private și dispozițiile conform cărora această durată, odată specificată în contracte, poate fi scurtată sau prelungită;

(n) procedurile care trebuie urmate pentru achizițiile la preț fix, inclusiv procedurile pentru garanția care trebuie constituită și valoarea acesteia, sau pentru acordarea ajutorului stabilit în prealabil pentru depozitarea privată;

▼B

(o) recurgerea la proceduri de atribuire atât pentru intervenție publică, cât și pentru depozitarea privată, în special în ceea ce privește:

(i) depunerea ofertelor și cantitatea minimă pentru care se poate depune o ofertă;

(ii) procedurile pentru garanția care trebuie constituită și valoarea acesteia; și

(iii) selectarea ofertelor, asigurându-se că se acordă prioritate celor mai favorabile pentru Uniune și permițând totodată ca acest fapt să nu ducă neapărat la atribuirea unui contract;

(p) aplicarea grilelor utilizate în Uniune pentru clasificarea carcaselor de vită, de porc și de oaie;

(q) o prezentare a carcaselor și a semicarcaselor diferită de cea prevăzută la punctul A.IV din în anexa IV în vederea stabilirii prețurilor de piață;

(r) factorii de corecție care trebuie aplicați de statele membre pentru a fi utilizați pentru o prezentare diferită a carcaselor de vită și de oaie în cazul în care nu este utilizată prezentarea de referință;

(s) modalitățile practice pentru marcarea carcaselor clasificate și pentru calcularea de către Comisie a mediei ponderate a prețului din Uniune pentru carcasele de vită, porc și oaie;

(t) autorizarea statelor membre de a dispune, în ceea ce privește porcii sacrificați pe teritoriile lor, o prezentare a carcaselor de porc diferită de cea prevăzută la punctul B.III din anexa IV, dacă este îndeplinită una dintre următoarele condiții:

(i) practicile comerciale obișnuite de pe teritoriul lor diferă de prezentarea standard definită la anexa IV punctul B.III primul paragraf;

(ii) cerințele tehnice justifică această prezentare;

(iii) carcasele sunt jupuite în mod uniform;

(u) dispozițiile pentru revizuirea la fața locului a punerii în aplicare a clasificării carcaselor în statele membre de către un comitet al Uniunii alcătuit din experți ai Comisiei și experți numiți de statele membre, pentru a asigura acuratețea și fiabilitatea clasificării carcaselor. Aceste dispoziții prevăd ca Uniunea să suporte costurile rezultate din activitatea de revizuire.

Respectivele acte de punere în aplicare se adoptă în conformitate cu procedura de examinare menționată la articolul 229 alineatul (2).

▼B

Articolul 21

Alte competențe de executare

Comisia adoptă acte de punere în aplicare pentru a autoriza statele membre să utilizeze, pentru mieii cu greutatea carcasei mai mică de 13 kg, prin derogare de la punctul C.III din anexa IV, următoarele criterii de clasificare:

(a) greutatea carcasei;

(b) culoarea cărnii;

(c) gradul de acoperire cu grăsime.

Respectivele acte de punere în aplicare se adoptă fără a se aplica procedura menționată la articolul 229 alineatul (2) sau (3).

CAPITOLUL II

Scheme de ajutor

Secțiunea 1

scheme de îmbunătățire a accesului la alimente

Articolul 22

Grupul-țintă

Schemele de ajutor destinate îmbunătățirii distribuirii de produse agricole și a obiceiurilor alimentare ale copiilor vizează copiii care frecventează în mod regulat creșe, grădinițe sau instituții școlare de nivel primar sau secundar, care sunt administrate sau recunoscute de autoritățile competente din statele membre.

Subsecțiunea 1

Programul de încurajare a consumului de fructe și legume în școli

Articolul 23

Ajutor pentru aprovizionarea cu fructe și legume, fructe și legume procesate și produse pe bază de banane destinate copiilor

(1) Ajutoarele din partea Uniunii se acordă pentru:

(a) aprovizionarea instituțiilor de învățământ menționate la articolul 22 cu produse din sectorul fructelor și legumelor, al fructelor și legumelor procesate și al bananelor, destinate copiilor; și

(b) anumite costuri legate de logistică, precum și de distribuție, echipamente, promovare, monitorizare, evaluare și măsurile de însoțire.

▼B

(2) Statele membre care doresc să participe la program elaborează, la nivel național sau regional, o strategie prealabilă pentru punerea în aplicare a acestuia. Acestea prevăd, de asemenea, măsurile de însoțire necesare pentru a asigura eficacitatea programului și care pot include informații privind măsurile educative legate de obiceiurile alimentare sănătoase, lanțurile alimentare locale și lupta împotriva risipei de alimente.

(3) Cu ocazia elaborării strategiilor lor, statele membre întocmesc o listă a produselor din sectorul fructelor și legumelor, al fructelor și legumelor procesate și al bananelor care vor fi eligibile în cadrul programelor lor. Lista nu include produse care sunt enumerate în anexa V.

Cu toate acestea, în cazuri justificate corespunzător, ca de exemplu atunci când un stat membru dorește să asigure o gamă largă de produse prin programul său sau dorește ca programul său să fie mai atractiv, strategiile pot prevedea posibilitatea ca astfel de produse să devină eligibile doar în cazul în care se adaugă cantități limitate din substanțele enumerate în anexa menționată.

Statele membre asigură faptul că autoritățile lor competente în materie de sănătate aprobă lista acestor produse care sunt eligibile în cadrul programelor lor.

Statele membre își selecționează produsele pe baza unor criterii obiective care pot include aspecte legate de sănătate și mediu, caracterul sezonier, soiul sau disponibilitatea produsului, acordând prioritate, pe cât posibil, produselor originare din Uniune, în special achizițiilor locale, piețelor locale, lanțurilor de aprovizionare scurte sau beneficiilor pentru mediu.

(4) Măsurile de stabilire a ajutorului din partea Uniunii menționat la alineatul (1) se adoptă de către Consiliu în conformitate cu articolul 43 alineatul (3) din TFUE.

(5) Ajutorul Uniunii, menționat la alineatul (1), este alocat fiecărui stat membru în funcție de criterii obiective care au la bază proporția de copii cu vârste între șase și zece ani.

Statele membre care participă la regimul de ajutoare solicită în fiecare an un ajutor din partea Uniunii pe baza strategiei lor menționate la alineatul (2).

Măsurile privind stabilirea nivelului minim al ajutorului din partea Uniunii pentru fiecare stat membru care participă la regimul de ajutoare, precum și privind repartizarea indicativă și cea definitivă a ajutorului către statele membre se adoptă de către Consiliu în conformitate cu articolul 43 alineatul (3) din TFUE.

▼B

(6) Ajutorul din partea Uniunii prevăzut la alineatul (1) nu este utilizat pentru a înlocui finanțarea acordată oricăror programe naționale în derulare de încurajare a consumului de fructe în școli, care furnizează fructe și legume, fructe și legume procesate și banane, sau altor programe de distribuire la nivelul școlilor care includ astfel de produse.

Totuși, dacă un stat membru are deja în derulare un program care ar fi eligibil pentru obținerea de ajutor din partea Uniunii în temeiul prezentului articol și dacă acesta intenționează să extindă aplicarea lui sau să îl facă mai eficient, inclusiv în ceea ce privește grupul-țintă al programului, durata acestuia sau produsele eligibile, ajutorul Uniunii poate fi acordat dacă limitările stabilite în conformitate cu articolul 43 alineatul (3) din TFUE sunt respectate în ceea ce privește raportul dintre ajutorul Uniunii și cuantumul total al contribuției naționale. În acest caz, statul membru indică în strategia sa de punere în aplicare cum intenționează să își extindă programul sau să îl facă mai eficient.

(7) Statele membre pot acorda, pe lângă ajutoarele din partea Uniunii, un ajutor național, în conformitate cu articolul 217.

(8) Programul Uniunii de încurajare a consumului de fructe și legume în școli nu aduce atingere niciunui alt program național separat de încurajare a consumului de fructe și legume în școli care este compatibil cu dreptul Uniunii.

(9) Uniunea poate finanța, de asemenea, în conformitate cu articolul 6 din Regulamentul (UE) nr. 1306/2013, măsuri de informare, monitorizare și evaluare legate de programul de încurajare a consumului de fructe și legume în școli, inclusiv măsuri de sensibilizare a publicului cu privire la acest program și măsuri conexe de constituire a unei rețele.

(10) Statele membre participante la program aduc la cunoștința publicului, în locurile de distribuție a alimentelor, participarea lor la schema de ajutoare și faptul că acesta este subvenționat de Uniune.

Articolul 24

Competențe delegate

(1) Pentru a promova formarea unor obiceiuri alimentare sănătoase în rândul copiilor și pentru a se asigura că ajutorul îi vizează pe copiii din grupul-țintă menționat la articolul 22, Comisia este împuternicită să adopte, în conformitate cu articolul 227, acte delegate prin care se stabilesc norme referitoare la:

(a) criteriile suplimentare referitoare la direcționarea ajutorului de către statele membre;

(b) aprobarea și selectarea solicitanților ajutorului de către statele membre;

(c) elaborarea de strategii naționale sau regionale și măsurile conexe.

▼B

(2) Pentru a asigura utilizarea eficientă și direcționată a fondurilor din partea Uniunii, Comisia este împuternicită să adopte, în conformitate cu articolul 227, acte delegate prin care se stabilesc:

(a) metoda de realocare în ceea ce privește repartizarea orientativă a ajutorului menționată la articolul 23 alineatul (5) între statele membre pe baza cererilor de ajutor primite;

(b) costurile din cadrul strategiilor statelor membre eligibile pentru ajutor din partea Uniunii și posibilitatea fixării unui plafon global pentru anumite costuri;

(c) obligația statelor membre de a monitoriza și evalua eficacitatea programelor lor de încurajare a consumului de fructe și legume în școli.

(3) Pentru a spori gradul de sensibilizare cu privire la program, Comisia este împuternicită să adopte, în conformitate cu articolul 227, acte delegate care să impună statelor membre ca, printr-un program de încurajare a consumului de fructe și legume în școli, să aducă la cunoștința publicului caracterul de subvenționare al ajutorului din partea Uniunii.

Articolul 25

Competențe de executare în conformitate cu procedura de examinare

Comisia poate adopta acte de punere în aplicare prin care să se stabilească măsurile necesare pentru aplicarea prezentei subsecțiuni, inclusiv:

(a) informațiile care urmează să fie incluse în strategiile statelor membre;

(b) cererile de ajutor și plăți;

(c) metodele de promovare a schemei și măsurile de constituire a unor rețele la nivelul acesteia;

(d) prezentarea, formatul și conținutul rapoartelor de evaluare și de monitorizare realizate de statele membre care participă la programul Uniunii de încurajare a consumului de fructe și legume în școli.

Respectivele acte de punere în aplicare se adoptă în conformitate cu procedura de examinare menționată la articolul 229 alineatul (2).

Subsecțiunea 2

Programul de distribuire a laptelui în școli

Articolul 26

Ajutor pentru distribuirea de lapte și produse lactate către copii

(1) Se acordă ajutoare din partea Uniunii pentru distribuirea către copiii din instituțiile de învățământ menționate la articolul 22 a unor produse din lapte și lapte procesat încadrate la codurile NC 0401, 0403, 0404 90 și 0406 sau la codul NC 2202 90.

▼B

(2) Începând cu 1 august 2015, statele membre care doresc să participe la program trebuie să aibă în prealabil o strategie, la nivel național sau regional, pentru punerea în aplicare a acestuia. Acestea pot prevedea, de asemenea, măsuri de însoțire care pot include informații privind măsurile educative legate de obiceiurile alimentare sănătoase, lanțurile alimentare locale și lupta împotriva risipei de alimente și care sunt necesare pentru a asigura eficacitatea programului.

(3) Cu ocazia elaborării strategiilor lor, statele membre întocmesc o listă cuprinzând laptele și produsele lactate care vor fi eligibile în cadrul programelor lor respective, în conformitate cu normele adoptate de Comisie în temeiul articolului 27.

(4) Cu excepția distribuției de mese gratuite pentru copii în instituțiile de învățământ, ajutorul din partea Uniunii prevăzut la alineatul (1) nu este folosit pentru a înlocui finanțarea acordată oricăror programe naționale în derulare de încurajare a consumului de lapte și produse lactate sau altor programe de distribuție la nivelul școlilor care includ laptele și produsele lactate. Cu toate acestea, se poate acorda ajutor din partea Uniunii dacă un stat membru are deja în derulare un program care ar fi eligibil pentru obținerea de ajutor din partea Uniunii în temeiul prezentului articol și dacă intenționează să extindă aplicarea acestuia sau să îl facă mai eficient, inclusiv în ceea ce privește grupul-țintă al programului, durata acestuia sau produsele eligibile. În acest caz, statul membru indică în strategia sa de punere în aplicare cum intenționează să își extindă programul sau să îl facă mai eficient.

(5) Statele membre pot acorda, pe lângă ajutoarele din partea Uniunii, un ajutor național, în conformitate cu articolul 217.

(6) Programul Uniunii de încurajare a consumului de lapte și produse lactate în școli nu aduce atingere niciunui alt program național separat de încurajare a consumului de lapte și produse lactate în școli care este compatibil cu dreptul Uniunii.

(7) Măsurile cu privire la stabilirea ajutoarelor din partea Uniunii pentru întreaga gamă de lapte și produse lactate și a cantității maxime eligibile pentru ajutor din partea Uniunii, în conformitate cu alineatul (1), se iau de către Consiliu în conformitate cu articolul 43 alineatul (3) din TFUE.

(8) Statele membre participante la program aduc la cunoștința publicului, în locurile de distribuire a alimentelor, participarea lor la schema de ajutoare și faptul că acesta este subvenționat de Uniune.

Articolul 27

Competențe delegate

(1) Pentru a lua în considerare evoluția tendințelor în cazul modelelor de consum de produse lactate, inovațiile și evoluțiile de pe piața produselor lactate, disponibilitatea produselor pe diferite piețe ale Uniunii, precum și aspectele nutriționale, Comisia este împuternicită să adopte, în conformitate cu articolul 227, acte delegate prin care se stabilesc:

▼B

(a) produsele eligibile pentru ajutor în cadrul programului, în conformitate cu dispozițiile articolului 26 alineatul (1) și ținând seama de aspectele nutriționale;

(b) elaborarea de strategii naționale sau regionale de către statele membre, inclusiv măsurile de însoțire, după caz; și

(c) măsurile necesare pentru monitorizare și evaluare.

(2) Pentru a asigura utilizarea eficace și eficientă a ajutorului din partea Uniunii, Comisia este împuternicită să adopte, în conformitate cu articolul 227, acte delegate prin care se stabilesc:

(a) norme privind eligibilitatea beneficiarilor și a solicitanților de ajutor;

(b) cerința ca solicitanții să fie aprobați de statele membre;

(c) utilizarea produselor lactate care beneficiază de ajutor în pregătirea meselor servite în instituțiile de învățământ.

(3) Pentru a se asigura că solicitanții ajutorului își respectă obligațiile, Comisia este împuternicită să adopte, în conformitate cu articolul 227, acte delegate privind obligația de a constitui o garanție în cazul în care se efectuează o plată în avans din ajutor.

(4) Pentru a spori gradul de sensibilizare cu privire la schema de ajutoare, Comisia este împuternicită să adopte, în conformitate cu articolul 227, acte delegate care se precizează condițiile în care statele membre urmează să facă cunoscută participarea lor la programul de ajutor și faptul că acesta este subvenționat de Uniune.

(5) Pentru a se asigura reflectarea ajutorului în prețul la care produsele sunt disponibile în cadrul programului, Comisia este împuternicită să adopte, în conformitate cu articolul 227, acte delegate prin care se stabilesc norme privind instituirea monitorizării prețurilor în cadrul programului.

Articolul 28

Competențe de executare în conformitate cu procedura de examinare

Comisia poate adopta acte de punere în aplicare prin care se stabilesc măsurile necesare pentru aplicarea prezentei subsecțiuni, inclusiv cu privire la:

(a) procedurile care să garanteze respectarea cantității maxime eligibile pentru ajutoare;

▼B

(b) procedurile privind garanția care trebuie constituită și cuantumul acesteia, în cazul în care este efectuată o plată în avans;

(c) informațiile care să le fie furnizate statelor membre pentru aprobarea solicitanților, cereri de ajutor și plăți;

(d) metodele de promovare a schemei;

(e) gestionarea sistemului de monitorizare a prețurilor conform articolului 27 alineatul (5).

Respectivele acte de punere în aplicare se adoptă în conformitate cu procedura de examinare menționată la articolul 229 alineatul (2).

Secțiunea 2

Ajutorul în sectorul uleiului de măsline și al măslinelor de masă

Articolul 29

Programe de sprijinire a sectorului uleiului de măsline și al măslinelor de masă

(1) Uniunea finanțează programe de lucru trienale care urmează să fie stabilite de organizații de producători recunoscute în temeiul articolului 152, asociații ale organizațiilor de producători recunoscute în temeiul articolului 156 sau organizațiile interprofesionale recunoscute în temeiul articolului 157 în unul sau mai multe dintre domeniile următoare:

(a) monitorizarea și gestionarea pieței în sectorul uleiului de măsline și al măslinelor de masă;

(b) ameliorarea impactului cultivării măslinelor asupra mediului;

(c) îmbunătățirea competitivității culturilor de măsline prin modernizare;

(d) ameliorarea calității producției de ulei de măsline și de măsline de masă;

(e) sistemul de trasabilitate, certificarea și protejarea calității uleiului de măsline și a măslinelor de masă, în special monitorizarea calității uleiurilor de măsline vândute consumatorilor finali, sub autoritatea administrațiilor naționale;

(f) difuzarea informațiilor privind acțiunile desfășurate de organizațiile de producători, de asociațiile organizațiilor de producători sau de organizațiile interprofesionale în vederea îmbunătățirii calității uleiului de măsline și a măslinelor de masă.

(2) Finanțarea de către Uniune a programelor de lucru menționate la alineatul (1) este:

(a) 11 098 000 EUR pe an pentru Grecia;

(b) 576 000 EUR pe an pentru Franța; și

(c) 35 991 000 EUR pe an pentru Italia.

▼B

(3) Finanțarea maximă de către Uniune a programelor de lucru menționate la alineatul (1) este limitată la sumele rezervate de statele membre. Finanțarea maximă a costurilor eligibile este:

(a) 75 % pentru activitățile desfășurate în domeniile menționate la alineatul (1) literele (a), (b) și (c);

(b) 75 % pentru investițiile în active fixe și 50 % pentru alte activități desfășurate în domeniul menționat la alineatul (1) litera (d);

(c) 75 % pentru programele de lucru desfășurate în cel puțin trei țări terțe sau state membre neproducătoare de către organizațiile recunoscute menționate la alineatul (1) din cel puțin două state membre producătoare, în domeniile menționate la alineatul (1) literele (e) și (f), și 50 % pentru celelalte activități desfășurate în aceleași domenii.

Statul membru respectiv asigură o finanțare suplimentară reprezentând până la 50 % din costurile care nu sunt acoperite de finanțarea din partea Uniunii.

Articolul 30

Competențe delegate

Pentru a asigura utilizarea eficientă și eficace a ajutorului Uniunii prevăzut la articolul 29 și în vederea îmbunătățirii calității producției de ulei de măsline și de măsline de masă, Comisia este împuternicită să adopte, în conformitate cu articolul 227, acte delegate prin care se stabilesc:

(a) în ceea ce privește domeniile menționate la articolul 29 alineatul (1), măsurile specifice care pot fi finanțate prin ajutorul Uniunii și activitățile și costurile care nu pot fi finanțate;

(b) nivelul minim al finanțării din partea Uniunii alocate de statele membre pentru anumite domenii;

(c) obligația de a constitui o garanție atunci când se prezintă o cerere pentru aprobarea unui program de lucru și în cazul în care este efectuată o plată în avans a ajutorului;

(d) criteriile de care trebuie să țină seama statele membre în selectarea și aprobarea programelor de lucru.

▼B

Articolul 31

Competențe de executare în conformitate cu procedura de examinare

Comisia poate adopta acte de punere în aplicare prin care se stabilesc măsurile necesare pentru aplicarea prezentei secțiuni în ceea ce privește:

(a) punerea în aplicare a unor programe de lucru și modificarea acestora;

(b) plata ajutorului, inclusiv a avansurilor din acesta;

(c) procedurile privind constituirea garanției și cuantumul acesteia atunci când este prezentată o cerere pentru aprobarea unui program de lucru și în cazul în care este efectuată o plată în avans a ajutorului.

Respectivele acte de punere în aplicare se adoptă în conformitate cu procedura de examinare menționată la articolul 229 alineatul (2).

Secțiunea 3

Ajutorul în sectorul fructelor și legumelor

Articolul 32

Fonduri operaționale

(1) Organizațiile de producători din sectorul fructelor și legumelor și/sau asociațiile acestora pot constitui un fond operațional. Fondul este finanțat prin:

(a) contribuțiile financiare ale:

(i) membrilor organizației de producători și/sau ale organizației de producători înseși; sau

(ii) asociațiilor organizațiilor de producători prin intermediul membrilor acestor asociații;

(b) ajutor financiar din partea Uniunii, care poate fi acordat organizațiilor de producători sau asociațiilor acestora în cazul în care respectivele asociații prezintă, gestionează și pun în aplicare un program operațional sau un program operațional parțial, în conformitate cu termenii și condițiile care urmează să fie adoptate de Comisie prin intermediul unor acte delegate în temeiul articolului 37 și, respectiv, al unor acte de punere în aplicare în temeiul articolului 38.

(2) Fondurile operaționale se utilizează numai pentru finanțarea programelor operaționale care au fost prezentate statelor membre și au fost aprobate de acestea.

Articolul 33

Programe operaționale

(1) Programele operaționale din sectorul fructelor și legumelor au o durată minimă de trei ani și o durată maximă de cinci ani. Programele operaționale urmăresc cel puțin două dintre obiectivele menționate la articolul 152 alineatul (1) litera (c) sau două dintre următoarele obiective:

(a) planificarea producției, inclusiv estimarea și monitorizarea producției și a consumului;

▼B

(b) ameliorarea calității produselor, indiferent dacă acestea sunt proaspete sau procesate;

(c) creșterea valorii comerciale a produselor;

(d) promovarea produselor proaspete sau procesate;

(e) măsuri de protecție a mediului, în special în domeniul apei, și metode de producție care să respecte mediul, inclusiv agricultura ecologică;

(f) prevenirea și gestionarea crizelor.

Programele operaționale se transmit statelor membre spre aprobare.

(2) Asociațiile organizațiilor de producători pot, de asemenea, să prezinte un program operațional integral sau parțial, alcătuit din acțiuni identificate, dar nerealizate de organizațiile membre în cadrul programelor lor operaționale. Programele operaționale ale asociațiilor organizațiilor de producători fac obiectul aceloraşi norme ca programele operaționale ale organizațiilor de producători și sunt examinate împreună cu programele operaționale ale organizațiilor membre.

În acest scop, statele membre se asigură că:

(a) acțiunile din cadrul programelor operaționale ale unei asociații de organizații ale producătorilor sunt integral finanțate din contribuțiile organizațiilor membre ale asociației respective și că fondurile respective sunt prelevate din fondurile operaționale ale acestor organizații membre;

(b) acțiunile și partea din finanțare care le revine sunt identificate în programul operațional al fiecărei organizații membre;

(c) nu există finanțare dublă.

(3) Prevenirea și gestionarea crizelor, menționate la alineatul (1) primul paragraf litera (f), se concentrează pe evitarea și soluționarea crizelor de pe piețele fructelor și legumelor, incluzând, în acest context:

(a) investiții de eficientizare a gestionării volumelor introduse pe piață;

(b) măsuri referitoare la cursuri de formare și schimburi de bune practici;

(c) promovarea și comunicarea cu caracter preventiv sau în perioade de criză;

(d) sprijin pentru costurile administrative generate de constituirea unor fonduri mutuale;

(e) replantarea livezilor, acolo unde este necesar, în urma defrișării din motive sanitare sau fitosanitare, în conformitate cu instrucțiunile autorității competente a statului membru;

▼B

(f) retragerea de pe piață;

(g) recoltarea înainte de coacere sau nerecoltarea fructelor și a legumelor;

(h) asigurarea recoltelor.

Sprijinul pentru asigurarea recoltei contribuie la protejarea veniturilor producătorilor atunci când apar pierderi în urma unor dezastre naturale, fenomene climatice cu efecte adverse, boli sau infestări cu dăunători.

Contractele de asigurare impun beneficiarilor să ia măsurile necesare de prevenire a riscurilor.

Măsurile de prevenire și gestionare a crizelor, inclusiv rambursările de capital și dobânzi menționate la al cincilea paragraf, nu includ mai mult de o treime din cheltuielile efectuate în cadrul programului operațional.

Organizațiile de producători pot lua credite în condiții comerciale pentru finanțarea măsurilor de prevenire și gestionare a crizelor. În acest caz, rambursarea capitalului și a dobânzilor aferente creditelor poate fi considerată ca parte a programului operațional, putând astfel fi eligibilă pentru ajutor financiar din partea Uniunii în temeiul articolului 34. Orice acțiune specifică de prevenire și gestionare a crizelor poate să fie finanțată prin astfel de credite sau direct sau prin intermediul ambelor variante.

(4) În sensul prezentei secțiuni:

▼C2

(a) „recoltare înainte de coacere” înseamnă recoltarea totală, pe o anumită suprafață, a produselor necoapte și necomercializabile care nu au suferit nicio alterare înainte de recoltarea înainte de coacere, din cauza fenomenelor meteorologice, a bolilor sau din alte motive;

(b) „nerecoltare” înseamnă încetarea actualului ciclu de producție pe suprafața în cauză în cazul în care produsul este bine dezvoltat și este intact, de o calitate bună, corectă și vandabilă. Distrugerea produselor ca urmare a unui fenomen meteorologic sau a unei boli nu se consideră nerecoltare.

▼B

(5) Statele membre se asigură că:

(a) programele operaționale includ două sau mai multe acțiuni de protecție a mediului; sau

(b) cel puțin 10 % din cheltuielile efectuate în cadrul programelor operaționale vizează acțiuni de protecție a mediului.

Acțiunile de protecție a mediului respectă cerințele privind plățile pentru agromediu și climat prevăzute la articolul 28 alineatul (3) din Regulamentul (UE) nr. 1305/2013.

▼B

În cazul în care cel puțin 80 % dintre producători, membri ai unei organizații de producători, trebuie să respecte unul sau mai multe angajamente de agromediu și climat identice prevăzute la articolul 28 alineatul (3) din Regulamentul (UE) nr. 1305/2013, fiecare dintre respectivele angajamentele se consideră a fi o acțiune de protecție a mediului în sensul primului paragraf litera (a) din prezentul alineat.

Sprijinul pentru acțiunile de protecție a mediului menționate la primul paragraf din prezentul alineat acoperă costurile suplimentare și pierderile de venit care rezultă din respectivele acțiuni.

(6) Statele membre se asigură că investițiile care sporesc presiunea asupra mediului sunt permise doar în situațiile în care sunt puse în practică metode eficace de protecție a mediului împotriva acestor presiuni.

Articolul 34

Asistența financiară din partea Uniunii

(1) Asistența financiară din partea Uniunii este egală cu valoarea contribuțiilor financiare menționate la articolul 32 alineatul (1) litera (a) plătite efectiv și limitate la 50 % din valoarea reală a cheltuielilor suportate.

(2) Asistența financiară din partea Uniunii este limitată la 4,1 % din valoarea producției comercializate a fiecărei organizații de producători sau a asociației acestor organizații.

Cu toate acestea, în cazul organizațiilor de producători, respectivul procent poate fi majorat la 4,6 % din valoarea producției comercializate, cu condiția ca suma ce depășește 4,1 % din valoarea producției comercializate să fie utilizată numai pentru măsurile de prevenire și gestionare a crizelor.

În cazul asociațiilor organizațiilor de producători, acest procent poate fi majorat la 4,7 % din valoarea producției comercializate, cu condiția ca suma care depășește 4,1 % din valoarea producției comercializate să fie utilizată exclusiv pentru măsuri de prevenire și gestionare a crizelor puse în aplicare de către asociația organizațiilor de producători în numele membrilor săi.

(3) La cererea organizației de producători, limita de 50 % prevăzută la alineatul (1) se majorează la 60 % pentru un program operațional sau pentru o parte din acesta în cazul în care acesta îndeplinește cel puțin una dintre condițiile următoare:

(a) este prezentat de mai multe organizații de producători din Uniune care participă, în state membre diferite, la programe transnaționale;

▼B

(b) este prezentat de una sau mai multe organizații de producători implicate în programe care funcționează pe bază interprofesională;

(c) acoperă numai ajutorul specific acordat pentru producția de produse ecologice reglementate de Regulamentul (CE) nr. 834/2007 al Consiliului ([1]);

(d) este primul program prezentat de o organizație de producători recunoscută care reprezintă rezultatul unei fuziuni dintre două organizații de producători recunoscute;

(e) este primul program prezentat de o asociație recunoscută a organizațiilor de producători;

(f) este prezentat de organizații de producători din state membre în care organizațiile de producători comercializează mai puțin de 20 % din producția de fructe și legume;

(g) este prezentat de o organizație de producători dintr-una dintre regiunile ultraperiferice menționate la articolul 349 din TFUE.

(4) Limita de 50 % prevăzută la alineatul (1) crește la 100 % în cazul retragerilor de fructe și legume de pe piață, care nu trebuie să depășească 5 % din volumul producției comercializate a fiecărei organizații de producători, iar cantitățile retrase sunt eliminate prin:

(a) distribuirea gratuită către organizații și fundații de caritate agreate în acest scop de statele membre, pentru a fi utilizate în cadrul activităților de sprijinire a persoanelor al căror drept la asistență publică este recunoscut de legislația națională, în special din cauza lipsei mijloacelor de subzistență; sau

(b) distribuirea gratuită către oricare dintre următoarele: unități penitenciare, școli, instituțiile menționate la articolul 22, tabere de vacanță pentru copii, spitale și cămine de bătrâni desemnate de statele membre, care iau toate măsurile pentru ca aceste cantități distribuite să fie în plus față de cantitățile achiziționate în mod obișnuit de astfel de unități.

Articolul 35

Asistență financiară națională

(1) În regiuni ale statelor membre în care gradul de organizare a producătorilor din sectorul fructelor și legumelor este deosebit de scăzut, Comisia poate adopta acte de punere în aplicare prin care să autorizeze statele membre, la cererea justificată corespunzător a acestora, să plătească organizațiilor de producători asistență financiară națională egală cu maximum 80 % din contribuțiile financiare menționate la articolul 32 alineatul (1) litera (a). Asistența respectivă se adaugă la fondul operațional.

Respectivele acte de punere în aplicare se adoptă în conformitate cu procedura de examinare menționată la articolul 229 alineatul (2).

([1]) Regulamentul (CE) nr. 843/2007 al Consiliului din 28 iunie 2007 privind producția ecologică și etichetarea produselor ecologice, precum și de abrogare a Regulamentului (CEE) nr. 2092/91 (JO L 189, 20.7.2007, p. 1).

▼B

(2) În regiuni ale statelor membre în care organizațiile de producători, asociațiile organizațiilor de producători și grupurile de producători menționate la articolul 27 din Regulamentul (UE) nr. 1305/2013 comercializează mai puțin de 15 % din valoarea producției de fructe și legume din respectivele regiuni, în cazul în care producția de fructe și legume reprezintă cel puțin 15 % din producția agricolă totală din respectivelor regiuni, asistența financiară națională menționată la alineatul (1) din prezentul articol poate fi rambursată de către Uniune la solicitarea statului membru respectiv.

Comisia adoptă acte de punere în aplicare în ceea ce privește rambursarea respectivă. Respectivele acte de punere în aplicare se adoptă în conformitate cu procedura de examinare menționată la articolul 229 alineatul (2).

Articolul 36

Cadrul național și strategia națională pentru programele operaționale

(1) Statele membre instituie un cadru național care cuprinde condițiile generale privind acțiunile de protecție a mediului menționate la articolul 33 alineatul (5). Respectivul cadru prevede, în special, că acțiunile respective trebuie să îndeplinească cerințele corespunzătoare din Regulamentul (UE) nr. 1305/2013, în special pe cele prevăzute la articolul 3.

Statele membre prezintă propunerea de cadru Comisiei, care, prin intermediul unor acte de punere în aplicare adoptate fără a se aplica procedura menționată la articolul 229 alineatul (2) sau (3), poate solicita, în termen de trei luni de la prezentare, modificări în cazul în care constată că propunerea nu ar contribui la realizarea obiectivelor stabilite la articolul 191 din TFUE și în cel de al șaptelea program de acțiune pentru mediu al Uniunii. Investițiile în exploatațiile individuale sprijinite de programele operaționale trebuie să respecte, de asemenea, obiectivele respective.

(2) Fiecare stat membru stabilește o strategie națională destinată programelor operaționale sustenabile pe piața fructelor și legumelor. Această strategie include:

(a) o analiză a situației din perspectiva punctelor tari și a punctelor slabe, precum și a potențialului de dezvoltare;

(b) justificarea priorităților alese;

(c) obiectivele programelor operaționale și ale instrumentelor, precum și indicatorii de performanță;

(d) evaluarea programelor operaționale;

(e) obligațiile de raportare ale organizațiilor de producători.

De asemenea, strategia națională trebuie să includă cadrul național menționat la alineatul (1).

▼B

(3) Alineatele (1) și (2) nu se aplică statelor membre care nu au organizații de producători recunoscute.

Articolul 37

Competențe delegate

Pentru a asigura un sprijin eficient, orientat și durabil al organizațiilor de producători și al asociațiilor acestora din sectorul fructelor și legumelor, Comisia este împuternicită să adopte, în conformitate cu articolul 227, acte delegate prin care să stabilească norme privind:

(a) fondurile operaționale și programele operaționale, în ceea ce privește:

(i) sumele estimate, deciziile organizațiilor de producători și ale asociațiilor acestora referitoare la contribuțiile financiare și la utilizarea fondurilor operaționale;

(ii) măsurile, acțiunile, cheltuielile și costurile administrative și de personal care să fie incluse sau excluse din cadrul programelor operaționale, modificările acestora și cerințele suplimentare care să fie stabilite de statele membre;

(iii) evitarea dublei finanțări dintre programele operaționale și programele de dezvoltare rurală;

(iv) programele operaționale ale asociațiilor organizațiilor de producători;

(v) normele specifice aplicabile în cazurile în care asociațiile organizațiilor de producători gestionează, dezvoltă, pun în aplicare și prezintă, integral sau parțial, programe operaționale;

(vi) obligația de a utiliza indicatori comuni în scopul monitorizării și evaluării programelor operaționale;

(b) cadrul național și strategia națională pentru programe operaționale privind obligația de monitorizare și evaluare a eficacității cadrului național și a strategiilor naționale;

(c) asistența financiară din partea Uniunii, cu privire la:

(i) baza de calcul a asistenței financiare din partea Uniunii și valoarea producției comercializate, menționată la articolul 34 alineatul (2);

(ii) perioadele de referință aplicabile pentru calcularea ajutorului;

▼B

(iii) acordarea unor plăți în avans, precum și cerința de constituire a unei garanții în cazul efectuării unei plăți în avans;

(iv) normele specifice aplicabile finanțării programelor operaționale ale asociațiilor organizațiilor de producători, în special cele privind aplicarea limitelor menționate la articolul 34 alineatul (2);

(d) măsuri de prevenire și gestionare a situațiilor de criză, cu privire la:

(i) posibilitatea ca statele membre să nu aplice una sau mai multe măsuri de prevenire și gestionare a crizelor;

(ii) condițiile privind articolul 33 alineatul (3) primul paragraf literele (a), (b) și (c);

(iii) destinațiile admisibile, care să fie stabilite de statele membre, ale produselor retrase;

(iv) nivelul maxim al ajutorului pentru retragerile de pe piață;

(v) cerința referitoare la notificarea în prealabil în cazul retragerilor de pe piață;

(vi) baza de calcul a volumului producției comercializate pentru distribuția gratuită menționată la articolul 34 alineatul (4) și stabilirea unui volum maxim al producției comercializate în cazul retragerilor;

(vii) cerința de afișare a emblemei Uniunii pe ambalajul produselor destinate distribuirii gratuite;

(viii) condițiile referitoare la destinatarii produselor retrase;

(ix) utilizarea termenilor în sensul prezentei secțiuni;

(x) condițiile, care urmează să fie adoptate de statele membre, de recoltare înainte de coacere și de nerecoltare;

(xi) asigurarea recoltelor;

(xii) fonduri mutuale; și

(xiii) condițiile referitoare la replantarea plantațiilor viticole din motive sanitare sau fitosanitare și la stabilirea unui plafon de cheltuieli pentru această replantare, în conformitate cu articolul 33 alineatul (3) primul paragraf litera (e);

▼B

(e) asistență financiară națională cu privire la:

(i) gradul de organizare a producătorilor;

(ii) cerința de constituire a unei garanții în cazul efectuării unei plăți în avans;

(iii) nivelul maxim al rambursării asistenței financiare naționale de către Uniune.

Articolul 38

Competențe de executare în conformitate cu procedura de examinare

Comisia poate să adopte acte de punere în aplicare prin care se stabilesc măsuri în ceea ce privește:

(a) administrarea fondurilor operaționale;

(b) informațiile care urmează să fie incluse în programele operaționale, cadrele naționale și strategiile naționale menționate la articolul 36, prezentarea programelor operaționale către statele membre, termenele, documentele însoțitoare și aprobarea de către statele membre;

(c) punerea în aplicare a programelor operaționale de către organizațiile de producători și de către asociațiile organizațiilor de producători;

(d) prezentarea, formatul și conținutul rapoartelor de monitorizare și evaluare a strategiilor naționale și a programelor operaționale;

(e) cererile de ajutor și plata ajutoarelor, inclusiv plata în avans și plata parțială a ajutorului;

(f) modalitățile practice pentru afișarea emblemei Uniunii pe ambalajul produselor destinate distribuirii gratuite;

(g) respectarea standardelor de comercializare în cazul retragerilor;

(h) costurile de transport, de sortare și de ambalare în cazul distribuirilor gratuite;

(i) măsurile de promovare, de informare și de formare în caz de prevenire și gestionare a crizelor;

(j) punerea în practică a operațiunilor de retragere, a recoltării înainte de coacere, a nerecoltării și a măsurilor de asigurare a recoltelor;

▼B

(k) aplicarea, autorizarea, plata și rambursarea asistenței financiare naționale;

(l) procedurile privind garanția care trebuie constituită și cuantumul acesteia, în cazul în care este efectuată o plată în avans.

Respectivele acte de punere în aplicare se adoptă în conformitate cu procedura de examinare menționată la articolul 229 alineatul (2).

Secțiunea 4

Programe de sprijin în sectorul vitivinicol

Subsecțiunea 1

Dispoziții generale și măsuri eligibile

Articolul 39

Domeniul de aplicare

Prezenta secțiune stabilește normele care reglementează acordarea de fonduri din partea Uniunii către statele membre, precum și utilizarea acestor fonduri de către statele membre prin intermediul unor programe naționale de sprijin întocmite pentru o perioadă de cinci ani („programe de sprijin”), în vederea finanțării măsurilor de sprijin specifice destinate să susțină sectorul vitivinicol.

Articolul 40

Compatibilitate și coerență

(1) Programele de sprijin trebuie să fie compatibile cu dreptul Uniunii și cu activitățile, politicile și prioritățile Uniunii.

(2) Statele membre dețin responsabilitatea pentru programele de sprijin și asigură compatibilitatea acestora cu ordinea juridică internă și elaborarea și punerea lor în aplicare în mod obiectiv, ținând cont de situația economică a producătorilor vizați și de necesitatea de a evita tratamentul inegal nejustificat între producători.

(3) Nu se acordă sprijin:

(a) pentru proiecte de cercetare și măsuri destinate să susțină astfel de proiecte, altele decât cele menționate la articolul 45 alineatul (2) literele (d) și (e);

(b) pentru măsurile cuprinse în programele de dezvoltare rurală ale statelor membre în temeiul Regulamentului (UE) nr. 1305/2013.

Articolul 41

Prezentarea programelor de sprijin

▼C2

(1) Fiecare stat membru producător enumerat în anexa VI prezintă Comisiei un proiect de program de sprijin pe cinci ani care cuprinde cel puțin una dintre măsurile eligibile prevăzute la articolul 43.

▼B

(2) Măsurile de sprijin din proiectele de programe de sprijin se elaborează la un nivel geografic pe care statul membru îl consideră cel mai adecvat. Statul membru consultă autoritățile și organizațiile competente la nivelul teritorial corespunzător cu privire la proiectul de program de sprijin înainte de a-l prezenta Comisiei.

(3) Fiecare stat membru prezintă un singur proiect de program de sprijin, care poate lua în considerare particularitățile regionale.

(4) Programele de sprijin devin aplicabile la trei luni de la prezentarea Comisiei a proiectului de program de sprijin.

Cu toate acestea, Comisia poate să adopte acte de punere în aplicare prin care să se constate că proiectul de program de sprijin prezentat nu respectă condițiile prevăzute în prezenta secțiune și informează statul membru în consecință. În acest caz, statul membru înaintează Comisiei un proiect de program de sprijin revizuit. Programul de sprijin revizuit devine aplicabil la două luni după prezentarea proiectului de program de sprijin revizuit, cu excepția cazului în care persistă o incompatibilitate, situație în care se aplică prezentul paragraf.

Respectivele acte de punere în aplicare se adoptă fără a se aplica procedura menționată la articolul 229 alineatul (2) sau (3).

(5) Alineatul (4) se aplică *mutatis mutandis* modificărilor privind programele de sprijin aplicabile prezentate de statele membre.

Articolul 42

Conținutul programelor de sprijin

Programele de sprijin includ cel puțin următoarele elemente:

(a) o descriere detaliată a măsurilor propuse, precum și obiectivele cuantificate ale acestora;

(b) rezultatele consultărilor organizate;

(c) o evaluare a efectelor preconizate de ordin tehnic, economic, ecologic și social;

(d) un calendar de punere în aplicare a măsurilor;

(e) un tabel de finanțare general care să indice resursele care urmează să fie utilizate și alocarea indicativă preconizată a acestor resurse între diferitele măsuri, în conformitate cu limitele bugetare stabilite în anexa VI;

(f) criteriile și indicatorii cantitativi care urmează să fie utilizați pentru monitorizare și evaluare, precum și măsurile adoptate pentru a asigura punerea în aplicare corespunzătoare și eficientă a programelor de sprijin; și

▼B

(g) desemnarea autorităților și organismelor competente responsabile de punerea în aplicare a programului de sprijin.

Articolul 43

Măsuri eligibile

Programele de sprijin pot cuprinde una sau mai multe dintre măsurile următoare:

(a) promovarea, în conformitate cu articolul 45;

(b) restructurarea și reconversia plantațiilor viticole, în conformitate cu articolul 46;

(c) recoltarea înainte de coacere, în conformitate cu articolul 47;

(d) fondurile mutuale, în conformitate cu articolul 48;

(e) asigurarea recoltei, în conformitate cu articolul 49;

(f) investițiile, în conformitate cu articolul 50;

(g) inovarea în sectorul vitivinicol în conformitate cu articolul 51;

(h) distilarea subproduselor, în conformitate cu articolul 52.

Articolul 44

Norme generale aplicabile programelor de sprijin

(1) Fondurile disponibile din partea Uniunii se alocă în limitele bugetare prevăzute în anexa VI.

(2) Sprijinul din partea Uniunii se acordă numai pentru cheltuielile eligibile suportate după prezentarea proiectelor de programe de sprijin relevante.

(3) Statele membre nu contribuie la costurile aferente măsurilor finanțate de Uniune în cadrul programelor de sprijin.

Subsecțiunea 2

Măsuri de sprijin specifice

Articolul 45

Promovare

(1) Sprijinul în temeiul prezentului articol se acordă pentru măsuri de informare sau de promovare a vinurilor produse în Uniune:

(a) în statele membre, în scopul informării consumatorilor cu privire la consumul de vin moderat și la sistemele Uniunii referitoare la denumirile de origine și indicațiile geografice; sau

(b) în țări terțe, în vederea îmbunătățirii competitivității acestora.

▼B

(2) Măsurile menționate la alineatul (1) litera (b) se aplică vinurilor cu denumire de origine protejată sau cu indicație geografică protejată ori vinurilor pentru care se indică soiul viței-de-vie și constau în una sau mai multe dintre următoarele:

(a) relații publice, măsuri de promovare sau de publicitate, care vizează în mod special standardele înalte ale produselor din Uniune, în mod deosebit în ceea ce privește calitatea, siguranța alimentară sau mediul;

(b) participarea la evenimente, târguri sau expoziții de importanță internațională;

(c) campanii de informare, în special privind sistemele Uniunii referitoare la denumirile de origine, indicațiile geografice și producția ecologică;

(d) studii ale noilor piețe, necesare pentru extinderea piețelor de desfacere;

(e) studii de evaluare a rezultatelor măsurilor de informare și promovare.

(3) Contribuția Uniunii la măsurile de informare sau de promovare menționate la alineatul (1) nu depășește 50 % din cheltuielile eligibile.

Articolul 46

Restructurarea și reconversia plantațiilor viticole

(1) Obiectivul măsurilor referitoare la restructurarea și reconversia plantațiilor viticole este creșterea competitivității producătorilor de vin.

(2) Restructurarea și reconversia plantațiilor viticole sunt sprijinite cu condiția ca statele membre să trimită inventarul potențialului lor de producție, în conformitate cu articolul 145 alineatul (3).

(3) Sprijinul pentru restructurarea și reconversia plantațiilor viticole, care ar putea, de asemenea, să contribuie la îmbunătățirea unor sisteme de producție durabilă și a amprentei ecologice a sectorului vitivinicol, poate acoperi numai una sau mai multe dintre următoarele activități:

(a) reconversia soiurilor, inclusiv prin supraaltoire;

(b) relocarea plantațiilor viticole;

(c) replantarea plantațiilor viticole, acolo unde este necesar, în urma defrișării din motive sanitare sau fitosanitare, în conformitate cu instrucțiunile autorității competente a statului membru;

▼B

(d) ameliorarea tehnicilor de gestionare a plantațiilor viticole, în special, introducerea de sisteme avansate de producție durabilă.

Reînnoirea normală a plantațiilor viticole, adică replantarea aceleiași parcele de teren cu același soi de viță-de-vie conform aceluiași sistem de cultivare a viței-de-vie, atunci când aceasta a ajuns la finalul ciclului ei natural de viață, este exclusă de la acordarea sprijinului.

Statele membre pot stabili specificații suplimentare, în special în ceea ce privește vârsta plantațiilor viticole înlocuite.

(4) Sprijinul pentru restructurarea și reconversia plantațiilor viticole, inclusiv ameliorarea tehnicilor de gestionare a acestor plantații, poate lua numai următoarele forme:

(a) acordarea unor despăgubiri producătorilor pentru pierderea veniturilor lor ca urmare a punerii în aplicare a măsurii;

(b) o contribuție la costurile de restructurare și reconversie.

(5) Despăgubirea producătorilor pentru pierderea veniturilor, menționată la alineatul (4) litera (a), poate acoperi până la 100 % din pierderile relevante și poate lua una dintre formele următoare:

(a) sub rezerva dispozițiilor din partea II titlul I capitolul III secțiunea IVa subsecțiunea II din Regulamentul (CE) nr. 1234/2007, prin care se stabilește regimul tranzitoriu al drepturilor de plantare, autorizarea coexistenței plantațiilor viticole vechi și noi până la încheierea regimului tranzitoriu pentru o perioadă maximă de trei ani;

(b) o compensație financiară.

(6) Contribuția Uniunii la finanțarea costurilor efective de restructurare și reconversie a plantațiilor viticole nu depășește 50 % din acestea. În regiunile mai puțin dezvoltate, contribuția Uniunii la costurile de restructurare și reconversie nu depășește 75 %.

Articolul 47

Recoltarea înainte de coacere

(1) În sensul prezentului articol, „recoltarea înainte de coacere” înseamnă distrugerea totală sau înlăturarea ciorchinilor neajunși încă la maturitate, reducând astfel la zero producția pe suprafața respectivă.

Faptul de a lăsa struguri de calitate comercială pe plante la sfârșitul ciclului normal de producție (nerecoltare) nu se consideră recoltare înainte de coacere.

(2) Sprijinul pentru recoltarea înainte de coacere contribuie la restabilirea echilibrului între cerere și ofertă pe piața vitivinicolă a Uniunii, pentru a preveni crizele pe piață.

▼B

(3) Sprijinul pentru recoltarea înainte de coacere poate fi acordat ca despăgubire sub forma unei sume forfetare pe hectar, al cărei cuantum urmează să fie stabilit de statul membru în cauză. Această plată nu depășește 50 % din suma costurilor directe ale distrugerii sau înlăturării ciorchinilor și a pierderilor de venit aferente unei astfel de distrugeri sau înlăturări.

(4) Statele membre vizate introduc un sistem bazat pe criterii obiective pentru a se asigura că măsura recoltării înainte de coacere nu duce la o despăgubire a producătorilor de vin individuali care să depășească plafonul stabilit la alineatul (3).

Articolul 48

Fonduri mutuale

(1) Sprijinul pentru constituirea unor fonduri mutuale oferă asistență producătorilor care doresc să se asigure împotriva fluctuațiilor pieței.

(2) Sprijinul pentru constituirea unor fonduri mutuale poate fi acordat sub forma unui ajutor temporar și degresiv pentru a acoperi costurile administrative ale unor astfel de fonduri.

Articolul 49

Asigurarea recoltelor

(1) Sprijinul pentru asigurarea recoltei contribuie la protejarea veniturilor producătorilor atunci când apar pierderi în urma unor dezastre naturale, fenomene climatice cu efecte adverse, boli sau infestări cu dăunători.

Contractele de asigurare impun beneficiarilor să ia măsurile necesare de prevenire a riscurilor.

(2) Sprijinul pentru asigurarea recoltei poate fi acordat sub forma unei contribuții financiare a Uniunii, care nu depășește:

(a) 80 % din costul primelor de asigurare plătite de producători pentru a se asigura împotriva pierderilor produse de fenomene climatice cu efecte adverse asimilabile dezastrelor naturale;

(b) 50 % din costul primelor de asigurare plătite de producători pentru asigurări:

(i) împotriva pierderilor menționate la litera (a) și împotriva altor pierderi cauzate de fenomene meteorologice nefavorabile

(ii) împotriva pierderilor cauzate de animale, de boli ale plantelor sau de infestări cu dăunători.

▼B

(3) Sprijinul pentru asigurarea recoltei poate fi acordat dacă plățile din asigurarea în cauză nu îi despăgubesc pe producători în proporție de peste 100 % din pierderile de venit suferite, luând în calcul orice despăgubiri pe care aceștia le-ar fi putut obține în cadrul altor scheme de sprijin în legătură cu riscul asigurat.

(4) Sprijinul pentru asigurarea recoltei nu trebuie să denatureze concurența pe piața asigurărilor.

Articolul 50

Investiții

(1) Sprijinul poate fi acordat pentru investiții corporale sau necorporale în instalații de procesare și în infrastructura unității de vinificație, precum și în structuri și instrumente de comercializare. Aceste investiții vizează îmbunătățirea performanței globale a întreprinderii și adaptarea acesteia la cererile pieței, precum și sporirea competitivității acesteia și se referă la producerea sau comercializarea produselor viticole menționate în anexa VII partea II, inclusiv în vederea îmbunătățirii economiei de energie și a eficienței energetice globale, precum și a proceselor durabile.

(2) Atunci când este acordat la rata maximă, ajutorul prevăzut la alineatul (1):

(a) se aplică numai microîntreprinderilor și întreprinderilor mici și mijlocii definite în Recomandarea 2003/361/CE a Comisiei ([1]);

(b) se poate, de asemenea, aplica tuturor întreprinderilor în cazul regiunilor ultraperiferice menționate la articolul 349 din TFUE și al insulelor mici din Marea Egee, astfel cum sunt definite la articolul 1 alineatul (2) din Regulamentul (UE) nr. 229/2013 al Parlamentului European și al Consiliului ([2]).

În cazul întreprinderilor care nu intră sub incidența articolului 2 alineatul (1) din titlul I al anexei la Recomandarea 2003/361/CE și care au mai puțin de 750 de angajați sau o cifră de afaceri mai mică de 200 de milioane EUR, intensitatea maximă a ajutorului se reduce la jumătate.

Sprijinul nu se acordă întreprinderilor în dificultate în sensul Orientărilor comunitare privind ajutorul de stat pentru salvarea și restructurarea întreprinderilor aflate în dificultate ([3]).

(3) Costurile eligibile exclud costurile neeligibile menționate la articolul 69 alineatul (3) din Regulamentul (UE) nr. 1303/2013.

(4) Ratele maxime ale ajutoarelor în ceea ce privește costurile de investiții eligibile care se aplică contribuției Uniunii sunt următoarele:

([1]) Recomandarea Comisiei 2003/361/CE din 6 mai 2003 privind definiția microîntreprinderilor, a întreprinderilor mici și mijlocii (JO L 124, 20.5.2003, p. 36).

([2]) Regulamentul (UE) nr. 229/2013 al Parlamentului European și al Consiliului din 13 martie 2013 privind măsurile specifice din domeniul agriculturii în favoarea insulelor mici din Marea Egee și de abrogare a Regulamentului (CE) nr. 1405/2006 al Consiliului (JO L 78, 20.3.2013, p. 41).

([3]) JO C 244, 1.10.2004, p. 2.

▼B

(a) 50 % în regiunile mai puțin dezvoltate;

(b) 40 % în alte regiuni decât regiunile mai puțin dezvoltate;

(c) 75 % în regiunile ultraperiferice menționate la articolul 349 din TFUE;

(d) 65 % în insulele mici din Marea Egee, astfel cum sunt definite la articolul 1 alineatul (2) din Regulamentul (UE) nr. 229/2013.

(5) Articolul 71 din Regulamentul (UE) nr. 1303/2013 se aplică *mutatis mutandis* sprijinului menționat la alineatul (1) din prezentul articol.

Articolul 51

Inovarea în sectorul vitivinicol

Sprijinul poate fi acordat pentru investiții corporale sau necorporale destinate dezvoltării de noi produse, procese și tehnologii noi referitoare la produsele menționate în anexa VII partea II. Sprijinul are menirea de a spori perspectivele de comercializare și competitivitatea produselor viticole ale Uniunii și poate cuprinde o componentă de transfer de cunoștințe. Ratele maxime ale ajutoarelor în ceea ce privește contribuția Uniunii la măsurile de sprijin acordate în temeiul prezentului articol sunt aceleași precum cele prevăzute la articolul 50 alineatul (4).

Articolul 52

Distilarea subproduselor

(1) Se poate acorda sprijin pentru distilarea voluntară sau obligatorie a subproduselor de vinificație care a fost efectuată în conformitate cu condițiile stabilite în anexa VIII partea II secțiunea D.

Valoarea ajutorului se stabilește pe % volum și pe hectolitru de alcool produs. Nu se acordă niciun ajutor pentru volumul de alcool pe care îl conțin subprodusele care urmează a fi distilate și care depășește 10 % din volumul de alcool conținut de vinul produs.

(2) Ajutorul se plătește distileriilor care procesează subprodusele de vinificație care sunt livrate pentru distilare în alcool brut cu o tărie alcoolică de minimum 92 % din volum.

Statele membre pot condiționa acordarea ajutorului de depunerea de către beneficiar a unei garanții.

(3) Nivelurile maxime aplicabile ale ajutoarelor se bazează pe costurile de colectare și procesare și sunt stabilite de Comisie prin intermediul unor acte de punere în aplicare în temeiul articolului 54.

(4) Ajutorul în cauză include o sumă forfetară menită să compenseze costurile de colectare a subproduselor rezultate în urma procesului de vinificație. Suma respectivă se transferă de la distilerie la producător, în cazurile în care acesta din urmă suportă costurile aferente.

▼B

(5) Alcoolul rezultat din distilarea pentru care s-a acordat sprijin menționată la alineatul (1) este folosit exclusiv în scopuri industriale sau energetice, pentru a se evita denaturarea concurenței.

Subsecțiunea 3

Dispoziții procedurale

Articolul 53

Competențe delegate

Pentru a se asigura că programele de sprijin pentru sectorul vinului ale statelor membre îndeplinesc obiectivele vizate și că fondurile Uniunii sunt utilizate într-un mod eficace și eficient, Comisia este împuternicită să adopte, în conformitate cu articolul 227, acte delegate prin care se stabilesc:

(a) norme privind responsabilitatea pentru cheltuieli între data primirii de către Comisie a programelor de sprijin și modificările aduse programelor de sprijin și data punerii lor în aplicare;

(b) norme privind conținutul programelor de sprijin și cheltuielile, costurile administrative și de personal și operațiunile care pot fi incluse în programele de sprijin ale statelor membre, precum și condițiile și posibilitatea de a efectua plăți prin intermediari în cazul sprijinului pentru asigurarea recoltelor menționat la articolul 49;

(c) norme privind cerința constituirii unei garanții în cazul efectuării unei plăți în avans;

(d) norme privind utilizarea termenilor în sensul prezentei secțiuni;

(e) norme privind stabilirea unui plafon de cheltuieli pentru replantarea plantațiilor viticole din motive sanitare sau fitosanitare în conformitate cu articolul 46 alineatul (3) primul paragraf litera (c);

(f) norme privind evitarea dublei finanțări între:

(i) diferitele operațiuni ale programului de sprijin pentru sectorul vinului al unui stat membru și

(ii) programul de sprijin pentru sectorul vinului al unui stat membru și programele sale pentru dezvoltare rurală sau de promovare;

(g) norme în temeiul cărora producătorii urmează să retragă produsele secundare de vinificație, precum și norme privind excepții de la această obligație pentru a se evita sarcina administrativă suplimentară și norme pentru certificarea voluntară a distileriilor;

(h) norme care să permită statelor membre să stabilească condiții pentru buna funcționare a măsurilor de sprijin în cadrul programelor lor.

▼B

Articolul 54

Competențe de executare în conformitate cu procedura de examinare

Comisia poate să adopte acte de punere în aplicare prin care se stabilesc măsuri privind:

(a) prezentarea programelor de sprijin, planificarea financiară corespunzătoare și revizuirea programelor de sprijin;

(b) procedurile de depunere a cererilor, de selecție a acestora și de plată;

(c) depunerea, formatul și conținutul rapoartelor și evaluărilor programelor de sprijin ale statelor membre;

(d) fixarea de către statele membre a ratelor ajutorului pentru recoltarea înainte de coacere și pentru distilarea subproduselor;

(e) gestionarea financiară și dispozițiile privind aplicarea măsurilor de sprijin de către statele membre;

(f) procedurile privind garanția care trebuie constituită și cuantumul acesteia, în cazul în care este efectuată o plată în avans.

Respectivele acte de punere în aplicare se adoptă în conformitate cu procedura de examinare menționată la articolul 229 alineatul (2).

Secțiunea 5

Ajutor pentru sectorul apicol

Articolul 55

Programe naționale și finanțare

(1) În scopul ameliorării condițiilor generale de producție și de comercializare a produselor apicole, statele membre pot elabora, pentru sectorul apicol, programe naționale pentru o perioadă de trei ani („programele apicole”). Respectivele programe sunt elaborate în cooperare cu organizații reprezentative din domeniul apiculturii.

(2) Contribuția Uniunii la programele apicole este echivalentă cu 50 % din cheltuielile suportate de statele membre pentru programele respective, astfel cum au fost aprobate în conformitate cu articolul 57 primul paragraf litera (c).

(3) Pentru a beneficia de contribuția Uniunii prevăzută la alineatul (2), statele membre realizează un studiu privind structura producției și a comercializării în sectorul apicol de pe teritoriul lor.

(4) Programele apicole pot include următoarele măsuri:

(a) asistență tehnică pentru apicultori și organizațiile de apicultori;

(b) combaterea agresorilor și a bolilor specifice stupilor, în special a varoozei;

▼B

(c) raționalizarea transhumanței;

(d) măsuri de sprijinire a laboratoarelor de analiză a produselor apicole cu scopul de a-i ajuta pe apicultori să își comercializeze și să își valorifice produsele;

(e) măsuri de asistență pentru repopularea șeptelului apicol din Uniune;

(f) colaborarea cu organismele specializate în realizarea de programe de cercetare aplicată în domeniul apiculturii și al produselor apicole;

(g) monitorizarea pieței;

(h) îmbunătățirea calității produselor în vederea unei mai bune valorificări a produselor pe piață;

Articolul 56

Competențe delegate

(1) Pentru a asigura utilizarea eficace și eficientă a fondurilor Uniunii pentru apicultură, Comisia este împuternicită să adopte, în conformitate cu articolul 227, acte delegate referitoare la:

(a) evitarea dublei finanțări dintre programele apicole și programele de dezvoltare rurală ale statelor membre;

(b) baza pentru alocarea contribuției financiare a Uniunii fiecărui stat membru participant, printre altele, pe baza numărului total de familii de albine din Uniune.

(2) Pentru a garanta faptul că schema de ajutoare a Uniunii este adaptată la cele mai recente evoluții și că măsurile vizate sunt eficace pentru ameliorarea condițiilor generale de producție și de comercializare a produselor apicole, Comisia este împuternicită să adopte, în conformitate cu articolul 227, acte delegate în vederea actualizării listei măsurilor menționate la articolul 55 alineatul (4) care poate fi inclusă în programele apicole ale statelor membre, adăugând alte măsuri sau adaptând măsurile respective fără a elimina niciuna dintre ele. Această actualizare a listei măsurilor nu afectează programele naționale adoptate înainte de intrarea în vigoare a actului delegat.

Articolul 57

Competențe de executare în conformitate cu procedura de examinare

Comisia poate adopta acte de punere în aplicare prin care se stabilesc măsurile necesare pentru aplicarea prezentei secțiuni în ceea ce privește:

(a) conținutul programelor naționale și al studiilor efectuate de statele membre privind structura producției și a comercializării în sectoarele lor apicole;

▼B

(b) procedura pentru realocarea fondurilor neutilizate;

(c) aprobarea programelor apicole prezentate de statele membre, inclusiv alocarea contribuției financiare a Uniunii fiecărui stat membru participant și nivelul maxim al finanțării de către statele membre.

Respectivele acte de punere în aplicare se adoptă în conformitate cu procedura de examinare menționată la articolul 229 alineatul (2).

Secțiunea 6

Ajutor pentru sectorul hameiului

Articolul 58

Ajutoare pentru organizațiile de producători

(1) Uniunea acordă un ajutor organizațiilor de producători din sectorul hameiului recunoscute în conformitate cu articolul 152, în vederea finanțării urmăririi obiectivelor menționate la articolul 152 alineatul (1) litera (c) punctul (i), (ii) sau (iii).

(2) În cazul Germaniei, fondurile din partea Uniunii alocate ajutorului acordat organizațiilor de producători menționate la alineatul (1) se ridică la 2 277 000 EUR pe an.

Articolul 59

Competențe delegate

Pentru a asigura că ajutorul menționat la articolul 58 finanțează urmărirea obiectivelor menționate la articolul 152, Comisia este împuternicită să adopte, în conformitate cu articolul 227, acte delegate în ceea ce privește:

(a) cererile de ajutor, inclusiv norme privind termenele și documentele aferente;

(b) norme privind suprafețele cultivate cu hamei eligibile și calcularea sumelor plătibile fiecărei organizații de producători.

Articolul 60

Competențe de executare în conformitate cu procedura de examinare

Comisia poate să adopte acte de punere în aplicare prin care se stabilesc măsurile necesare pentru aplicarea prezentei secțiuni cu privire la plata ajutorului.

Respectivele acte de punere în aplicare se adoptă în conformitate cu procedura de examinare menționată la articolul 229 alineatul (2).

▼B

CAPITOLUL III

Sistemul de autorizații pentru plantări de viță-de-vie

Articolul 61

Durata

►C2 Sistemul de autorizații pentru plantări de viță-de-vie instituit în prezentul capitol se aplică în perioada 1 ianuarie 2016-31 decembrie 2030, ◄ Comisia urmând să efectueze o evaluare la jumătatea perioadei în scopul de a evalua funcționalitatea sistemului și, după caz, de a prezenta propuneri.

Secțiunea 1

Gestionarea sistemului de autorizații de plantări de viță-de-vie

Articolul 62

Autorizații

(1) Vița-de-vie care produce soiuri de struguri de vinificație clasificate în conformitate cu articolul 81 alineatul (2) poate fi plantată sau replantată numai dacă se acordă o autorizație în conformitate cu articolele 64, 66 și 68, în condițiile stabilite în prezentul capitol.

►C2 (2) Statele membre acordă autorizația menționată la alineatul (1), pentru o suprafață specifică exprimată în hectare, ◄ în urma prezentării unei cereri din partea producătorilor care să respecte criterii de eligibilitate obiective și nediscriminatorii. Această autorizație este acordată fără costuri pentru producători.

(3) Autorizațiile menționate la alineatul (1) sunt valabile timp de trei ani de la data la care au fost acordate. Unui producător care nu a utilizat o autorizație acordată în perioada de valabilitate a acesteia i se aplică sancțiuni administrative în conformitate cu articolul 89 alineatul (4) din Regulamentul (UE) nr. 1306/2013.

▼C2

(4) Prezentul capitol nu se aplică plantării sau replantării suprafețelor destinate unor scopuri experimentale sau plantărilor de viță-mamă pentru altoi, suprafețelor ale căror produse vitivinicole sunt destinate în exclusivitate consumului de către gospodăria viticultorului sau suprafețelor care urmează să fie nou plantate ca urmare a unor măsuri de expropriere în interesul public adoptate în temeiul dreptului național.

▼B

Articolul 63

Mecanismul de garantare pentru plantări noi

(1) Statele membre pun la dispoziție în fiecare an autorizații pentru plantări noi care corespund unui procent de 1 % din suprafața totală cultivată în mod real cu viță-de-vie pe teritoriul lor, măsurată la data de 31 iulie a anului precedent.

(2) Statele membre pot:

(a) să aplice la nivel național un procent mai mic decât cel prevăzut la alineatul (1);

▼B

(b) să limiteze utilizarea autorizațiilor la nivel regional, pentru suprafețe specifice eligibile pentru producția de vinuri cu o denumire de origine protejată, pentru suprafețe eligibile pentru producția de vinuri cu o indicație geografică protejată sau pentru suprafețe fără o indicație geografică.

►C2 (3) Oricare dintre limitările menționate la alineatul (2) contribuie la o creștere ordonată a plantărilor de viță-de-vie, ◄ se stabilește pentru o valoare mai mare de 0 % și se justifică pe baza a cel puțin unuia dintre următoarele motive specifice:

(a) necesitatea evitării unui risc bine demonstrat de producție excesivă de produse vinicole în raport cu perspectivele pieței pentru produsele respective, nedepășind ceea ce este necesar pentru satisfacerea acestei necesități;

(b) necesitatea evitării unui risc bine demonstrat de devalorizare semnificativă a unei anumite denumiri de origine protejate sau a unei anumite indicații geografice protejate.

(4) Statele membre publică eventualele decizii adoptate în temeiul alineatului (2), care sunt justificate în mod corespunzător. Statele membre notifică fără întârziere Comisiei deciziile și justificările respective.

Articolul 64

Acordarea de autorizații pentru plantări noi

(1) Dacă suprafața totală vizată de cererile eligibile într-un anumit an nu depășește suprafața pusă la dispoziție de statul membru, se acceptă toate cererile respective.

În sensul prezentului articol, statele membre pot aplica unul sau mai multe dintre următoarele criterii de eligibilitate obiective și nediscriminatorii:

(a) solicitantul dispune de o suprafață agricolă care nu este mai mică decât zona pentru care solicită autorizația;

(b) solicitantul dispune de o pregătire și o competență profesională corespunzătoare;

▼C2

(c) cererea nu prezintă un risc semnificativ de însușire frauduloasă a reputației unor anumite denumiri de origine protejate, ceea ce se prezumă, cu excepția cazului în care prezența unui astfel de risc este demonstrată de autoritățile publice;

(d) în cazurile justificate corespunzător, unul sau mai multe dintre criteriile menționate la alineatul (2), cu condiția să fie aplicate în mod obiectiv și nediscriminatoriu.

▼B

(2) Dacă suprafața totală vizată de cererile eligibile menționate la alineatul (1) depășește într-un anumit an suprafața pusă la dispoziție de statul membru, autorizațiile sunt acordate pe baza împărțirii proporționale a hectarelor între toți solicitanții, în funcție de suprafața pentru care au solicitat autorizația. De asemenea, acordarea de autorizații poate fi efectuată parțial sau integral în conformitate cu unul sau mai multe dintre următoarele criterii de prioritate obiective și nediscriminatorii:

▼C2

(a) producători care înființează plantări de viță-de-vie pentru prima dată și care sunt numiți șefi ai exploatației (noi viticultori);

(b) suprafețe unde podgoriile contribuie la conservarea mediului;

▼B

(c) suprafețe care urmează să fie nou plantate în cadrul unor proiecte de consolidare a terenurilor;

(d) suprafețe care se confruntă cu constrângeri naturale sau alte constrângeri specifice;

(e) caracterul durabil al proiectelor de dezvoltare sau al replantărilor pe baza unei evaluări economice;

▼C2

(f) suprafețe care urmează să fie nou plantate care contribuie la creșterea competitivității la nivel de exploatație agricolă și la nivel regional;

▼B

(g) proiecte cu potențial de îmbunătățire a calității produselor cu indicații geografice;

(h) suprafețe care urmează să fie nou plantate în cadrul creșterii dimensiunii exploatațiilor mici și mijlocii.

(3) Statele membre fac publice criteriile menționate la alineatele (1) și (2) pe care le aplică și le notifică neîntârziat Comisiei.

Articolul 65

Rolul organizațiilor profesionale

Atunci când aplică articolul 63 alineatul (2), un stat membru poate lua în considerare recomandările prezentate de organizații profesionale recunoscute care funcționează în sectorul vitivinicol menționate la articolele 152, 156 și 157, ale unor grupuri de producători interesate menționate la articolul 95 sau ale altor tipuri de organizații profesionale recunoscute în temeiul legislației statului membru respectiv, cu condiția ca aceste recomandări să fie precedate de un acord convenit între părțile reprezentative relevante din aria geografică de referință.

Recomandările se fac pentru cel mult trei ani.

Articolul 66

Replantările

(1) Statele membre acordă în mod automat o autorizație producătorilor care au defrișat o suprafață plantată cu viță-de-vie începând cu 1 ianuarie 2016 și care prezintă o cerere. Această autorizație corespunde unei suprafețe de cultură pură echivalente cu suprafața defrișată. Suprafețele vizate de astfel de autorizații nu sunt luate în calcul în sensul articolului 63.

▼B

(2) Statele membre pot acorda autorizația menționată la alineatul (1) producătorilor care se angajează să defrișeze o suprafață plantată cu viță-de-vie, dacă defrișarea suprafeței în cauză are loc până la sfârșitul celui de al patrulea an de la data plantării noilor vițe-de-vie.

▼C2

(3) Autorizația menționată la alineatul (1) este utilizată în aceeași exploatație pe care s-a efectuat defrișarea. În cazul suprafețelor eligibile pentru producții de vinuri cu denumiri de origine protejate sau cu indicații geografice protejate, statele membre pot limita replantarea, pe baza unei recomandări din partea unei organizații profesionale, în conformitate cu articolul 65, la vițe-de-vie care respectă același caiet de sarcini al denumirii de origine protejate sau indicației geografice protejate ca și cel al suprafeței defrișate.

▼B

(4) Prezentul articol nu se aplică în cazul defrișării unor plantări neautorizate.

Articolul 67

Regula „de minimis”

(1) Sistemul de autorizații pentru plantările de viță-de-vie instituit în prezentul capitol nu se aplică statelor membre în cazul cărora regimul tranzitoriu al drepturilor de plantare prevăzut în partea a doua titlul I capitolul III secțiunea IVa subsecțiunea II din Regulamentul (CE) nr. 1234/2007 nu se aplica la 31 decembrie 2007.

(2) Statele membre cărora li se aplica, la 31 decembrie 2007, regimul menționat la alineatul (1), și în cazul cărora suprafețele cultivate în prezent cu viță-de-vie nu depășesc 10 000 de hectare, pot decide să nu aplice sistemul de autorizații pentru plantări de viță-de-vie menționat în prezentul capitol.

Articolul 68

Dispoziții tranzitorii

(1) Drepturile de plantare acordate unor producători în conformitate cu articolul 85h, articolul 85i sau articolul 85k din Regulamentul (CE) nr. 1234/2007 anterior datei de 31 decembrie 2015, care nu au fost utilizate de acești producători și care încă sunt valabile la data respectivă, pot fi convertite în autorizații în conformitate cu prezentul capitol începând cu 1 ianuarie 2016.

Această conversie are loc în urma unei cereri care trebuie prezentată de producătorii respectivi anterior datei de 31 decembrie 2015. Statele membre pot decide să permită producătorilor să prezinte astfel de cereri de conversie a drepturilor în autorizații până la 31 decembrie 2020.

(2) Autorizațiile acordate în conformitate cu alineatul (1) au aceeași perioadă de valabilitate ca drepturile de plantare menționate la alineatul (1). Dacă aceste autorizații nu sunt utilizate, acestea expiră cel târziu la 31 decembrie 2018 sau, dacă statele membre au luat decizia menționată la alineatul (1) al doilea paragraf, cel târziu la 31 decembrie 2023.

▼B

(3) Suprafețele vizate de autorizațiile acordate în conformitate cu alineatul (1) nu sunt luate în calcul în sensul articolului 63.

Articolul 69

Competențe delegate

Comisia este împuternicită să adopte, în conformitate cu articolul 227, acte delegate referitoare la:

(a) condițiile pentru aplicarea excepției menționate la articolul 62 alineatul (4);

(b) normele privind criteriile menționate la articolul 64 alineatele (1) și (2);

(c) adăugarea unor criterii la cele enumerate la articolul 64 alineatele (1) și (2);

▼C2

(d) coexistența unor culturi de viță-de-vie pe care producătorul s-a angajat să le defrișeze cu culturi de viță-de-vie nou plantate, în conformitate cu articolul 66 alineatul (2);

▼B

(e) motivația deciziilor luate de statele membre în temeiul articolului 66 alineatul (3).

Articolul 70

Competențe de executare în conformitate cu procedura de examinare

Comisia poate adopta acte de punere în aplicare prin care se stabilesc măsurile necesare referitoare la:

(a) procedurile de acordare a autorizațiilor;

(b) registrele care trebuie ținute de statele membre și notificările care trebuie trimise Comisiei.

Respectivele acte de punere în aplicare se adoptă în conformitate cu procedura de examinare menționată la articolul 229 alineatul (2).

Secțiunea 2

Controlul sistemului de autorizații de plantări de viță-de-vie

Articolul 71

Plantările neautorizate

(1) Producătorii defrișează pe propria cheltuială suprafețele plantate cu viță-de-vie fără autorizație.

(2) În cazul în care producătorii nu defrișează în termen de patru luni de la data la care le este notificată neregula, statele membre asigură defrișarea acestor plantări neautorizate în termen de doi ani de la expirarea perioadei de patru luni. Costul aferent este imputat producătorilor în cauză.

▼B

(3) Statele membre comunică Comisiei până la 1 martie în fiecare an mărimea totală a suprafețelor constatate ca plantate cu viță-de-vie fără autorizație după 1 ianuarie 2016, precum și suprafețele defrișate în conformitate cu alineatele (1) și (2).

(4) Unui producător care nu respectă obligația prevăzută la alineatul (1) de la prezentul articol i se aplică sancțiuni care urmează să fie stabilite în conformitate cu articolul 64 din Regulamentul (UE) nr. 1306/2013.

(5) Suprafețele plantate cu viță-de-vie fără autorizație nu beneficiază de nicio măsură de sprijin națională sau a Uniunii.

Articolul 72

Competențe de executare în conformitate cu procedura de examinare

▼C2

Comisia poate să adopte acte de punere în aplicare prin care se stabilesc măsurile necesare care prevăd detaliile privind cerințele în materie de comunicare pe care trebuie să le respecte statele membre, inclusiv eventuale reduceri ale limitelor bugetare prevăzute în anexa VI în caz de nerespectare a cerințelor.

▼B

Respectivele acte de punere în aplicare se adoptă în conformitate cu procedura de examinare menționată la articolul 229 alineatul (2).

TITLUL II

NORME PRIVIND COMERCIALIZAREA ȘI ORGANIZAȚIILE DE PRODUCĂTORI

CAPITOLUL I

Norme privind comercializarea

Secțiunea 1

Standarde de comercializare

Subsecțiunea 1

Dispoziții introductive

Articolul 73

Domeniul de aplicare

Fără a aduce atingere vreunei alte dispoziții aplicabile produselor agricole și nici dispozițiilor adoptate în sectoarele veterinar, fitosanitar și alimentar, pentru a se asigura că produsele respectă standardele de igienă și sănătate și pentru a proteja sănătatea animalelor, a plantelor și pe cea umană, prezenta secțiune stabilește normele privind standardele de comercializare. Normele respective se împart în normele obligatorii și mențiuni rezervate facultative pentru produsele agricole.

▼B

Subsecțiunea 2

Standarde de comercializare pe sectoare sau pe produse

Articolul 74

Principiu general

Produsele pentru care au fost prevăzute standarde de comercializare pe sectoare sau pe produse în conformitate cu prezenta secțiune pot fi comercializate în Uniune numai dacă sunt conforme cu standardele respective.

Articolul 75

Stabilire și conținut

(1) Standardele de comercializare pot fi aplicate pentru unul sau mai multe dintre următoarele sectoare și produse:

(a) ulei de măsline și măsline de masă;

(b) fructe și legume;

(c) produse din fructe și legume procesate;

(d) banane;

(e) plante vii;

(f) ouă;

(g) carne de pasăre

(h) materii grase tartinabile destinate consumului uman;

(i) hamei.

(2) Pentru a lua în considerare așteptările consumatorilor și pentru a ameliora condițiile economice de producție și de comercializare, precum și calitatea produselor agricole vizate la alineatele (1) și (4) din prezentul articol, Comisia este împuternicită să adopte, în conformitate cu articolul 227, acte delegate privind standardele de comercializare pe sectoare sau produse, în toate etapele comercializării, și de a adopta derogări și scutiri de la aceste standarde pentru a se adapta la condițiile în continuă schimbare de pe piață, la evoluția cererii consumatorilor și la evoluțiile standardelor internaționale în domeniu, precum și pentru a se evita crearea de obstacole pentru inovarea în materie de produse.

(3) Fără a aduce atingere articolului 26 din Regulamentul (UE) nr. 1169/2011 al Parlamentului European și al Consiliului ([1]), standardele de comercializare menționate la alineatul (1) pot viza una

([1]) Regulamentul (UE) nr. 1169/2011 al Parlamentului European și al Consiliului din 25 octombrie 2011 privind informarea consumatorilor cu privire la produsele alimentare, de modificare a Regulamentelor (CE) nr. 1924/2006 și (CE) nr. 1925/2006 ale Parlamentului European și ale Consiliului și de abrogare a Directivei 87/250/CEE a Comisiei, a Directivei 90/496/CEE a Consiliului, a Directivei 1999/10/CE a Comisiei, a Directivei 2000/13/CE a Parlamentului European și a Consiliului, a Directivelor 2002/67/CE și 2008/5/CE ale Comisiei și a Regulamentului (CE) nr. 608/2004 al Comisiei (JO L 304, 22.11.2011, p. 18).

▼B

sau mai multe dintre cerințele următoare care urmează să fie stabilite în funcție de sector sau de produs și de caracteristicile fiecărui sector, de necesitatea de a reglementa introducerea pe piață și de condițiile definite la alineatul (5) din prezentul articol:

(a) definițiile tehnice, denumirile și denumirile comerciale pentru anumite sectoare, altele decât cele prevăzute la articolul 78;

(b) criteriile de clasificare, precum clasificarea pe categorii, greutatea, dimensiunile, vârsta și categoria;

(c) specia, soiul de plante sau rasa de animale ori tipul comercial;

(d) prezentarea, etichetarea legată de standardele de comercializare obligatorii, ambalarea, normele care trebuie aplicate în privința centrelor de ambalare, marcarea, anul recoltării și utilizarea unor termeni specifici, fără a aduce atingere articolelor 92-123;

(e) criterii precum aspectul, consistența, conformația, caracteristicile produsului și ponderea conținutului de apă;

(f) substanțe specifice utilizate în procesul de producție sau componente ori constituenți, inclusiv conținutul cantitativ, puritatea și identitatea acestora;

(g) tipul de activitate agricolă și metoda de producție, inclusiv practicile oenologice, și sisteme avansate de producție durabilă;

(h) cupajul mustului și al vinului, inclusiv definițiile lor, amestecul și restricțiile corespunzătoare;

(i) frecvența de colectare, livrarea, conservarea și manipularea, metoda de conservare și temperatura, depozitarea și transportul;

(j) locul de proveniență agricolă și/sau originea, cu excepția cărnii de pasăre și a materiei grase tartinabile;

(k) restricțiile cu privire la utilizarea anumitor substanțe și practici;

(l) utilizarea specifică;

(m) condițiile care reglementează eliminarea, deținerea, circulația și utilizarea produselor care nu respectă standardele de comercializare adoptate în temeiul alineatului (1) sau definițiile, denumirile și denumirile comerciale menționate la articolul 78, precum și eliminarea subproduselor.

▼B

(4) În plus față de alineatul (1), standardele de comercializare se pot aplica în sectorul vitivinicol. Alineatul (3) literele (e), (f), (g), (h), (k) și (m) se aplică în sectorul vitivinicol.

(5) Standardele de comercializare pe sectoare sau pe produse adoptate în temeiul alineatului (1) din prezentul articol se stabilesc fără a aduce atingere articolelor 84-88 și anexei IX și iau în considerare:

(a) particularitățile produsului în cauză;

(b) necesitatea de a asigura condiții care să faciliteze introducerea produselor pe piață;

(c) interesul producătorilor de a comunica caracteristicile produselor și ale producției agricole și interesul consumatorilor de a obține informații adecvate și transparente referitoare la produse, inclusiv la locul de proveniență agricolă, care trebuie determinat de la caz la caz, la nivelul geografic corespunzător, după realizarea unei evaluări care să ia în considerare îndeosebi costurile și sarcinile administrative pentru operatori, precum și beneficiile oferite producătorilor și consumatorilor finali;

(d) metodele disponibile pentru determinarea caracteristicilor fizice, chimice și organoleptice ale produselor;

(e) recomandările standard adoptate de organismele internaționale;

(f) necesitatea conservării caracteristicilor naturale și esențiale ale produselor și necesitatea de a nu se aduce modificări substanțiale în ceea ce privește compoziția produsului în cauză.

(6) Pentru a lua în considerare așteptările consumatorilor și necesitatea de a ameliora calitatea și condițiile economice de producere și comercializare a produselor agricole, Comisia este împuternicită să adopte, în conformitate cu articolul 227, acte delegate prin care să se modifice lista de sectoare menționată la alineatul (1). Respectivele acte delegate se limitează strict la necesitățile demonstrate ce rezultă din cererea consumatorilor, aflată în schimbare, din progresele tehnice sau din necesitatea de inovare a produselor, și fac obiectul unui raport al Comisiei către Parlamentul European și Consiliu care evaluează în special necesitățile consumatorilor, costurile și sarcinile administrative ale operatorilor, inclusiv impactul de pe piața internă și din comerțul internațional, precum și avantajele oferite producătorilor și consumatorului final.

Articolul 76

Cerințe suplimentare pentru comercializarea produselor în sectorul fructelor și legumelor

(1) În plus, în cazul în care acest lucru este relevant pentru standardele de comercializare aplicabile menționate la articolul 75, produsele din sectorul fructelor și legumelor destinate a fi vândute în stare proaspătă consumatorilor pot fi comercializate numai dacă sunt de calitate bună, corectă și vandabilă și dacă este indicată țara de origine.

▼B

(2) Standardele de comercializare menționate la alineatul (1), precum și orice standard de comercializare aplicabil sectorului fructelor și legumelor stabilit în conformitate cu prezenta subsecțiune, se aplică în toate etapele comercializării, inclusiv la import și export, și se pot referi la calitate, categorie, greutate, dimensiune, modul de ambalare, ambalajele utilizate, depozitare, transport, prezentare și comercializare.

(3) Deținătorul produselor provenind din sectorul fructelor și legumelor care intră sub incidența standardelor de comercializare expune aceste produse sau le oferă spre vânzare, le livrează sau le comercializează în cadrul Uniunii numai în conformitate cu respectivele standarde și este responsabil de asigurarea acestei conformități.

(4) În vederea asigurării aplicării adecvate a cerințelor prevăzute la alineatul (1) din prezentul articol și pentru a lua în considerare anumite situații speciale, Comisia este împuternicită să adopte, în conformitate cu articolul 227, acte delegate privind derogări specifice de la prezentul articol, care sunt necesare pentru punerea în aplicare corectă a acestuia.

Articolul 77

Certificarea hameiului

(1) În plus, în cazul în care acest lucru este relevant pentru standardele de comercializare aplicabile, produsele din sectorul hameiului recoltate sau preparate în cadrul Uniunii fac obiectul unei proceduri de certificare în temeiul prezentului articol.

(2) Certificatul nu poate fi eliberat decât pentru produsele care prezintă caracteristicile calitative minime corespunzătoare unui stadiu determinat de comercializare. În cazul pulberii de hamei, al pulberii de hamei îmbogățite cu lupulină, al extractului de hamei și al produselor amestecate cu hamei, certificatul nu poate fi eliberat decât dacă conținutul de acid alfa al acestor produse nu este inferior conținutului prezent în hameiul din care au fost preparate.

(3) Certificatul indică cel puțin:

(a) locul (locurile) de producție a hameiului;

(b) anul (anii) de recoltare; și

(c) soiul (soiurile).

(4) Produsele din sectorul hameiului pot fi comercializate sau exportate doar dacă beneficiază de un certificat emis în conformitate cu prezentul articol.

În cazul produselor importate din sectorul hameiului, atestarea prevăzută la articolul 190 alineatul (2) este considerată a fi echivalentă cu respectivul certificat.

▼B

(5) Comisia este împuternicită să adopte, în conformitate cu articolul 227, acte delegate prin care se stabilesc derogări de la alineatul (4) din prezentul articol:

(a) în vederea îndeplinirii cerințelor comerciale ale unor țări terțe; sau

(b) pentru produsele destinate unor utilizări speciale.

Măsurile menționate la primul paragraf:

(i) nu afectează comercializarea normală a produselor pentru care a fost eliberat certificatul; și

(ii) sunt însoțite de garanții pentru evitarea confuziilor în legătură cu aceste produse.

Articolul 78

Definiții, denumiri și denumiri comerciale pentru anumite sectoare și produse

(1) În plus, în cazul în care acest lucru este relevant pentru standardele de comercializare aplicabile, definițiile, denumirile și denumirile comerciale prevăzute în anexa VII se aplică următoarelor sectoare sau produse:

(a) carne de vită și mânzat;

(b) vin;

(c) lapte și produse lactate destinate consumului uman;

(d) carne de pasăre;

(e) ouă;

(f) materii grase tartinabile destinate consumului uman; și

(g) ulei de măsline și măsline de masă.

(2) Definițiile, denumirile sau denumirile comerciale prevăzute în anexa VII pot fi utilizate în Uniune numai pentru comercializarea unui produs care este conform cerințelor corespunzătoare stabilite în anexa respectivă.

(3) Comisia este împuternicită să adopte, în conformitate cu articolul 227, acte delegate cu privire la modificări, derogări sau excepții de la definițiile și denumirile comerciale prevăzute în anexa VII. Actele delegate respective se limitează strict la nevoi demonstrate rezultate din evoluția cererii consumatorilor, din progresele tehnologice sau la necesitatea de inovare în materie de produse.

(4) Pentru a asigura faptul că operatorii și statele membre înțeleg în mod clar și corespunzător definițiile și denumirile comerciale prevăzute în anexa VII, Comisia este împuternicită să adopte, în conformitate cu articolul 227, acte delegate cu privire la norme referitoare la precizarea și aplicarea acestora.

▼B

(5) Pentru a lua în considerare așteptările consumatorilor și evoluția pieței produselor lactate, Comisia este împuternicită să adopte, în conformitate cu articolul 227, acte delegate prin care se precizează produsele lactate în cazul cărora trebuie să se declare specia de animale de la care provine laptele, dacă nu provine de la specii bovine, și prin care să se stabilească normele necesare.

Articolul 79

Toleranța

(1) Pentru a lua în considerare particularitățile fiecărui produs sau sector, diferitele etape de comercializare, condițiile tehnice, orice eventuală dificultate practică considerabilă, precum și acuratețea și repetabilitatea metodelor de analiză, Comisia este împuternicită să adopte, în conformitate cu articolul 227, acte delegate cu privire la toleranța pentru unul sau mai multe standarde specifice dincolo de care se consideră că întregul lot de produse nu respectă standardul specific respectiv.

(2) La adoptarea actelor menționate la alineatul (1), Comisia ia în considerare necesitatea de a nu se schimba caracteristicile intrinsece ale produselor și de a se evita diminuarea calității acestora.

Articolul 80

Practici oenologice și metode de analiză

(1) Numai practicile oenologice autorizate în conformitate cu anexa VIII și prevăzute la articolul 75 alineatul (3) litera (g) și la articolul 83 alineatele (2) și (3) sunt utilizate pentru producerea și conservarea în Uniune a produselor enumerate în anexa VII partea II.

Primul paragraf nu se aplică:

(a) sucului de struguri și sucului de struguri concentrat; și

(b) mustului de struguri și mustului de struguri concentrat destinat producerii sucului de struguri.

Practicile oenologice autorizate se utilizează numai în scopul asigurării unei bune vinificări, a unei bune conservări sau a unei valorificări superioare a produsului.

Produsele enumerate în partea II din anexa VII se produc în Uniune în conformitate cu normele stabilite în anexa VIII.

(2) Produsele enumerate în anexa VII partea II nu pot fi comercializate în Uniune în cazul în care:

(a) au făcut obiectul unor practici oenologice neautorizate în Uniune;

▼B

(b) au făcut obiectul unor practici oenologice neautorizate la nivel național sau

(c) nu respectă normele stabilite în anexa VIII.

Produsele viticole care sunt necomercializabile în conformitate cu primul paragraf sunt distruse. Prin derogare de la această normă, statele membre pot autoriza utilizarea unor astfel de produse, ale căror caracteristici le stabilesc, în distilerii sau în fabrici de oțet sau în scopuri industriale, cu condiția ca această autorizare să nu stimuleze producția produselor viticole prin practici oenologice neautorizate.

(3) Atunci când autorizează practicile oenologice menționate la articolul 75 alineatul (3) litera (g), Comisia:

(a) ia în considerare practicile oenologice și metodele de analiză recomandate și publicate de OIV, precum și rezultatele utilizării experimentale a unor practici oenologice încă neautorizate;

(b) ia în calcul protecția sănătății umane;

(c) ia în calcul riscul potențial pentru consumatori de a fi induși în eroare din cauza percepției lor deja formate și a așteptărilor corespunzătoare cu privire la produs, având în vedere disponibilitatea și viabilitatea mijloacelor de informare care permit excluderea unor astfel de riscuri;

(d) face posibilă conservarea caracteristicilor naturale și esențiale ale vinului și nu aduce modificări substanțiale compoziției produsului în cauză;

(e) asigură un nivel minim acceptabil de protecție a mediului;

(f) respectă normele generale în materie de practici oenologice și normele stabilite în anexa VIII.

(4) Pentru a asigura tratarea corectă a produselor vitivinicole necomercializabile, Comisia este împuternicită să adopte, în conformitate cu articolul 227, acte delegate cu privire la normele privind procedurile naționale menționate la alineatul (2) al doilea paragraf din prezentul articol referitoare la retragerea sau distrugerea produselor vitivinicole care nu respectă cerințele și cu privire la derogările de la normele respective.

(5) Atunci când este necesar, Comisia adoptă acte de punere în aplicare prin care se stabilesc metodele menționate la articolul 75 alineatul (5) litera (d) pentru produsele enumerate în partea II din anexa VII. Metodele respective se bazează pe toate metodele relevante recomandate și publicate de OIV, cu excepția cazului în care acestea ar fi ineficace sau neadecvate pentru obiectivul urmărit de Uniune. Aceste acte de punere în aplicare se adoptă în conformitate cu procedura de examinare menționată la articolul 229 alineatul (2).

Până la adoptarea unor astfel de acte de punere în aplicare, metodele și normele care trebuie utilizate sunt cele autorizate de statul membru în cauză.

▼B

Articolul 81

Soiuri de struguri de vinificație

(1) Produsele enumerate în anexa VII partea II și produse în Uniune se obțin din soiuri de struguri de vinificație clasificabile în conformitate cu alineatul (2) de la prezentul articol.

(2) Sub rezerva alineatului (3), statele membre clasifică soiurile de struguri de vinificație care pot fi plantate, replantate sau altoite pe teritoriile lor în scopul producerii vinului.

Statele membre pot clasifica numai soiurile de struguri de vinificație care îndeplinesc următoarele condiții:

(a) soiurile respective aparțin speciei *Vitis vinifera* sau provin dintr-o încrucișare între specia *Vitis vinifera* și alte specii din genul *Vitis*;

(b) soiul nu este unul dintre următoarele: Noah, Othello, Isabelle, Jacquez, Clinton și Herbemont.

În cazul în care un soi de struguri de vinificație este eliminat din clasificarea menționată la primul paragraf, defrișarea acestui soi se efectuează în termen de 15 ani de la eliminarea sa.

(3) Statele membre a căror producție vinicolă nu depășește 50 000 de hectolitri de vin pe an vinicol, calculată pe baza producției medii din cursul ultimilor cinci ani vinicoli, sunt scutite de obligația de clasificare prevăzută la alineatul (2) primul paragraf.

Cu toate acestea, și în respectivele state membre, pot fi plantate, replantate sau altoite în scopul producerii vinului, numai soiurile de struguri de vinificație care respectă condițiile prevăzute la alineatul (2) al doilea paragraf.

(4) Prin derogare de la alineatul (2) primul și al treilea paragraf și de la alineatul (3) al doilea paragraf, statele membre autorizează plantarea, replantarea sau altoirea, în scopul cercetării științifice și în scop experimental, a următoarelor soiuri de struguri de vinificație:

(a) soiurile de struguri de vinificație care nu sunt clasificate, în ceea ce privește statele membre altele decât cele menționate la alineatul (3);

(b) soiurile de struguri de vinificație care nu respectă dispozițiile de la alineatul (2) al doilea paragraf, în ceea ce privește statele membre menționate la alineatul (3).

(5) Suprafețele plantate, în scopul producerii de vin, cu soiuri de struguri de vinificație pentru a căror plantare nu se respectă alineatele (2), (3) și (4) se defrișează.

Cu toate acestea, nu există nicio obligație de defrișare a suprafețelor respective dacă producția în cauză este destinată exclusiv consumului în gospodăriile producătorilor de vin.

▼B

Articolul 82

Utilizare specifică a vinului necorespunzătoare categoriilor enumerate în anexa VII partea II

Cu excepția vinurilor îmbuteliate pentru care există dovada că îmbutelierea a fost făcută anterior datei de 1 septembrie 1971, vinul produs dintr-unul dintre soiurile de struguri de vinificație enumerate în clasificările întocmite în conformitate cu articolul 81 alineatul (2) primul paragraf, dar care nu corespunde niciuneia dintre categoriile prevăzute în partea II din anexa VII, poate fi utilizat numai pentru consumul individual în gospodăriile producătorilor de vin, pentru producerea oțetului sau pentru distilare.

Articolul 83

Norme naționale pentru anumite produse și sectoare

(1) Fără a aduce atingere articolului 75 alineatul (2), statele membre pot adopta sau pot menține norme naționale de stabilire a diferitelor niveluri de calitate a materiilor grase tartinabile. Astfel de norme permit evaluarea nivelurilor respective de calitate pe baza unor criterii care se referă în special la materiile prime utilizate, la caracteristicile organoleptice ale produselor și la stabilitatea lor fizică și microbiologică.

Statele membre care folosesc posibilitatea prevăzută la primul paragraf se asigură că produsele altor state membre, care respectă criteriile stabilite prin respectivele norme naționale, pot utiliza în mod nediscriminatoriu termeni care stabilesc că au fost respectate criteriile respective.

(2) Statele membre pot limita sau interzice utilizarea anumitor practici oenologice și pot impune norme mai stricte pentru vinurile autorizate conform dreptului Uniunii și produse pe teritoriile lor, în scopul de a sprijini menținerea caracteristicilor esențiale ale vinurilor cu denumire de origine protejată sau cu indicație geografică protejată, precum și ale vinurilor spumante și ale vinurilor licoroase.

(3) Statele membre pot autoriza utilizarea experimentală a unor practici oenologice neautorizate.

(4) Pentru a se asigura aplicarea transparentă și corectă a prezentului articol, Comisia este împuternicită să adopte, în conformitate cu articolul 227, acte delegate prin care se stabilesc condițiile de aplicare a alineatelor (1), (2) și (3) din prezentul articol, precum și condițiile de deținere, circulație și utilizare a produselor obținute prin practicile experimentale menționate la alineatul (3) de la prezentul articol.

▼B

(5) Statele membre pot adopta sau menține dispoziții legislative naționale suplimentare cu privire la produsele reglementate de un standard de comercializare al Uniunii doar dacă respectivele dispoziții sunt conforme cu dreptul Uniunii, în special în ceea ce privește respectarea principiului liberei circulații a mărfurilor și sub rezerva Directivei 98/34 CE a Parlamentului European și a Consiliului ([1]).

Subsecțiunea 3

Mențiuni rezervate facultative

Articolul 84

Dispoziție generală

Se instituie un sistem referitor la mențiunile rezervate facultative în funcție de sector sau de produs pentru a oferi producătorilor de produse agricole cu caracteristici sau proprietăți care oferă valoare adăugată posibilitatea să comunice mai ușor aceste caracteristici sau proprietăți pe piața internă, precum și, mai ales, pentru a sprijini și a completa standardele specifice de comercializare.

Prezenta subsecțiune nu se aplică produselor vitivinicole menționate la articolul 92 alineatul (1).

Articolul 85

Mențiuni rezervate facultative existente

(1) Mențiunile rezervate facultative cuprinse în acest sistem la 20 decembrie 2013 sunt enumerate în anexa IX, iar condițiile de utilizare a acestora sunt stabilite în temeiul articolului 86 litera (a).

(2) Mențiunile rezervate facultative menționate la alineatul (1) din prezentul articol rămân în vigoare și pot fi modificate în orice fel, dacă nu sunt anulate în temeiul articolului 86.

Articolul 86

Rezervarea, modificarea și anularea mențiunilor rezervate facultative

Pentru a lua în considerare așteptările consumatorilor, progresele științifice și tehnice, situația de pe piață și evoluțiile referitoare la standardele de comercializare și la standardele internaționale, Comisia este împuternicită să adopte, în conformitate cu articolul 227, acte delegate prin care:

(a) să rețină o mențiune rezervată facultativă suplimentară, stabilind condițiile de utilizare a acesteia;

([1]) Directiva 98/34/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 22 iunie 1998 de stabilire a unei proceduri pentru furnizarea de informații în domeniul standardelor, reglementărilor tehnice și al normelor privind serviciile societății informaționale (JO L 204, 21.7.1998, p. 37).

▼B

(b) să modifice condițiile de utilizare a unei mențiuni rezervate facultative; sau

(c) să anuleze o mențiune rezervată facultativă.

Articolul 87

Mențiuni rezervate facultative suplimentare

(1) O mențiune poate fi rezervată ca mențiune rezervată facultativă suplimentară numai dacă îndeplinește toate cerințele următoare:

(a) mențiunea face referire la o caracteristică a unui produs sau la o proprietate de producție agricolă sau de procesare și se referă la un sector sau produs;

(b) utilizarea mențiunii permite o comunicare mai clară a valorii adăugate a produsului prin particularitățile sale sau printr-o proprietate de producție agricolă sau de procesare;

(c) caracteristica sau proprietatea produsului menționată la litera (a), atunci când produsul este introdus pe piață, este identificabilă de către consumatori în mai multe state membre;

(d) condițiile și utilizarea mențiunii sunt în conformitate cu Directiva 2000/13/CE a Parlamentului European și a Consiliului [1] sau cu Regulamentul (UE) nr. 1169/2011.

Atunci când introduce mențiuni rezervate facultative suplimentare, Comisia ia în considerare toate standardele internaționale relevante și mențiunile rezervate actuale pentru produsele sau sectoarele în cauză.

(2) Pentru a lua în considerare caracteristicile anumitor sectoare și de așteptările consumatorilor, Comisia este împuternicită să adopte, în conformitate cu articolul 227, acte delegate prin care se stabilesc detalii suplimentare referitoare la cerințele pentru introducerea unei mențiuni rezervate suplimentare, conform prevederilor de la alineatul (1) din prezentul articol.

Articolul 88

Restricții privind utilizarea mențiunilor rezervate facultative

(1) O mențiune rezervată facultativă poate fi utilizată pentru a descrie exclusiv produse care sunt conforme cu condițiile de utilizare corespunzătoare.

(2) Statele membre adoptă măsurile corespunzătoare pentru a se asigura că eticheta produsului nu produce confuzie în ceea ce privește mențiunile rezervate facultative.

[1] Directiva 2000/13/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 20 martie 2000 privind apropierea legislațiilor statelor membre referitoare la etichetarea și prezentarea produselor alimentare, precum și la publicitatea acestora (JO L 109, 6.5.2000, p. 29).

▼B

(3) Pentru a asigura faptul că produsele descrise prin intermediul mențiunilor rezervate facultative respectă condițiile de utilizare aplicabile, Comisia este împuternicită să adopte, în conformitate cu articolul 227, acte delegate prin care se stabilesc norme suplimentare de utilizare a mențiunilor rezervate facultative.

Subsecțiunea 4

Standarde de comercializare referitoare la import și export

Articolul 89

Dispoziții generale

Pentru a lua în considerare particularitățile schimburilor comerciale dintre Uniune și anumite țări terțe și caracterul special al anumitor produse agricole, Comisia este împuternicită să adopte, în conformitate cu articolul 227, acte delegate cu privire la:

(a) condițiile în care produsele importate sunt considerate a avea un nivel echivalent de conformitate cu standardele de comercializare ale Uniunii și condițiile de derogare de la articolul 74; și

(b) normele de aplicare a standardelor de comercializare produselor exportate din Uniune.

Articolul 90

Dispoziții speciale pentru importurile de vin

(1) Cu excepția cazului în care acordurile internaționale încheiate în conformitate cu TFUE conțin dispoziții contrare, dispozițiile privind denumirile de origine, indicațiile geografice și etichetarea vinului, stabilite în secțiunea 2 din prezentul capitol și definițiile, denumirile și denumirile comerciale menționate la articolul 78 din prezentul regulament se aplică produselor încadrate la codurile NC 2009 61, 2009 69 și 2204 care sunt importate în Uniune.

(2) Sub rezerva unor prevederi contrare din acordurile internaționale încheiate în conformitate cu TFUE, produsele menționate la alineatul (1) din prezentul articol se obțin în conformitate cu practicile oenologice autorizate de Uniune în temeiul prezentului regulament sau, înainte de autorizarea în temeiul articolului 80 alineatul (3), în conformitate cu practicile oenologice recomandate și publicate de OIV.

(3) Importul produselor menționate la alineatul (1) este condiționat de prezentarea:

(a) unui certificat care să ateste conformitatea cu dispozițiile menționate la alineatele (1) și (2), întocmit de un organism competent, inclus pe o listă care urmează să fie făcută publică de Comisie, în țara de origine a produsului;

(b) unui raport de analiză întocmit de un organism sau de o direcție desemnată de țara de origine a produsului, dacă produsul este destinat consumului uman direct.

▼B

Subsecțiunea 5

Dispoziții comune

Articolul 91

Competențe de executare în conformitate cu procedura de examinare

Comisia poate adopta acte de punere în aplicare prin care stabilește:

►C2 (a) lista cuprinzând laptele și produsele lactate, menționate în anexa VII partea III punctul 5 al doilea paragraf, precum și materiile grase tartinabile, menționate în anexa VII partea VII punctul I al șaselea paragraf litera (a), ◄ pe baza listelor orientative de produse pe care statele membre le consideră ca fiind corespunzătoare, pe teritoriul lor, dispozițiilor respective și pe care statele membre le transmit Comisiei;

(b) norme pentru punerea în aplicare a standardelor de comercializare pe sector sau pe produs;

(c) norme pentru a stabili dacă produsele au fost supuse unor procese care contravin practicilor oenologice autorizate;

(d) norme pentru metodele de analiză pentru stabilirea caracteristicilor produselor;

(e) norme pentru fixarea nivelului de toleranță;

(f) norme pentru punerea în aplicare a măsurilor menționate la articolul 89;

(g) norme pentru identificarea sau înregistrarea producătorului și/sau a instalațiilor industriale în care a fost pregătit sau procesat produsul, a procedurilor de certificare și a documentelor comerciale, a documentelor însoțitoare și a registrelor care trebuie păstrate.

Respectivele acte de punere în aplicare se adoptă în conformitate cu procedura de examinare menționată la articolul 229 alineatul (2).

Secțiunea 2

Denumiri de origine, indicații geografice și mențiuni tradiționale în sectorul vitivinicol

Subsecțiunea 1

Dispoziții introductive

Articolul 92

Domeniul de aplicare

▼C2

(1) Normele referitoare la denumirile de origine, indicațiile geografice și mențiunile tradiționale prevăzute în prezenta secțiune se aplică produselor menționate în anexa VII partea II punctele 1, 3-6, 8, 9, 11, 15 și 16.

▼B

(2) Normele menționate la alineatul (1) se bazează pe:

(a) protecția intereselor legitime ale consumatorilor și ale producătorilor;

(b) asigurarea bunei funcționări a pieței interne pentru produsele vizate; și

(c) promovarea producerii unor produse de calitate astfel cum sunt menționate în prezenta secțiune, permițând, în același timp, adoptarea unor măsuri naționale în materie de politică a calității.

Subsecțiunea 2

Denumiri de origine și indicații geografice

Articolul 93

Definiții

(1) În sensul prezentei secțiuni, se aplică următoarele definiții:

(a) „denumire de origine” înseamnă denumirea unei regiuni, a unui loc specific sau, în cazuri excepționale și justificate corespunzător, a unei țări, utilizată pentru a descrie un produs menționat la articolul 92 alineatul (1) care îndeplinește următoarele cerințe:

(i) calitatea și caracteristicile produsului se datorează în principal sau exclusiv unui anumit mediu geografic cu factori naturali și umani proprii;

(ii) strugurii din care se obține produsul provin exclusiv din aria geografică respectivă;

(iii) producția are loc în aria geografică respectivă; și

(iv) produsul este obținut din soiuri de viță-de-vie aparținând speciei *Vitis vinifera*.

(b) „indicație geografică” înseamnă o indicație referitoare la o regiune, la un loc specific sau, în cazuri excepționale și justificate corespunzător, la o țară, utilizată pentru a descrie un produs menționat la articolul 92 alineatul (1) care îndeplinește următoarele cerințe:

(i) deține o calitate, o reputație sau alte caracteristici specifice care pot fi atribuite zonei geografice respective;

(ii) strugurii din care se obține produsul provin, în proporție de cel puțin 85 %, exclusiv din aria geografică respectivă;

▼B

(iii) este produs în aria geografică respectivă; și

(iv) este obținut din soiuri de viță-de-vie aparținând speciei *Vitis vinifera* sau unei încrucișări între *Vitis vinifera* și alte specii din genul *Vitis*.

(2) Anumite denumiri utilizate în mod tradițional constituie o denumire de origine dacă:

(a) desemnează un vin;

(b) trimit la o denumire geografică;

(c) îndeplinesc cerințele menționate la alineatul (1) litera (a) punctele (i)-(iv); și

(d) au fost supuse procedurii de acordare a protecției pentru denumirile de origine și indicațiile geografice prevăzute în prezenta subsecțiune.

(3) Denumirile de origine și indicațiile geografice, inclusiv cele care se referă la arii geografice din țări terțe, sunt eligibile pentru protecție în Uniune conform normelor prevăzute în prezenta subsecțiune.

(4) Producția, astfel cum este menționată la alineatul (1) litera (a) punctul (iii), vizează toate operațiunile realizate, de la recoltarea strugurilor până la încheierea procesului de vinificare, cu excepția oricăror procese ulterioare producției.

(5) În sensul aplicării alineatului (1) litera (b) punctul (ii), cel mult 15 % din cantitatea de struguri care poate proveni din afara ariei delimitate provine din statul membru sau din țara terță în care se află aria delimitată.

Articolul 94

Cererile de protecție

(1) Cererile de protecție a denumirilor ca denumiri de origine sau indicații geografice includ un dosar tehnic care conține:

(a) denumirea care urmează a beneficia de protecție;

(b) numele și adresa solicitantului;

(c) caietul de sarcini al produsului, menționat la alineatul (2); și

(d) un document unic care rezumă caietul de sarcini al produsului menționat la alineatul (2).

▼B

(2) Caietul de sarcini al produsului permite părților interesate să verifice respectarea condițiilor relevante de producție asociate denumirii de origine sau indicației geografice.

Caietul de sarcini al produsului conține cel puțin următoarele elemente:

(a) denumirea care urmează a beneficia de protecție;

(b) o descriere a vinului sau a vinurilor:

(i) în ceea ce privește denumirea de origine, principalele caracteristici analitice și organoleptice;

(ii) în ceea ce privește indicația geografică, principalele caracteristici analitice, precum și o evaluare sau o indicație a caracteristicilor organoleptice;

(c) dacă este cazul, practicile oenologice specifice utilizate pentru producerea vinului sau a vinurilor, precum și a restricțiilor relevante pentru producerea acestora;

(d) delimitarea ariei geografice în cauză;

(e) producția maximă la hectar;

(f) indicarea soiului sau a soiurilor de struguri de vinificație din care a fost obținut vinul sau vinurile;

(g) informațiile care confirmă legătura menționată la litera (a) punctul (i) sau, dacă este cazul, la articolul 93 alineatul (1) litera (b) punctul (i);

(h) cerințele aplicabile prevăzute de legislația Uniunii sau națională sau, dacă un stat membru prevede astfel, de o organizație care gestionează denumirile de origine sau indicațiile geografice protejate, având în vedere că aceste cerințe trebuie să fie obiective, nediscriminatorii și compatibile cu legislația Uniunii;

(i) denumirea și adresa autorităților sau organismelor care verifică dacă sunt respectate dispozițiile caietului de sarcini al produsului, precum și o descriere a sarcinilor acestora.

(3) În cazul în care cererea de protecție se referă la o arie geografică situată într-o țară terță, aceasta conține, pe lângă elementele prevăzute la alineatele (1) și (2), o dovadă că denumirea în cauză este protejată în țara sa de origine.

Articolul 95

Solicitanții

(1) Orice grup de producători interesat sau, în cazuri excepționale și justificate corespunzător, orice producător individual poate depune o cerere de protecție pentru o denumire de origine sau o indicație geografică. La această cerere se pot asocia și alte părți interesate.

▼B

(2) Producătorii pot depune o cerere de protecție numai pentru vinurile pe care le produc.

(3) În cazul unei denumiri care desemnează o arie geografică transfrontalieră sau în cazul unei denumiri tradiționale legate de o arie geografică transfrontalieră, se poate depune o cerere de protecție comună.

Articolul 96

Procedura preliminară la nivel național

(1) Cererile de protecție a unei denumiri de origine sau a unei indicații geografice pentru vinurile originare din Uniune fac obiectul unei proceduri preliminare la nivel național.

(2) Cererea de protecție se depune în statul membru de pe teritoriul căruia provine denumirea de origine sau indicația geografică.

(3) Statul membru examinează cererea de protecție care i-a fost prezentată pentru a verifica respectarea condițiilor prevăzute în prezenta subsecțiune.

Respectivul stat membru desfășoară o procedură națională prin care se garantează o publicare adecvată a cererii și se prevede o perioadă de cel puțin două luni de la data publicării în care orice persoană fizică sau juridică care are un interes legitim și este stabilită sau rezidentă pe teritoriul său poate formula o opoziție la protecția propusă, prin depunerea unei declarații bine motivate pe lângă autoritățile respectivului stat membru.

(4) În cazul în care, examinând cererea, statul membru consideră că denumirea de origine sau indicația geografică nu îndeplinește condițiile prevăzute în prezenta subsecțiune sau este incompatibilă cu dreptul Uniunii, respinge cererea.

(5) În cazul în care, examinând cererea, statul membru consideră că sunt îndeplinite condițiile prevăzute în prezenta subsecțiune, acesta urmează o procedură națională care asigură publicarea adecvată a caietului de sarcini al produsului cel puțin pe internet și înaintează cererea respectivă Comisiei.

Articolul 97

Examinarea de către Comisie

(1) Comisia aduce la cunoștința publicului data depunerii cererii de protecție a denumirii de origine sau a indicației geografice.

(2) Comisia verifică dacă cererile de protecție menționate la articolul 94 respectă condițiile prevăzute în prezenta subsecțiune.

▼B

(3) În cazul în care Comisia consideră că sunt îndeplinite condițiile prevăzute în prezenta subsecțiune, aceasta adoptă acte de punere în aplicare cu privire la publicarea în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene a* documentului unic menționat la articolul 94 alineatul (1) litera (d) și a trimiterii la publicarea caietului de sarcini al produsului efectuată în cursul procedurii preliminare la nivel național. Respectivele acte de punere în aplicare se adoptă fără a se aplica procedura menționată la articolul 229 alineatul (2) sau (3).

(4) În cazul în care Comisia consideră că nu sunt îndeplinite condițiile stabilite în prezenta subsecțiune, aceasta adoptă acte de punere în aplicare prin care se respinge cererea.

Respectivele acte de punere în aplicare se adoptă în conformitate cu procedura de examinare menționată la articolul 229 alineatul (2).

Articolul 98

Procedura de opoziție

În termen de două luni de la data publicării documentului unic, menționată la articolul 94 alineatul (1) litera (d), orice stat membru ori țară terță sau orice persoană fizică ori juridică având un interes legitim, având reședința sau fiind stabilită într-un alt stat membru decât cel care depune cererea de protecție sau într-o țară terță poate formula o opoziție la protecția propusă, prin prezentarea către Comisie a unei declarații motivate corespunzător, referitoare la condițiile de eligibilitate prevăzute în prezenta subsecțiune.

În cazul persoanelor fizice sau juridice care au reședința sau sunt stabilite într-o țară terță, această declarație se prezintă fie direct, fie prin intermediul autorităților țării terțe în cauză, în termenul de două luni menționat la primul paragraf.

Articolul 99

Decizia de protecție

Pe baza informațiilor de care dispune la încheierea procedurii de opoziție menționate la articolul 98, Comisia adoptă acte de punere în aplicare prin care, fie se acordă protecție pentru denumirea de origine sau pentru indicația geografică care îndeplinește condițiile prevăzute în prezenta subsecțiune și este compatibilă cu dreptul Uniunii, fie se respinge cererea, dacă aceste condiții nu sunt îndeplinite.

Respectivele acte de punere în aplicare se adoptă în conformitate cu procedura de examinare menționată la articolul 229 alineatul (2).

Articolul 100

Omonimie

(1) O denumire pentru care se depune o cerere și care este omonimă sau parțial omonimă cu o denumire deja înregistrată în temeiul prezentului regulament se înregistrează ținându-se seama în mod corespunzător de utilizările locale și tradiționale, precum și de orice risc de creare a unei confuzii.

▼B

O denumire omonimă care lasă consumatorilor impresia greșită că produsele sunt originare dintr-un alt teritoriu nu se înregistrează, chiar dacă aceasta este exactă în ceea ce privește teritoriul, regiunea sau localitatea din care produsele respective sunt originare.

O denumire omonimă înregistrată poate fi utilizată doar în cazul în care denumirea omonimă înregistrată ulterior este practic suficient de diferită de cea deja înregistrată, ținând seama de necesitatea de a asigura un tratament echitabil pentru producătorii respectivi și de necesitatea de a nu induce în eroare consumatorul.

(2) Alineatul (1) se aplică *mutatis mutandis* în cazul în care o denumire pentru care se depune o cerere este omonimă sau parțial omonimă cu o indicație geografică protejată în conformitate cu dreptul național al statelor membre.

(3) Atunci când denumirea unui soi de struguri de vinificație conține sau constă într-o denumire de origine protejată sau o indicație geografică protejată, denumirea respectivă nu se utilizează la etichetarea produselor agricole.

Pentru a lua în considerare practicile de etichetare existente, Comisia este împuternicită să adopte, în conformitate cu articolul 227, acte delegate prin care se stabilesc excepții de la regula respectivă.

(4) Protecția denumirilor de origine și a indicațiilor geografice ale produselor care intră sub incidența articolului 93 din prezentul regulament nu aduce atingere indicațiilor geografice protejate care se aplică băuturilor spirtoase definite la articolul 2 din Regulamentul (CE) nr. 110/2008 al Parlamentului European și al Consiliului ([1]).

Articolul 101

Motive suplimentare de refuz al protecției

(1) O denumire care a devenit generică nu este protejată ca denumire de origine sau ca indicație geografică.

În sensul prezentei secțiuni, o „denumire devenită generică” înseamnă denumirea unui vin care, deși se raportează la locul sau regiunea unde acest produs a fost inițial obținut sau comercializat, a devenit denumirea comună a unui vin în cadrul Uniunii.

Pentru a stabili dacă o denumire a devenit sau nu generică, se va ține cont de factorii relevanți, în special de:

(a) situația existentă în Uniune, în special în zonele de consum;

(b) dreptul Uniunii sau legislația națională în domeniu.

([1]) Regulamentul (CE) nr. 110/2008 al Parlamentului European și al Consiliului din 15 ianuarie 2008 privind definirea, desemnarea, prezentarea, etichetarea și protecția indicațiilor geografice ale băuturilor spirtoase (JO L 39, 13.2.2008, p. 16).

▼B

(2) O denumire nu este protejată ca denumire de origine sau indicație geografică atunci când, având în vedere reputația și notorietatea unei mărci, protecția ar putea să inducă în eroare consumatorul cu privire la identitatea reală a vinului în cauză.

Articolul 102

Relația cu mărcile

(1) Înregistrarea unei mărci care conține sau constă într-o denumire de origine protejată sau o indicație geografică protejată care nu respectă specificațiile produsului în cauză sau a cărei utilizare face obiectul articolului 103 alineatul (2) și care se referă la un produs care se înscrie în una dintre categoriile enumerate în partea II din anexa VII este:

(a) refuzată, dacă cererea de înregistrare a mărcii este înaintată după data de prezentare la Comisie a cererii de protecție privind denumirea de origine sau indicația geografică și, prin urmare, denumirea de origine sau indicația geografică este protejată; sau

(b) anulată.

(2) Fără a aduce atingere articolului 101 alineatul (2), o marcă, dintre cele menționate la alineatul (1) din prezentul articol, pentru care a fost depusă o cerere, care a fost înregistrată sau care este consacrată prin utilizare de bună credință, dacă această posibilitate este prevăzută de dreptul în domeniu, pe teritoriul Uniunii, fie anterior datei obținerii protecției denumirii de origine sau a indicației geografice în țara de origine, fie anterior datei de 1 ianuarie 1996, poate fi utilizată în continuare și poate fi reînnoită în pofida protecției denumirii de origine sau a indicației geografice, cu condiția să nu existe motive de anulare sau revocare a mărcii, prevăzute de Directiva 2008/95/CE a Parlamentului European și a Consiliului ([1]) sau de Regulamentul (CE) nr. 207/2009 al Consiliului ([2]).

În astfel de cazuri, este permisă utilizarea denumirii de origine sau a indicației geografice alături de mărcile relevante.

Articolul 103

Protecție

(1) O denumire de origine protejată și o indicație geografică protejată pot fi utilizate de orice operator care comercializează un vin produs în conformitate cu caietul de sarcini corespunzător.

([1]) Directiva 2008/95/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 22 octombrie 2008 de apropiere a legislațiilor statelor membre cu privire la mărci (JO L 299, 8.11.2008, p. 25).

([2]) Regulamentul (CE) nr. 207/2009 al Consiliului din 26 februarie 2009 privind marca comunitară (JO L 78, 24.3.2009, p. 1).

▼B

(2) O denumire de origine protejată și o indicație geografică protejată, precum și vinul care utilizează denumirea protejată în conformitate cu caietul de sarcini sunt protejate împotriva:

(a) oricărei utilizări comerciale directe sau indirecte a denumirii protejate respective:

(i) de produse comparabile care nu sunt conforme cu caietul de sarcini pentru denumirea protejată; sau

(ii) în măsura în care această utilizare exploatează reputația unei denumiri de origine protejate sau a unei indicații geografice protejate.

(b) utilizării abuzive, imitării sau evocării, chiar dacă originea adevărată a produsului sau a serviciului este indicată sau dacă denumirea protejată este tradusă, transcrisă sau transliterată ori este însoțită de expresii, precum „stil”, „tip”, „metodă”, „manieră”, „imitație”, „gust”, „similar” sau altele asemănătoare;

(c) oricărei indicații false sau înșelătoare privind proveniența, originea, natura sau calitățile esențiale ale produsului, care figurează pe partea interioară sau exterioară a ambalajului, în materialul publicitar sau în documentele referitoare la produsul vinicol respectiv, precum și împotriva ambalării produsului într-un recipient de natură să creeze o impresie greșită cu privire la originea acestuia;

(d) oricărei alte practici de natură să inducă în eroare consumatorul cu privire la adevărata origine a produsului.

(3) Denumirile de origine protejate și indicațiile geografice protejate nu devin generice în Uniune în sensul articolului 101 alineatul (1).

Articolul 104

Registrul

Comisia întocmește și păstrează un registru electronic al denumirilor de origine protejate și al indicațiilor geografice protejate pentru vinuri, care este accesibil publicului. În registru pot fi introduse denumiri de origine și indicații geografice referitoare la produse din țări terțe care sunt protejate în Uniune în temeiul unui acord internațional la care Uniunea este parte contractantă. În cazul în care nu sunt identificate în mod specific în acordul respectiv ca denumiri de origine protejate în sensul prezentului regulament, denumirile respective se introduc în registru ca indicații geografice protejate.

Articolul 105

Modificări ale caietului de sarcini

Un solicitant care satisface condițiile stabilite la articolul 95 poate solicita aprobarea unei modificări a caietului de sarcini al unei denumiri de origine protejate sau al unei indicații geografice protejate, în special pentru a lua în considerare evoluțiile cunoștințelor științifice și tehnice sau pentru a redemarca aria geografică menționată la articolul 94 alineatul (2) al doilea paragraf litera (d). Cererile descriu și motivează modificările solicitate.

▼B

Articolul 106

Anulare

În cazul în care respectarea caietului de sarcini corespunzător nu mai este asigurată, Comisia poate adopta acte de punere în aplicare, din inițiativă proprie sau la cererea motivată corespunzător a unui stat membru, a unei țări terțe ori a unei persoane fizice sau juridice având un interes legitim, prin care se anulează protecția acordată unei denumiri de origine sau unei indicații geografice.

Respectivele acte de punere în aplicare se adoptă în conformitate cu procedura de examinare menționată la articolul 229 alineatul (2).

Articolul 107

Denumiri de vinuri protejate în prezent

(1) Denumirile de vinuri menționate la articolele 51 și 54 din Regulamentul (CE) nr. 1493/1999 al Consiliului [1] și la articolul 28 din Regulamentul (CE) nr. 753/2002 al Comisiei [2] sunt protejate în mod automat în temeiul prezentului regulament. Comisia le înscrie în registrul prevăzut la articolul 104 din prezentul regulament.

(2) Comisia ia măsura oficială corespunzătoare de eliminare a denumirilor de vinuri cărora li se aplică articolul 118s alineatul (3) din Regulamentul (CE) nr. 1234/2007 din registrul prevăzut la articolul 104 din prezentul regulament, prin intermediul unor acte de punere în aplicare adoptate fără a se aplica procedura menționată la articolul 229 alineatul (2) sau (3) din prezentul regulament.

(3) Articolul 106 nu se aplică denumirilor existente de vinuri protejate menționate la alineatul (1) din prezentul articol.

Comisia poate adopta, până la 31 decembrie 2014, din inițiativă proprie, acte de punere în aplicare prin care se anulează protecția denumirilor de vinuri protejate existente menționate la alineatul (1) din prezentul articol, dacă acestea nu întrunesc condițiile prevăzute la articolul 93.

Respectivele acte de punere în aplicare se adoptă în conformitate cu procedura de examinare menționată la articolul 229 alineatul (2).

(4) În ceea ce privește Croația, denumirile de vinuri publicate în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene* [3] sunt protejate în temeiul prezentului regulament, sub rezerva unui rezultat favorabil al procedurii de opoziție. Comisia le înscrie în registrul prevăzut la articolul 104.

---

[1] Regulamentul (CE) nr. 1493/1999 al Consiliului din 17 mai 1999 privind organizarea comună a pieței în sectorul vinului (JO L 179, 14.7.1999, p. 1).

[2] Regulamentul (CE) nr. 753/2002 al Comisiei din 29 aprilie 2002 de stabilire a anumitor norme de aplicare a Regulamentului (CE) nr. 1493/1999 al Consiliului în ceea ce privește descrierea, denumirea, prezentarea și protejarea anumitor produse vitivinicole (JO L 118, 4.5.2002, p. 1).

[3] JO C 116, 14.4.2011, p. 12.

▼B

Articolul 108

Taxe

Statele membre pot solicita plata unor taxe pentru acoperirea cheltuielilor, inclusiv a celor ocazionate de examinarea cererilor de protecție, a declarațiilor de opoziție, a cererilor de modificare și a cererilor de anulare formulate în temeiul prezentei subsecțiuni.

Articolul 109

Competențe delegate

(1) Pentru a lua în considerare particularitățile producției în aria geografică delimitată, Comisia este împuternicită să adopte, în conformitate cu articolul 227, acte delegate prin care se stabilesc:

(a) criteriile suplimentare aplicabile delimitării ariei geografice și

(b) restricțiile și derogările referitoare la producția în aria geografică delimitată.

(2) Pentru a asigura calitatea și trasabilitatea produselor, Comisia este împuternicită să adopte, în conformitate cu articolul 227, acte delegate prin care se stabilesc condițiile în care caietul de sarcini al produsului poate include cerințe suplimentare.

(3) Pentru a garanta protecția drepturilor sau a intereselor legitime ale producătorilor și ale operatorilor, Comisia este împuternicită să adopte, în conformitate cu articolul 227, acte delegate prin care se stabilesc:

(a) tipul de solicitant care poate cere protecția unei denumiri de origine sau a unei indicații geografice;

(b) condițiile care trebuie respectate în cazul unei cereri de protecție a unei denumiri de origine sau a unei indicații geografice, examinarea de către Comisie, procedura de opoziție și procedurile referitoare la modificarea, anularea sau conversia denumirilor de origine protejate sau ale indicațiilor geografice protejate;

(c) condițiile aplicabile cererilor transfrontaliere;

(d) condițiile aplicabile cererilor privind arii geografice dintr-o țară terță;

(e) data de la care se aplică o protecție sau o modificare a unei protecții;

(f) condițiile referitoare la modificări ale caietelor de sarcini.

(4) Pentru a asigura un nivel adecvat de protecție, Comisia este împuternicită să adopte, în conformitate cu articolul 227, acte delegate privind restricții referitoare la denumirea protejată.

▼B

(5) Pentru a se asigura că autoritățile competente și operatorii economici nu sunt afectați în mod nejustificat prin aplicarea prezentei subsecțiuni în ceea ce privește denumirile vinurilor cărora li s-a acordat protecție anterior datei de 1 august 2009 sau pentru care s-a solicitat protecția anterior datei menționate, Comisia este împuternicită să adopte, în conformitate cu articolul 227, acte delegate care să stabilească norme tranzitorii referitoare la:

(a) denumirile de vinuri recunoscute de statele membre ca denumiri de origine sau indicații geografice până la data de 1 august 2009 și denumirile de vinuri pentru care s-a solicitat protecția anterior datei menționate;

(b) vinurile introduse pe piață sau etichetate înainte de o anumită dată și

(c) modificarea caietelor de sarcini ale produselor.

Articolul 110

Competențe de executare în conformitate cu procedura de examinare

(1) Comisia poate adopta acte de punere în aplicare prin care se stabilesc măsurile necesare referitoare la:

(a) informațiile care trebuie furnizate în caietul de sarcini cu privire la legătura dintre aria geografică și produsul final;

(b) punerea la dispoziția publicului a deciziei de protecție sau de respingere;

(c) întocmirea și menținerea registrului menționat la articolul 104;

(d) conversia unei denumiri de origine protejate într-o indicație geografică protejată;

(e) depunerea cererilor transfrontaliere.

Respectivele acte de punere în aplicare se adoptă în conformitate cu procedura de examinare menționată la articolul 229 alineatul (2).

(2) Comisia poate adopta acte de punere în aplicare prin care se stabilesc măsurile necesare referitoare la procedura de examinare a cererilor de protecție sau de aprobare a unei modificări a unei denumiri de origine sau a unei indicații geografice, precum și la procedura referitoare la cererile de opoziție, de anulare sau de conversie și la prezentarea informațiilor legate de denumirile vinurilor protejate existente, în special în ceea ce privește:

(a) modelele de documente și forma de comunicare;

▼B

(b) termenele;

(c) detaliile cu privire la fapte, la probele și documentele justificative care trebuie depuse în sprijinul unei cereri sau al unei solicitări.

Respectivele acte de punere în aplicare se adoptă în conformitate cu procedura de examinare menționată la articolul 229 alineatul (2).

Articolul 111

Alte competențe de executare

Atunci când o declarație de opoziție este considerată ca fiind inadmisibilă, Comisia adoptă un act de punere în aplicare prin care respinge declarația de opoziție ca fiind inadmisibilă. Respectivul act de punere în aplicare se adoptă fără a se aplica procedura menționată la articolul 229 alineatul (2) sau (3).

Subsecțiunea 3

Mențiuni tradiționale

Articolul 112

Definiții

„Mențiune tradițională” înseamnă o mențiune folosită în mod tradițional în statele membre pentru produsele menționate la articolul 92 alineatul (1) pentru a desemna:

(a) faptul că produsul are o denumire de origine protejată sau o indicație geografică protejată în temeiul legislației Uniunii sau în temeiul legislației naționale; sau

(b) metoda de producție sau de maturare, calitatea, culoarea, tipul locului de proveniență sau un eveniment deosebit legat de istoria produsului cu denumire de origine protejată sau cu indicație geografică protejată.

Articolul 113

Protecție

(1) O mențiune tradițională protejată poate fi utilizată numai în cazul unui produs care a fost produs în conformitate cu definiția prevăzută la articolul 112.

Mențiunile tradiționale sunt protejate împotriva utilizării ilicite.

(2) Mențiunile tradiționale sunt protejate doar în limba și pentru categoriile de produse vinicole menționate în cerere împotriva:

(a) oricărei utilizări abuzive, inclusiv atunci când denumirea protejată este însoțită de expresii precum „stil”, „tip”, „metodă”, „produs la fel ca în”, „imitație”, „gust”, „la fel ca” sau altele similare;

▼B

(b) oricărei alte indicații false sau înșelătoare cu privire la natura, caracteristicile sau calitățile esențiale ale produsului, care figurează pe partea interioară sau exterioară a ambalajului, în materialul publicitar sau în documentele aferente;

(c) oricăror alte practici care pot induce în eroare consumatorii, în special pentru a crea impresia că vinul îndeplinește condițiile mențiunii tradiționale protejate.

(3) Mențiunile tradiționale nu pot deveni generice în cadrul Uniunii.

Articolul 114

Competențe delegate

(1) Pentru a asigura un nivel adecvat de protecție, Comisia este împuternicită să adopte, în conformitate cu articolul 227, acte delegate cu privire la limba și ortografierea mențiunii tradiționale care trebuie protejată.

(2) Pentru a garanta protecția drepturilor și a intereselor legitime ale producătorilor și ale operatorilor, Comisia este împuternicită să adopte, în conformitate cu articolul 227, acte delegate prin care se stabilesc:

(a) tipul solicitanților care pot cere protecția unei mențiuni tradiționale;

(b) condițiile de validitate a unei cereri de recunoaștere a unei mențiuni tradiționale;

(c) motivele pentru care se pot prezenta obiecții la o propunere de protecție a unei mențiuni tradiționale;

(d) domeniul de aplicare a protecției, relația cu mărcile, mențiunile tradiționale protejate, denumirile de origine protejate sau indicațiile geografice protejate, omonimele sau anumite denumiri de soiuri de struguri de vinificație;

(e) motivele anulării unei mențiuni tradiționale;

(f) data depunerii unei cereri sau a unei solicitări de opoziție sau de anulare;

(g) procedurile de urmat în ceea ce privește cererea de protecție a unei mențiuni tradiționale, inclusiv analizarea de către Comisie, procedurile de opoziție și procedurile de anulare și modificare.

(3) Pentru a lua în considerare particularitățile schimburilor comerciale dintre Uniune și anumite țări terțe, Comisia este împuternicită să adopte, în conformitate cu articolul 227, acte delegate prin care se stabilesc condițiile în care se pot utiliza mențiuni tradiționale pentru produse din țări terțe, și se prevăd derogări de la articolul 112 și de la articolul 113 alineatul (2).

▼B

Articolul 115

Competențe de executare în conformitate cu procedura de examinare

(1) Comisia poate adopta acte de punere în aplicare prin care se stabilesc măsurile necesare cu privire la procedura de examinare a cererilor de protecție sau de aprobare a unei modificări a unei mențiuni tradiționale, precum și la procedura referitoare la cererile de opoziție sau de anulare, în special în ceea ce privește:

(a) modelele de documente și forma de comunicare;

(b) termenele;

(c) detaliile cu privire la fapte, la probele și documentele justificative care trebuie depuse în sprijinul cererii sau al solicitării;

(d) normele detaliate privind punerea la dispoziția publicului a mențiunilor tradiționale.

(2) Comisia adoptă acte de punere în aplicare prin care se admite sau se respinge o cerere de protecție a unei mențiuni tradiționale sau o solicitare de modificare a unei mențiuni protejate ori de anulare a protecției unei mențiuni tradiționale.

(3) Comisia adoptă acte de punere în aplicare prin care se dispune protecția mențiunilor tradiționale pentru care o cerere de protecție a fost admisă, în special prin clasificarea lor conform articolului 112 și prin publicarea unei definiții și/sau a condițiilor de utilizare.

(4) Actele de punere în aplicare menționate la alineatele (1), (2) și (3) de la prezentul articol se adoptă în conformitate cu procedura de examinare menționată la articolul 229 alineatul (2).

Articolul 116

Alte competențe de executare

Atunci când o declarație de opoziție este considerată inadmisibilă, Comisia adoptă un act de punere în aplicare prin care o respinge ca inadmisibilă. Respectivul act de punere în aplicare se adoptă fără a se aplica procedura menționată la articolul 229 alineatul (2) sau (3).

Secțiunea 3

Etichetarea și prezentarea în sectorul vitivinicol

Articolul 117

Definiții

În sensul prezentei secțiuni:

(a) „etichetare” înseamnă mențiunile, indicațiile, mărcile de fabrică sau comerciale, imaginile sau semnele care figurează pe orice ambalaj, document, anunț, etichetă, inel sau manșetă, care însoțesc un anumit produs sau care se referă la acesta;

▼B

(b) „prezentare” înseamnă toate informațiile transmise consumatorilor prin modalitatea de ambalare a produsului vizat, inclusiv prin forma și tipul sticlelor.

Articolul 118

Condiții de aplicare a normelor orizontale

În absența unor dispoziții contrare în prezentul regulament, în Directiva 89/396/CEE a Consiliului ([1]), Directiva 2000/13/CE, Directiva 2007/45/CE a Parlamentului European și a Consiliului ([2]), Directiva 2008/95/CE și în Regulamentul (UE) nr. 1169/2011 se aplică etichetării și prezentării.

Etichetele produselor menționate în anexa VII partea II punctele 1-11, 13, 15 și 16 nu pot fi completate cu alte indicații decât cele prevăzute în prezentul regulament, cu excepția cazului în care aceste indicații îndeplinesc cerințele prevăzute de Directiva 2000/13/CE sau de Regulamentul (UE) nr. 1169/2011.

Articolul 119

Indicații obligatorii

(1) Etichetarea și prezentarea produselor menționate în anexa VII partea II punctele 1-11, 13, 15 și 16 comercializate în Uniune sau destinate exportului conțin următoarele indicații obligatorii:

(a) denumirea categoriei de produse viticole în conformitate cu anexa VII partea II;

(b) pentru vinurile cu denumire de origine protejată sau cu indicație geografică protejată:

(i) mențiunea „denumire de origine protejată” sau „indicație geografică protejată” și

(ii) denumirea de origine protejată sau indicația geografică protejată;

(c) titrul alcoolic volumic dobândit;

(d) indicarea provenienței;

(e) indicarea îmbuteliatorului sau, în cazul vinului spumant, al vinului spumos, al vinului spumant de calitate sau al vinului spumant de calitate de tip aromat, numele producătorului sau al vânzătorului;

(f) indicarea importatorului, în cazul vinurilor importate și

(g) în cazul vinului spumant, al vinului spumos, al vinului spumant de calitate sau al vinului spumant de calitate de tip aromat, indicarea conținutului de zahăr.

([1]) Directiva 89/396/CEE a Consiliului din 14 iunie 1989 privind indicarea sau marcarea care permite identificarea lotului din care face parte un produs alimentar (JO L 186, 30.6.1989, p. 21).

([2]) Directiva 2007/45/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 5 septembrie 2007 de stabilire a normelor privind cantitățile nominale ale produselor preambalate, de abrogare a Directivelor 75/106/CEE și 80/232/CEE ale Consiliului, și de modificare a Directivei 76/211/CEE a Consiliului (JO L 247, 21.9.2007, p. 17).

▼B

(2) Prin derogare de la alineatul (1) litera (a), trimiterea la categoria de produse viticole poate fi omisă pentru vinurile ale căror etichete conțin numele unei denumiri de origine protejate sau al unei indicații geografice protejate.

(3) Prin derogare de la alineatul (1) litera (b), referirea la mențiunile „denumire de origine protejată” sau „indicație geografică protejată” poate fi omisă în următoarele cazuri:

(a) atunci când o mențiune tradițională în conformitate cu articolul 112 litera (a) figurează pe etichetă în conformitate cu caietul de sarcini menționat la articolul 94 alineatul (2);

(b) în cazuri excepționale și justificate corespunzător care urmează să fie stabilite de Comisie prin intermediul unor acte delegate adoptate în conformitate cu articolul 227 pentru a asigura conformitatea cu practicile de etichetare existente.

Articolul 120

Indicații facultative

(1) Etichetarea și prezentarea produselor menționate în anexa VII partea II punctele 1-11, 13, 15 și 16 pot conține în special următoarele indicații facultative:

(a) anul de recoltă;

(b) denumirea unuia sau a mai multor soiuri de struguri de vinificație;

(c) în cazul altor vinuri decât cele menționate la articolul 119 alineatul (1) litera (g), mențiuni indicând conținutul de zahăr;

(d) în cazul vinurilor cu denumire de origine protejată sau cu indicație geografică protejată, mențiunile tradiționale în conformitate cu articolul 112 litera (b);

(e) simbolul Uniunii care indică denumirea de origine protejată sau indicația geografică protejată;

(f) mențiuni referitoare la anumite metode de producție;

(g) în cazul vinurilor cu denumire de origine protejată sau cu indicație geografică protejată, numele altei unități geografice care este mai restrânsă sau mai extinsă decât zona care determină denumirea de origine sau indicația geografică.

▼B

(2) Fără a aduce atingere articolului 100 alineatul (3), în ceea ce privește utilizarea indicațiilor menționate la alineatul (1) literele (a) și (b) de la prezentul articol pentru vinurile fără denumire de origine protejată sau indicație geografică protejată:

(a) statele membre adoptă acte cu putere de lege și acte administrative pentru a asigura procedurile de certificare, aprobare și verificare în vederea garantării veridicității informațiilor respective;

(b) statele membre pot întocmi, pe baza unor criterii nediscriminatorii și obiective și fără a afecta concurența loială, să întocmească, pentru vinul produs din soiuri de struguri de vinificație de pe propriul teritoriu, liste de soiuri de struguri de vinificație excluse, în special în cazul în care:

(i) există riscul creării unei confuzii în rândul consumatorilor cu privire la adevărata origine a vinului, din cauza faptului că soiul de struguri de vinificație formează o parte integrantă a unei denumiri de origine protejate sau a unei indicații geografice protejate existente;

(ii) controalele nu ar fi rentabile, din cauza faptului că respectivul soi de struguri de vinificație reprezintă o parte foarte redusă din suprafața plantațiilor viticole a statului membru în cauză;

(c) amestecurile de vinuri din state membre diferite nu conduc la o etichetare a soiului de struguri de vinificație decât dacă statele membre vizate convin altfel și asigură fezabilitatea procedurilor de certificare, aprobare și verificare relevante.

Articolul 121

Limbile

(1) Atunci când sunt exprimate în cuvinte, indicațiile obligatorii și facultative menționate la articolele 119 și 120 figurează în una sau mai multe limbi oficiale ale Uniunii.

(2) Prin derogare de la alineatul (1), numele unei denumiri de origine protejate sau al unei indicații geografice protejate ori al unei mențiuni tradiționale în sensul articolului 112 litera (b) figurează pe etichetă în limba sau limbile pentru care se aplică protecția. În cazul unei denumiri de origine protejate sau al unei indicații geografice protejate ori al unei denumiri naționale specifice care nu utilizează alfabetul latin, numele poate figura, de asemenea, în una sau mai multe limbi oficiale ale Uniunii.

Articolul 122

Competențe delegate

(1) Pentru a lua în considerare particularitățile sectorului vitivinicol, Comisia este împuternicită să adopte, în conformitate cu articolul 227, acte delegate prin care se stabilesc norme și restricții cu privire la:

(a) prezentarea și utilizarea altor indicații de etichetare decât cele prevăzute în prezenta secțiune;

▼B

(b) indicații obligatorii privind:

(i) termenii care trebuie utilizați pentru formularea indicațiilor obligatorii și condițiile de utilizare a acestora;

(ii) termenii care fac referire la o exploatație și condițiile de utilizare a acestora;

(iii) dispozițiile care permit statelor membre producătoare să stabilească reguli suplimentare în privința indicațiilor obligatorii;

(iv) dispozițiile care permit și alte derogări decât cele menționate la articolul 119 alineatul (2) în ceea ce privește omiterea trimiterii la categoria de produse viticole; și

(v) dispozițiile privind utilizarea limbilor;

(c) indicații facultative privind:

(i) termenii care trebuie utilizați pentru a formula indicațiile facultative și condițiile de utilizare a acestora;

(ii) dispozițiile care permit statelor membre producătoare să stabilească reguli suplimentare în privința indicațiilor opționale;

(d) prezentarea privind:

(i) condițiile de utilizare a anumitor forme de sticle și o listă a anumitor forme specifice de sticle;

(ii) condițiile de utilizare a sticlelor și a dispozitivelor de închidere tip „vin spumant”;

(iii) dispozițiile care permit statelor membre producătoare să stabilească reguli suplimentare în privința prezentării;

(iv) dispozițiile privind utilizarea limbilor.

(2) Pentru a asigura protecția intereselor legitime ale operatorilor, Comisia este împuternicită să adopte, în conformitate cu articolul 227, acte delegate prin care se stabilesc norme cu privire la etichetarea și prezentarea temporare ale vinurilor care beneficiază de o denumire de origine sau de o indicație geografică, dacă denumirea de origine sau indicația geografică respectivă îndeplinește cerințele necesare.

(3) Pentru a se asigura că operatorii economici nu sunt prejudiciați, Comisia este împuternicită să adopte, în conformitate cu articolul 227, acte delegate prin care se stabilesc dispoziții tranzitorii cu privire la vinul introdus pe piață și etichetat în conformitate cu normele relevante aplicabile anterior datei de 1 august 2009.

(4) Pentru a lua în considerare particularitățile schimburilor comerciale dintre Uniune și anumite țări terțe, Comisia este împuternicită să adopte, în conformitate cu articolul 227, acte delegate prin care se stabilesc derogări de la prezenta secțiune în ceea ce privește produsele care urmează să fie exportate în conformitate cu cerințele dreptului din țara terță vizată.

▼B

Articolul 123

Competențe de executare în conformitate cu procedura de examinare

Comisia poate adopta acte de punere în aplicare prin care se stabilesc măsurile necesare referitoare la procedurile și la criteriile tehnice aplicabile prezentei secțiuni, inclusiv măsurile necesare procedurilor de certificare, aprobare și verificare aplicabile vinurilor fără denumire de origine protejată sau indicație geografică protejată. Respectivele acte de punere în aplicare se adoptă în conformitate cu procedura de examinare menționată la articolul 229 alineatul (2).

CAPITOLUL II

Dispoziții speciale aplicabile anumitor sectoare

Secțiunea 1

Sectorul zahărului

Articolul 124

Durata

Cu excepția articolelor 125 și 126, prezenta secțiune se aplică până la sfârșitul anului de comercializare 2016/2017.

Subsecțiunea 1

Măsuri specifice

Articolul 125

Acorduri în sectorul zahărului

(1) Condițiile de achiziție a sfeclei și a trestiei de zahăr, inclusiv contractele de livrare anterioare însămânțărilor, sunt reglementate de acorduri intraprofesionale scrise încheiate, pe de o parte, între producătorii de sfeclă de zahăr și de trestie de zahăr din Uniune sau, în numele acestora, între organizațiile din care aceștia fac parte și, pe de altă parte, întreprinderile producătoare de zahăr din Uniune sau, în numele acestora, organizațiile din care acestea fac parte.

(2) Acordurile intraprofesionale, astfel cum sunt descrise în anexa II partea II secțiunea A punctul 6, sunt notificate de către întreprinderile producătoare de zahăr autorităților competente ale statului membru în care produc zahăr.

(3) De la 1 octombrie 2017, acordurile intraprofesionale respectă condițiile de achiziționare prevăzute în anexa X.

(4) Pentru a lua în considerare caracteristicile specifice sectorului zahărului și de evoluțiile sectorului în perioada următoare desființării cotelor de producție, Comisia este împuternicită să adopte, în conformitate cu articolul 227, acte delegate cu privire la:

(a) actualizarea condițiilor menționate în anexa II partea II secțiunea A;

▼B

(b) actualizarea condițiilor de achiziționare a sfeclei de zahăr prevăzute în anexa X;

(c) stabilirea unor noi norme de determinare a greutății brute, a tarei și a conținutului de zahăr al sfeclei de zahăr livrat unei întreprinderi, precum și de norme privind pulpa de sfeclă de zahăr.

(5) Comisia poate adopta acte de punere în aplicare prin care se stabilesc măsurile necesare pentru aplicarea prezentului articol, inclusiv în ceea ce privește respectarea procedurilor, notificările și asistența administrativă în cazul acordurilor interprofesionale care vizează mai multe state membre. Respectivele acte de punere în aplicare se adoptă în conformitate cu procedura de examinare menționată la articolul 229 alineatul (2).

Articolul 126

Notificări de prețuri pe piața zahărului

Comisia poate adopta acte de punere în aplicare prin care se stabilește un sistem de raportare a prețurilor practicate pe piața zahărului, inclusiv acorduri privind publicarea nivelurilor de prețuri pe această piață. Respectivele acte de punere în aplicare se adoptă în conformitate cu procedura de examinare menționată la articolul 229 alineatul (2).

Sistemul menționat la primul paragraf funcționează în baza informațiilor comunicate de întreprinderile producătoare de zahăr alb sau de alți operatori participanți la comerțul cu zahăr. Informațiile respective sunt confidențiale.

Comisia se asigură că nu sunt făcute publice prețurile specifice sau denumirile unor operatori economici individuali.

Subsecțiunea 2

Cerințele care se aplică în sectorul zahărului în perioada menționată la articolul 124

Articolul 127

Contractele de livrare

(1) În plus față de cerințele prevăzute la articolul 125 alineatul (1), acordurile intraprofesionale respectă condițiile de achiziționare prevăzute în anexa XI.

(2) În contractele de livrare se stabilește o distincție în funcție de cantitățile de zahăr care vor fi produse din sfeclă de zahăr,și anume dacă acestea reprezintă:

(a) zahăr căruia i se aplică o cotă; sau

(b) zahăr peste cotă.

▼B

(3) Fiecare întreprindere producătoare de zahăr furnizează statului membru în care produce zahăr următoarele informații:

(a) cantitățile de sfeclă de zahăr menționate la alineatul (2) litera (a), pentru care a încheiat contracte de livrare anterior însămânțărilor, precum și conținutul de zahăr pe baza căruia s-au întocmit aceste contracte;

(b) randamentul corespunzător prevăzut.

Statele membre pot solicita informații suplimentare.

(4) Întreprinderile producătoare de zahăr care nu au încheiat, anterior însămânțărilor, contracte de livrare la prețul minim al sfeclei căreia i se aplică o cotă, astfel cum se prevede la articolul 135, pentru o cantitate de sfeclă corespunzătoare zahărului căruia i se aplică o cotă, ajustată, după caz, cu coeficientul de retragere preventivă stabilit în conformitate cu articolul 130 alineatul (2) primul paragraf, au obligația de a achita, pentru toată cantitatea de sfeclă de zahăr pe care o transformă în zahăr, cel puțin prețul minim al sfeclei căreia i se aplică o cotă.

(5) Sub rezerva aprobării de către statul membru în cauză, acordurile intraprofesionale pot deroga de la dispozițiile alineatelor (2), (3) și (4).

(6) În absența unor acorduri intraprofesionale, statul membru în cauză adoptă măsurile compatibile cu prezentul regulament, necesare pentru a proteja interesele părților în cauză.

Articolul 128

Taxa pe producție

(1) O taxă pe producție este percepută asupra zahărului căruia i se aplică o cotă, izoglucozei căreia i se aplică o cotă și siropului de inulină căruia i se aplică o cotă, atribuite întreprinderilor producătoare de zahăr, de izoglucoză sau de sirop de inulină, astfel cum este prevăzut la articolul 136 alineatul (2).

(2) Măsurile de stabilire a taxei pe producție pentru zahărul, izoglucoza și siropul de inulină cărora li se aplică o cotă, după cum se menționează la alineatul (1), se adoptă de către Consiliu în conformitate cu articolul 43 alineatul (3) din TFUE.

Articolul 129

Restituții la producție

(1) O restituție la producție poate fi acordată pentru produsele din sectorul zahărului enumerate în anexa I partea III literele (b)-(e), dacă zahărul excedentar sau importat, izoglucoza excedentară sau siropul de inulină excedentar nu este disponibil la un preț corespunzător prețului mondial pentru fabricarea produselor menționate la articolul 140 alineatul (2) al doilea paragraf literele (b) și (c).

(2) Măsurile cu privire la stabilirea restituției la producție menționate la alineatul (1) se adoptă de către Consiliu în conformitate cu articolul 43 alineatul (3) din TFUE.

▼B

Articolul 130

Retragerea zahărului de pe piață

(1) Pentru a evita situațiile de prăbușire a prețurilor pe piața internă și a remedia situațiile de supraproducție determinate pe baza bilanțului provizoriu de aprovizionare și având în vedere obligațiile Uniunii care derivă din acordurile internaționale încheiate în temeiul TFUE, Comisia poate adopta acte de punere în aplicare prin care se retrag de pe piață, pentru un anumit an de comercializare, acele cantități de zahăr sau izoglucoză produse în cadrul cotelor și care depășesc pragul calculat în conformitate cu alineatul (2).

(2) Pragul de retragere menționat la alineatul (1) se calculează, pentru fiecare întreprindere care deține o cotă, înmulțind cota aferentă cu un coeficient. Comisia poate adopta acte de punere în aplicare care stabilesc acest coeficient pentru un an de comercializare cel târziu până la data de 28 februarie a anului de comercializare anterior, pe baza estimărilor cu privire la tendințele pieței.

Pe baza estimărilor actualizate cu privire la tendințele pieței, Comisia poate adopta, până la data de 31 octombrie a anului de comercializare în cauză, acte de punere în aplicare prin care se ajustează sau, în cazul în care nu a fost fixat niciun coeficient în temeiul primului paragraf, se stabilește un coeficient.

(3) Fiecare întreprindere care deține o cotă depozitează, pe propria cheltuială, până la începutul anului de comercializare următor, cantitățile de zahăr produs în cadrul unei cote care depășesc pragul calculat în conformitate cu alineatul (2). Cantitățile de zahăr, de izoglucoză sau de sirop de inulină retrase de pe piață pe parcursul unui an de comercializare sunt considerate primele cantități produse în cadrul cotei pentru anul de comercializare următor.

Prin derogare de la primul paragraf, luând în considerare tendințele estimate ale pieței zahărului, Comisia poate adopta acte de punere în aplicare prin care se prevede ca, pentru anul de comercializare în curs, pentru cel următor sau pentru ambii ani de comercializare, se considere toată cantitatea de zahăr, de izoglucoză sau de sirop de inulină retrasă sau doar o parte din aceasta drept:

(a) zahăr excedentar, izoglucoză excedentară sau sirop de inulină excedentar care pot fi procesate în zahăr industrial, izoglucoză industrială sau sirop de inulină industrial; sau

(b) o producție căreia i se aplică o cotă temporară, din care o parte poate fi rezervată exportului în temeiul angajamentelor Uniunii care decurg din acorduri internaționale încheiate în conformitate cu TFUE.

(4) În cazul în care aprovizionarea cu zahăr în Uniune nu este adecvată, Comisia poate adopta acte de punere în aplicare prin care se permite ca o anumită cantitate de zahăr, de izoglucoză sau de sirop de inulină retrasă să fie vândută pe piața Uniunii înainte de sfârșitul perioadei de retragere.

▼B

(5) În cazul în care zahărul retras este considerat prima producție de zahăr din anul de comercializare următor, prețul minim corespunzător anului de comercializare respectiv, menționat la articolul 135, se plătește cultivatorilor de sfeclă.

În cazul în care zahărul retras devine zahăr industrial sau este exportat în conformitate cu alineatul (3) al doilea paragraf litera (a) sau (b) din prezentul articol, cerințele prevăzute la articolul 135 cu privire la prețul minim nu se aplică.

În cazul în care zahărul retras este vândut pe piața Uniunii înainte de sfârșitul perioadei de retragere în conformitate cu alineatul (4) din prezentul articol, cultivatorilor de sfeclă li se plătește prețul minim corespunzător anului de comercializare în curs.

(6) Actele de punere în aplicare adoptate în temeiul prezentului articol se adoptă în conformitate cu procedura de examinare menționată la articolul 229 alineatul (2).

Articolul 131

Mecanismul temporar de gestionare a pieței

(1) În cursul perioadei menționate la articolul 124, Comisia poate adopta acte de punere în aplicare prin care se stabilesc măsurile necesare pentru a asigura o aprovizionare cu zahăr suficientă pe piața Uniunii. Respectivele acte de punere în aplicare se adoptă în conformitate cu procedura de examinare menționată la articolul 229 alineatul (2).

Astfel de măsuri pot să ajusteze, în funcție de cantitatea și de perioada de timp necesară, nivelul taxei percepute la importul zahărului brut.

În contextul mecanismului temporar de gestionare a pieței, măsuri pentru fixarea unei taxe pe excedent se adoptă de Consiliu în conformitate cu articolul 43 alineatul (3) din TFUE.

(2) Comisia adoptă acte de punere în aplicare prin care se stabilește cantitatea adecvată a zahărului peste cotă și a zahărului brut importat care poate fi introdusă pe piața Uniunii. Respectivele acte de punere în aplicare se adoptă în conformitate cu procedura de examinare menționată la articolul 229 alineatul (2).

Articolul 132

Competențe delegate

Pentru a lua în considerare particularitățile din sectorul zahărului și pentru a garanta luarea în considerare în mod adecvat a intereselor tuturor părților, și având în vedere necesitatea de a evita orice dezechilibru al pieței, Comisia este împuternicită să adopte, în conformitate cu articolul 227, acte delegate în ceea ce privește:

(a) condițiile de achiziționare și contractele de livrare menționate la articolul 127;

▼B

(b) actualizarea condițiilor de achiziție a sfeclei prevăzute în anexa XI;

(c) criteriile pe care întreprinderile producătoare de zahăr trebuie să le aplice la alocarea, între vânzătorii de sfeclă, a cantităților de sfeclă pentru care trebuie încheiate contracte de livrare anterior însămânțărilor, astfel cum este prevăzut la articolul 127 alineatul (3).

Articolul 133

Competențe de executare în conformitate cu procedura de examinare

Comisia poate adopta acte de punere în aplicare prin care se stabilesc măsurile necesare pentru aplicarea prezentei secțiuni privind procedurile, conținutul și criteriile tehnice.

Respectivele acte de punere în aplicare se adoptă în conformitate cu procedura de examinare menționată la articolul 229 alineatul (2).

Subsecțiunea 3

Sistemul de reglementare a producției

Articolul 134

Cote în sectorul zahărului

(1) Un regim de cote se aplică zahărului, izoglucozei și siropului de inulină.

(2) În ceea ce privește regimul de cote prevăzut la alineatul (1) din prezentul articol, în cazul în care un producător depășește cota corespondentă și nu utilizează surplusul de cantități conform dispozițiilor articolului 139, se percepe o taxă pe excedent aplicată cantităților respective sub rezerva condițiilor stabilite la articolele 139-142.

Articolul 135

Prețul minim la sfeclă

Prețul minim al sfeclei căreia i se aplică o cotă este stabilit de către Consiliu în conformitate cu articolul 43 alineatul (3) din TFUE.

Articolul 136

Repartiția cotelor

(1) Cotele naționale și regionale pentru fabricarea zahărului, a izoglucozei și a siropului de inulină se stabilesc în anexa XII.

▼B

(2) Statele membre repartizează o cotă fiecărei întreprinderi producătoare de zahăr, de izoglucoză sau de sirop de inulină aflată pe teritoriul lor și autorizată în conformitate cu articolul 137.

Cota repartizată fiecărei întreprinderi este egală cotei repartizate întreprinderii respective, în temeiul Regulamentului (CE) nr. 1234/2007, pentru anul de comercializare 2010/2011.

(3) În cazul repartizării unei cote unei întreprinderi producătoare de zahăr care deține mai multe unități de producție, statele membre adoptă măsurile pe care le consideră necesare pentru a ține seama în mod corespunzător de interesele producătorilor de sfeclă de zahăr și de trestie de zahăr.

Articolul 137

Întreprinderi autorizate

(1) Statele membre livrează, la cerere, o autorizație întreprinderilor producătoare de zahăr, izoglucoză sau sirop de inulină sau unei întreprinderi care asigură procesarea produselor în cauză în unul dintre produsele din lista prevăzută la articolul 140 alineatul (2), cu condiția ca respectiva întreprindere:

(a) să își demonstreze capacitatea profesională în domeniul producției;

(b) să accepte să furnizeze toate informațiile necesare și să se supună controalelor prevăzute de prezentul regulament;

(c) să nu facă obiectul unei suspendări sau unei retrageri a autorizației.

(2) Întreprinderile autorizate furnizează statului membru pe teritoriul căruia se efectuează recoltarea de sfeclă sau de trestie de zahăr sau rafinarea, următoarele informații:

(a) cantitățile de sfeclă sau de trestie de zahăr pentru care s-a încheiat un contract de livrare, precum și producțiile corespunzătoare estimate la hectar pentru sfeclă sau trestie și zahăr;

(b) datele referitoare la livrările planificate și efective de sfeclă de zahăr, de trestie de zahăr și de zahăr brut, precum și la producția de zahăr și stadiul stocurilor de zahăr;

(c) cantitățile de zahăr alb vândute, prețurile și condițiile aferente.

Articolul 138

Redistribuirea cotelor naționale și reducerea cotelor

(1) Un stat membru poate reduce cota de zahăr sau de izoglucoză care a fost repartizată unei întreprinderi de pe teritoriul său până la 10 %. Procedând astfel, statele membre aplică criterii obiective și nediscriminatorii.

(2) Statele membre pot efectua transferuri de cote între întreprinderi în condițiile stabilite în anexa XIII și luând în considerare interesele fiecăreia dintre părțile implicate, în special ale cultivatorilor de sfeclă de zahăr sau trestie de zahăr.

(3) Cantitățile reduse în conformitate cu dispozițiile alineatelor (1) și (2) sunt repartizate de statul membru în cauză uneia sau mai multor întreprinderi aflate pe teritoriul său, indiferent dacă aceasta (acestea) dispun(e) de o cotă sau nu.

▼B

Articolul 139

Producția peste cotă

(1) Zahărul, izoglucoza sau siropul de inulină produs în cursul unui an de comercializare în surplus față de cota prevăzută la articolul 136 poate fi:

(a) utilizat pentru fabricarea anumitor produse enumerate la articolul 140;

(b) reportat în anul de comercializare următor, în contul producției căreia i se aplică o cotă a anului respectiv, în conformitate cu articolul 141;

(c) utilizat în scopul programului de aprovizionare specific pentru regiunile ultraperiferice, în conformitate cu capitolul III din Regulamentul (UE) nr. 228/2013 al Parlamentului European și al Consiliului ([1]);

(d) exportat în limita cantitativă care se stabilește de către Comisie prin acte de punere în aplicare, respectându-se angajamentele care decurg din acordurile internaționale încheiate în conformitate cu TFUE; sau

(e) introdus pe piața internă, în conformitate cu mecanismul descris la articolul 131, în scopul adaptării ofertei la cerere, pe baza bilanțului provizoriu de aprovizionare.

Măsurile menționate la primul paragraf litera (e) din prezentul articol sunt puse în aplicare anterior oricărei activări a măsurilor de prevenire a perturbărilor de pe piață, menționate la articolul 219 alineatul (1).

Celelalte cantități excedentare fac obiectul unei taxe pe excedent prevăzute la articolul 142.

(2) Actele de punere în aplicare stabilite în temeiul prezentului articol se adoptă în conformitate cu procedura de examinare menționată la articolul 229 alineatul (2).

Articolul 140

Zahărul industrial

(1) Zahărul industrial, izoglucoza industrială și siropul de inulină industrial se rezervă fabricării unuia dintre produsele enumerate la alineatul (2):

(a) în cazul în care fac obiectul unui contract de livrare încheiat înainte de sfârșitul anului de comercializare între un producător și un utilizator care au obținut, ambii, autorizația prevăzută la articolul 137; și

([1]) Regulamentul (UE) nr. 228/2013 al Parlamentului European și al Consiliului din 13 martie 2013 privind măsurile specifice din domeniul agriculturii în favoarea regiunilor ultraperiferice ale Uniunii și de abrogare a Regulamentului (CE) nr. 247/2006 al Consiliului (JO L 78, 20.3.2013, p. 23).

▼B

(b) în cazul în care sunt livrate utilizatorului cel târziu la data de 30 noiembrie a anului de comercializare următor.

(2) Pentru a lua în considerare progresele tehnice, Comisia este împuternicită să adopte, în conformitate cu articolul 227, acte delegate care se stabilește o listă de produse pentru fabricarea cărora se poate utiliza zahăr industrial, izoglucoză industrială sau sirop de inulină industrial.

Lista respectivă cuprinde, în special:

(a) bioetanol, alcool, rom, drojdii active, cantități de siropuri tartinabile și de siropuri ce trebuie procesate în „Rinse appelstroop”;

(b) unele produse industriale fără conținut de zahăr, dar care sunt procesate utilizând zahăr, izoglucoză sau sirop de inulină;

(c) unele produse din industria chimică sau farmaceutică, care conțin zahăr, izoglucoză sau sirop de inulină.

Articolul 141

Reportarea zahărului excedentar

(1) Fiecare întreprindere poate decide să reporteze integral sau parțial în anul de comercializare următor, în contul producției respectivului an, producția excedentară de zahăr, de izoglucoză sau de sirop de inulină cărora li se aplică o cotă. Fără a aduce atingere alineatului (3), respectiva decizie este irevocabilă.

(2) Întreprinderile care iau decizia menționată la alineatul (1):

(a) informează statul membru în cauză până la data stabilită de respectivul stat membru:

(i) între 1 februarie și 31 august din anul de comercializare în curs asupra cantităților de zahăr din trestie de zahăr care fac obiectul unui report;

▼C1

(ii) între 1 februarie și 31 august din anul de comercializare în curs asupra cantităților de zahăr din sfeclă sau de sirop de inulină care fac obiectul unui report;

▼B

(b) se angajează să depoziteze, pe propria cheltuială, cantitățile reportate până la sfârșitul anului de comercializare în curs.

(3) În cazul în care producția definitivă a unei întreprinderi din timpul anului de comercializare în cauză este mai mică decât estimarea făcută la momentul adoptării deciziei prevăzute la alineatul (1), cantitatea reportată poate fi ajustată cu efect retroactiv până cel târziu la data de 31 octombrie a anului de comercializare următor.

▼B

(4) Cantitățile reportate se consideră a fi primele cantități produse cărora li se aplică cota alocată pentru anul de comercializare următor.

▼C2

(5) Zahărul depozitat în conformitate cu prezentul articol pe perioada unui an de comercializare nu poate face obiectul niciunei alte măsuri de depozitare prevăzute la articolul 17 sau la articolul 130.

▼B

Articolul 142

Taxa pe excedent

(1) Taxa pe excedent se percepe pentru cantitățile:

(a) de zahăr excedentar, de izoglucoză excedentară sau de sirop de inulină excedentar produse pe parcursul unui an de comercializare, cu excepția cantităților reportate în contul producției pentru anul de comercializare următor căreia i se aplică o cotă și depozitate în conformitate cu articolul 141 sau a cantităților prevăzute la articolul 139 alineatul (1) primul paragraf literele (c), (d) și (e);

(b) de zahăr industrial, de izoglucoză industrială și de sirop de inulină industrial pentru care nu s-a prezentat nicio dovadă a utilizării lor la unul dintre produsele menționate la articolul 140 alineatul (2), într-un termen care se stabilește de către Comisie prin acte de punere în aplicare;

(c) de zahăr, de izoglucoză și de sirop de inulină retrase de pe piață în conformitate cu articolul 130 și pentru care nu se respectă obligațiile prevăzute la articolul 130 alineatul (3).

Actele de punere în aplicare adoptate în temeiul primului paragraf litera (b) se adoptă în conformitate cu procedura de examinare menționată la articolul 229 alineatul (2).

(2) Măsurile cu privire la stabilirea unei taxe pe excedent menționate la alineatul (1) se adoptă de către Consiliu în conformitate cu articolul 43 alineatul (3) din TFUE.

Articolul 143

Competențe delegate

(1) Pentru a garanta că întreprinderile prevăzute la articolul 137 respectă obligațiile care le revin, Comisia este împuternicită să adopte, în conformitate cu articolul 227, acte delegate prin care se stabilesc norme cu privire la acordarea și retragerea autorizațiilor respectivelor întreprinderi, precum și criteriile de aplicare a sancțiunilor administrative.

(2) Pentru a lua în considerare particularitățile din sectorul zahărului și a garanta că interesele tuturor părților sunt luate în considerare în mod adecvat, Comisia este împuternicită să adopte, în conformitate cu articolul 227, acte delegate cu privire la sensul termenilor în ceea ce privește funcționarea sistemului de cote, precum și de stabilire a condițiilor care reglementează vânzările către regiunile ultraperiferice.

▼B

(3) Pentru a garanta că cultivatorii sunt implicați îndeaproape în decizia de a reporta o anumită cantitate din producție, Comisia este împuternicită să adopte, în conformitate cu articolul 227, acte delegate prin care se stabilesc norme privind reportarea zahărului.

Articolul 144

Competențe de executare în conformitate cu procedura de examinare

În ceea ce privește întreprinderile menționate la articolul 137, Comisia poate adopta acte de punere în aplicare prin care se stabilesc norme privind:

(a) cererile de autorizare ale întreprinderilor, registrele care trebuie ținute de întreprinderile autorizate și informațiile pe care acestea trebuie să le furnizeze;

(b) sistemul de controale pe care statele membre trebuie să le efectueze asupra întreprinderilor autorizate;

(c) comunicările statelor membre către Comisie și către întreprinderile autorizate;

(d) livrarea de materii prime către întreprinderi, inclusiv contractele de livrare și bonurile de livrare;

(e) echivalența în ceea ce privește zahărul menționat la articolul 139 alineatul (1) primul paragraf litera (a);

(f) programul specific de aprovizionare pentru regiunile ultraperiferice;

(g) exporturile menționate la articolul 139 alineatul (1) primul paragraf litera (d);

(h) cooperarea statelor membre în vederea efectuării unor controale eficace;

(i) modificarea datelor prevăzute la articolul 141 pentru anumiți ani de comercializare;

(j) determinarea cantității excedentare, comunicările și plata taxei pe excedent prevăzute la articolul 142.

(k) adoptarea unei liste a rafinăriilor cu activitate permanentă în sensul anexei II partea II secțiunea B punctul 6.

Respectivele acte de punere în aplicare se adoptă în conformitate cu procedura de examinare menționată la articolul 229 alineatul (2).

▼B

Secțiunea 2

Produse vitivinicole

Articolul 145

Registrul plantațiilor viticole și inventarul privind potențialul de producție

(1) Statele membre țin un registru al plantațiilor viticole care conține informații actualizate privind potențialul de producție. Începând cu 1 ianuarie 2016, această obligație se aplică doar dacă statele membre pun în aplicare sistemul de autorizații pentru plantările de viță-de-vie prevăzute la Titlul I Capitolul III sau un program național de sprijin.

(2) Până la data de 31 decembrie 2015, statelor membre a căror suprafață totală cultivată cu viță-de-vie care produce soiuri de struguri de vinificație clasificate conform articolului 81 alineatul (2) este mai mică de 500 de hectare nu le revine obligația menționată la alineatul (1) de la prezentul articol.

(3) Statele membre care prevăd măsura de restructurare și reconversie a plantațiilor viticole în cadrul programelor lor de sprijin, în conformitate cu articolul 46, transmit Comisiei, pe baza registrului plantațiilor viticole, până la data de 1 martie a fiecărui an, un inventar actualizat al potențialului lor de producție. Începând cu 1 ianuarie 2016, detaliile privind comunicările adresate Comisiei pe tema zonelor viticole se stabilesc de către Comisie prin intermediul unor acte de punere în aplicare. Respectivele acte de punere în aplicare se adoptă în conformitate cu procedura de examinare menționată la articolul 229 alineatul (2).

(4) Pentru a facilita monitorizarea și controlul potențialului de producție de către statele membre, Comisia este împuternicită să adopte, în conformitate cu articolul 227, acte delegate prin care se stabilesc normele referitoare la conținutul registrului plantațiilor viticole și exonerările de la respectivele norme.

Articolul 146

Autoritățile naționale competente în sectorul vitivinicol

(1) Fără a aduce atingere altor dispoziții ale prezentului regulament în ceea ce privește stabilirea autorităților naționale competente, statele membre desemnează una sau mai multe autorități responsabile cu controlarea respectării normelor Uniunii în sectorul vitivinicol. Statele membre desemnează, în special, laboratoarele autorizate să efectueze analize oficiale în sectorul vitivinicol. Laboratoarele desemnate îndeplinesc criteriile generale de funcționare a laboratoarelor de testare stabilite în ISO/IEC 17025.

(2) Statele membre transmit Comisiei denumirile și adresele autorităților și ale laboratoarelor menționate la alineatul (1). Comisia publică aceste informații și le actualizează periodic.

Articolul 147

Documentele însoțitoare și registrul

(1) Produsele din sectorul vitivinicol circulă în interiorul Uniunii însoțite de un document autorizat oficial.

▼B

(2) Persoanele fizice sau juridice ori grupurile de persoane care dețin produse cărora li se aplică reglementările din sectorul vitivinicol, pentru exercitarea profesiei lor, în special producătorii, îmbuteliatorii, procesatorii și comercianții au obligația să țină registre cu intrările și ieșirile acestor produse.

(3) Pentru a facilita transportul de produse vitivinicole și controlul acestora de către statele membre, Comisia este împuternicită să adopte, în conformitate cu articolul 227, acte delegate prin care se stabilesc:

(a) normele privind documentul de însoțire și utilizarea acestuia;

(b) condițiile în care trebuie să se considere că un document de însoțire certifică denumiri de origine sau indicații geografice protejate;

(c) obligația de a ține un registru și utilizarea acestuia;

(d) entitatea care are obligația de a ține un registru și exonerările de la această obligație;

(e) operațiunile care trebuie incluse în registru.

(4) Comisia poate adopta acte de punere în aplicare prin care se stabilesc:

(a) norme referitoare la constituirea registrelor, la produsele care trebuie înscrise în acesta, la termenele pentru înscrierea în registru și pentru închiderea acestuia;

(b) măsuri care să impună statelor membre să fixeze procentajul maxim acceptabil de pierderi;

(c) dispoziții generale și tranzitorii privind ținerea registrelor;

(d) norme care stabilesc durata de păstrare a documentelor de însoțire și a registrelor.

Respectivele acte de punere în aplicare se adoptă în conformitate cu procedura de examinare menționată la articolul 229 alineatul (2).

Secțiunea 3

Lapte și produse lactate

Articolul 148

Relațiile contractuale din sectorul laptelui și al produselor lactate

(1) Dacă un stat membru decide că orice livrare de lapte crud pe teritoriul său a unui fermier către un procesator de lapte crud trebuie să facă obiectul unui contract scris între părți și/sau decide că primii cumpărători trebuie să facă o ofertă scrisă pentru un contract de livrare a laptelui crud de către fermieri, un astfel de contract și/sau o astfel de ofertă de contract îndeplinește condițiile stabilite la alineatul (2).

▼B

În cazul în care un stat membru decide că livrarea laptelui crud de către fermieri unui procesator de lapte crud trebuie să facă obiectul unui contract scris între părți, statul respectiv decide, de asemenea, care etapă sau etape ale livrării laptelui crud trebuie să facă obiectul unui astfel de contract în cazul în care aceasta se face prin intermediul unuia sau mai multor colectori.

În sensul prezentului articol, „colector” înseamnă o întreprindere care transportă lapte crud de la un fermier sau de la alt colector la un procesator de lapte crud sau un alt colector, caz în care proprietatea laptelui crud este transferată de fiecare dată.

(2) Contractul și/sau oferta de contract menționat(ă) la alineatul (1):

(a) se întocmește anterior livrării;

(b) se întocmește în scris; și

(c) cuprinde, îndeosebi, următoarele elemente:

(i) prețul datorat pentru livrare, care:

— este fix și este indicat în contract și/sau

— este calculat prin combinarea mai multor factori stabiliți în contract, care ar putea include indicatori de piață care reflectă schimbările condițiilor de piață, volumul livrat și calitatea sau compoziția laptelui crud livrat;

(ii) volumul de lapte crud care poate și/sau trebuie să fie livrat precum și calendarul livrărilor respective;

(iii) durata contractului, care poate fi încheiat pe o durată determinată sau nedeterminată cu clauze de reziliere;

(iv) detaliile privind termenele și modalitățile de plată;

(v) modalitățile de ridicare sau de livrare a laptelui crud; și

(vi) dispozițiile aplicabile în caz de forță majoră.

(3) Prin derogare de la alineatul (1), nu este necesar un contract și/sau o ofertă de contract atunci când laptele crud este livrat de un fermier unei cooperative al cărei membru este fermierul, dacă statutul cooperativei respective sau normele și deciziile prevăzute în cadrul acestui statut sau întemeiate pe acesta prevăd dispoziții având efecte similare dispozițiilor stabilite la alineatul (2) literele (a), (b) și (c).

▼B

(4) Toate elementele contractelor de livrare a laptelui crud încheiate de către fermieri, colectori sau procesatori de lapte crud, inclusiv elementele menționate la alineatul (2) litera (c) se negociază în mod liber de către părți.

Fără a aduce atingere primului paragraf, se aplică una sau ambele situații de mai jos:

(a) în cazul în care statul membru decide încheierea unui contract scris pentru livrarea de lapte crud ca fiind obligatorie în conformitate cu alineatul (1), acesta poate stabili o durată minimă aplicabilă doar în cazul contractelor scrise între un fermier și primul cumpărător al laptelui crud; această durată minimă este de cel puțin șase luni și nu aduce atingere funcționării corespunzătoare a pieței interne;

(b) în cazul în care statul membru decide că primul cumpărător al laptelui crud trebuie să facă o ofertă scrisă pentru un contract fermierului în conformitate cu alineatul (1), acesta poate prevedea că oferta trebuie să includă o durată minimă a contractului stabilită în dreptul intern în acest sens; această durată minimă este de cel puțin șase luni și nu aduce atingere funcționării corespunzătoare a pieței interne.

Al doilea paragraf nu aduce atingere dreptului fermierului de a refuza o astfel de durată minimă, cu condiția ca refuzul să fie exprimat în scris. În acest caz, părțile sunt libere să negocieze toate elementele contratului, inclusiv elementele menționate la alineatul (2) litera (c).

(5) Statele membre care recurge la posibilitățile menționate la prezentul articol notifică Comisia cu privire la modul de aplicare a acestora.

(6) Comisia poate adopta acte de punere în aplicare prin care se stabilesc măsurile necesare aplicării uniforme a alineatului (2) literele (a) și (b) și a alineatului (3) din prezentul articol, precum și măsuri referitoare la notificările statelor membre în conformitate cu prezentul articol. Respectivele acte de punere în aplicare se adoptă în conformitate cu procedura de examinare menționată la articolul 229 alineatul (2).

Articolul 149

Negocieri contractuale în sectorul laptelui și al produselor lactate

(1) O organizație de producători din sectorul laptelui și al produselor lactate recunoscută în temeiul articolului 152 alineatul (3) poate negocia, în numele fermierilor membri ai acesteia, cu privire la o parte sau la totalitatea producției lor colective, contractele de livrare a laptelui crud de la un fermier la un procesator sau la un colector în sensul articolului 148 alineatul (1) al treilea paragraf.

▼B

(2) Negocierile pot fi purtate de către o organizație de producători:

(a) fie că este vorba sau nu de un transfer de proprietate a laptelui crud de la fermieri către organizația de producători;

(b) fie că prețul negociat este sau nu identic pentru producția colectivă a tuturor fermierilor membri ai organizației sau numai pentru unii dintre ei;

(c) cu condiția ca, pentru organizația de producători respectivă toate condițiile următoare să fie îndeplinite:

(i) volumul total de lapte crud care face obiectul negocierilor respective să nu depășească 3,5 % din producția totală a Uniunii;

(ii) volumul de lapte crud care face obiectul negocierilor respective și care este livrat într-un anumit stat membru să nu depășească 33 % din producția națională totală a statului membru respectiv; și

(iii) volumul de lapte crud care face obiectul negocierilor respective și care este livrat într-un anumit stat membru să nu depășească 33 % din producția națională totală a statului membru respectiv;

(d) cu condiția ca fermierii în cauză să nu fie membri ai niciunei alte organizații de producători care negociază, de asemenea, astfel de contracte în numele lor; cu toate acestea, statele membre pot oferi o derogare de la această condiție în cazuri justificate în mod corespunzător atunci când fermierii dețin două unități de producție separate amplasate în arii geografice diferite;

(e) cu condiția ca laptele crud să nu facă obiectul unei obligații de livrare ce decurge din calitatea de membru al unei cooperative a fermierului în conformitate cu condițiile stabilite în statutele cooperativei sau normele și deciziile prevăzute în acestea sau care decurg din acestea; și

(f) cu condiția ca organizația de producători să notifice autoritățile competente ale statului membru sau ale statelor membre în care își desfășoară activitatea cu privire la volumul de lapte crud care face obiectul negocierilor.

(3) Prin derogare de la condițiile prevăzute la alineatul (2) litera (c) punctele (ii) și (iii), o organizație de producători poate negocia în temeiul alineatului (1), cu condiția ca volumul total de lapte crud care face obiectul negocierilor respective pentru organizația de producători respectivă și care este produs sau livrat într-un stat membru care are o producție anuală totală de lapte crud mai mică de 500 000 de tone să nu depășească 45 % din producția totală națională a statului membru respectiv.

▼B

(4) În sensul prezentului articol, trimiterile la organizațiile de producători includ asociațiile unor astfel de organizații de producători.

(5) În scopul aplicării alineatului (2) litera (c) și a alineatului (3), Comisia publică, prin mijloacele pe care le consideră adecvate și pe baza celor mai recente informații disponibile, cantitățile corespunzătoare producției de lapte crud din Uniune și din statele membre.

(6) Prin derogare de la alineatul (2) litera (c) și de la alineatul (3), chiar dacă plafoanele stabilite nu au fost depășite, autoritatea din domeniul concurenței vizată la al doilea paragraf de la prezentul alineat poate decide într-un caz individual că ar trebui să reinițieze sau să nu autorizeze o anumită negociere de către organizația de producători, în cazul în care consideră acest lucru necesar pentru a evita excluderea concurenței sau pentru a evita prejudicierea gravă a IMM-urilor prelucrătoare de lapte crud de pe teritoriul său.

În cazul negocierilor referitoare la mai multe state membre, decizia menționată la primul paragraf se adoptă de către Comisie, fără a se aplica procedura menționată la articolul 229 alineatul (2) sau (3). În alte cazuri, respectiva decizie se adoptă de către autoritatea națională din domeniul concurenței a statului membru a cărui producție face obiectul negocierilor.

Deciziile menționate la prezentul alineat nu se aplică anterior datei notificării lor către întreprinderile în cauză.

(7) În sensul prezentului articol:

(a) o „autoritate națională în domeniul concurenței” înseamnă autoritatea menționată la articolul 5 din Regulamentul (CE) nr. 1/2003 al Consiliului [1];

(b) o „IMM” înseamnă o microîntreprindere, o întreprindere mică sau mijlocie în sensul Recomandării 2003/361/CE.

(8) Statele membre în care se desfășoară negocieri în conformitate cu prezentul articol notifică Comisia cu privire la aplicarea alineatului (2) litera (f) și a alineatului (6).

Articolul 150

Reglementarea ofertei de brânzeturi cu denumire de origine protejată sau indicație geografică protejată

(1) La solicitarea unei organizații de producători recunoscute în temeiul articolului 152 alineatul (3), a unei organizații interprofesionale recunoscute în temeiul articolului 157 alineatul (3) sau a unui grup de operatori menționați la articolul 3 alineatul (2) din Regulamentul (UE) nr. 1151/2012, statele membre pot stabili, pentru o durată limitată, norme imperative pentru reglementarea ofertei de brânzeturi care beneficiază de o denumire de origine protejată sau de o indicație geografică protejată în temeiul articolului 5 alineatele (1) și (2) din Regulamentul (UE) nr. 1151/2012.

[1] Regulamentul (CE) nr. 1/2003 al Consiliului din 16 decembrie 2002 privind punerea în aplicare a normelor de concurență prevăzute la articolele 81 și 82 din tratat (JO L 1, 4.1.2003, p. 1).

▼B

(2) Normele menționate la alineatul (1) din prezentul articol fac obiectul existenței unui acord prealabil între părți în zona geografică menționată la articolul 7 alineatul (1) litera (c) din Regulamentul (UE) nr. 1151/2012.Un astfel de acord este încheiat între cel puțin două treimi dintre producătorii de lapte sau reprezentanții lor care reprezintă cel puțin două treimi din laptele crud produs pentru producția de brânzeturi menționată la alineatul (1) din prezentul articol și, atunci când este relevant, cel puțin două treimi din producătorii brânzeturilor respective reprezintă cel puțin două treimi din brânzeturile produse în zona geografică menționată la articolul 7 alineatul (1) litera (c) din Regulamentul (UE) nr. 1151/2012.

(3) În sensul alineatului (1), în cazul brânzeturilor care beneficiază de o indicație geografică protejată, zona geografică de origine a laptelui crud astfel cum a fost stabilită în specificațiile produsului pentru brânzeturi este aceeași cu zona geografică menționată la articolul 7 alineatul (1) litera (c) din Regulamentul (UE) nr. 1151/2012.

(4) Normele menționate la alineatul (1):

(a) se referă doar la reglementarea ofertei pentru produsul respectiv și au scopul de a adapta oferta pentru tipul respectiv de brânzeturi la cerere;

(b) afectează doar produsele în cauză;

(c) pot fi obligatorii pe o perioadă de cel mult trei ani și pot fi reînnoite după această perioadă, ca urmare a unei noi solicitări, în conformitate cu alineatul (1);

(d) nu prejudiciază comercializarea altor produse decât a celor vizate de normele respective;

(e) nu se referă la tranzacții ulterioare primei desfaceri pe piață a produsului în cauză;

(f) nu permit fixarea prețurilor, nici măcar cu titlu orientativ sau de recomandare;

(g) nu indisponibilizează un procent excesiv din recoltă, care ar fi în mod normal disponibil;

(h) nu sunt discriminatorii, nu constituie un obstacol pentru nou-veniții de pe piață și nu aduc prejudicii micilor producători;

(i) contribuie la menținerea calității și/sau dezvoltării produsului în cauză;

(j) nu aduc atingere articolului 149.

(5) Normele menționate la alineatul (1) se publică într-o publicație oficială a statelor membre în cauză.

▼B

(6) Statele membre efectuează controale pentru a se asigura că condițiile stabilite la alineatul (4) sunt respectate și, în cazul în care autoritățile naționale competente descoperă că aceste condiții nu sunt respectate, abrogă normele menționate la alineatul (1).

(7) Statele membre notifică Comisiei normele menționate la alineatul (1) pe care le-au adoptat. Comisia informează statele membre cu privire la toate notificările unor astfel de norme.

(8) Comisia poate adopta oricând acte de punere în aplicare care să oblige un stat membru să abroge normele stabilite de respectivul stat membru în conformitate cu alineatul (1) în cazul în care Comisia constată că normele respective nu respectă condițiile stabilite la alineatul (4), că împiedică sau denaturează concurența într-o parte substanțială a pieței interne sau periclitează liberul schimb, sau că realizarea obiectivelor stabilite la articolul 39 din TFUE este compromisă. Aceste acte de punere în aplicare sunt adoptate fără a se aplica procedura menționată la articolul 229 alineatul (2) sau (3) din prezentul regulament.

Articolul 151

Declarații obligatorii în sectorul laptelui și al produselor lactate

Începând cu 1 aprilie 2015, primii cumpărători de lapte crud declară autorității naționale competente cantitatea de lapte crud care le-a fost livrată în cursul fiecărei luni.

În sensul prezentului articol și al articolului 148, un „prim cumpărător” înseamnă o întreprindere sau grup care cumpără lapte de la producători pentru:

(a) a-l supune uneia sau mai multor operațiuni de colectare, ambalare, depozitare, răcire sau transformare, inclusiv în temeiul unui contract;

(b) a-l vinde uneia sau mai multor întreprinderi care tratează sau prelucrează laptele sau alte produse lactate.

Statele membre notifică imediat Comisia cu privire la cantitatea de lapte crud menționată la primul paragraf.

Comisia poate adopta acte de punere în aplicare prin care se stabilesc norme privind conținutul, formatul și periodicitatea unor astfel de declarații și măsuri referitoare la notificările statelor membre în conformitate cu prezentul articol. Respectivele acte de punere în aplicare se adoptă în conformitate cu procedura de examinare menționată la articolul 229 alineatul (2).

▼B

CAPITOLUL III

Organizații și asociații ale producătorilor și organizații interprofesionale

Secțiunea 1

Definiție și recunoaștere

Articolul 152

Organizații de producători

(1) Statele membre pot recunoaște, la cerere, organizațiile de producători care:

(a) sunt alcătuite și controlate, în conformitate cu articolul 153 alineatul (2) litera (c), de producătorii dintr-un sector specific menționat la articolul 1 alineatul (2);

(b) sunt constituite la inițiativa producătorilor;

(c) urmăresc un scop specific care poate include cel puțin unul dintre următoarele obiective:

(i) asigurarea programării și a adaptării producției la cerere, în special în privința calității și a cantității;

(ii) concentrarea ofertei și introducerea pe piață a produselor obținute de membrii lor, inclusiv prin comercializare directă;

(iii) optimizarea costurilor de producție și a randamentului investițiilor ca reacție la standardele de mediu și la cele privind bunăstarea animalelor, precum și stabilizarea prețurilor de producție;

(iv) realizarea de studii și elaborarea de inițiative privind metodele de producție durabile, practicile inovatoare, competitivitatea economică și evoluția pieței;

(v) promovarea și furnizarea de asistență tehnică pentru utilizarea unor practici de cultivare și a unor tehnici de producție care protejează mediul, precum și a unor practici și tehnici solide în domeniul bunăstării animalelor;

(vi) promovarea și furnizarea de asistență tehnică pentru utilizarea standardelor de producție, îmbunătățirea calității produselor și dezvoltarea de produse cu o denumire de origine protejată, o indicație geografică protejată sau care intră sub incidența unei etichete de calitate naționale;

(vii) gestionarea produselor secundare și a deșeurilor, în special pentru protecția calității apelor, a solului și a peisajului și ocrotirea sau favorizarea biodiversității;

▼B

(viii) contribuția la utilizarea durabilă a resurselor naturale și la atenuarea schimbărilor climatice;

(ix) elaborarea de inițiative în domeniul promovării și al comercializării;

▼C2

(x) gestionarea fondurilor mutuale menționate în programele operaționale din sectorul fructelor și legumelor, menționate la articolul 33 alineatul (3) litera (d) din prezentul regulament și în temeiul articolului 36 din Regulamentul (UE) nr. 1305/2013;

▼B

(xi) furnizarea de asistență tehnică necesară pentru utilizarea piețelor la termen și a sistemelor de asigurare.

(2) O organizație de producători recunoscută în temeiul alineatului (1) poate să fie în continuare recunoscută dacă se implică în comercializarea produselor încadrate la codul NC ex 2208, altele decât cele menționate în anexa I la tratate, cu condiția ca proporția de astfel de produse să nu depășească 49 % din volumul total al producției comercializate de organizația de producători și ca produsele respective să nu beneficieze de sprijin din partea Uniunii. Produsele respective nu sunt luate în calcul, în cazul organizațiilor de producători din sectorul fructelor și legumelor, la calcularea valorii producției comercializate în sensul articolului 34 alineatul (2).

(3) Prin derogare de la alineatul (1), statele membre recunosc organizațiile de producători, constituite de producători din sectorul laptelui și al produselor lactate, care:

(a) sunt constituite la inițiativa producătorilor;

(b) urmăresc un scop specific care poate include unul sau mai multe dintre următoarele obiective:

(i) asigurarea programării și a adaptării producției la cerere, în special în privința calității și a cantității;

(ii) concentrarea ofertei și introducerea pe piață a produselor obținute de membrii lor;

(iii) optimizarea costurilor de producție și stabilizarea prețurilor de producție.

Articolul 153

Statutul organizațiilor de producători

(1) Statutul unei organizații de producători impune membrilor săi, în special, următoarele obligații:

(a) să aplice normele adoptate de organizația de producători cu privire la raportarea producției, producție, comercializare și protecția mediului;

▼B

(b) să aparţină unei singure organizaţii de producători pentru un anumit produs al producătorului; cu toate acestea, statele membre pot oferi o derogare de la această condiţie în cazuri justificate în mod corespunzător atunci când membrii producători deţin două unităţi de producţie separate amplasate în arii geografice diferite;

(c) să pună la dispoziţie informaţiile solicitate de organizaţia de producători în vederea întocmirii statisticilor.

(2) Statutul unei organizaţii de producători prevede, de asemenea:

(a) proceduri de stabilire, adoptare şi modificare a normelor prevăzute la alineatul (1) litera (a);

(b) obligaţia membrilor de a plăti contribuţiile financiare necesare pentru finanţarea organizaţiei de producători;

(c) norme care să permită producătorilor membri să exercite un control democratic asupra organizaţiei şi deciziilor sale;

(d) sancţiuni pentru nerespectarea obligaţiilor care decurg din statut, în special pentru neplata contribuţiilor financiare, sau pentru nerespectarea normelor stabilite de organizaţia de producători;

(e) reguli de admitere a noilor membri, în special durata minimă a calităţii de membru care nu poate fi mai mică de un an;

(f) norme contabile şi bugetare necesare pentru funcţionarea organizaţiei.

(3) Alineatele (1) şi (2) nu se aplică organizaţiilor de producători din sectorul laptelui şi al produselor lactate.

Articolul 154

Recunoaşterea organizaţiilor de producători

(1) Pentru a fi recunoscută de un stat membru, organizaţia de producători care solicită o astfel de recunoaştere trebuie să fie o entitate juridică sau o parte clar definită a unei entităţi juridice care:

(a) îndeplineşte cerinţele prevăzute la articolul 152 alineatul (1) literele (a), (b) şi (c);

(b) are un număr minim de membri şi/sau acoperă un volum minim sau valoare minimă de producţie comercializabilă, care urmează să fie stabilit de statul membru în cauză, în domeniul în care activează;

(c) oferă probe suficiente în ceea ce priveşte faptul că îşi poate îndeplini în mod corespunzător activităţile atât din punctul de vedere al timpului, cât şi din punctul de vedere al eficacităţii, al furnizării de sprijin uman, material şi tehnic pentru membrii săi, precum şi, după caz, al concentrării aprovizionării;

▼B

(d) are un statut care respectă literele (a), (b) și (c) de la prezentul alineat.

(2) Statele membre pot decide că organizațiile de producători care au fost recunoscute anterior datei de 1 ianuarie 2014 în baza legislației naționale și care îndeplinesc condițiile prevăzute la alineatul (1) din prezentul articol sunt considerate recunoscute ca organizații de producători în conformitate cu articolul 152.

(3) Organizațiile de producători care au fost recunoscute anterior datei de 1 ianuarie 2014 în baza legislației naționale și care nu îndeplinesc condițiile prevăzute la alineatul (1) își pot continua exercitarea activităților în conformitate cu legislația națională până la 1 ianuarie 2015.

(4) Statele membre:

(a) decid cu privire la acordarea recunoașterii unei organizații de producători în termen de patru luni de la data depunerii unei cereri însoțite de toate documentele justificative; această cerere se depune în statul membru în care își are sediul organizația;

(b) efectuează, la intervale stabilite de ele, controale pentru a se asigura că organizațiile de producători recunoscute respectă prezentul capitol;

(c) aplică acestor organizații și asociații, în caz de nerespectare a măsurilor prevăzute în prezentul capitol sau de nereguli privind aplicarea acestora, sancțiunile aplicabile și stabilite de acestea și decid, dacă este necesar, dacă recunoașterea ar trebui să fie retrasă;

(d) informează Comisia anual, până la data de 31 martie, cu privire la orice decizie de acordare, respingere sau retragere a recunoașterii, care a fost adoptată în anul calendaristic anterior.

Articolul 155

Externalizarea

Statele membre pot permite unei organizații de producători recunoscute sau unei asociații a organizațiilor de producători recunoscute din sectoarele specificate de Comisie în conformitate cu articolul 173 alineatul (1) litera (f) să își externalizeze oricare dintre activitățile sale (în afară de producție), inclusiv către sucursale, cu condiția ca organizația de producători sau asociația de organizații de producători să rămână responsabilă de asigurarea desfășurării activității externalizate și de controlul gestionării și supravegherea la nivel general a acordului comercial încheiat pentru desfășurarea activității.

Articolul 156

Asociațiile organizațiilor de producători

(1) Statele membre pot recunoaște, la cerere, asociații ale organizațiilor de producători într-un sector specific care figurează pe lista de la articolul 1 alineatul (2), care sunt constituite la inițiativa organizațiilor de producători recunoscute.

Sub rezerva normelor adoptate în temeiul articolului 173, asociațiile organizațiilor de producători pot desfășura oricare dintre activitățile organizațiilor de producători sau pot îndeplini oricare dintre funcțiile acestora.

▼B

(2) Prin derogare de la alineatul (1), statele membre pot recunoaşte, la cerere, o asociaţie formată din organizaţii ale producătorilor recunoscute în sectorul laptelui şi al produselor lactate în cazul în care statul membru în cauză consideră că asociaţia respectivă este capabilă să desfăşoare în mod eficient toate activităţile desfăşurate de o organizaţie de producători recunoscută şi că aceasta îndeplineşte condiţiile prevăzute la articolul 161 alineatul (1).

Articolul 157

Organizaţiile interprofesionale

(1) Statele membre pot recunoaşte, la cerere, organizaţii interprofesionale dintr-un sector specific menţionat la articolul 1 alineatul (2) care:

(a) sunt constituite din reprezentanţi ai activităţilor economice legate de producţie şi de cel puţin una dintre următoarele etape ale lanţului de aprovizionare: procesarea sau comercializarea, inclusiv distribuirea, produselor din unul sau mai multe sectoare;

(b) sunt formate la iniţiativa tuturor organizaţiilor sau asociaţiilor care le alcătuiesc sau a unei părţi din acestea;

(c) urmăresc un scop specific, care ia în considerare interesele membrilor lor şi de cele ale consumatorilor şi care poate include, în special, unul dintre următoarele obiective:

(i) ameliorarea cunoştinţelor şi a transparenţei producţiei şi a pieţei, inclusiv prin publicarea de date statistice agregate cu privire la costurile de producţie, preţuri, care sunt însoţite, dacă este cazul, de indici de preţuri, volume şi durata contractelor încheiate anterior, precum şi prin realizarea unor studii privind perspectivele de evoluţie ale pieţei la nivel regional, naţional sau internaţional;

(ii) estimarea potenţialului de producţie, precum şi înregistrarea preţurilor pieţei;

(iii) contribuţia la o coordonare mai bună în privinţa introducerii produselor pe piaţă, în special prin cercetare şi studii de piaţă;

(iv) explorarea pieţelor de export potenţiale;

(v) fără a aduce atingere articolelor 148 şi 168, elaborarea unor modele de contracte compatibile cu normele Uniunii pentru vânzarea de produse agricole către cumpărători şi/sau pentru furnizarea de produse procesate distribuitorilor şi comercianţilor cu amănuntul, ţinând seama de necesitatea de a obţine condiţii de concurenţă echitabile şi de a evita denaturarea pieţelor;

▼B

(vi) exploatarea în mai mare măsură a potențialului produselor, inclusiv la nivelul piețelor de desfacere, și dezvoltarea de inițiative pentru consolidarea competitivității economice și a inovării;

(vii) furnizarea de informații și realizarea cercetării necesare inovării, raționalizării, ameliorării și ajustării producției și, dacă este cazul, a prelucrării și a comercializării spre produse mai adaptate cerințelor pieței, gusturilor și așteptărilor consumatorilor, în special în materie de calitate a produselor, inclusiv particularitățile produselor cu denumire de origine protejată sau cu indicație geografică protejată, și de protecție a mediului;

(viii) căutarea unor metode de restricționare a utilizării produselor destinate sănătății animalelor și a produselor de protecție a plantelor, de îmbunătățire a gestionării altor resurse, de garantare a calității produselor, a protecției solului și a apelor, de promovare a siguranței alimentare, îndeosebi prin intermediul trasabilității produselor, și de îmbunătățire a sănătății și bunăstării animalelor;

(ix) elaborarea unor metode și instrumente de îmbunătățire a calității produselor în toate stadiile de producție și, după caz, de procesare și de comercializare;

(x) adoptarea tuturor măsurilor necesare pentru apărarea, protecția și promovarea agriculturii ecologice și a denumirilor de origine, a etichetelor de calitate și a indicațiilor geografice;

(xi) promovarea și realizarea unei cercetări în materie de producție integrată, durabilă, sau de alte metode de producție care protejează mediul;

(xii) încurajarea consumului sănătos și responsabil de produse existente pe piața internă; și/sau difuzarea de informații privind efectele nocive ale modelelor de consum periculoase;

(xiii) promovarea consumului și/sau furnizarea de informații cu privire la produsele existente pe piața internă și pe cea externă;

(xiv) contribuția la gestionarea produselor secundare și la reducerea și gestionarea deșeurilor.

(2) În cazuri justificate în mod corespunzător, statele membre pot decide, pe baza unor criterii obiective și nediscriminatorii, că prin limitarea numărului de organizații interprofesionale la nivel regional sau național este respectată condiția de la articolul 158 alineatul (1) litera (c), dacă normele interne în vigoare prevăd acest lucru, anterior datei de 1 ianuarie 2014, și în cazul în care acest lucru nu afectează buna funcționare a pieței interne.

▼B

(3) Prin derogare de la alineatul (1), în ceea ce privește sectorul laptelui și al produselor lactate, statele membre pot recunoaște organizațiile interprofesionale care:

(a) au solicitat în mod oficial recunoașterea și sunt formate din reprezentanți ai activităților economice legate de producția de lapte crud și de cel puțin una dintre următoarele etape ale lanțului de aprovizionare: procesarea sau comercializarea, inclusiv distribuția produselor din sectorul laptelui și al produselor lactate;

(b) sunt constituite la inițiativa tuturor reprezentanților menționați la litera (a) sau a câtorva dintre ei;

(c) desfășoară, într-una sau mai multe regiuni ale Uniunii, ținând seama de interesele membrilor organizațiilor interprofesionale și ale consumatorilor, una sau mai multe dintre următoarele activități:

(i) ameliorarea cunoștințelor și creșterea transparenței la nivelul producției și al pieței, inclusiv prin publicarea de date statistice cu privire la prețuri, volume și durata contractelor de livrare de lapte crud încheiate anterior, precum și prin realizarea unor studii privind perspectivele de evoluție ale pieței la nivel regional, național sau internațional;

(ii) contribuirea la o mai bună coordonare a introducerii pe piață a produselor din sectorul laptelui și al produselor lactate, în special prin cercetare și studii de piață;

(iii) promovarea consumului de lapte și de produsele lactate, precum și furnizarea de informații referitoare la acestea, atât pe piețele interne, cât și pe cele externe;

(iv) explorarea piețelor de export potențiale;

(v) elaborarea unor contracte-tip compatibile cu normele Uniunii pentru vânzarea laptelui crud către cumpărători sau pentru aprovizionarea distribuitorilor și a comercianților cu amănuntul cu produse procesate, ținând seama de faptul că este necesar să se ofere condiții de concurență echitabile și să se evite denaturarea pieței;

(vi) comunicarea informațiilor și desfășurarea cercetării necesare orientării producției în favoarea unor produse mai adaptate cerințelor pieței, gusturilor și aspirațiilor consumatorilor, în special în materie de calitate a produselor și de protecție a mediului;

(vii) menținerea și dezvoltarea capacității de producție a sectorului produselor lactate prin, printre altele, promovarea inovării și susținerea programelor de cercetare și dezvoltare aplicate în vederea exploatării întregului potențial al laptelui și al produselor lactate, în special pentru a crea produse cu valoare adăugată care să fie mai atrăgătoare pentru consumatori;

▼B

(viii) căutarea unor metode care să permită limitarea utilizării produselor farmaceutice de uz animal, îmbunătățirea gestionării altor furnituri și sporirea siguranței alimentare și a sănătății animalelor;

(ix) elaborarea unor metode și instrumente de îmbunătățire a calității produselor în toate stadiile de producție și comercializare;

(x) exploatarea potențialului agriculturii ecologice și protecția și promovarea unei astfel de agriculturi, precum și producerea unor produse ce beneficiază de o denumire de origine, etichete de calitate și indicații geografice; și

(xi) promovarea producției integrate sau a altor metode de producție care protejează mediul.

Articolul 158

Recunoașterea organizațiilor interprofesionale

(1) Statele membre pot recunoaște organizațiile interprofesionale care depun cereri în acest sens, cu condiția ca acestea:

(a) să îndeplinească cerințele prevăzute la articolul 157;

(b) să își desfășoare activitățile în una sau mai multe regiuni din teritoriul în cauză;

(c) să reprezinte o cotă importantă din activitățile economice menționate la articolul 157 alineatul (1) litera (a);

(d) să nu desfășoare ele însele activități de producție, procesare sau comercializare, cu excepția cazurilor prevăzute la articolul 162.

(2) Statele membre pot decide că organizațiile interprofesionale care au fost recunoscute anterior datei de 1 ianuarie 2014 în baza legislației naționale și care îndeplinesc condițiile stabilite la alineatul (1) din prezentul articol sunt considerate recunoscute ca organizații interprofesionale în conformitate cu articolul 157.

(3) Organizațiile interprofesionale care au fost recunoscute anterior datei de 1 ianuarie 2014 în baza legislației naționale și care nu îndeplinesc condițiile stabilite la alineatul (1) din prezentul articol își pot desfășura în continuare activitatea în conformitate cu legislația națională până la 1 ianuarie 2015.

(4) Statele membre pot recunoaște organizațiile interprofesionale din toate sectoarele, existente anterior datei de 1 ianuarie 2014, fie că au fost recunoscute la cerere, fie instituite prin lege, chiar dacă nu îndeplinesc condiția prevăzută la articolul 157 alineatul (1) litera (b) sau la articolul 157 alineatul (3) litera (b).

▼B

(5) Atunci când recunosc o organizație interprofesională în conformitate cu alineatul (1) sau (2), statele membre:

(a) decid cu privire la acordarea recunoașterii în termen de patru luni de la depunerea unei cereri însoțite de toate documentele justificative relevante; această cerere se depune în statul membru în care își are sediul organizația;

(b) efectuează la intervale stabilite de ele controale pentru a se asigura că organizațiile interprofesionale recunoscute respectă condițiile legate de recunoașterea lor;

(c) aplică acestor organizații, în caz de nerespectare a măsurilor prevăzute în prezentul regulament sau de nereguli privind aplicarea acestora, sancțiunile aplicabile și stabilite de acestea și decid, dacă este necesar, dacă recunoașterea ar trebui să fie retrasă;

(d) retrag recunoașterea dacă cerințele și condițiile de recunoaștere prevăzute la prezentul articol nu mai sunt îndeplinite;

(e) informează Comisia anual, până la data de 31 martie, cu privire la orice decizie de acordare, respingere sau retragere a recunoașterii, care a fost adoptată în anul calendaristic anterior.

Secțiunea 2

Norme suplimentare pentru anumite sectoare

Articolul 159

Recunoașterea obligatorie

Prin derogare de la articolele 152-158, statele membre recunosc, la cerere:

(a) organizațiile de producători din:

(i) sectorul fructelor și al legumelor în ceea ce privește unul sau mai multe produse din acest sector și/sau astfel de produse destinate exclusiv prelucrării;

(ii) sectorul uleiului de măsline și al măslinelor de masă;

(iii) sectorul viermilor de mătase;

(iv) sectorul hameiului;

(b) organizațiile interprofesionale din sectorul uleiului de măsline și al măslinelor de masă și din sectorul tutunului.

Articolul 160

Organizațiile de producători din sectorul fructelor și legumelor

În sectorul fructelor și legumelor, organizațiile de producători urmăresc îndeplinirea a cel puțin unuia dintre obiectivele menționate la articolul 152 alineatul (1) litera (c) punctele (i), (ii) și (iii).

▼B

Statutul unei organizații de producători din sectorul fructelor și al legumelor impune membrilor producători să își comercializeze întreaga producție vizată prin intermediul organizației de producători.

Se consideră că organizațiile de producători și asociațiile de organizații de producători din sectorul fructelor și al legumelor acționează în numele și în interesul membrilor lor în toate aspectele de natură economică din mandatul lor.

Articolul 161

Recunoașterea organizațiilor de producători din sectorul laptelui și al produselor lactate

(1) Statele membre recunosc ca organizații de producători din sectorul laptelui și al produselor lactate toate entitățile juridice sau părțile clar definite din cadrul entităților juridice care își depun candidatura în vederea recunoașterii, cu condiția:

(a) să îndeplinească cerințele prevăzute la articolul 152 alineatul (3);

(b) să aibă un număr minim de membri și/sau să acopere un volum minim de producție comercializabilă, care urmează să fie stabilit de statul membru în cauză, în domeniul în care activează;

(c) să ofere probe suficiente în ceea ce privește faptul că își pot îndeplini în mod corespunzător activitățile atât din punctul de vedere al timpului, cât și din punctul de vedere al eficienței și al concentrării aprovizionării;

(d) să aibă un statut care să respecte literele (a), (b) și (c) de la prezentul alineat.

(2) Statele membre pot decide că organizațiile de producători care au fost recunoscute anterior datei de 2 aprilie 2012, în baza legislației naționale, și care îndeplinesc condițiile prevăzute la alineatul (1) de la prezentul articol sunt considerate recunoscute ca organizații de producători în conformitate cu articolul 152 alineatul (3).

(3) Statele membre:

(a) decid cu privire la acordarea recunoașterii unei organizații de producători în termen de patru luni de la data depunerii unei cereri însoțite de toate documentele justificative; această cerere se depune în statul membru în care își are sediul organizația;

(b) efectuează la intervale stabilite de ele controale pentru a verifica faptul că organizațiile de producători și asociațiile de organizații de producători recunoscute respectă dispozițiile din prezentul capitol;

▼B

(c) aplică acestor organizații și asociații, în caz de nerespectare a măsurilor prevăzute în prezentul capitol sau de nereguli privind aplicarea acestora, sancțiunile aplicabile și stabilite de acestea și decid, dacă este necesar, dacă recunoașterea ar trebui să fie retrasă;

(d) informează Comisia anual, până la data de 31 martie, cu privire la orice decizie de acordare, respingere sau retragere a recunoașterii, care a fost adoptată în anul calendaristic anterior.

Articolul 162

Organizațiile interprofesionale din sectorul uleiului de măsline și al măslinelor de masă și din sectorul tutunului

Pentru organizațiile interprofesionale din sectorul uleiului de măsline și al măslinelor de masă și din sectorul tutunului, scopul specific menționat la articolul 157 alineatul (1) litera (c) poate include și cel puțin unul dintre următoarele obiective:

(a) concentrarea și coordonarea ofertei și comercializarea produselor producătorilor membri;

(b) adaptarea comună a producției și a prelucrării la cerințele pieței și ameliorarea produsului;

(c) promovarea raționalizării și a ameliorării producției și a prelucrării.

Articolul 163

Recunoașterea organizațiilor interprofesionale din sectorul laptelui și al produselor lactate

(1) Statele membre pot recunoaște organizațiile interprofesionale din sectorul laptelui și al produselor lactate care:

(a) îndeplinesc cerințele prevăzute la articolul 157 alineatul (3);

(b) își desfășoară activitățile în una sau mai multe regiuni din teritoriul în cauză;

(c) reprezintă o cotă importantă din activitățile economice menționate la articolul 157 alineatul (3) litera (a);

(d) nu sunt implicate în producția, procesarea sau comercializarea produselor din sectorul laptelui și al produselor lactate.

(2) Statele membre pot decide că organizațiile interprofesionale care au fost recunoscute anterior datei de 2 aprilie 2012, în baza legislației naționale, și care îndeplinesc condițiile stabilite la alineatul (1) trebuie considerate recunoscute ca organizații interprofesionale în conformitate cu articolul 157 alineatul (3).

▼B

(3) Atunci când utilizează opțiunea de a recunoaște o organizație interprofesională în conformitate cu alineatul (1) sau (2), statele membre:

(a) decid cu privire la acordarea recunoașterii organizației interprofesionale în termen de patru luni de la data depunerii unei cereri însoțite de toate documentele justificative; această cerere se depune în statul membru în care își are sediul organizația;

(b) efectuează la intervale stabilite de ele controale pentru a se asigura că organizațiile interprofesionale recunoscute respectă condițiile legate de recunoașterea lor;

(c) aplică acestor organizații, în caz de nerespectare a măsurilor prevăzute în prezentul capitol sau de nereguli privind aplicarea acestora, sancțiunile aplicabile și stabilite de acestea și decid, dacă este necesar, dacă recunoașterea ar trebui să fie retrasă;

(d) retrag recunoașterea în cazul în care:

(i) cerințele și condițiile privind recunoașterea prevăzute la prezentul articol nu mai sunt îndeplinite;

(ii) organizația interprofesională participă la oricare dintre acordurile, deciziile și practicile concertate menționate la articolul 210 alineatul (4); retragerea recunoașterii nu aduce atingere oricărei alte sancțiuni aplicabile în temeiul legislației naționale;

(iii) organizația interprofesională nu respectă obligația de notificare menționată la articolul 210 alineatul (2) primul paragraf litera (a);

(e) informează Comisia anual, până la data de 31 martie, cu privire la orice decizie de acordare, respingere sau retragere a recunoașterii, care a fost adoptată în anul calendaristic anterior.

Secțiunea 3

Extinderea aplicării normelor și a contribuțiilor obligatorii

Articolul 164

Extinderea aplicării normelor

(1) În cazul în care o organizație de producători recunoscută, o asociație recunoscută a organizațiilor de producători sau o organizație interprofesională recunoscută care își desfășoară activitatea într-o anumită zonă economică sau în anumite zone economice ale unui stat membru este considerată reprezentativă pentru producția ori comercializarea sau procesarea unui anumit produs, statul membru în cauză poate conferi caracter obligatoriu, la cererea organizației respective, pentru o perioadă de timp limitată, unora dintre acordurile, deciziile sau practicile concertate convenite în cadrul respectivei organizații pentru alți operatori care își desfășoară activitatea în zona economică sau în zonele economice în cauză, indiferent dacă este vorba despre persoane fizice sau despre grupuri care nu fac parte din organizație sau asociație.

▼B

(2) În sensul prezentei secțiuni, o „zonă economică” înseamnă o zonă geografică formată din regiuni de producție adiacente sau învecinate în care există condiții omogene de producție și de comercializare.

(3) O organizație sau o asociație este considerată reprezentativă în cazul în care, în zona sau în zonele economice vizate ale unui stat membru reprezintă:

(a) ca proporție din volumul de producție sau de comercializare ori de procesare a produsului sau ale produselor în cauză:

(i) pentru organizațiile de producători din sectorul fructelor și legumelor, cel puțin 60 %; sau

(ii) în alte situații, cel puțin două treimi; și

(b) în cazul organizațiilor de producători, peste 50 % dintre producătorii în cauză.

Cu toate acestea, dacă în cazul organizațiilor interprofesionale, stabilirea proporției din volumul de producție sau de comercializare ori de procesare a produsului sau a produselor vizate dă naștere unor dificultăți de ordin practic, statele membre pot să prevadă norme naționale de stabilire a nivelului specificat de reprezentativitate menționat la primul paragraf litera (a) punctul (ii).

Dacă cererea de extindere a aplicării normelor sale la alți operatori vizează mai multe zone economice, organizația sau asociația trebuie să demonstreze nivelul minim de reprezentativitate definit la primul paragraf pentru fiecare dintre ramurile profesionale pe care le grupează în fiecare dintre zonele economice vizate.

(4) Normele pentru a căror aplicare se poate solicita extinderea la alți operatori, astfel cum se prevede la alineatul (1), urmăresc unul dintre următoarele scopuri:

(a) raportări referitoare la producție și la piață;

(b) norme de producție mai stricte decât cele prevăzute de normele Uniunii sau de cele naționale;

(c) întocmirea de contracte-tip compatibile cu normele Uniunii;

(d) comercializare;

(e) protecția mediului;

(f) măsuri de promovare și exploatare a potențialului produselor;

▼B

(g) măsuri de protecție a agriculturii ecologice, precum și a denumirilor de origine, a etichetelor de calitate și a indicațiilor geografice;

(h) cercetare pentru sporirea valorii produselor, în special prin noi întrebuințări care nu reprezintă un pericol pentru sănătatea publică;

(i) studii pentru îmbunătățirea calității produselor;

(j) cercetarea, în special în ceea ce privește metodele de cultivare care permit o utilizare redusă a produselor fitosanitare sau a produselor destinate protejării sănătății animalelor și care garantează conservarea solului și conservarea sau ameliorarea mediului;

(k) definirea calităților minime și definirea standardelor minime de ambalare și prezentare;

(l) utilizarea semințelor certificate și monitorizarea calității produselor;

(m) sănătatea animalelor, a plantelor sau siguranța alimentară;

(n) gestionarea produselor secundare.

Normele respective nu produc niciun fel de prejudicii celorlalți operatori din statul membru în cauză sau Uniunii și nu au niciunul dintre efectele menționate la articolul 210 alineatul (4), nici nu sunt incompatibile în alt mod cu dreptul Uniunii sau cu normele naționale în vigoare.

(5) Extinderea aplicării normelor menționate la alineatul (1) este adusă exhaustiv la cunoștința operatorilor prin publicarea integrală într-o publicație oficială a respectivului stat membru.

(6) Statele membre informează Comisia cu privire la orice decizii luate în temeiul prezentului articol.

Articolul 165

Contribuțiile financiare ale producătorilor nemembri

Dacă aplicarea normelor unei organizații de producători recunoscute, ale unei asociații recunoscute a organizațiilor de producători sau ale unei organizații interprofesionale recunoscute este extinsă în temeiul articolului 164, iar activitățile reglementate prin normele menționate țin de interesul economic al operatorilor economici ale căror activități sunt legate de produsele în cauză, statul membru care a acordat recunoașterea poate decide, după consultarea părților interesate relevante, ca operatorii economici individuali sau grupurile care nu sunt membri ai organizației, dar care beneficiază de activitățile respective să achite organizației valoarea integrală sau parțială a contribuțiilor financiare plătite de membrii acesteia, în măsura în care aceste contribuții sunt destinate să acopere costurile rezultate în mod direct în urma desfășurării activităților în cauză.

▼B

Secțiunea 4

Adaptarea ofertei

Articolul 166

Măsuri pentru facilitarea adaptării ofertei la cerințele pieței

Pentru a încuraja inițiativele organizațiilor menționate la articolele 152-163 în scopul de a facilita adaptarea ofertei la cerințele pieței, cu excepția inițiativelor privind retragerea de pe piață, Comisia este împuternicită să adopte, în conformitate cu articolul 227, acte delegate prin care se stabilesc măsuri din sectoarele enumerate la articolul 1 alineatul (2) referitoare la:

(a) îmbunătățirea calității;

(b) promovarea unei mai bune organizări a producției, a prelucrării și a comercializării;

(c) facilitarea înregistrării tendințelor prețurilor de piață;

(d) permiterea stabilirii unor previziuni pe termen scurt și lung pe baza mijloacelor de producție utilizate.

Articolul 167

Norme de comercializare pentru îmbunătățirea și stabilizarea funcționării pieței comune a vinurilor

(1) În vederea îmbunătățirii și a stabilizării funcționării pieței comune a produselor vitivinicole, inclusiv a strugurilor, musturilor și vinurilor din care rezultă, statele membre producătoare pot stabili norme de comercializare pentru a reglementa oferta, în special prin punerea în aplicare a deciziilor luate de organizațiile interprofesionale recunoscute în temeiul articolelor 157 și 158.

Aceste norme sunt proporționale cu obiectivul urmărit și:

(a) nu se referă la tranzacții ulterioare primei desfaceri pe piață a produsului în cauză;

(b) nu permit fixarea prețurilor, nici măcar cu titlu orientativ sau de recomandare;

(c) nu indisponibilizează un procent excesiv din recoltă, care ar fi în mod normal disponibil;

(d) nu permit refuzul eliberării certificatelor naționale și ale Uniunii necesare circulației și comercializării vinurilor, dacă această comercializare este conformă cu normele menționate anterior.

▼B

(2) Normele menționate la alineatul (1) sunt aduse la cunoștința operatorilor prin publicarea lor integrală într-o publicație oficială a respectivului stat membru.

(3) Statele membre informează Comisia cu privire la orice decizii luate în temeiul prezentului articol.

Secțiunea 5

Sisteme de contractare

Articolul 168

Relații contractuale

(1) Fără a aduce atingere articolului 148 cu privire la sectorul laptelui și produselor lactate și nici articolului 125 cu privire la sectorul zahărului, dacă un stat membru decide în ceea ce privește produsele agricole din cadrul unui sector enumerat la articolul 1 alineatul (2), altele decât laptele, produsele lactate și zahărul:

(a) că orice livrare a produselor respective pe teritoriul său, de la un producător la un procesator sau la un distribuitor, trebuie să facă obiectul unui contract scris între părți; și/sau

(b) că primii cumpărători trebuie să facă în scris o ofertă de contract pentru livrarea produselor agricole respective pe teritoriul său de către producători,

un astfel de contract sau o astfel de ofertă de contract îndeplinește condițiile stabilite la alineatele (4) și (6) din prezentul articol.

(2) Atunci când un stat membru decide că livrările de produse vizate de prezentul articol, de la un producător la un cumpărător, trebuie să facă obiectul unui contract scris între părți, statul membru decide, de asemenea, care dintre etapele livrării sunt acoperite de un astfel de contract în cazul în care livrarea produselor vizate se efectuează prin intermediul unuia sau al mai multor intermediari.

Statele membre se asigură că dispozițiile pe care le adoptă în temeiul prezentului articol nu afectează buna funcționare a pieței interne.

(3) În cazul descris la alineatul (2), statele membre pot stabili un mecanism de mediere pentru cazurile în care nu există un acord reciproc pentru încheierea unui astfel de contract, asigurând, astfel, relații contractuale echitabile.

(4) Orice contract sau ofertă de contract menționat(ă) la alineatul (1):

(a) se întocmește anterior livrării;

(b) se întocmește în scris; și

▼B

(c) cuprinde, îndeosebi, următoarele elemente:

(i) prețul datorat pentru livrare, care:

— este fix și este determinat în contract; și/sau

— se calculează prin combinarea mai multor factori stabiliți în contract, care ar putea include indicatori de piață care reflectă schimbările condițiilor de piață, cantitatea de produse livrate și calitatea sau componența produselor agricole livrate;

(ii) cantitatea și calitatea produselor în cauză care pot sau trebuie să fie livrate, precum și calendarul acestor livrări;

(iii) durata contractului, care poate fi determinată sau nedeterminată și include clauze de reziliere;

(iv) detaliile privind termenele și modalitățile de plată;

(v) modalitățile de colectare sau de livrare a produselor agricole; și

(vi) dispozițiile aplicabile în caz de forță majoră.

(5) Prin derogare de la alineatul (1), nu este necesar să se încheie un contract sau o ofertă de contract în cazul în care produsele în cauză sunt livrate de un producător unui cumpărător care este o cooperativă al cărei membru este producătorul, în cazul în care statutul cooperativei sau normele și deciziile stabilite în cadrul sau în temeiul statutului respectiv prevăd dispoziții având efecte similare dispozițiilor stabilite la alineatul (4) literele (a), (b) și (c).

(6) Toate elementele contractelor de livrare a produselor agricole încheiate de producători, colectori, procesatori sau distribuitori, inclusiv elementele menționate la alineatul (4) litera (c), sunt negociate în mod liber între părți.

Fără a aduce atingere primului paragraf, se aplică unul sau ambele puncte de mai jos:

(a) în cazul în care statul membru decide obligativitatea încheierii unor contracte scrise pentru livrarea de produse agricole în conformitate cu alineatul (1), acesta poate stabili o durată minimă care să se aplice doar în cazul contractelor scrise încheiate între producători și primii cumpărători ai produselor agricole. Această durată minimă este de cel puțin șase luni și nu aduce atingere funcționării corespunzătoare a pieței interne;

▼B

(b) în cazul în care statul membru decide că primii cumpărători ai produselor agricole trebuie să facă producătorului o ofertă scrisă de contract în conformitate cu alineatul (1), acesta poate să prevadă ca oferta să includă o durată minimă a contractului, astfel cum este stabilită de legislația națională în acest sens. Această durată minimă este de cel puțin șase luni și nu aduce atingere funcționării corespunzătoare a pieței interne.

Al doilea paragraf se aplică fără a aduce atingere dreptului producătorului de a refuza o durată minimă cu condiția ca refuzul să fie exprimat în scris. În acest caz, părțile sunt libere să negocieze toate elementele contratului, inclusiv elementele menționate la alineatul (4) litera (c).

(7) Statele membre care utilizează opțiunile menționate la prezentul articol se asigură că dispozițiile stabilite nu afectează buna funcționare a pieței interne.

Statele membre notifică Comisia cu privire la modul în care aplică eventualele măsuri introduse în temeiul prezentului articol.

(8) Comisia poate adopta acte de punere în aplicare prin care se stabilesc măsurile necesare aplicării uniforme a alineatului (4) literele (a) și (b) și a alineatului (5) din prezentul articol, precum și măsuri referitoare la notificările statelor membre în conformitate cu prezentul articol.

Respectivele acte de punere în aplicare se adoptă în conformitate cu procedura de examinare menționată la articolul 229 alineatul (2).

Articolul 169

Negocieri contractuale în sectorul uleiului de măsline

(1) O organizație de producători din sectorul uleiului de măsline, care este recunoscută în temeiul articolului 152 alineatul (1) și care urmărește unul sau mai multe dintre obiectivele concentrării ofertei, introducerii pe piață a produselor obținute de membrii săi și optimizării costurilor de producție, poate negocia în numele membrilor săi, cu privire la producția parțială sau integrală agregată a membrilor săi, contracte pentru furnizarea de ulei de măsline.

O organizație de producători îndeplinește obiectivele menționate la prezentul alineat, cu condiția ca urmărirea acestor obiective să conducă la integrarea activităților și ca această integrare să poată genera îmbunătățiri semnificative, astfel încât activitățile organizației producătorilor în ansamblu să contribuie la îndeplinirea obiectivelor prevăzute la articolul 39 din TFUE.

▼B

Aceasta s-ar putea realiza cu condiția ca:

(a) organizația de producători să desfășoare cel puțin una dintre următoarele activități:

(i) distribuție comună, inclusiv platformă de vânzare comună sau transport comun;

(ii) ambalare, etichetare sau promovare comună;

(iii) organizare comună a controlului calității;

(iv) utilizare comună a echipamentului sau a instalațiilor de depozitare;

(v) procesare comună;

(vi) gestionarea comună a deșeurilor direct legate de producția de ulei de măsline;

(vii) achiziții publice comune de resurse;

(b) aceste activități sunt semnificative în ceea ce privește volumul de ulei de măsline în cauză, precum și în privința costului producerii și introducerii pe piață a produsului.

(2) Negocierile pot fi purtate de către organizația de producători recunoscută:

(a) fie că este sau nu vorba de un transfer de proprietate a uleiului de măsline vizat de la producători către organizația de producători;

(b) fie că prețul negociat este sau nu identic pentru producția agregată a tuturor membrilor organizației sau numai a unora dintre ei;

(c) cu condiția ca, pentru o anumită organizație de producători, volumul de ulei de măsline care face obiectul negocierilor respective și care este produs în oricare stat membru dat să nu depășească 20 % din volumul pieței relevante; pentru calcularea acestui volum, se face distincția între uleiul de măsline destinat consumului uman și uleiul de măsline destinat altor utilizări.

(d) cu condiția ca, pentru volumul de ulei de măsline care face obiectul acestor negocieri, organizația de producători să concentreze oferta și să introducă pe piață produsul membrilor săi;

(e) cu condiția ca producătorii în cauză să nu fie membri ai niciunei alte organizații de producători care negociază, de asemenea, astfel de contracte în numele lor;

(f) cu condiția ca uleiul de măsline în cauză să nu facă obiectul unei obligații de furnizare ce decurge din calitatea producătorului de membru al unei cooperative, care ea însăși nu este membră a organizației de producători în cauză, în conformitate cu condițiile stabilite în statutul cooperativei sau cu normele și deciziile stabilite în acesta sau care decurg din acesta; și

▼B

(g) cu condiția ca organizația de producători să notifice autoritățile competente ale statului membru în care își desfășoară activitatea cu privire la volumul producției de ulei de măsline care face obiectul negocierilor.

(3) În sensul prezentului articol, trimiterile la organizațiile de producători includ, de asemenea, asociațiile unor astfel de organizații de producători recunoscute în temeiul articolului 156 alineatul (1).

(4) În vederea aplicării alineatului (2) litera (c), Comisia publică, prin mijloacele pe care le consideră adecvate, volumul producției de ulei de măsline din statele membre.

(5) Prin derogare de la alineatul (2) litera (c), chiar dacă plafonul stabilite nu a fost depășit, autoritatea din domeniul concurenței vizată la al doilea paragraf de la prezentul alineat poate decide într-un caz individual că ar trebui să reinițieze sau să nu autorizeze o anumită negociere de către organizația de producători, în cazul în care consideră acest lucru necesar pentru a evita excluderea concurenței sau în care consideră că sunt periclitate obiectivele de la articolul 39 din TFUE.

În cazul negocierilor referitoare la mai multe state membre, decizia menționată la primul paragraf se adoptă de către Comisie, fără a se aplica procedura menționată la articolul 229 alineatul (2) sau (3). În alte cazuri, această decizie se adoptă de către autoritatea națională din domeniul concurenței a statului membru a cărui producție face obiectul negocierilor.

Deciziile menționate la prezentul alineat nu se aplică anterior datei notificării lor către întreprinderile în cauză.

În sensul prezentului articol, se aplică definiția de „autoritate națională în domeniul concurenței” prevăzută la articolul 149 alineatul (7) litera (a).

(6) Statele membre în care au loc negocieri în conformitate cu prezentul articol notifică Comisia cu privire la aplicarea alineatului (2) litera (g) și a alineatului (5).

Articolul 170

Negocieri contractuale în sectorul cărnii de vită și mânzat

(1) O organizație de producători din sectorul cărnii de vită și mânzat, care este recunoscută în temeiul articolului 152 alineatul (1) și care urmărește unul sau mai multe dintre obiectivele concentrării ofertei, introducerii pe piață a produselor obținute de membrii săi și optimizării costurilor de producție, poate negocia în numele membrilor săi, cu privire la producția agregată parțială sau integrală a membrilor săi, contracte pentru furnizarea de animale vii din specia bovină a genului *Bos taurus* destinate sacrificării încadrate la codurile NC ex 0102 29 21, ex 0102 29 41, ex 0102 29 51, ex 0102 29 61 sau ex 0102 29 91:

(a) cu vârsta mai mică de 12 luni; și

▼B

(b) cu vârsta de cel puțin 12 luni.

O organizație de producători îndeplinește obiectivele menționate la prezentul alineat cu condiția ca urmărirea acestor obiective să conducă la integrarea activităților și ca această integrare să poată să genereze îmbunătățiri semnificative, astfel încât activitățile organizației de producători în ansamblu să contribuie la îndeplinirea obiectivelor prevăzute la articolul 39 din TFUE.

Aceasta s-ar putea realiza cu condiția ca:

(a) organizația de producători să desfășoare cel puțin una dintre următoarele activități:

(i) distribuție comună, inclusiv platformă de vânzare comună sau transport comun;

(ii) promovare comună;

(iii) organizare comună a controlului calității;

(iv) utilizare comună a echipamentului sau a facilităților de depozitare;

(v) gestionarea comună a deșeurilor direct legate de producția de animale vii din specia bovină;

(vi) achiziții publice comune de factori de producție;

(b) aceste activități sunt semnificative în ceea ce privește cantitatea carne de vită și mânzat în cauză, precum și în privința costului de producție și introducerii pe piață a produsului.

(2) Negocierile pot fi purtate de către organizația de producători recunoscută:

(a) fie că este vorba sau nu de un transfer de proprietate de la fermieri către organizația de producători;

(b) fie că prețul negociat este sau nu același pentru producția agregată a tuturor membrilor organizației sau numai a unora dintre ei;

(c) cu condiția ca, pentru o anumită organizație de producători, cantitatea producției de carne de vită și mânzat care face obiectul acestor negocieri, obținută în oricare stat membru, să nu depășească 15 % din producția totală națională a fiecărui produs menționat la alineatul (1) primul paragraf literele (a) și (b) din respectivul stat membru, exprimată în echivalent greutate carcasă;

(d) cu condiția ca, pentru cantitatea de carne de vită și mânzat care face obiectul acestor negocieri, organizația de producători să concentreze oferta și să introducă pe piață produsul membrilor săi;

(e) cu condiția ca producătorii în cauză să nu fie membri ai niciunei alte organizații de producători care negociază, de asemenea, astfel de contracte în numele lor;

▼B

(f) cu condiția ca produsul în cauză să nu facă obiectul unei obligații de furnizare ce decurge din calitatea producătorului de membru al unei cooperative care ea însăși nu este membră a organizației de producători în cauză, în conformitate cu condițiile stabilite în statutul cooperativei sau cu normele și deciziile stabilite în acesta sau care decurg din acesta; și

(g) cu condiția ca organizația de producători să notifice autoritățile competente ale statului membru în care își desfășoară activitatea cu privire la cantitatea producției de carne de vită și mânzat care face obiectul negocierilor.

(3) În sensul prezentului articol, trimiterile la organizațiile de producători includ, de asemenea, asociațiile unor astfel de organizații de producători recunoscute în temeiul articolului 156 alineatul (1).

(4) În vederea aplicării alineatului (2) litera (c), Comisia publică, prin mijloacele pe care le consideră adecvate, cantitatea producției de carne de vită și mânzat din statele membre, exprimată în echivalent greutate carcasă.

(5) Prin derogare de la alineatul (2) litera (c), chiar dacă plafoanele stabilite nu au fost depășite, autoritatea din domeniul concurenței vizată la al doilea paragraf de la prezentul alineat poate decide într-un caz individual că o anumită negociere de către organizația de producători ar trebui, fie redeschisă, fie nu ar trebui să aibă loc dacă se consideră că acest lucru este necesar pentru a preveni excluderea concurenței sau dacă se constată că produsul care face obiectul negocierilor face parte dintr-o altă piață în baza caracteristicilor specifice ale produsului sau a utilizării căreia îi este destinat și că această negociere colectivă ar cuprinde mai mult de 15 % din producția națională a acestei piețe sau dacă se constată că obiectivele prevăzute la articolul 39 din TFUE sunt periclitate.

În cazul negocierilor referitoare la mai multe state membre, decizia vizată la primul paragraf se adoptă de către Comisie fără a se aplica procedura menționată la articolul 229 alineatul (2) sau (3). În alte cazuri, această decizie se adoptă de către autoritatea națională din domeniul concurenței a statului membru care face obiectul negocierilor.

Deciziile menționate la prezentul alineat nu se aplică anterior datei notificării lor către întreprinderile în cauză.

În sensul prezentului articol, se aplică definiția de „autoritate națională în domeniul concurenței” prevăzută la articolul 149 alineatul (7) litera (a):

(6) Statele membre în care au loc negocieri în conformitate cu prezentul articol notifică Comisia cu privire la aplicarea alineatului (2) litera (g) și a alineatului (5).

▼B

Articolul 171

Negocieri contractuale pentru unele culturi arabile

(1) O organizație de producători, care este recunoscută în temeiul articolului 152 alineatul (1) și care urmărește unul sau mai multe dintre obiectivele concentrării ofertei, introducerii pe piață a produselor obținute de membrii săi și optimizării costurilor de producție, poate negocia în numele membrilor săi, cu privire la producția parțială sau integrală agregată a membrilor săi, contracte pentru furnizarea unuia sau mai multora dintre următoarele produse care nu sunt destinate însămânțării și, în cazul orzului, care nu sunt destinate malțifierii:

(a) grâu comun încadrat la codul NC 1001 99 00;

(b) orz încadrat la codul NC 1003 90 00;

(c) porumb încadrat la codul NC 1005 90 00;

(d) secară încadrată la codul NC 1002 90 00;

(e) grâu dur încadrat la codul NC 1001 19 00;

(f) ovăz încadrat la codul NC 1004 90 00;

(g) triticală încadrată la codul NC ex 1008 60 00;

(h) sămânță de rapiță încadrată la codul NC ex 1205;

(i) sămânță de floarea soarelui încadrată la codul NC ex 1206 00;

(j) soia încadrată la codul NC 1201 90 00;

(k) bob mare încadrat la codurile NC ex 0708 și ex 0713;

(l) mazăre de câmp încadrată la codurile NC ex 0708 și ex 0713.

O organizație de producători îndeplinește obiectivele menționate la prezentul alineat cu condiția ca urmărirea acestor obiective să conducă la integrarea activităților și ca această integrare să poată să genereze îmbunătățiri semnificative, astfel încât activitățile organizației producătorilor în ansamblu să contribuie la îndeplinirea obiectivelor prevăzute la articolul 39 din TFUE.

Aceasta s-ar putea realiza cu condiția ca:

(a) organizația de producători să desfășoare cel puțin una dintre următoarele activități:

  (i) distribuție comună, inclusiv platformă de vânzare comună sau transport comun;

  (ii) promovare comună;

  (iii) organizare comună a controlului calității;

  (iv) utilizare comună a echipamentului sau a instalațiilor de depozitare;

  (v) achiziții publice comune de factori de producție;

(b) aceste activități să fie semnificative în ceea ce privește cantitatea produsului în cauză, precum și în privința costului producerii și introducerii pe piață a produsului.

▼B

(2) Negocierile pot fi purtate de către organizația de producători recunoscută:

(a) indiferent dacă este un transfer de proprietate de la producători către organizația de producători;

(b) indiferent dacă prețul negociat este identic pentru producția agregată a tuturor membrilor organizației sau numai a unora dintre ei;

(c) cu condiția ca, pentru fiecare produs menționat la alineatul (1) și pentru o anumită organizație de producători, cantitatea corespunzătoare producției care face obiectul acestor negocieri, obținută în oricare stat membru, să nu depășească 15 % din producția totală națională a produsului în cauză din respectivul stat membru;

(d) cu condiția ca, pentru cantitatea de produse care fac obiectul acestor negocieri, organizația de producători să concentreze oferta și să introducă pe piață produsul membrilor săi;

(e) cu condiția ca producătorii în cauză să nu fie membri ai niciunei alte organizații de producători care negociază, de asemenea, astfel de contracte în numele lor;

(f) cu condiția ca produsul în cauză să nu facă obiectul unei obligații de furnizare ce decurge din calitatea producătorului de membru al unei cooperative care ea însăși nu este membră a organizației de producători în cauză, în conformitate cu condițiile stabilite în statutul cooperativei sau cu normele și deciziile stabilite în acesta sau care decurg din acesta și

(g) cu condiția ca organizația de producători să notifice autoritățile competente ale statului membru în care își desfășoară activitatea cu privire la cantitatea corespunzătoare producției fiecărui produs care face obiectul acestor negocieri.

(3) În sensul prezentului articol, trimiterile la organizațiile de producători includ, de asemenea, asociațiile unor astfel de organizații de producători recunoscute în temeiul articolului 156 alineatul (1).

(4) În vederea aplicării alineatului (2) litera (c), Comisia publică pentru produsele menționate la alineatul (1), prin mijloacele pe care le consideră adecvate, cantitatea corespunzătoare producției din statele membre.

▼B

(5) Prin derogare de la alineatul (2) litera (c), chiar dacă plafoanele stabilite nu au fost depășite, autoritatea din domeniul concurenței vizată la al doilea paragraf de la prezentul alineat poate decide într-un caz individual că ar trebui să reinițieze sau să nu autorizeze o anumită negociere de către organizația de producători, în cazul în care consideră acest lucru necesar pentru a evita excluderea concurenței sau în cazul în care constată că produsul care face obiectul negocierilor face parte dintr-o altă piață în baza caracteristicilor specifice ale produsului sau a utilizării căreia îi este destinat și că această negociere colectivă ar cuprinde mai mult de 15 % din producția națională a acestei piețe sau în cazul în care constată că obiectivele prevăzute la articolul 39 din TFUE sunt periclitate.

În cazul negocierilor referitoare la mai multe state membre, decizia menționată la primul paragraf se adoptă de către Comisie fără a se aplica procedura menționată la articolul 229 alineatul (2) sau (3). În alte cazuri, această decizie se adoptă de către autoritatea națională din domeniul concurenței a statului membru care face obiectul negocierilor.

Deciziile menționate la prezentul alineat nu se aplică anterior datei notificării lor către întreprinderile în cauză.

În sensul prezentului articol, se aplică definiția de „autoritate națională în domeniul concurenței” prevăzută la articolul 149 alineatul (7) litera (a).

(6) Statele membre în care au loc negocieri în conformitate cu prezentul articol notifică Comisia cu privire la aplicarea alineatului (2) litera (g) și a alineatului (5).

Articolul 172

Reglementarea ofertei de jambon cu denumire de origine protejată sau indicație geografică protejată

(1) La solicitarea unei organizații de producători recunoscute în temeiul articolului 152 alineatul (1) din prezentul regulament, a unei organizații interprofesionale recunoscute în temeiul articolului 157 alineatul (1) din prezentul regulament sau a unui grup de operatori menționați la articolul 3 alineatul (2) din Regulamentul (UE) nr. 1151/2012, statele membre pot stabili, pentru o perioadă limitată, norme cu caracter obligatoriu de reglementare a ofertei de jambon care beneficiază de o denumire de origine protejată sau de o indicație geografică protejată în temeiul articolului 5 alineatele (1) și (2) din Regulamentul (UE) nr. 1151/2012.

(2) Normele menționate la alineatul (1) din prezentul articol fac obiectul existenței unui acord prealabil între părți în zona geografică menționată la articolul 7 alineatul (1) litera (c) din Regulamentul (UE) nr. 1151/2012. Un astfel de acord este încheiat, în urma consultării cu crescătorii de porci din zona geografică, între cel puțin două treimi dintre procesatorii tipului respectiv de jambon care reprezintă cel puțin două treimi din producția tipului respectiv de jambon din zona geografică menționată la articolul 7 alineatul (1) litera (c) din Regulamentul (UE) nr. 1151/2012 și, dacă statul membru consideră că este oportun, cel puțin două treimi din crescătorii de porci din zona geografică menționată la articolul 7 alineatul (1) litera (c) din Regulamentul (UE) nr. 1151/2012.

▼B

(3) Normele menționate la alineatul (1):

(a) se referă doar la reglementarea ofertei pentru produsul respectiv și/sau materia sa primă și au scopul de a adapta oferta pentru tipul respectiv de jambon la cerere;

(b) afectează doar produsul în cauză;

(c) pot fi obligatorii pe o perioadă de cel mult trei ani și pot fi reînnoite după această perioadă, ca urmare a unei noi solicitări, în conformitate cu alineatul (1);

(d) nu prejudiciază comercializarea altor produse decât a celor vizate de normele respective;

(e) nu se referă la tranzacții ulterioare primei desfaceri pe piață a jambonului în cauză;

(f) nu permit fixarea prețurilor, nici măcar atunci când prețurile sunt stabilite cu titlu orientativ sau de recomandare;

(g) nu indisponibilizează un procent excesiv din produsul în cauză, care ar fi în mod normal disponibil;

(h) nu sunt discriminatorii, nu constituie un obstacol pentru nou-veniții pe piață și nu aduc prejudicii micilor producători;

(i) contribuie la menținerea calității și/sau dezvoltării produsului în cauză.

(4) Normele menționate la alineatul (1) se publică într-o publicație oficială a statelor membre în cauză.

(5) Statele membre efectuează controale pentru a asigura respectarea condițiilor stabilite la alineatul (3) și, în cazul în care autoritățile naționale competente descoperă că aceste condiții nu sunt respectate, abrogă normele menționate la alineatul (1).

(6) Statele membre notifică fără întârziere Comisiei normele menționate la alineatul (1) pe care le-au adoptat. Comisia informează alte state membre cu privire la toate notificările unor astfel de norme.

(7) Comisia poate adopta oricând acte de punere în aplicare care să oblige un stat membru să abroge normele stabilite de respectivul stat membru în conformitate cu alineatul (1) în cazul în care Comisia constată că normele respective nu respectă condițiile stabilite la alineatul (4), că împiedică sau denaturează concurența într-o parte substanțială a pieței interne sau periclitează liberul schimb sau realizarea obiectivelor stabilite la articolul 39 din TFUE. Respectivele acte de punere în aplicare sunt adoptate fără a se aplica procedura menționată la articolul 229 alineatul (2) sau (3) din prezentul regulament.

▼B

Secțiunea 6

Norme de procedură

Articolul 173

Competențe delegate

(1) Pentru a se asigura că obiectivele și responsabilitățile organizațiilor de producători, ale asociațiilor organizațiilor de producători și ale organizațiilor interprofesionale sunt definite în mod clar astfel încât să contribuie la eficacitatea acțiunilor acestor organizații și asociații, fără să creeze obligații administrative inutile și fără să submineze principiul libertății de asociere în special în ceea ce privește producătorii care nu sunt membri ai acestor organizații, Comisia este împuternicită să adopte, în conformitate cu articolul 227, acte delegate privind următoarele aspecte referitoare la organizațiile de producători, la asociațiile organizațiilor de producători și la organizațiile interprofesionale pentru unul sau mai multe dintre sectoarele menționate la articolul 1 alineatul (2) sau pentru produse specifice din respectivele sectoare:

(a) obiectivele specifice care pot fi, trebuie să fie sau nu trebuie să fie urmărite de aceste organizații și asociații și, după caz, adăugate la cele stabilite la articolele 152-163;

(b) normele acestor organizații și asociații, statutele organizațiilor altele decât organizațiile de producători, condițiile specifice aplicabile statutelor organizațiilor de producători din anumite sectoare, inclusiv derogările de la obligația de comercializare a întregii producții prin intermediul organizației de producători menționate la articolul 160 al doilea paragraf, structura, durata afilierii, dimensiunea, responsabilitatea și activitățile acestor organizații și asociații, efectele care decurg din recunoaștere, din retragerea recunoașterii și din fuziuni;

(c) condițiile privind recunoașterea, retragerea și suspendarea recunoașterii, efectele care decurg din recunoașterea, din retragerea și din suspendarea recunoașterii, precum și solicitările adresate unor astfel de organizații și asociații în vederea întreprinderii unor acțiuni corective în cazul nerespectării criteriilor de recunoaștere;

(d) organizațiile și asociațiile transnaționale, inclusiv normele menționate la literele (a), (b) și (c) din prezentul alineat;

(e) normele referitoare la stabilirea și condițiile referitoare la asistența administrativă care trebuie acordată de autoritățile competente relevante în cazul cooperării transnaționale;

►C2 (f) sectoarele pentru care se aplică articolul 155, ◄ condițiile privind externalizarea activităților, natura activităților care pot fi externalizate și punerea la dispoziție de către organizații sau asociații a unor mijloace tehnice;

(g) baza pentru calcularea volumului minim sau a valorii minime a producției comercializabile a organizațiilor și asociațiilor;

▼B

(h) acceptarea unor membri care nu sunt producători, în cazul organizațiilor de producători, și care nu sunt organizații de producători, în cazul asociațiilor organizațiilor de producători;

(i) extinderea aplicării anumitor norme ale organizațiilor prevăzute la articolul 164 la operatori nemembri și plata obligatorie de cotizații de către operatorii nemembri menționați la articolul 165, inclusiv utilizarea și alocarea plății respective de către aceste organizații, precum și o listă cu norme de producție mai stricte care poate fi extinsă în temeiul articolului 164 alineatul (4) primul paragraf litera (b), garantând totodată că aceste organizații sunt transparente și responsabile față de nemembri și că membrii lor nu se bucură de un tratament mai favorabil în comparație cu nemembrii, în special în ceea ce privește utilizarea plății obligatorii de cotizații;

(j) cerințe suplimentare privind reprezentativitatea organizațiilor menționate la articolul 164, zonele economice în cauză, inclusiv examinarea definiției lor de către Comisie, perioadele minime în care normele se aplică înainte de extinderea aplicării lor, persoanele sau organizațiile cărora li se pot aplica normele sau contribuțiile, precum și situațiile în care Comisia poate solicita ca extinderea respingerea sau retragerea aplicării normelor sau a contribuțiilor obligatorii.

(2) Prin derogare de la alineatul (1), pentru a garanta faptul că obiectivele și responsabilitățile organizațiilor de producători, ale asociațiilor organizațiilor de producători și ale organizațiilor interprofesionale din sectorul laptelui și al produselor lactate sunt definite în mod clar, astfel încât să contribuie la eficiența demersurilor organizațiilor respective fără a impune o sarcină inutilă, Comisia este împuternicită să adopte, în conformitate cu articolul 227, acte delegate prin care se stabilesc:

(a) condițiile privind recunoașterea organizațiilor transnaționale de producători și a asociațiilor organizațiilor transnaționale de producători;

(b) normele referitoare la stabilirea și condițiile referitoare la asistența administrativă care trebuie acordată organizațiilor de producători, inclusiv asociațiilor organizațiilor de producători, de autoritățile competente în cazul cooperării transnaționale;

(c) normele suplimentare referitoare la calcularea volumului de lapte crud care face obiectul negocierilor menționate la articolul 149 alineatul (2) litera (c) și alineatul (3);

(d) normele privind extinderea aplicării anumitor norme ale organizațiilor prevăzute la articolul 164 la operatori nemembri și plata obligatorie de cotizații de către operatorii nemembri menționați la articolul 165.

▼B

Articolul 174

Competențe de executare în conformitate cu procedura de examinare

(1) Comisia poate adopta acte de punere în aplicare prin care se stabilesc măsurile necesare pentru aplicarea prezentului capitol, în special în ceea ce privește:

(a) măsurile pentru punerea în aplicare a condițiilor pentru recunoașterea organizațiilor de producători și a organizațiilor interprofesionale prevăzute la articolele 154 și 158;

(b) procedurile în cazul unei fuziuni a unor organizații de producători;

(c) procedurile care urmează să fie stabilite de statele membre în legătură cu dimensiunea minimă și perioada de afiliere minimă;

(d) procedurile referitoare la extinderea normelor și contribuțiile financiare menționate la articolele 164 și 165, în special punerea în aplicare a noțiunii de „zonă economică” menționată la articolul 164 alineatul (2);

(e) procedurile referitoare la asistența administrativă;

(f) procedurile referitoare la externalizarea activităților;

(g) procedurile și condițiile tehnice în ceea ce privește punerea în aplicare a măsurilor menționate la articolul 166.

Respectivele acte de punere în aplicare se adoptă în conformitate cu procedura de examinare menționată la articolul 229 alineatul (2).

(2) Prin derogare de la alineatul (1), în ceea ce privește sectorul laptelui și al produselor lactate, Comisia poate adopta acte de punere în aplicare prin care se stabilesc normele detaliate necesare pentru:

(a) punerea în aplicare a condițiilor pentru recunoașterea organizațiilor de producători și a asociațiilor acestora, precum și a organizațiilor interprofesionale prevăzute la articolele 161 și 163;

(b) notificarea menționată la articolul 149 alineatul (2) litera (f);

(c) notificările care trebuie făcute de statele membre către Comisie în conformitate cu articolul 161 alineatul (3) litera (d), articolul 163 alineatul (3) litera (e), articolul 149 alineatul (8) și articolul 150 alineatul (7);

(d) procedurile legate de sprijinul administrativ în cazul cooperării transnaționale.

Respectivele acte de punere în aplicare se adoptă în conformitate cu procedura de examinare menționată la articolul 229 alineatul (2).

▼B

Articolul 175

Alte competențe de executare

Comisia poate adopta acte de punere în aplicare prin care se iau decizii individuale cu privire la:

▼C2

(a) recunoașterea organizațiilor care desfășoară activități în mai mult de un stat membru, în conformitate cu normele adoptate în temeiul articolului 173 alineatul (1) litera (d);

▼B

(b) obiecția față de recunoașterea de către un stat membru a unei organizații interprofesionale sau retragerea acestei recunoașteri de către un stat membru;

▼C2

(c) lista zonelor economice notificate de statele membre în conformitate cu normele adoptate în temeiul articolului 173 alineatul (1) litera (i) și al articolului 173 alineatul (2) litera (d);

▼B

(d) cerința ca un stat membru să refuze sau să abroge o extindere a aplicării normelor sau a contribuțiilor financiare plătite de nemembri adoptată de statul membru respectiv.

Respectivele acte de punere în aplicare se adoptă fără a se aplica procedura menționată la articolul 229 alineatul (2) sau (3),

PARTEA III

SCHIMBURILE COMERCIALE CU ȚĂRI TERȚE

CAPITOLUL I

Licențe de import și export

Articolul 176

Norme generale

(1) Fără a aduce atingere cazurilor în care se solicită licențe de import sau de export în conformitate cu prezentul regulament, importul realizat în scopul punerii în liberă circulație în Uniune sau exportul unuia sau al mai multor produse din următoarele sectoare din Uniune poate fi condiționat de prezentarea unei licențe:

(a) cereale;

(b) orez;

(c) zahăr;

(d) semințe;

(e) ulei de măsline și măsline de masă, în ceea ce privește produsele care se încadrează la codurile NC 1509, 1510 00, 0709 92 90, 0711 20 90, 2306 90 19, 1522 00 31 și 1522 00 39;

▼B

(f) in și cânepă, în măsura în care este implicată cânepa;

(g) fructe și legume;

(h) fructe și legume procesate;

(i) banane;

(j) vin;

(k) plante vii;

(l) carne de vită și mânzat;

(m) lapte și produse lactate;

(n) carne de porc;

(o) carne de oaie și de capră;

(p) ouă;

(q) carne de pasăre;

(r) alcool etilic de origine agricolă.

(2) Licențele sunt eliberate de statele membre oricărui solicitant, oricare ar fi sediul acestuia în Uniune, în absența oricăror dispoziții contrare ale unui act adoptat în conformitate cu articolul 43 alineatul (2) din TFUE și fără a aduce atingere aplicării articolelor 177, 178 și 179 din prezentul regulament.

(3) Licențele sunt valabile în întreaga Uniune.

Articolul 177

Competențe delegate

(1) Pentru a lua în considerare obligațiile internaționale ale Uniunii și de standardele sociale, de mediu și în materie de bunăstarea animalelor ale Uniunii care sunt aplicabile, de necesitatea de a monitoriza evoluția comerțului și a pieței, a importurilor și a exporturilor produselor, de necesitatea de a asigura o bună gestionare a piețelor și de necesitatea de a reduce sarcina administrativă, Comisia este împuternicită să adopte, în conformitate cu articolul 227, acte delegate prin care se stabilesc:

(a) lista produselor din sectoarele menționate la articolul 176 alineatul (1) care fac obiectul prezentării unei licențe de import sau de export;

(b) cazurile și situațiile în care nu se impune prezentarea unei licențe de import sau de export, ținând seama de statutul vamal al produselor în cauză, de regimul comercial care trebuie respectat, de obiectivele operațiunilor, de statutul juridic al solicitantului și de cantitățile implicate.

▼B

(2) Pentru a furniza alte elemente ale sistemului de licențe, Comisia este împuternicită să adopte, în conformitate cu articolul 227, acte delegate prin care se stabilesc norme cu privire la:

(a) drepturile și obligațiile care decurg din licență, efectele juridice ale acesteia și cazurile în care se aplică o toleranță în ceea ce privește respectarea obligației de a importa sau exporta cantitatea menționată în licență sau în care originea urmează să fie indicată în licență;

(b) condiționarea eliberării unei licențe de import sau a punerii în liberă circulație de prezentarea unui document emis de o țară terță sau de o entitate care certifică, printre altele, originea, autenticitatea și caracteristicile calitative ale produselor;

(c) transferul de licențe sau restricțiile referitoare la transferabilitatea acestora;

(d) condiții suplimentare pentru licențele de import pentru cânepă în conformitate cu articolul 189 și principiul asistenței administrative între statele membre pentru a preveni sau pentru a trata cazurile de fraudă sau neregulile;

(e) cazurile și situațiile în care constituirea unei garanții prin care să se asigure că produsele sunt importate sau exportate în perioada de valabilitatea a licenței este necesară și situațiile și cazurile în care aceasta nu este necesară.

Articolul 178

Competențe de executare în conformitate cu procedura de examinare

Comisia adoptă acte de punere în aplicare prin care se stabilesc măsurile necesare pentru aplicarea prezentului capitol, inclusiv norme în cea ce privește:

(a) formatul și conținutul licenței;

(b) depunerea cererilor și eliberarea și utilizarea licențelor;

(c) perioada de valabilitate a licențelor;

(d) procedurile privind garanția care trebuie constituită și valoarea acesteia;

(e) dovada respectării cerințelor referitoare la utilizarea licențelor;

(f) nivelul de toleranță cu privire la respectarea obligației de a importa sau de a exporta cantitatea menționată în licență;

(g) chestiunea licențelor de înlocuire și a licențelor duplicat;

▼B

(h) tratarea licențelor de către statele membre și schimburile de informații necesare în vederea administrării sistemului, inclusiv procedurile referitoare la asistența administrativă specifică dintre statele membre.

Respectivele acte de punere în aplicare se adoptă în conformitate cu procedura de examinare menționată la articolul 229 alineatul (2).

Articolul 179

Alte competențe de executare

Comisia adoptă acte de punere în aplicare prin care:

(a) se limitează cantitățile pentru care pot fi eliberate licențe;

(b) se resping cantitățile solicitate; și

(c) se suspendă depunerea de cereri pentru a gestiona piața pentru care se depun cereri de cantități mari.

Respectivele acte de punere în aplicare se adoptă fără a se aplica procedura menționată la articolul 229 alineatul (2) sau (3).

CAPITOLUL II

Taxe la import

Articolul 180

Aplicarea acordurilor internaționale și a altor acte specifice

Comisia adoptă acte de punere în aplicare prin care se stabilesc măsuri pentru a se respecta cerințele prevăzute în acordurile internaționale care au fost încheiate în conformitate cu TFUE sau în orice alt act relevant adoptat în conformitate cu articolul 43 alineatul (2) sau cu articolul 207 din TFUE, ori cu Tariful Vamal Comun, în ceea ce privește calcularea taxelor la import pentru produsele agricole. Respectivele acte de punere în aplicare se adoptă în conformitate cu procedura de examinare menționată la articolul 229 alineatul (2).

Articolul 181

Sistemul prețului de intrare pentru anumite produse din sectorul fructelor și legumelor, al fructelor și legumelor procesate și din cel vitivinicol

▼C2

(1) În scopul aplicării nivelului taxei din Tariful Vamal Comun pentru produse din sectorul fructelor și legumelor și cel al fructelor și legumelor procesate, precum și pentru sucul și mustul de struguri, prețul de intrare al unui transport este egal cu valoarea în vamă calculată în conformitate cu Regulamentul (CEE) nr. 2913/92 al Consiliului ([1]) și cu Regulamentul (CEE) nr. 2454/93 al Comisiei ([2]).

([1]) Regulamentul (CEE) nr. 2913/92 al Consiliului din 12 octombrie 1992 de instituire a Codului Vamal Comunitar (JO L 302, 19.10.1992, p. 1).

([2]) Regulamentul (CEE) nr. 2454/93 al Comisiei din 2 iulie 1993 de stabilire a unor dispoziții de aplicare a Regulamentului (CEE) nr. 2913/92 al Consiliului de instituire a Codului Vamal Comunitar (JO L 253, 11.10.1993, p. 1).

▼B

(2) Pentru a asigura eficiența sistemului, Comisia este împuternicită să adopte, în conformitate cu articolul 227, acte delegate prin care se impune verificarea veridicității prețului de intrare declarat al unui transport cu ajutorul unei valori forfetare la import, precum și condițiile în care este necesară constituirea unei garanții.

(3) Comisia adoptă acte de punere în aplicare prin care se stabilesc norme privind calcularea valorii forfetare la import menționate la alineatul (2). Respectivele acte de punere în aplicare se adoptă în conformitate cu procedura de examinare menționată la articolul 229 alineatul (2).

Articolul 182

Taxe suplimentare la import

(1) Comisia adoptă acte de punere în aplicare prin care se stabilesc produsele din sectorul cerealelor, al orezului, al zahărului, al fructelor și legumelor, al fructelor și legumelor procesate, al cărnii de vită și mânzat, al laptelui și produselor lactate, al cărnii de porc, al cărnii de oaie și de capră, al ouălor, al cărnii de pasăre și al bananelor, precum și din cel al sucului de struguri și mustului de struguri cărora li se aplică o taxă la import suplimentară atunci când sunt importate la nivelul taxei prevăzut în Tariful Vamal Comun, pentru a evita sau a neutraliza efectele negative pe piața Uniunii pe care le pot avea aceste importuri, dacă:

(a) importurile sunt efectuate la un preț inferior nivelului notificat de Uniune către OMC („preț de declanșare”); sau

(b) volumul importurilor dintr-un an dat depășește un anumit nivel („volum de declanșare”).

Volumul de declanșare se bazează pe posibilitățile de acces la piață definite ca importuri exprimate ca procent din consumul intern corespunzător în cursul celor trei ani anteriori.

Respectivele acte de punere în aplicare se adoptă în conformitate cu procedura de examinare menționată la articolul 229 alineatul (2).

(2) Nu se impun taxe la import suplimentare dacă importurile nu riscă să perturbe piața Uniunii sau dacă efectele ar fi disproporționate în raport cu obiectivul vizat.

(3) În sensul alineatului (1) primul paragraf litera (a), prețurile de import sunt determinate pe baza prețurilor de import CIF ale transportului în cauză. Prețurile de import CIF se verifică în acest scop în comparație cu prețurile reprezentative pentru produsul respectiv de pe piața mondială sau de pe piața de import a Uniunii pentru produsul respectiv.

(4) Comisia poate adopta acte de punere în aplicare prin care se stabilesc măsurile necesare pentru aplicarea prezentului articol. Respectivele acte de punere în aplicare se adoptă în conformitate cu procedura de examinare menționată la articolul 229 alineatul (2).

▼B

Articolul 183

Alte competențe de executare

Comisia poate adopta acte de punere în aplicare prin care:

(a) se stabilește nivelul taxei de import aplicate în conformitate cu normele stabilite în cadrul unui acord internațional încheiat în conformitate cu TFUE, în Tariful Vamal Comun și în cadrul actelor de punere în aplicare menționate la articolul 180;

(b) se stabilesc prețurile reprezentative și volumele de declanșare în scopul aplicării taxelor suplimentare de import în cadrul normelor adoptate în temeiul articolului 182 alineatul (1).

Respectivele acte de punere în aplicare se adoptă fără a se aplica procedura menționată la articolul 229 alineatul (2) sau (3).

CAPITOLUL III

Gestionarea contingentelor tarifare și tratamentul special al importurilor de către țările terțe

Articolul 184

Contigente tarifare

(1) Contingentele tarifare pentru importul de produse agricole destinate punerii în liberă circulație în Uniune (sau o parte din aceasta) ori contingentele tarifare pentru importurile de produse agricole din Uniune în țări terțe, care trebuie să fie parțial sau integral gestionate de Uniune și rezultă din acorduri internaționale încheiate în conformitate cu TFUE sau din orice alt act adoptat în conformitate cu articolul 43 alineatul (2) sau cu articolul 207 din TFUE sunt deschise și/sau administrate de Comisie prin intermediul unor acte delegate în temeiul articolului 186 din prezentul regulament și al unor acte de punere în aplicare, în temeiul articolelor 187 și 188 din prezentul regulament.

(2) Contingentele tarifare sunt gestionate astfel încât să se evite orice discriminare între operatorii în cauză, cu ajutorul uneia dintre metodele menționate în continuare, al unei combinații a acestor metode sau al unei alte metode adecvate:

(a) o metodă bazată pe ordinea cronologică de depunere a cererilor (după principiul „primul sosit, primul servit”);

(b) o metodă de repartizare proporțional cu cantitățile solicitate la depunerea cererilor („metoda examinării simultane”);

(c) o metodă bazată pe luarea în considerare a formelor tradiționale de comerț (pe baza metodei denumite „a operatorilor tradiționali/nouveniți”).

▼B

(3) Metoda de gestionare adoptată:

(a) ia în considerare în mod corespunzător, pentru contingentele tarifare de import, necesitățile de aprovizionare a pieței de producere, de procesare și de consum a Uniunii, atât a celei existente, cât și a celei emergente, din punctul de vedere al competitivității, siguranței și continuității aprovizionării și al necesității de a menține echilibrul acestei piețe și

(b) permite, pentru contingentele tarifare de export, utilizarea integrală a tuturor posibilităților oferite în cadrul contingentului în cauză.

Articolul 185

Contingente tarifare specifice

Pentru a aplica contingentele tarifare pentru importul a 2 000 000 de tone de porumb și 300 000 de tone de sorgun în Spania și al contingentelor tarifare pentru importul a 500 000 de tone de porumb în Portugalia, Comisia este împuternicită să adopte, în conformitate cu articolul 227, acte delegate prin care se stabilesc dispozițiile necesare pentru a efectua importurile în cadrul contingentelor tarifare și, dacă este cazul, pentru depozitarea publică a cantităților importate de agențiile de plăți ale statelor membre în cauză și punerea lor la dispoziție pe piețele statelor membre respective.

Articolul 186

Competențe delegate

(1) Pentru a asigura un acces echitabil pentru cantitățile disponibile și egalitatea de tratament al operatorilor în cadrul contingentelor tarifare, Comisia este împuternicită să adopte, în conformitate cu articolul 227, acte delegate prin care:

(a) să se stabilească condițiile și criteriile de eligibilitate pe care trebuie să le îndeplinească un operator pentru a putea depune o cerere în cadrul contingentului tarifar; dispozițiile respective pot impune o experiență minimă în domeniul schimburilor comerciale cu țările terțe și teritoriile asimilate sau în activitatea de procesare, exprimată în cantitate minimă și perioadă minimă de timp într-un anumit sector al pieței; aceste dispoziții pot include norme specifice destinate să răspundă nevoilor și practicilor în vigoare dintr-un anumit sector și utilizărilor și nevoilor industriilor de procesare;

(b) să se stabilească norme cu privire la transferul de drepturi între operatori și, acolo unde este cazul, la restricționarea acestui transfer în cadrul gestionării contingentului tarifar;

(c) să se condiționeze participarea la contingentul tarifar de constituirea unei garanții;

▼B

(d) să se prevadă, acolo unde este cazul, particularități, cerințe sau restricții aplicabile contingentului tarifar prevăzut în acordul internațional sau în alt act menționat la articolul 184 alineatul (1).

(2) Pentru a asigura faptul că produsele exportate pot beneficia de un tratament special la importul într-o țară terță în anumite condiții, în temeiul acordurilor internaționale încheiate de Uniune în conformitate cu TFUE, Comisia este împuternicită să adopte, în conformitate cu articolul 227 din prezentul regulament, acte delegate privind norme prin care să se impună autorităților competente ale statelor membre să elibereze, la cerere și după controalele de rigoare, un document care să certifice îndeplinirea condițiilor pentru produsele care, în cazul în care sunt exportate, pot beneficia de un tratament special la importul într-o țară terță dacă sunt respectate anumite condiții.

Articolul 187

Competențe de executare în conformitate cu procedura de examinare

Comisia poate adopta acte de punere în aplicare prin care se stabilesc:

(a) contingentele tarifare anuale, dacă este necesar, eșalonate în mod adecvat pe parcursul anului și metoda de gestionare care trebuie aplicată;

(b) procedurile pentru aplicarea dispozițiilor specifice din acordul sau actul de adoptare a regimului importurilor sau exporturilor, în special cu privire la:

(i) garanțiile privind natura, proveniența și originea produsului;

(ii) recunoașterea documentului folosit pentru verificarea garanțiilor menționate la punctul (i);

(iii) prezentarea unui document emis de țara exportatoare;

(iv) destinația și utilizarea produselor;

(c) perioada de valabilitate a licențelor sau a autorizațiilor;

(d) procedurile pentru garanția care trebuie constituită și valoarea acesteia;

(e) utilizarea licențelor și, acolo unde este necesar, măsuri specifice referitoare îndeosebi la condițiile în care vor fi depuse cererile de licențe de import și se va acorda o autorizație în limitele contingentului tarifar;

▼B

(f) procedurile și criteriile tehnice pentru aplicarea articolului 185;

(g) măsurile necesare referitoare la conținutul, forma, eliberarea și utilizarea documentului menționat la articolul 186 alineatul (2).

Respectivele acte de punere în aplicare se adoptă în conformitate cu procedura de examinare menționată la articolul 229 alineatul (2).

Articolul 188

Alte competențe de executare

(1) Comisia adoptă acte de punere în aplicare prin care se stabilesc dispoziții de gestionare a procesului pentru a se asigura că nu sunt depășite cantitățile disponibile în cadrul contingentului tarifar, în special fixând un coeficient de alocare pentru fiecare cerere în cazul în care este atinsă limita cantităților disponibile, respingând cererile pendinte și, acolo unde este necesar, suspendând depunerea de noi cereri.

(2) Comisia poate adopta acte de punere în aplicare prin care se stabilesc dispoziții pentru realocarea cantităților neutilizate.

(3) Actele de punere în aplicare menționate la prezentul articol se adoptă fără a se aplica procedura menționată la articolul 229 alineatul (2) sau (3),

CAPITOLUL IV

Dispoziții speciale privind importul anumitor produse

Articolul 189

Importurile de cânepă

(1) Produsele următoare pot fi importate în Uniune numai dacă se respectă următoarele condiții:

(a) cânepa brută care intră sub incidența codului NC 5302 10 00 care îndeplinește condițiile stabilite la articolul 32 alineatul (6) și la articolul 35 alineatul (3) din Regulamentul (UE) nr. 1307/2013;

(b) semințele de soiuri de cânepă încadrate la codul NC ex 1207 99 20, destinate însămânțării, însoțite de dovada că nivelul de tetrahidrocanabinol al soiului respectiv nu este mai ridicat decât cel stabilit în conformitate cu articolul 32 alineatul (6) și cu articolul 35 alineatul (3) din Regulamentul (UE) nr. 1307/2013;

(c) semințele de cânepă, altele decât cele destinate însămânțării, încadrate la codul NC 1207 99 91 și care sunt importate numai de către importatori autorizați de statul membru, pentru a garanta că acestea nu sunt destinate însămânțării.

▼B

(2) Prezentul articol se aplică fără a aduce atingere normelor mai stricte adoptate de statele membre conform TFUE și obligațiilor care decurg din Acordul OMC privind agricultura.

Articolul 190

Importurile de hamei

(1) Produsele din sectorul hameiului nu pot fi importate din țări terțe decât dacă prezintă caracteristici calitative cel puțin echivalente celor adoptate pentru aceleași produse recoltate în Uniune sau fabricate din aceste produse.

(2) Produsele însoțite de o atestare eliberată de către autoritățile țării de origine și recunoscută ca fiind echivalentă certificatului menționat la articolul 77 sunt considerate ca prezentând caracteristicile menționate la alineatul (1).

În cazul pulberii de hamei, pulberii de hamei îmbogățite cu lupulină, extractului de hamei și produselor amestecate de hamei, atestarea nu poate fi recunoscută ca fiind echivalentă certificatului decât în cazul în care conținutul de acid alfa al produselor respective nu este inferior celui din hameiul din care au fost elaborate.

(3) Pentru a reduce la minimum sarcina administrativă, Comisia este împuternicită să adopte, în conformitate cu articolul 227, acte delegate pentru a stabili condițiile în care obligațiile legate de o atestare de echivalență și de etichetarea ambalajelor nu se aplică.

(4) Comisia adoptă acte de punere în aplicare prin care se stabilesc măsurile necesare pentru aplicarea prezentului articol, inclusiv normele privind recunoașterea atestărilor de echivalență și controlul importurilor de hamei. Respectivele acte de punere în aplicare se adoptă în conformitate cu procedura de examinare menționată la articolul 229 alineatul (2).

Articolul 191

Derogări pentru produsele importate și garanții speciale în sectorul vitivinicol

Derogările de la punctul 5 din anexa VIII partea II secțiunea B sau C pentru produsele importate pot fi adoptate în conformitate cu articolul 43 alineatul (2) din TFUE, în conformitate cu obligațiile internaționale ale Uniunii.

În cazul derogărilor de la punctul 5 din anexa VIII partea II secțiunea B, importatorii constituie o garanție pentru produsele respective la autoritățile vamale desemnate, în momentul punerii în liberă circulație. Garanția se eliberează la prezentarea, de către importator, a dovezii, considerate adecvate de autoritățile vamale din statul membru în care are loc punerea în liberă circulație, că:

(a) produsele nu au beneficiat de derogări; sau

▼B

(b) dacă au beneficiat de derogări, produsele nu au fost supuse procesului de vinificație ori, dacă au fost supuse acestuia, că produsele rezultate au fost etichetate corespunzător.

Comisia poate adopta acte de punere în aplicare prin care se stabilesc norme pentru a asigura aplicarea uniformă a prezentului articol, inclusiv cu privire la valoarea garanției și la etichetarea corespunzătoare. Respectivele acte de punere în aplicare se adoptă în conformitate cu procedura de examinare menționată la articolul 229 alineatul (2).

Articolul 192

Importurile de zahăr brut destinat rafinării

(1) Până la sfârșitul anului de comercializare 2016/2017, rafinăriile cu activitate permanentă beneficiază de o capacitate exclusivă de import de zahăr alb stabilită la 2 500 000 de tone pe an de comercializare.

(2) Unica uzină de procesare a sfeclei de zahăr care funcționa în Portugalia în 2005 este considerată rafinărie cu activitate permanentă.

(3) Licențele de import pentru zahărul destinat rafinării se eliberează doar rafinăriilor cu activitate permanentă cu condiția ca respectivele cantități să fie mai mici decât cantitățile menționate la alineatul (1). Licențele în cauză nu se pot transfera decât între rafinării cu activitate permanentă, iar perioada lor de valabilitate expiră la sfârșitul anului de comercializare pentru care au fost emise.

Prezentul alineat se aplică pentru primele trei luni ale fiecărui an de comercializare.

(4) Având în vedere necesitatea de a asigura că zahărul pentru rafinare importat în conformitate cu prezentul articol este rafinat, Comisia este împuternicită să adopte, în conformitate cu articolul 227, acte delegate prin care se stabilesc:

(a) utilizarea termenilor legați de funcționarea regimurilor de import menționate la alineatul (1);

(b) condițiile și criteriile de eligibilitate pe care trebuie să le îndeplinească un operator pentru a putea depune o cerere de licență de import, inclusiv pentru constituirea unei garanții;

(c) norme privind sancțiunile administrative care trebuie aplicate.

▼B

(5) Comisia poate adopta acte de punere în aplicare prin care se stabilesc normele necesare cu privire la documentele justificative care trebuie furnizate în ceea ce privește cerințele și obligațiile aplicabile importatorilor, îndeosebi rafinăriilor cu activitate permanentă. Respectivele acte de punere în aplicare se adoptă în conformitate cu procedura de examinare menționată la articolul 229 alineatul (2).

Articolul 193

Suspendarea taxelor la import în sectorul zahărului

În vederea garantării aprovizionării necesare la fabricarea produselor menționate la articolul 140 alineatul (2), până la sfârșitul anului de comercializare 2016/2017, Comisia poate adopta acte de punere în aplicare prin care se suspendă, total sau parțial, aplicarea taxelor la import pentru anumite cantități din produsele următoare:

(a) zahărul încadrat la codul NC 1701;

(b) izoglucoza încadrată la codurile NC 1702 30 10, 1702 40 10, 1702 60 10 și 1702 90 30.

Respectivele acte de punere în aplicare se adoptă în conformitate cu procedura de examinare menționată la articolul 229 alineatul (2).

CAPITOLUL V

Salvgardare și perfecționare activă

Articolul 194

Măsuri de salvgardare

(1) Măsurile de salvgardare împotriva importurilor în Uniune se adoptă de către Comisie sub rezerva alineatului (3) din prezentul articol, în conformitate cu Regulamentul (CE) nr. 260/2009 al Consiliului ([1]) și cu Regulamentul (CE) nr. 625/2009 al Consiliului ([2]).

(2) În absența unor dispoziții contrare în oricare alt act al Parlamentului European și al Consiliului și în oricare alt act al Consiliului, Comisia ia, în conformitate cu alineatul (3) din prezentul articol, măsuri de salvgardare împotriva importurilor în Uniune prevăzute în cadrul acordurilor internaționale încheiate în conformitate cu TFUE.

(3) Comisia poate adopta acte de punere în aplicare prin care stabilește, la cererea unui stat membru sau din proprie inițiativă, măsurile menționate la alineatele (1) și (2) din prezentul articol. Respectivele acte de punere în aplicare se adoptă în conformitate cu procedura de examinare menționată la articolul 229 alineatul (2).

([1]) Regulamentul (CE) nr. 260/2009 al Consiliului din 26 februarie 2009 privind regimul comun aplicabil importurilor (JO L 84, 31.3.2009, p. 1).

([2]) Regulamentul (CE) nr. 625/2009 al Consiliului din 7 iulie 2009 privind regimul comun aplicabil importurilor din anumite țări terțe (JO L 185, 17.7.2009, p. 1).

▼B

În cazul în care primește o cerere din partea unui stat membru, Comisia ia o decizie în acest sens prin intermediul unor acte de punere în aplicare în termen de cinci zile lucrătoare de la primirea cererii. Respectivele acte de punere în aplicare se adoptă în conformitate cu procedura de examinare menționată la articolul 229 alineatul (2).

Din motive de urgență imperioase justificate corespunzător, Comisia adoptă acte de punere în aplicare imediat aplicabile în conformitate cu procedura prevăzută la articolul 229 alineatul (3).

Măsurile adoptate sunt comunicate statelor membre și produc efecte imediat.

(4) Comisia poate adopta acte de punere în aplicare prin care revocă sau modifică măsurile de salvgardare ale Uniunii adoptate în temeiul alineatului (3) din prezentul articol. Respectivele acte de punere în aplicare se adoptă în conformitate cu procedura de examinare menționată la articolul 229 alineatul (2).

Din motive de urgență imperioase justificate corespunzător, Comisia adoptă acte de punere în aplicare imediat aplicabile, în conformitate cu procedura prevăzută la articolul 229 alineatul (3).

Articolul 195

Suspendarea regimului de procesare sub control vamal și a regimului de perfecționare activă

Dacă piața Uniunii este perturbată sau riscă să fie perturbată ca urmare a aplicării regimului de procesare sub control vamal sau a regimului de perfecționare activă, Comisia poate adopta acte de punere în aplicare prin care se, la cererea unui stat membru sau din proprie inițiativă, suspendă, total sau parțial, utilizarea regimului de procesare sub control vamal sau a regimului de perfecționare activă în privința produselor din sectorul cerealelor, al orezului, al zahărului, al uleiului de măsline și al măslinelor de masă, al fructelor și legumelor, al fructelor și legumelor procesate, al vinului, al cărnii de vită și mânzat, al laptelui și produselor lactate, al cărnii de porc, al cărnii de oaie și de capră, al ouălor, al cărnii de pasăre și al alcoolului etilic de origine agricolă. Respectivele acte de punere în aplicare se adoptă în conformitate cu procedura de examinare menționată la articolul 229 alineatul (2).

În cazul în care primește o cerere din partea unui stat membru, Comisia ia o decizie în acest sens prin intermediul unor acte de punere în aplicare în termen de cinci zile lucrătoare de la primirea cererii. Respectivele acte de punere în aplicare se adoptă în conformitate cu procedura de examinare menționată la articolul 229 alineatul (2).

Din motive de urgență imperioase justificate corespunzător, Comisia adoptă acte de punere în aplicare imediat aplicabile în conformitate cu procedura prevăzută la articolul 229 alineatul (3).

Măsurile adoptate sunt comunicate statelor membre și produc efecte imediat.

▼B

CAPITOLUL VI

Restituții la export

Articolul 196

Domeniul de aplicare

(1) În măsura necesară pentru a permite realizarea exporturilor pe baza cursului sau a prețurilor pieței mondiale, în cazul în care condițiile de pe piața internă corespund celor de la articolul 219 alineatul (1) sau de la articolul 221, și în limitele care decurg din acordurile internaționale încheiate conform TFUE, diferența dintre aceste cursuri sau aceste prețuri și prețurile practicate în Uniune poate fi acoperită printr-o restituție la export:

(a) pentru produsele din sectoarele următoare care urmează a fi exportate fără procesare ulterioară:

(i) cereale;

(ii) orez;

(iii) zahăr, în privința produselor enumerate în anexa I partea III literele (b)-(d) și (g);

(iv) carne de vită și de mânzat;

(v) lapte și produse lactate;

(vi) carne de porc;

(vii) ouă;

(viii) carne de pasăre;

(b) pentru produsele enumerate la litera (a) punctele (i)-(iii), (v) și (vii) de la prezentul alineat, care urmează a fi exportate sub formă de mărfuri procesate în conformitate cu Regulamentul (CE) nr. 1216/2009 al Consiliului [1] și sub forma produselor care conțin zahăr enumerate în anexa I partea X litera (b) la prezentul regulament.

(2) Restituțiile la export pentru produsele exportate sub formă de mărfuri procesate nu sunt mai mari decât cele aplicabile aceleași produse exportate fără procesare ulterioară.

(3) Fără a aduce atingere aplicării articolului 219 alineatul (1) și nici articolului 221, pentru produsele menționate la alineatul (1) din prezentul articol nu sunt disponibile restituții.

Articolul 197

Repartizarea restituțiilor la export

Metoda de repartizare a cantităților care pot fi exportate cu restituție la export trebuie să fie cea care este:

[1] Regulamentul (CE) nr. 1216/2009 al Consiliului din 30 noiembrie 2009 de stabilire a regimului comercial aplicabil anumitor mărfuri rezultate din transformarea produselor agricole (JO L 328, 15.12.2009, p. 10).

▼B

(a) cea mai adaptată naturii produsului și situației pieței în cauză, permițând cea mai eficientă utilizare a resurselor disponibile, ținând seama de eficacitatea și structura exporturilor Uniunii și de impactul lor asupra echilibrului pieței, fără a crea discriminări între operatorii implicați și, în special, între micii și marii operatori;

(b) cea mai puțin greoaie din punct de vedere administrativ pentru operatori, ținând seama de cerințele administrative.

Articolul 198

Stabilirea restituțiilor la export

(1) Aceleași restituții la export se aplică acelorași produse în întreaga Uniune. Acestea pot fi diferențiate în funcție de destinație, în special dacă acest lucru se impune din cauza situației pieței mondiale, a cerințelor specifice ale anumitor piețe sau a obligațiilor care decurg din acordurile internaționale încheiate conform TFUE.

(2) Măsurile cu privire la fixarea restituțiilor se adoptă de către Consiliu în conformitate cu articolul 43 alineatul (3) din TFUE.

Articolul 199

Acordarea restituțiilor la export

(1) În ceea ce privește produsele enumerate la articolul 196 alineatul (1) litera (a) exportate ca atare fără procesare ulterioară, restituția se acordă numai la cerere și cu condiția prezentării unei licențe de export.

(2) Valoarea restituțiilor aplicabile produselor menționate la articolul 196 alineatul (1) litera (a) este cea valabilă în ziua depunerii cererii pentru licență sau cea care se obține din procedura de atribuire în cauză, și, în cazul unei restituții diferențiate, cea aplicabilă în aceeași zi:

(a) la destinația indicată pe licență; sau

(b) la destinația reală, în cazul în care aceasta diferă de destinația indicată pe licență, caz în care suma aplicabilă nu poate depăși suma aplicabilă destinației indicate pe licență.

(3) Restituția se plătește dacă se prezintă dovada că:

(a) produsele au părăsit teritoriul vamal al Uniunii în conformitate cu procedura de export menționată la articolul 161 din Codul Vamal;

(b) în cazul unei restituții diferențiate, produsele au fost importate la destinația indicată pe licență sau la o altă destinație pentru care s-a stabilit o restituție, fără a se aduce atingere dispozițiilor alineatului (2) litera (b).

▼B

Articolul 200

Restituții la export pentru animalele vii din sectorul cărnii de vită și de mânzat

În ceea ce privește produsele din sectorul cărnii de vită și de mânzat, acordarea și plata restituțiilor la exportul de animale vii este condiționată de respectarea cerințelor în materie de bunăstare a animalelor prevăzute de dreptul Uniunii și în special a cerințelor în materie de protecție a animalelor în cursul transportului.

Articolul 201

Limite la export

Angajamentele privind volumul, care decurg din acordurile internaționale încheiate în temeiul TFUE, sunt respectate pe baza licențelor de export eliberate pentru perioadele de referință aplicabile produselor respective.

În ceea ce privește respectarea obligațiilor care decurg din Acordul OMC privind agricultura, sfârșitul unei perioade de referință nu afectează valabilitatea licențelor de export.

Articolul 202

Competențe delegate

(1) Pentru a asigura buna funcționare a sistemului de restituții la export, Comisia este împuternicită să adopte, în conformitate cu articolul 227, acte delegate prin care se stabilește cerința de a constitui o garanție care să garanteze îndeplinirea obligațiilor operatorilor.

(2) Pentru a reduce la minim obligațiile administrative care revin operatorilor și autorităților, Comisia este împuternicită să adopte, în conformitate cu articolul 227, acte delegate prin care se stabilesc praguri sub care nu poate fi impusă obligația de a elibera sau de a prezenta o licență de export, se determină destinațiile sau operațiunile pentru care poate fi justificată o exonerare de obligația de a prezenta o licență de export și se permite, în situații justificate, acordarea de licențe de export ex post.

(3) Pentru a aborda situații concrete care justifică eligibilitatea totală sau parțială pentru restituiri la export și pentru a ajuta operatorii să facă față perioadei dintre depunerea cererii de restituție la export și plata finală a acesteia, Comisia este împuternicită să adopte, în conformitate cu articolul 227, acte delegate prin care se stabilesc norme referitoare la:

(a) o dată diferită pentru restituție;

(b) plata în avans a restituțiilor la export, inclusiv condițiile de constituire și de eliberare a unei garanții;

▼B

(c) documente justificative suplimentare, în cazurile în care există îndoieli privind destinația reală a produselor, inclusiv posibilitatea reimportării lor pe teritoriul vamal al Uniunii;

(d) destinațiile tratate ca destinații de export din Uniune, precum și includerea destinațiilor eligibile pentru restituții la export pe teritoriul vamal al Uniunii.

(4) Pentru a asigura egalitatea în ceea ce privește accesul la restituțiile la export al exportatorilor de produse enumerate în anexa I la tratate, precum și de produse procesate din acestea, Comisia este împuternicită să adopte, în conformitate cu articolul 227, acte delegate referitoare la aplicarea dispozițiilor articolului 199 alineatele (1) și (2) produselor menționate la articolul 196 alineatul (1) litera (b).

(5) Pentru a se asigura că produsele care beneficiază de restituții la export sunt exportate de pe teritoriul vamal al Uniunii, pentru a evita întoarcerea lor pe acest teritoriu și pentru a reduce la minim obligațiile administrative care revin operatorilor în ceea ce privește producerea și prezentarea dovezilor că produsele care beneficiază de restituție au ajuns într-o țară de destinație eligibilă pentru restituții diferențiate, Comisia este împuternicită să adopte, în conformitate cu articolul 227, acte delegate prin care se stabilesc norme referitoare la:

(a) termenul până la care trebuie să se încheie ieșirea de pe teritoriul vamal al Uniunii, inclusiv termenul pentru întoarcerea temporară a produselor;

(b) procesarea la care pot fi supuse produsele care beneficiază de restituții la export în respectiva perioadă;

(c) dovada că produsele au ajuns la o destinație pentru a fi eligibile pentru restituții diferențiate;

(d) pragurile de restituție și condițiile în care exportatorii pot fi scutiți de obligația de a prezenta respectiva dovadă;

(e) condițiile de aprobare a dovezii, furnizate de părți independente, a faptului că produsele au ajuns la o destinație unde se aplică restituții diferențiate.

(6) Pentru a încuraja exportatorii să respecte condițiile de bunăstare a animalelor și pentru a permite autorităților competente să verifice cheltuirea corectă a restituțiilor la export în cazul în care plata acestora este condiționată de respectarea cerințelor de bunăstare a animalelor, Comisia este împuternicită să adopte, în conformitate cu articolul 227, acte delegate în ceea ce privește respectarea cerințelor în materie de bunăstare a animalelor în afara teritoriului vamal al Uniunii, inclusiv utilizarea unor terțe părți independente.

▼B

(7) Pentru a lua în considerare particularitățile diferitelor sectoare, Comisia este împuternicită să adopte, în conformitate cu articolul 227, acte delegate prin care se stabilesc cerințe și condiții specifice pentru operatori și pentru produsele eligibile pentru o restituție la export, precum și coeficienți pentru calcularea restituțiilor la export care să ia în considerare procesul de maturare a anumitor băuturi spirtoase obținute din cereale.

Articolul 203

Competențe de executare în conformitate cu procedura de examinare

Comisia adoptă acte de punere în aplicare prin care se stabilesc măsurile necesare pentru aplicarea prezentului capitol, în special în ceea ce privește:

(a) redistribuirea cantităților exportabile care nu fost alocate sau utilizate;

(b) metoda de recalculare a plății restituției la export atunci când codul produsului sau destinația indicată pe o licență nu corespunde produsului sau destinației reale;

(c) produsele menționate la articolul 196 alineatul (1) litera (b);

(d) procedurile privind constituirea garanției și valoarea acesteia;

(e) aplicarea măsurilor adoptate în temeiul articolului 202 alineatul (4).

Respectivele acte de punere în aplicare se adoptă în conformitate cu procedura de examinare menționată la articolul 229 alineatul (2).

Articolul 204

Alte competențe de executare

Comisia poate adopta acte de punere în aplicare prin care se stabilesc:

(a) măsurile corespunzătoare pentru prevenirea utilizării abuzive a flexibilității prevăzute la articolul 199 alineatul (2), în special în ceea ce privește procedura de depunere a cererilor;

(b) măsurile necesare pentru respectarea angajamentelor privind volumul menționate la articolul 201, printre care încetarea sau limitarea eliberării licențelor de export în cazul în care astfel de angajamente sunt sau pot fi depășite;

▼B

(c) coeficienții care se aplică restituțiilor la export în conformitate cu normele adoptate în temeiul articolului 202 alineatul (7).

Respectivele acte de punere în aplicare se adoptă fără a se aplica procedura menționată la articolul 229 alineatul (2) sau (3).

CAPITOLUL VII

Perfecționarea pasivă

Articolul 205

Suspendarea regimului de perfecționare pasivă

În cazul în care piața Uniunii este perturbată sau ar putea fi perturbată din cauza aplicării regimului de perfecționare pasivă, Comisia poate adopta acte de punere în aplicare prin care, la cererea unui stat membru sau din proprie inițiativă, suspendă total sau parțial utilizarea regimului de perfecționare pasivă pentru produsele din sectorul cerealelor, al orezului, al fructelor și legumelor, al fructelor și legumelor procesate, al vinului, al cărnii de vită și mânzat, al cărnii de porc, al cărnii de oaie și de capră și al cărnii de pasăre. Respectivele acte de punere în aplicare se adoptă în conformitate cu procedura de examinare menționată la articolul 229 alineatul (2).

În cazul în care primește o cerere din partea unui stat membru, Comisia ia o decizie în acest sens, prin intermediul unor acte de punere în aplicare, în termen de cinci zile lucrătoare de la primirea cererii. Respectivele acte de punere în aplicare se adoptă în conformitate cu procedura de examinare menționată la articolul 229 alineatul (2).

Din motive de urgență imperioase justificate corespunzător, Comisia adoptă acte de punere în aplicare imediat aplicabile, în conformitate cu procedura prevăzută la articolul 229 alineatul (3).

Măsurile adoptate sunt comunicate statelor membre și produc efecte imediat.

PARTEA IV

REGULI DE CONCURENȚĂ

CAPITOLUL I

Norme aplicabile întreprinderilor

Articolul 206

Orientări ale Comisiei privind aplicarea regulilor de concurență în agricultură

În absența unor dispoziții contrare din prezentul regulament și în conformitate cu articolul 42 din TFUE, articolele 101-106 din TFUE și dispozițiile de punere în aplicare a acestora, sub rezerva dispozițiilor articolelor 207-210 din prezentul regulament, se aplică tuturor acordurilor, deciziilor și practicilor menționate la articolul 101 alineatul (1) și la articolul 102 din TFUE care se referă la producția sau comerțul cu produse agricole.

▼B

Pentru a asigura funcționarea pieței interne și aplicarea uniformă a regulilor de concurență ale Uniunii, Comisia și autoritățile de concurență ale statelor membre aplică regulile de concurență ale Uniunii în strânsă cooperare.

De asemenea, Comisia publică, după caz, orientări pentru a oferi asistență autorităților naționale de concurență, precum și întreprinderilor.

Articolul 207

Piața relevantă

Definirea pieței relevante este un instrument care permite identificarea și definirea perimetrului în cadrul căruia se exercită concurența între întreprinderi și are la bază două elemente cumulative:

(a) piața relevantă a produselor: în sensul prezentului capitol, „piață a produselor” înseamnă piața care cuprinde toate produsele considerate de consumatori interschimbabile sau substituibile din punctul de vedere al caracteristicilor, al prețului și al utilizării căreia acestea îi sunt destinate;

▼C2

(b) piața geografică relevantă: în sensul prezentului capitol, „piață geografică” înseamnă piața care cuprinde aria în care întreprinderile respective sunt implicate în oferta de produse relevante, în care condițiile de concurență sunt suficient de omogene și care poate fi deosebită de ariile învecinate, în special deoarece condițiile de concurență diferă în mod apreciabil între respectivele arii.

▼B

Articolul 208

Poziția dominantă

În sensul prezentului capitol, „poziție dominantă” înseamnă situația de putere economică de care se bucură o întreprindere, care îi dă acesteia capacitatea de a împiedica menținerea unei concurențe efective pe piața relevantă, prin oferirea posibilității de a-și asuma, într-o măsură apreciabilă, un comportament independent față de concurenții săi, de clienții săi și, în cele din urmă, de consumatori.

Articolul 209

Excepții referitoare la obiectivele PAC, la fermieri și la asociațiile acestora

(1) Articolul 101 alineatul (1) din TFUE nu se aplică acordurilor, deciziilor și practicilor menționate la articolul 206 din prezentul regulament, necesare pentru realizarea obiectivelor prevăzute la articolul 39 din TFUE.

Articolul 101 alineatul (1) din TFUE nu se aplică acordurilor, deciziilor și practicilor concertate ale fermierilor, ale asociațiilor fermierilor ori ale asociațiilor unor astfel de asociații sau organizațiilor de producători recunoscute în temeiul articolului 152 din prezentul regulament, nici asociațiilor organizațiilor de producători recunoscute în temeiul articolului 156 din prezentul regulament, care vizează producția sau vânzarea produselor agricole ori utilizarea unor instalații comune pentru depozitarea, tratarea sau procesarea produselor agricole, cu excepția cazului în care obiectivele prevăzute la articolul 39 din TFUE sunt periclitate.

▼B

Prezentul alineat nu se aplică acordurilor, deciziilor și practicilor concertate care prevăd obligația de a aplica prețuri identice sau care exclud concurența.

(2) Acordurile, deciziile și practicile concertate care îndeplinesc condițiile menționate la alineatul (1) din prezentul articol nu sunt interzise, fără a fi nevoie de o decizie prealabilă în acest sens.

În orice procedură națională sau a Uniunii de aplicare a articolului 101 din TFUE, sarcina probei unei încălcări a articolului 101 alineatul (1) din TFUE revine părții sau autorității care invocă încălcarea. Părții care invocă beneficiul excepțiilor prevăzute la alineatul (1) din prezentul articol îi revine sarcina de a dovedi că sunt îndeplinite condițiile din respectivul alineat.

Articolul 210

Acordurile și practicile concertate ale organizațiilor interprofesionale recunoscute

(1) Articolul 101 alineatul (1) din TFUE nu se aplică acordurilor, deciziilor și practicilor concertate ale organizațiilor interprofesionale recunoscute în temeiul articolului 157 din prezentul regulament care au ca obiect desfășurarea activităților menționate la articolul 157 alineatul (1) litera (c) și, în ceea ce privește sectorul laptelui și al produselor lactate, la articolul 157 alineatul (3) litera (c) din prezentul regulament și, în ceea ce privește sectorul uleiului de măsline și al măslinelor de masă și sectorul tutunului, la articolul 162 din prezentul regulament.

(2) Alineatul (1) se aplică cu condiția ca:

(a) acordurile, deciziile și practicile concertate respective să fi fost notificate Comisiei; și

(b) în termen de două luni de la primirea tuturor detaliilor necesare, Comisia nu a declarat respectivele acorduri, decizii sau practici concertate incompatibile cu normele Uniunii.

În cazul în care constată că acordurile, deciziile și practicile concertate menționate la alineatul (1) nu sunt compatibile cu normele Uniunii, Comisia își prezintă constatarea fără a se aplica procedura menționată la articolul 229 alineatul (2) sau (3).

(3) Acordurile, deciziile și practicile concertate menționate la alineatul (1) nu pot intra în vigoare anterior expirării termenului de două luni menționat la alineatul (2) primul paragraf litera (b).

▼B

(4) Acordurile, deciziile și practicile concertate sunt în orice caz declarate incompatibile cu normele Uniunii dacă:

(a) pot duce la împărțirea sub orice formă a piețelor în cadrul Uniunii;

(b) pot afecta buna funcționare a organizării pieței;

(c) pot crea denaturări ale concurenței care nu sunt esențiale pentru îndeplinirea obiectivelor PAC urmărite prin activitatea organizației interprofesionale;

(d) implică stabilirea prețurilor sau fixarea cotelor;

(e) pot genera discriminare sau pot elimina concurența cu privire la o parte substanțială a produselor respective.

(5) În cazul în care, în urma expirării termenului de două luni menționat la alineatul (2) primul paragraf litera (b), Comisia constată că nu au fost respectate condițiile de aplicare a alineatului (1), aceasta adoptă, fără a se aplica procedura menționată la articolul 229 alineatul (2) sau (3), o decizie prin care se declară că articolul 101 alineatul (1) din TFUE se aplică acordului, deciziei sau practicii concertate în cauză.

Decizia Comisiei nu se aplică anterior datei notificării acesteia organizației interprofesionale în cauză, cu condiția ca organizația interprofesională să nu fi furnizat informații incorecte sau să nu fi abuzat de exonerarea prevăzută la alineatul (1).

(6) În cazul acordurilor multianuale, notificarea pentru primul an este valabilă pentru anii următori ai acordului. În acest caz, Comisia poate totuși, la inițiativa sa sau la solicitarea unui alt stat membru, să emită oricând o declarație de incompatibilitate.

(7) Comisia poate adopta acte de punere în aplicare prin care se stabilesc măsurile necesare pentru aplicarea uniformă a prezentului articol. Respectivele acte de punere în aplicare se adoptă în conformitate cu procedura de examinare menționată la articolul 229 alineatul (2).

CAPITOLUL II

Norme privind ajutoarele de stat

Articolul 211

Aplicarea articolelor 107-109 din TFUE

(1) Articolele 107-109 din TFUE se aplică producției de produse agricole și comerțului cu acestea.

(2) Prin derogare de la alineatul (1), articolele 107-109 din TFUE nu se aplică plăților efectuate de statele membre în temeiul și în conformitate cu oricare dintre următoarele:

▼B

(a) măsurile prevăzute de prezentul regulament finanțate integral sau parțial de Uniune;

(b) articolele 213-218 din prezentul regulament.

Articolul 212

Plăți naționale legate de programele de sprijin al sectorului vitivinicol

Prin derogare de la articolul 44 alineatul (3), statele membre pot acorda plăți naționale în conformitate cu normele Uniunii privind ajutoarele de stat, pentru măsurile menționate la articolele 45, 49 și 50.

Nivelul maxim al ajutoarelor, astfel cum este stabilit în normele relevante ale Uniunii privind ajutoarele de stat, se aplică finanțării publice globale, care include atât fonduri din partea Uniunii, cât și fonduri naționale.

Articolul 213

Plăți naționale pentru renii din Finlanda și Suedia

Sub rezerva adoptării de către Comisie a unei autorizații, fără a se aplica procedura menționată la articolul 229 alineatul (2) sau (3), Finlanda și Suedia pot efectua plăți naționale pentru producția și comercializarea cărnii de ren și a produselor derivate (codurile NC ex 0208 și ex 0210), în măsura în care aceste activități nu conduc la o creștere a nivelurilor tradiționale de producție.

Articolul 214

Plăți naționale pentru sectorul zahărului din Finlanda

Finlanda poate efectua plăți naționale de până la 350 EUR pe hectar și pe an de comercializare către producătorii de sfeclă de zahăr.

▼M1

Articolul 214a

Plăți naționale pentru anumite sectoare din Finlanda

Sub rezerva autorizării de către Comisie, pentru perioada 2014-2020, Finlanda poate continua să acorde ajutoarele naționale pe care le-a acordat producătorilor în 2013 în temeiul articolului 141 din Actul de aderare din 1994 cu condiția ca:

(a) cuantumul ajutorului pentru venit este degresiv pe parcursul întregii perioade, iar în 2020 nu depășește 30 % din cuantumul acordat în 2013, și

(b) înainte de a da curs acestei posibilități, să se fi utilizat pe deplin schemele de sprijin din cadrul PAC pentru sectoarele în cauză.

▼M1

Comisia adoptă autorizarea fără a aplica procedura menționată la articolul 229 alineatele (2) sau (3) din prezentul regulament.

▼B

Articolul 215

Plăți naționale pentru apicultură

Statele membre pot efectua plăți naționale pentru protecția exploatațiilor apicole dezavantajate prin condiții structurale sau naturale ori în cadrul programelor de dezvoltare economică, cu excepția ajutoarelor alocate pentru producție sau comerț.

Articolul 216

Plăți naționale pentru distilarea vinului în situații de criză

(1) Statele membre pot efectua plăți naționale către producătorii de vin pentru distilarea voluntară sau obligatorie a vinului în situații de criză justificate.

Respectivele plăți sunt proporționale și permit soluționarea crizei.

Valoarea totală a plăților disponibile într-un stat membru în orice an pentru acest fel de plăți nu depășește 15 % din fondurile totale disponibile pentru fiecare stat membru pentru anul respectiv, astfel cum se stabilește în anexa VI.

(2) Statele membre care doresc să recurgă la plățile naționale menționate la alineatul (1) înaintează Comisiei o notificare motivată corespunzător. Comisia decide, fără a se aplica procedura menționată la articolul 229 alineatul (2) sau (3), dacă se aprobă măsura și dacă se pot efectua plățile.

(3) Alcoolul rezultat din distilarea menționată la alineatul (1) este folosit exclusiv în scopuri industriale sau energetice, pentru a se evita orice denaturare a concurenței.

(4) Comisia poate adopta acte de punere în aplicare prin care se stabilesc măsurile necesare pentru aplicarea prezentului articol. Respectivele acte de punere în aplicare se adoptă în conformitate cu procedura de examinare menționată la articolul 229 alineatul (2).

Articolul 217

Plăți naționale pentru distribuirea de produse către copii

Pe lângă ajutorul din partea Uniunii prevăzut la articolele 23 și 26, statele membre pot efectua plăți naționale pentru furnizarea produselor către copiii din instituțiile de învățământ sau pentru costurile aferente, menționate la articolul 23 alineatul (1).

Statele membre pot finanța plățile respective prin intermediul unei taxe în sectorul respectiv sau prin orice altă contribuție din sectorul privat.

▼B

Pe lângă ajutorul din partea Uniunii prevăzut la articolul 23, statele membre pot efectua plăți naționale pentru finanțarea măsurilor de însoțire necesare pentru eficientizarea programului Uniunii de distribuire de fructe și legume, fructe și legume procesate și produse din banane, astfel cum se menționează la articolul 23 alineatul (2).

Articolul 218

Plăți naționale pentru fructele cu coajă lemnoasă

(1) Statele membre pot efectua plăți naționale în valoare de maximum 120,75 EUR pe hectar pe an către fermierii care produc următoarele produse:

(a) migdalele încadrate la codurile NC 0802 11 și 0802 12;

(b) alunele încadrate la codurile NC 0802 21 și 0802 22;

(c) nucile încadrate la codurile NC 0802 31 00 și 0802 32 00;

(d) fisticul încadrat la codul NC 0802 51 00 și 0802 52 00;

(e) roșcovele încadrate la codul NC 1212 92 00.

(2) Plățile naționale menționate la alineatul (1) pot fi efectuate numai pentru o suprafață maximă de:

Stat membru	Suprafață maximă (ha)
Belgia	100
Bulgaria	11 984
Germania	1 500
Grecia	41 100
Spania	568 200
Franța	17 300
Italia	130 100
Cipru	5 100
Luxemburg	100
Ungaria	2 900
Țările de Jos	100
Polonia	4 200
Portugalia	41 300
România	1 645
Slovenia	300
Slovacia	3 100
Regatul Unit	100

▼B

(3) Statele membre pot condiționa acordarea plăților naționale menționate la alineatul (1) de calitatea fermierilor de membri ai unei organizații de producători recunoscute în temeiul articolului 152.

PARTEA V

DISPOZIȚII GENERALE

CAPITOLUL I

Măsuri excepționale

Secțiunea 1

Perturbarea pieței

Articolul 219

Măsuri împotriva perturbării pieței

(1) Pentru a reacționa în mod eficient și concret la amenințările de perturbare a pieței cauzate de majorări sau reduceri semnificative de preț pe piețele interne ori externe sau la alte evenimente și circumstanțe care perturbă sau amenință să perturbe piața într-un mod semnificativ, în cazul în care situația respectivă sau efectele ei pe piață sunt susceptibile să continue sau să se agraveze, Comisia este împuternicită să adopte, în conformitate cu articolul 227, acte delegate prin care se stabilesc măsurile necesare pentru a aborda situația respectivă de pe piață, cu respectarea eventualelor obligații rezultate din acorduri internaționale încheiate în conformitate cu TFUE și cu condiția ca orice alte măsuri disponibile în temeiul prezentului regulament să se dovedească insuficiente.

În cazul unor amenințări de perturbare a pieței menționate la primul paragraf din prezentul alineat, dacă este necesar din motive de maximă urgență, actelor delegate adoptate în temeiul primului paragraf de la prezentul alineat li se aplică procedura prevăzută la articolul 228.

Respectivele motive de maximă urgență pot include necesitatea de a întreprinde acțiuni imediate pentru a soluționa sau a preveni perturbarea pieței, în cazurile în care amenințările de perturbare a pieței survin atât de rapid sau atât de neașteptat încât se impun acțiuni imediate pentru a soluționa situația în mod eficient și concret sau în cazurile în care o acțiune ar împiedica o astfel de amenințare de perturbare a pieței să se materializeze, să persiste sau să se transforme într-o perturbare mai gravă sau mai prelungită sau atunci când amânarea acțiunii imediate ar risca să producă sau să agraveze perturbarea sau ar crește gradul de necesitate al măsurilor care ar fi necesare mai târziu pentru a se soluționa amenințarea sau perturbarea sau ar fi în defavoarea producției sau a condițiilor pieței.

Aceste măsuri pot să extindă sau să modifice, în măsura în care este necesar și pentru perioada de timp necesară pentru a se aborda perturbarea pieței sau amenințarea acesteia, domeniul de aplicare, durata sau alte aspecte ale altor măsuri prevăzute în cadrul prezentului regulament, pot să prevadă restituiri la export ori pot suspenda taxele la import, în totalitate sau parțial, inclusiv pentru anumite cantități sau perioade, după caz.

▼B

(2) Măsurile menționate la alineatul (1) nu se aplică produselor enumerate în anexa I partea XXIV secțiunea 2.

Cu toate acestea, Comisia poate, prin intermediul actelor delegate adoptate în conformitate cu procedura de urgență menționată la articolul 228, să decidă că măsurile prevăzute la alineatul (1) se aplică unuia sau mai multor produse menționate în anexa I partea XXIV secțiunea 2.

(3) Comisia poate adopta acte de punere în aplicare prin care se stabilesc normele procedurale și criteriile tehnice necesare pentru aplicarea măsurilor menționate la alineatul (1) din prezentul articol. Respectivele acte de punere în aplicare se adoptă în conformitate cu procedura de examinare menționată la articolul 229 alineatul (2).

Secțiunea 2

Măsuri de sprijinire a pieței legate de boli ale animalelor și de pierderea încrederii consumatorilor ca urmare a unor riscuri pentru sănătatea publică, a animalelor sau a plantelor

Articolul 220

Măsuri privind bolile animalelor și pierderea încrederii consumatorilor ca urmare a unor riscuri pentru sănătatea publică, a animalelor sau a plantelor

(1) Comisia poate adopta acte de punere în aplicare prin care se iau măsuri excepționale de sprijin pentru piața afectată pentru a lua în considerare:

(a) restricțiile asupra schimburilor comerciale din interiorul Uniunii și asupra celor cu țările terțe, care pot rezulta din aplicarea măsurilor de combatere a răspândirii bolilor la animale și

(b) grave perturbări ale pieței legate direct de o pierdere a încrederii consumatorilor ca urmare a unor riscuri pentru sănătatea publică, a animalelor sau a plantelor și a riscurilor de boli ale plantelor.

Respectivele acte de punere în aplicare se adoptă în conformitate cu procedura de examinare menționată la articolul 229 alineatul (2).

(2) Măsurile prevăzute la alineatul (1) se aplică tuturor sectoarelor următoare:

(a) carne de vită și de mânzat;

(b) lapte și produse lactate;

(c) carne de porc;

(d) carne de oaie și de capră;

(e) ouă;

(f) carne de pasăre.

▼B

Măsurile prevăzute la alineatul (1) primul paragraf litera (b), legate de pierderea încrederii consumatorilor ca urmare a riscurilor pentru sănătatea publică sau cea a plantelor, se aplică, de asemenea, tuturor celorlalte produse agricole, cu excepția celor menționate în anexa I partea XXIV secțiunea 2.

Comisia este împuternicită să adopte, în conformitate cu procedura de urgență menționată la articolul 228, acte delegate prin care se extinde lista produselor menționate în primele două paragrafe ale prezentului alineat.

(3) Măsurile prevăzute la alineatul (1) sunt luate la cererea statului membru în cauză.

(4) Măsurile prevăzute la alineatul (1) primul paragraf litera (a) pot fi luate numai dacă statul membru în cauză a luat măsuri veterinare și sanitare pentru a permite stoparea rapidă a bolilor animalelor și doar în măsura necesară și pe durata strict necesară pentru sprijinirea acestei piețe.

(5) Uniunea asigură o finanțare parțială echivalentă cu 50 % din cheltuielile suportate de statele membre pentru măsurile prevăzute la alineatul (1).

În sectoarele cărnii de vită și mânzat, al laptelui și produselor lactate, al cărnii de porc, al cărnii de oaie și de capră, Uniunea participă totuși la finanțarea măsurilor până la concurența a 60 % din cheltuieli în cazul combaterii febrei aftoase.

(6) Statele membre se asigură de faptul că, dacă producătorii contribuie la cheltuielile suportate de statele membre, acest lucru nu conduce la denaturarea concurenței dintre producătorii din diferite state membre.

Secțiunea 3

Probleme specifice

Articolul 221

Măsuri pentru rezolvarea unor probleme specifice

(1) Comisia adoptă acte de punere în aplicare prin care se iau măsuri de urgență necesare și justificate pentru rezolvarea unor probleme specifice. Măsurile respective pot deroga de la dispozițiile prezentului regulament numai într-o măsură strict necesară și numai pentru perioada strict necesară. Respectivele acte de punere în aplicare se adoptă în conformitate cu procedura de examinare menționată la articolul 229 alineatul (2).

(2) Pentru a rezolva probleme specifice și din motive de urgență imperioase justificate corespunzător, referitoare la situații susceptibile de a cauza o deteriorare rapidă a producției și a condițiilor de pe piață, care ar fi dificil de abordat dacă adoptarea de măsuri ar fi amânată, Comisia adoptă acte de punere în aplicare imediat aplicabile, în conformitate cu procedura prevăzută la articolul 229 alineatul (3).

▼B

(3) Comisia adoptă măsuri în temeiul alineatelor (1) sau (2) numai dacă nu este posibilă adoptarea măsurilor de urgență necesare în conformitate cu articolul 219 sau 220.

(4) Măsurile adoptate în temeiul alineatului (1) sau (2) rămân în vigoare pentru o perioadă care nu depășește douăsprezece luni. În cazul în care, după această perioadă, continuă să existe problemele specifice care au determinat adoptarea măsurilor respective, Comisia poate, în vederea stabilirii unei soluții permanente, să adopte acte delegate în conformitate cu articolul 227 în această chestiune, sau poate să prezinte propuneri legislative adecvate.

(5) Comisia informează Parlamentul European și Consiliul cu privire la măsurile adoptate în temeiul alineatului (1) sau (2) în termen de două zile lucrătoare de la adoptarea acestora.

Secțiunea 4

Acorduri și decizii în perioadele de dezechilibre grave de pe piețe

Articolul 222

Aplicarea articolului 101 alineatul (1) din TFUE

(1) În perioadele de dezechilibre grave de pe piețe, Comisia poate adopta acte de punere în aplicare pentru a stabili că articolul 101 alineatul (1) din TFUE nu se aplică acordurilor și deciziilor organizațiilor de producători recunoscute, ale asociațiilor acestora și ale organizațiilor interprofesionale recunoscute din oricare dintre sectoarele menționate la articolul 1 alineatul (2) din prezentul regulament, cu condiția ca aceste acorduri și decizii să nu aducă atingere bunei funcționări a pieței interne, să vizeze strict stabilizarea sectorului afectat și să intre sub incidența uneia sau mai multora dintre următoarele categorii:

(a) retragere de pe piață sau distribuire gratuită a produselor lor;

(b) transformare și procesare;

(c) depozitare de către operatori privați;

(d) măsuri comune de promovare;

(e) acorduri privind cerințele de calitate;

(f) achiziții comune de factori de producție necesari pentru combaterea răspândirii dăunătorilor și a bolilor la animale și plante în Uniune sau de factori de producție necesari pentru gestionarea efectelor dezastrelor naturale în Uniune;

(g) planificare temporară a producției ținând seama de natura specifică a ciclului de producție.

▼B

Comisia precizează în actele de punere în aplicare domeniul material și geografic de aplicare a acestei derogări și, sub rezerva alineatului (3), perioada pentru care se aplică derogarea.

Respectivele acte de punere în aplicare se adoptă în conformitate cu procedura de examinare menționată la articolul 229 alineatul (2).

(2) Alineatul (1) se aplică numai dacă Comisia a adoptat deja una dintre măsurile menționate în prezentul capitol, dacă produsele au fost achiziționate în cadrul intervenției publice sau dacă s-a acordat asistență pentru depozitarea privată menționată în partea II titlul I capitolul I.

(3) Acordurile și deciziile menționate la alineatul (1) sunt valabile pentru o perioadă de cel mult șase luni.

Cu toate acestea, Comisia poate adopta acte de punere în aplicare prin care să autorizeze astfel de acorduri și decizii pentru o perioadă suplimentară de până la șase luni. Respectivele acte de punere în aplicare se adoptă în conformitate cu procedura de examinare menționată la articolul 229 alineatul (2).

CAPITOLUL II

Comunicări și raportare

Articolul 223

Cerințe în materie de comunicare

(1) În scopul aplicării prezentului regulament, pentru a monitoriza, analiza și gestiona piața produselor agricole, pentru a asigura transparența pieței, buna funcționare a măsurilor PAC, pentru a verifica, controla, monitoriza, evalua și audita măsurile din cadrul PAC, cu respectarea cerințelor stabilite în acordurile internaționale care au fost încheiate în conformitate cu TFUE, inclusiv a cerințelor de notificare în temeiul acestor acorduri, Comisia poate adopta, în conformitate cu procedura menționată la alineatul (2), măsurile necesare privind comunicările care trebuie efectuate de întreprinderi, de statele membre și de țări terțe. Atunci când face acest lucru, Comisia ia în considerare necesarul de date și de sinergiile dintre posibilele surse de date.

Informațiile obținute pot fi transmise sau puse la dispoziția organizațiilor internaționale și a autorităților competente din țările terțe și pot fi făcute publice, sub rezerva protecției datelor cu caracter personal și a interesului legitim al întreprinderilor în protecția secretelor lor de afaceri, inclusiv prețurile.

(2) Pentru a asigura integritatea sistemelor de informare și autenticitatea și lizibilitatea documentelor și datelor aferente transmise, Comisia este împuternicită să adopte, în conformitate cu articolul 227, acte delegate prin care se stabilesc:

(a) natura și tipul informațiilor care trebuie notificate;

▼B

(b) categoriile de date care trebuie prelucrate, perioadele maxime de păstrare și scopul prelucrării, în special în cazul publicării acestor date și al transferului lor către țări terțe;

(c) drepturile de acces la informațiile sau sistemele de informare puse la dispoziție;

(d) condițiile de publicare a informațiilor.

(3) Comisia adoptă acte de punere în aplicare prin care se stabilesc dispozițiile necesare pentru aplicarea prezentului articol, inclusiv:

(a) metodele de notificare;

(b) norme privind informațiile care trebuie notificate;

(c) dispoziții privind gestionarea informațiilor care trebuie notificate, precum și privind conținutul, forma, calendarul, frecvența și termenele de notificare;

(d) dispozițiile pentru transmiterea sau punerea la dispoziția statelor membre, a organizațiilor internaționale, a autorităților competente din țări terțe sau a publicului a informațiilor și a documentelor, sub rezerva protecției datelor cu caracter personal și a interesului legitim al întreprinderilor în protecția secretelor lor de afaceri.

Respectivele acte de punere în aplicare se adoptă în conformitate cu procedura de examinare menționată la articolul 229 alineatul (2).

Articolul 224

Prelucrarea și protecția datelor cu caracter personal

(1) Statele membre și Comisia colectează date cu caracter personal în scopurile prevăzute la articolul 223 alineatul (1) și nu prelucrează aceste date într-un mod incompatibil cu respectivele scopuri.

(2) În cazul în care sunt prelucrate în scopuri de monitorizare și evaluare, astfel cum este prevăzut la articolul 223 alineatul (1), datele cu caracter personal devin anonime și sunt prelucrate exclusiv în formă agregată.

(3) Datele cu caracter personal sunt prelucrate în conformitate cu Directiva 95/46/CE și cu Regulamentul (CE) nr. 45/2001. În mod special, aceste date nu sunt stocate într-un mod care permite identificarea persoanelor vizate pentru o perioadă mai mare decât cea necesară în scopurile pentru care au fost colectate sau pentru care sunt prelucrate în continuare, ținând seama de perioadele de păstrare prevăzute de dreptul național și de cel al Uniunii.

▼B

(4) Statele membre informează persoanele vizate că datele lor cu caracter personal pot fi procesate de către organe naționale sau ale Uniunii în conformitate cu alineatul (1) și că, în acest sens, le revin drepturile prevăzute de Directiva 95/46/CE și, respectiv, de Regulamentul (CE) nr. 45/2001.

Articolul 225

Obligația de raportare care revine Comisiei

Comisia prezintă Parlamentului European și Consiliului un raport:

(a) la fiecare trei ani și pentru, prima dată, până la 21 decembrie 2016, cu privire la aplicarea măsurilor privind sectorul apicol, astfel cum este stabilit la articolele 55, 56 și 57, inclusiv cu privire la cele mai recente evoluții privind sistemele de identificare a stupilor;

(b) până la 30 iunie 2014 și, de asemenea, până la 31 decembrie 2018 cu privire la evoluția situației pieței din sectorul laptelui și al produselor lactate și în special cu privire la aplicarea articolelor 148-151, a articolului 152 alineatul (3) și a articolului 157 alineatul (3), evaluând îndeosebi efectele asupra producătorilor și producției de lapte din regiunile dezavantajate în ceea ce privește obiectivul general de menținere a producției în aceste regiuni și inclusiv stimulentele potențiale pentru încurajarea fermierilor de a încheia acorduri de producție comune, însoțite de orice propuneri corespunzătoare;

(c) până la 31 decembrie 2014 cu privire la posibilitatea extinderii sferei de aplicare a programelor pentru școli, în vederea includerii uleiului de măsline și a măslinelor de masă;

(d) până la 31 decembrie 2017 cu privire la aplicarea în toate statele membre a normelor de concurență în sectorul agricol, în special cu privire la aplicarea articolelor 209 și 210 și a articolelor 169, 170 și 171 în sectoarele corespunzătoare.

CAPITOLUL III

Rezerva pentru situațiile de criză din sectorul agricol

Articolul 226

Utilizarea rezervei

Fondurile transferate din rezerva pentru situații de criză din sectorul agricol, cu respectarea condițiilor și a procedurii menționate la articolul 25 din Regulamentul (UE) nr. 1306/2013 și la punctul 22 din Acordul interinstituțional dintre Parlamentul European, Consiliu și Comisie privind disciplina bugetară, cooperarea în chestiuni bugetare și buna gestiune financiară sunt puse la dispoziție pentru măsurile cărora li se aplică prezentul regulament pentru anul sau anii pentru care se solicită sprijinul suplimentar și care sunt aplicate în condiții care depășesc evoluțiile normale de pe piață.

▼B

În special, fondurile se transferă pentru orice fel de cheltuieli în temeiul:

(a) articolelor 8-21;

(b) articolelor 196-204; și

(c) articolelor 219, 220 și 221 din prezentul regulament.

PARTEA VI

DELEGAREA DE COMPETENȚE, DISPOZIȚII DE PUNERE ÎN APLICARE, DISPOZIȚII TRANZITORII ȘI FINALE

CAPITOLUL I

Delegarea de competențe și dispoziții de punere în aplicare

Articolul 227

Exercitarea delegării de competențe

(1) Se conferă Comisiei competența de a adopta acte delegate sub rezerva respectării condițiilor stabilite la prezentul articol.

(2) Competența de a adopta acte delegate menționată în prezentul regulament se conferă Comisiei pentru o perioadă de șapte ani de la 20 decembrie 2013. Comisia prezintă un raport privind delegarea de competențe cel târziu cu nouă luni înainte de încheierea perioadei de șapte ani. Delegarea de competențe se prelungește tacit cu perioade de timp identice, cu excepția cazului în care Parlamentul European sau Consiliul se opun prelungirii respective cel târziu cu trei luni înainte de încheierea fiecărei perioade.

(3) Delegarea competenței menționată în prezentul regulament poate fi revocată în orice moment de Parlamentul European sau de Consiliu. Decizia de revocare pune capăt delegării competenței specificate în decizia respectivă. Aceasta produce efecte în ziua următoare datei publicării deciziei în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene* sau la o dată ulterioară, precizată în respectiva decizie. Decizia nu aduce atingere valabilității actelor delegate deja în vigoare.

(4) De îndată ce adoptă un act delegat, Comisia notifică simultan acest lucru Parlamentului European și Consiliului.

(5) Un act delegat adoptat în temeiul prezentului regulament intră în vigoare numai dacă nici Parlamentul European, nici Consiliul nu au exprimat obiecții în termen de două luni de la comunicarea respectivului act către Parlamentul European și Consiliu sau dacă, înainte de expirarea acestei perioade, atât Parlamentul European, cât și Consiliul au informat Comisia cu privire la faptul că nu prezintă obiecții. Acest termen se prelungește cu două luni la inițiativa Parlamentului European sau a Consiliului.

▼B

Articolul 228

Procedura de urgență

(1) Actele delegate adoptate în temeiul prezentului articol intră imediat în vigoare și se aplică atât timp cât nu se formulează nicio obiecție în conformitate cu alineatul (2). Notificarea unui act delegat adoptat în temeiul prezentului articol, transmisă Parlamentului European și Consiliului, prezintă motivele pentru care s-a folosit procedura de urgență.

(2) Parlamentul European sau Consiliul se pot opune unui act delegat adoptat în temeiul prezentului articol, în conformitate cu procedura menționată la articolul 227 alineatul (5). În acest caz, Comisia abrogă actul imediat ce Parlamentul European sau Consiliul i-a notificat decizia sa de opoziție.

Articolul 229

Procedura comitetelor

(1) Comisia este asistată de un comitet intitulat Comitetul de gestionare a organizării comune a piețelor agricole. Acesta este un comitet în sensul Regulamentului (UE) nr. 182/2011.

(2) Atunci când se face trimitere la prezentul alineat, se aplică articolul 5 din Regulamentul (UE) nr. 182/2011.

În cazul actelor menționate la articolul 80 alineatul (5), articolul 91 literele (c) și (d), articolul 97 alineatul (4), articolul 99, articolul 106 și articolul 107 alineatul (3), atunci când comitetul nu prezintă niciun aviz, Comisia nu adoptă proiectul de act de punere în aplicare și se aplică articolul 5 alineatul (4) al treilea paragraf din Regulamentul (UE) nr. 182/2011.

(3) Atunci când se face trimitere la prezentul alineat, se aplică articolul 8 din Regulamentul (UE) nr. 182/2011, coroborat cu articolul 5 din același regulament.

CAPITOLUL II

Dispoziții tranzitorii și finale

Articolul 230

Abrogări

(1) Regulamentul (CE) nr. 1234/2007 se abrogă.

Cu toate acestea, următoarele dispoziții din Regulamentul (CE) nr. 1234/2007 continuă să se aplice:

(a) în ceea ce privește sistemul de limitare a producției de lapte: partea II titlul I capitolul III secțiunea III, articolele 55 și 85 și anexele IX și X, până la 31 martie 2015;

▼B

(b) în ceea ce privește sectorul vitivinicol:

(i) articolele 85a-85e în ceea ce privește suprafețele menționate la articolul 85a alineatul (2) care nu au fost încă defrișate și în ceea ce privește suprafețele menționate la articolul 85b alineatul (1) care nu au fost regularizate, până ce acestea vor fi defrișate sau regularizate și articolul 188 alineatele (1) și (2);

(ii) regimul tranzitoriu al drepturilor de plantare prevăzut în partea a doua titlul I capitolul III secțiunea IVa subsecțiunea II până la 31 decembrie 2015;

(iii) articolul 118m alineatul (5) până la epuizarea stocurilor de vinuri cu denumirea „Mlado vino portugizac” existente la 1 iulie 2013;

(iv) articolul 118s alineatul (5), până la 30 iunie 2017;

▼M1

(ba) articolul 111, până la 31 martie 2015;

▼B

►C2 (c) articolul 113a alineatul (4), articolele 114, 115 și 116, articolul 117 alineatele (1)-(4) și articolul 121 litera (e) punctul (iv), anexa XIV partea A punctul IV, partea B punctul I subpunctele 2 și 3 și punctul III subpunctul 1 și partea C, precum și anexa XV punctul II subpunctele 1, 3, 5 și 6 și punctul IV subpunctul 2, în scopul aplicării articolelor respective, ◄ până la data aplicării normelor de comercializare corespunzătoare care urmează să fie stabilite în temeiul actelor delegate prevăzute la articolul 75 alineatul (2), articolul 76 alineatul (4), articolul 78 alineatele (3) și (4), articolul 79 alineatul (1), articolul 80 alineatul (4), articolul 83 alineatul (4), articolul 86, articolul 87 alineatul (2), articolul 88 alineatul (3) și articolul 89 din prezentul regulament;

▼M1

(ca) articolul 125a alineatul (1) litera (e) și alineatul (2) și, în ceea ce privește sectorul fructelor și legumelor, anexa XVIa, până la data aplicării normelor corespunzătoare care urmează să fie stabilite în temeiul actelor delegate prevăzute la articolul 173 alineatul (1) literele (b) și (i);

▼B

(d) articolul 133a alineatul (1) și articolul 140a, până la 30 septembrie 2014;

▼M1

(da) articolele 136, 138 și 140, precum și anexa XVIII în scopul aplicării respectivelor articole, până la data aplicării normelor care urmează să fie stabilite în temeiul actelor de punere în aplicare prevăzute la articolul 180 și la articolul 183 litera (a) sau până la 30 iunie 2014, aplicându-se data cea mai recentă;

▼B

(e) articolul 182 alineatul (3) primul și al doilea paragraf, până la sfârșitul anului de comercializare 2013–2014 pentru zahăr, la 30 septembrie 2014;

(f) articolul 182 alineatul (4), până la 31 decembrie 2017;

(g) articolul 182 alineatul (7), până la 31 martie 2014;

▼C2

(h) anexa XV partea III punctul 3, până la 31 decembrie 2015;

▼B

(i) anexa XX, până la data intrării în vigoare a actului legislativ care înlocuiește Regulamentului (CE) nr. 1216/2009 și Regulamentul (CE) nr. 614/2009 al Consiliului ([1]).

(2) Trimiterile la Regulamentul (CE) nr. 1234/2007 se interpretează ca trimiteri la prezentul regulament și la Regulamentul (UE) nr. 1306/2013 și se citesc în conformitate cu tabelele de corespondență din anexa XIV la prezentul regulament.

(3) Regulamentele (CEE) nr. 922/72, (CEE) nr. 234/79, (CE) nr. 1601/96 și (CE) nr. 1037/2001 ale Consiliului se abrogă.

Articolul 231

Dispoziții tranzitorii

(1) Pentru a asigura trecerea fără probleme de la dispozițiile prevăzute în Regulamentul (CE) nr. 1234/2007 la cele stabilite în prezentul regulament, Comisia este împuternicită să adopte, în conformitate cu articolul 227, acte delegate cu privire la măsurile necesare pentru protecția drepturilor dobândite și a așteptărilor legitime ale întreprinderilor.

(2) După intrarea în vigoare a prezentului regulament, programele multianuale adoptate anterior datei de 1 ianuarie 2014 continuă să fie reglementate de dispozițiile relevante din Regulamentul (CE) nr. 1234/2007 până la finalizarea programelor respective.

Articolul 232

Intrare în vigoare și aplicare

(1) Prezentul regulament intră în vigoare la data publicării în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*.

Prezentul regulament se aplică de la 1 ianuarie 2014.

Cu toate acestea:

(a) articolul 181 se aplică de la 1 octombrie 2014;.

(b) anexa VII partea VII punctul II subpunctul 3 se aplică de la 1 ianuarie 2016;

(2) Articolele 148-151, articolul 152 alineatul (3), articolul 156 alineatul (2), articolul 157 alineatul (3), articolele 161 și 163, articolul 173 alineatul (2) și articolul 174 alineatul (2) se aplică până la 30 iunie 2020.

(3) Articolele 127-144 și articolele 192 și 193 se aplică până la sfârșitul anului de comercializare 2016–2017 pentru zahăr, la 30 septembrie 2017.

Prezentul regulament este obligatoriu în toate elementele sale și se aplică direct în toate statele membre.

([1]) Regulamentul (CE) nr. 614/2009 al Consiliului din 7 iulie 2009 privind regimul comun de comercializare a ovalbuminei și lactalbuminei (JO L 181, 14.7.2009, p. 8).

▼B

ANEXA I

LISTA PRODUSELOR MENȚIONATE LA ARTICOLUL 1 ALINEATUL (2)

PARTEA I

Cereale

Sectorul cerealelor include produsele enumerate în următorul tabel:

	Codul NC	Descriere
(a)	0709 99 60	Porumb dulce, proaspăt sau refrigerat
	0712 90 19	Porumb dulce uscat, întreg, tăiat în bucăți sau în felii sau bine pisat sau sfărâmat, însă fără a fi preparat altfel, altul decât cel hibrid destinat însămânțării
	1001 91 20	Grâu comun și meslin, destinate însămânțării
	ex 1001 99 00	Alac, grâu comun și meslin, altele decât cele destinate însămânțării
	1002	Secară
	1003	Orz
	1004	Ovăz
	1005 10 90	Porumb pentru sămânță, altul decât cel hibrid
	1005 90 00	Porumb, altul decât pentru sămânță
	1007 10 90, 1007 90 00	Sorg cu boabe, altul decât cel hibrid, destinat însămânțării
	1008	Hrișcă, mei, semințe de iarba-cănărașului (*Phalaris canariensis*); alte cereale
(b)	1001 11 00, 1001 19 00	Grâu dur
(c)	1101 00	Făină de grâu sau de meslin
	1102 90 70	Făină de secară
	1103 11	Crupe și griș de grâu
	1107	Malț, chiar prăjit
(d)	0714	Rădăcini de manioc, de arorut sau de salep, topinamburi, batate și rădăcini și tuberculi similari, cu conținut ridicat de fecule sau inulină, proaspete, refrigerate, congelate sau uscate, chiar tăiate în bucăți sau aglomerate sub formă de pelete; miez de sagotier
	ex 1102	Făină de cereale, alta decât de grâu sau de meslin:
	1102 20	– Făină de porumb
	1102 90	– Altele:
	1102 90 10	– – Făină de orz
	1102 90 30	– – Făină de ovăz
	1102 90 90	– – Altele
	ex 1103	Crupe, griș și aglomerate sub formă de pelete, din cereale, cu excepția crupelor și a grișului de grâu (subpoziția 1103 11), a crupelor și a grișului de orez (subpoziția 1103 19 50) și a aglomeratelor sub formă de pelete de orez (subpoziția 1103 20 50)
	ex 1104	Boabe de cereale altfel procesate (de exemplu decojite, presate, sub formă de fulgi, lustruite, tăiate sau zdrobite), cu excepția orezului de la poziția 1006 și a fulgilor de orez de la subpoziția 1104 19 91; germeni de cereale, întregi, presați, sub formă de fulgi sau zdrobiți
	1106 20	Făină, griș și pudră din sago sau din rădăcini sau tuberculi de la poziția 0714

▼B

Codul NC	Descriere
ex 1108	Amidon și fecule; inulină:
	– Amidon și fecule:
1108 11 00	– – Amidon de grâu
1108 12 00	– – Amidon de porumb
1108 13 00	– – Fecule de cartofi
1108 14 00	– – Fecule de manioc
ex 1108 19	– – Alte tipuri de amidon și fecule:
1108 19 90	– – – Altele
1109 00 00	Gluten de grâu, chiar uscat
1702	Alte zaharuri, inclusiv lactoza, maltoza, glucoza și fructoza (levuloza) chimic pure, în stare solidă; siropuri de zahăr la care nu s-au adăugat aromatizanți sau coloranți; înlocuitori de miere, chiar amestecați cu miere naturală; zaharuri și melase caramelizate:
ex 1702 30	– Glucoză și sirop de glucoză, care nu conțin fructoză sau cu un conținut de fructoză de sub 20 % din greutate, în stare uscată:
	– – Altele:
ex 1702 30 50	– – – Sub formă de pudră albă cristalină, aglomerată sau nu, cu un conținut de glucoză de sub 99 % din greutate, în stare uscată
ex 1702 30 90	– – – Altele, cu un conținut de glucoză de sub 99 % din greutate, în stare uscată
ex 1702 40	– Glucoză și sirop de glucoză cu un conținut de fructoză de minimum 20 %, dar sub 50 % din greutate, în stare uscată, cu excepția zahărului invertit:
1702 40 90	– – Altele
ex 1702 90	– Altele, inclusiv zahăr invertit și alte zaharuri și amestecuri de sirop de zahăr cu un conținut de fructoză de 50 % din greutate, în stare uscată:
1702 90 50	– – Maltodextrină și sirop de maltodextrină
	– – Zaharuri și melase, caramelizate:
	– – – Altele:
1702 90 75	– – – – Sub formă de pudră, aglomerată sau nu
1702 90 79	– – – – Altele
2106	Produse alimentare nedenumite și necuprinse în altă parte:
ex 2106 90	– Altele
	– – Siropuri de zahăr, aromatizate sau cu adaos de coloranți:
	– – – Altele
2106 90 55	– – – – Siropuri de glucoză sau de maltodextrină
ex 2302	Tărâțe, spărturi și alte reziduuri, chiar aglomerate sub formă de pelete, provenite din măcinarea, presarea, cernerea sau din alte procedee de procesare a cerealelor
ex 2303	Reziduuri rezultate de la fabricarea amidonului și reziduuri similare, pulpa de sfeclă de zahăr, resturi rezultate din procesarea trestiei de zahăr și alte deșeuri rezultate de la fabricarea zahărului, depuneri și deșeuri rezultate de la fabricarea berii sau de la distilare, chiar aglomerate sub formă de pelete:
2303 10	– Reziduuri rezultate de la fabricarea amidonului și reziduuri similare
2303 30 00	– Depuneri și deșeuri rezultate de la fabricarea berii sau de la distilare
ex 2306	Turte și alte reziduuri solide, chiar măcinate sau aglomerate sub formă de pelete, rezultate din extracția grăsimilor sau uleiurilor vegetale, altele decât cele de la pozițiile 2304 și 2305:
	– Altele
2306 90 05	– – Din germeni de porumb

▼B

Codul NC	Descriere
ex 2308 00	Materiale vegetale și deșeuri vegetale, reziduuri și subproduse vegetale, chiar aglomerate sub formă de pelete, de tipul celor folosite în hrana animalelor, nedenumite și necuprinse în altă parte:
2308 00 40	– Ghinde de stejar și castane de India; drojdii de fructe, altele decât cele de struguri
2309	Preparate de tipul celor folosite pentru hrana animalelor:
ex 2309 10	– Alimente pentru câini sau pisici, ambalate pentru vânzarea cu amănuntul:
2309 10 11 2309 10 13 2309 10 31 2309 10 33 2309 10 51 2309 10 53	– – Altele decât cele cu un conținut de amidon sau de fecule, de glucoză sau de sirop de glucoză, de maltodextrine sau de sirop de maltodextrine clasificate la subpozițiile 1702 30 50, 1702 30 90, 1702 40 90, 1702 90 50 și 2106 90 55 sau de produse lactate
ex 2309 90	– Altele:
2309 90 20	– – Produse prevăzute la nota complementară 5 de la capitolul 23 din Nomenclatura combinată
	– – Altele, inclusiv preamestecurile:
2309 90 31 2309 90 33 2309 90 41 2309 90 43 2309 90 51 2309 90 53	– – – cu un conținut de amidon sau de fecule, de glucoză sau de sirop de glucoză, de maltodextrine sau de sirop de maltodextrine clasificate la subpozițiile 1702 30 50, 1702 30 90, 1702 40 90, 1702 90 50 și 2106 90 55 sau de produse lactate

([1]) În sensul prezentei subpoziții, „produse lactate” înseamnă produsele încadrate la pozițiile 0401-0406 și la subpozițiile 1702 11 00, 1702 19 00 și 2106 90 51.

PARTEA II

Orez

Sectorul orezului include produsele enumerate în următorul tabel:

	Codul NC	Descriere
(a)	1006 10 21 până la 1006 10 98	Orez nedecorticat (orez paddy), altul decât cel destinat însămânțării
	1006 20	Orez decorticat (orez cargo sau orez brun)
	1006 30	Orez semialbit sau albit, chiar sticlos sau glasat
(b)	1006 40 00	Brizură de orez
(c)	1102 90 50	Făină de orez
	1103 19 50	Crupe și griș de orez
	1103 20 50	Aglomerate sub formă de pelete de orez
	1104 19 91	Fulgi de orez
	ex 1104 19 99	Boabe de orez presate
	1108 19 10	Amidon de orez

▼B

PARTEA III

Zahăr

Sectorul zahărului include produsele enumerate în următorul tabel:

Codul NC	Descriere
(a) 1212 91	Sfeclă de zahăr
1212 93 00	Trestie de zahăr
(b) 1701	Zahăr din trestie sau din sfeclă și zaharoză chimic pură, în stare solidă
(c) 1702 20	Zahăr și sirop de arțar
1702 60 95 și 1702 90 95	Alte zaharuri în stare solidă și siropuri de zahăr la care nu s-au adăugat aromatizanți sau coloranți, cu excepția lactozei, glucozei, maltodextrinei și izoglucozei
1702 90 71	Zaharuri și melase caramelizate, care conțin în stare uscată minimum 50 % din greutate zaharoză
2106 90 59	Siropuri de zahăr, aromatizate sau cu adaos de coloranți, altele decât cele de izoglucoză, de lactoză, de glucoză și de maltodextrină
(d) 1702 30 10 1702 40 10 1702 60 10 1702 90 30	Izoglucoză
(e) 1702 60 80 1702 90 80	Sirop de inulină
(f) 1703	Melase rezultate din extracția sau rafinarea zahărului
(g) 2106 90 30	Siropuri de izoglucoză, aromatizate sau cu adaos de coloranți
(h) 2303 20	Pulpe de sfeclă, resturi rezultate din procesarea trestiei de zahăr și alte deșeuri rezultate de la fabricarea zahărului

PARTEA IV

Furaje uscate

Sectorul furajelor uscate include produsele enumerate în următorul tabel:

Codul NC	Descriere
(a) ex 1214 10 00	– Făină și aglomerate sub formă de pelete de lucernă, uscate artificial la cald
	– Griș și aglomerate sub formă de pelete de lucernă uscate prin alte modalități și măcinate
ex 1214 90 90	– Lucernă, sparcetă, trifoi, lupin, măzăriche și alte produse furajere similare, uscate artificial la cald, cu excepția fânului și verzei furajere, precum și a produselor care conțin fân
	– Lucernă, sparcetă, trifoi, lupin, măzăriche, sulfină, latir și seradelă, uscate prin alte modalități și măcinate
(b) ex 2309 90 96	– Concentratele de proteine obținute din suc de lucernă și suc de iarbă
	– Produse deshidratate obținute exclusiv din reziduuri solide și sucuri rezultate din prepararea concentratelor menționate mai sus

▼B

PARTEA V

Semințe

Sectorul semințelor include produsele enumerate în următorul tabel:

Codul NC	Descriere
0712 90 11	Hibrizi de porumb dulce:
	– Destinate însămânțării
0713 10 10	Mazăre (*Pisum sativum*):
	– Destinate însămânțării
ex 0713 20 00	Năut:
	– Destinate însămânțării
ex 0713 31 00	Fasole din speciile *Vigna mungo* (L.) Hepper sau *Vigna radiata* (L.) Wilczek:
	– Destinate însămânțării
ex 0713 32 00	Fasole „mică roșie” (Adzuki) (*Phaseolus* sau *Vigna angularis*):
	– Destinate însămânțării
0713 33 10	Fasole albă (*Phaseolus vulgaris*):
	– Destinate însămânțării
ex 0713 34 00	Fasole Bambara (*Vigna subterranea* sau *Voandzeia subterranea*):
ex 0713 35 00	– Destinate însămânțării
ex 0713 39 00	Fasole ochi negri (*Vigna unguiculata*):
	– Destinate însămânțării
	Altele:
	– Destinate însămânțării
ex 0713 40 00	Linte:
	– Destinate însămânțării
ex 0713 50 00	Bob mare (*Vicia faba* var. *major*) și măzăriche (*Vicia faba* var. *equina*, *Vicia faba* var. *minor*):
ex 0713 60 00	– Destinate însămânțării
	Mazăre de Angola (*Cajanus cajan*):
	– Destinate însămânțării
ex 0713 90 00	Alte legume păstăi uscate:
	– Destinate însămânțării
1001 91 10	Alac:
	– sămânță
1001 91 90	Altele
	– sămânță
ex 1005 10	Porumb hibrid pentru sămânță
1006 10 10	Orez nedecorticat (orez paddy):
	– Destinate însămânțării
1007 10 10	Sorg boabe, hibrizi:
	– sămânță

▼B

Codul NC	Descriere
1201 10 00	Boabe de soia, chiar sfărâmate:
	– sămânță
1202 30 00	Arahide, neprăjite și nici altfel preparate termic, chiar decorticate sau sfărâmate:
	– sămânță
1204 00 10	Semințe de in, chiar sfărâmate:
	– Destinate însămânțării
1205 10 10 și	Semințe de rapiță sau de rapiță sălbatică, chiar sfărâmate:
ex 1205 90 00	– Destinate însămânțării
1206 00 10	Semințe de floarea-soarelui, chiar sfărâmate:
	– Destinate însămânțării
ex 1207	Alte semințe și fructe oleaginoase, chiar sfărâmate:
	– Destinate însămânțării
1209	Semințe, fructe și spori destinate însămânțării

PARTEA VI

Hamei

Sectorul hameiului include produsele enumerate în următorul tabel:

Codul NC	Descriere
1210	Conuri de hamei, chiar sfărâmate, măcinate sau sub formă de pulbere sau pelete; lupulină
1302 13 00	Seve și extracte vegetale din hamei

PARTEA VII

Ulei de măsline și măsline de masă

Sectorul uleiului de măsline și al măslinelor de masă include produsele enumerate în următorul tabel:

	Codul NC	Descriere
(a)	1509	Ulei de măsline și fracțiunile sale, chiar rafinate, dar nemodificate chimic
	1510 00	Alte uleiuri și fracțiunile acestora, obținute numai din măsline, chiar rafinate, dar nemodificate chimic și amestecurile acestor uleiuri sau fracțiuni cu uleiuri ori fracțiuni de la poziția 1509
(b)	0709 92 10	Măsline, proaspete sau refrigerate, destinate altor utilizări decât pentru producția de ulei
	0709 92 90	Alte măsline, proaspete sau refrigerate
	0710 80 10	Măsline, nefierte sau fierte în apă sau în abur, congelate
	0711 20	Măsline conservate provizoriu (de exemplu cu gaz sulfuros, în saramură, în apă sulfuroasă sau în alte soluții care asigură provizoriu conservarea lor), dar improprii consumului alimentar în această stare
	ex 0712 90 90	Măsline uscate, întregi, tăiate felii sau bucăți sau chiar sfărâmate sau pulverizate, dar nepreparate altfel
	2001 90 65	Măsline preparate sau conservate în oțet sau acid acetic
	ex 2004 90 30	Măsline preparate sau conservate altfel decât în oțet sau acid acetic, congelate
	2005 70 00	Măsline preparate sau conservate altfel decât în oțet sau acid acetic, necongelate

▼B

	Codul NC	Descriere
(c)	1522 00 31 1522 00 39	Reziduuri provenite din tratarea grăsimilor sau a cerii de origine animală sau vegetală care conțin uleiuri cu caracteristici de ulei de măsline
	2306 90 11 2306 90 19	Turte și alte reziduuri solide rezultate din extracția uleiului de măsline

PARTEA VIII

In și cânepă

Sectorul inului și al cânepii include produsele enumerate în următorul tabel:

Codul NC	Descriere
5301	In brut sau procesat, dar nefilat; câlți și deșeuri din in (inclusiv deșeuri din fire și destrămătură)
5302	Cânepă (*Cannabis sativa* L.) brută sau procesată, dar nefilată; câlți și deșeuri din cânepă (inclusiv deșeuri din fire și destrămătură)

PARTEA IX

Fructe și legume

Sectorul fructelor și legumelor include produsele enumerate în următorul tabel:

Codul NC	Descriere
0702 00 00	Tomate, în stare proaspătă sau refrigerată
0703	Ceapă, ceapă eșalotă, usturoi, praz și alte legume aliacee, în stare proaspătă sau refrigerată
0704	Varză, conopidă, varză creață, gulii și produse comestibile similare din genul Brassica, în stare proaspătă sau refrigerată
0705	Salată verde (*Latuca sativa*) și cicoare (*Cichorium* spp.), în stare proaspătă sau refrigerată
0706	Morcovi, napi, sfeclă roșie pentru salată, barba-caprei, țelină de rădăcină, ridichi și rădăcinoase comestibile similare, în stare proaspătă sau refrigerată
0707 00	Castraveți și cornișon, în stare proaspătă sau refrigerată
0708	Legume păstăi, curățate sau nu de păstăi, în stare proaspătă sau refrigerată
ex 0709	Alte legume în stare proaspătă sau refrigerată, cu excepția legumelor de la subpozițiile 0709 60 91, 0709 60 95, 0709 60 99, 0709 92 10, 0709 92 90 și 0709 99 60
ex 0802	Alte fructe cu coajă, proaspete sau uscate, chiar decojite sau fără pieliță, cu excepția nucilor de arec (sau betel) și de cola de la subpoziția 0802 70 00, 0802 80 00
0803 10 10	Banane proaspete din soiul *Musa paradisiaca* (plantains)
0803 10 90	Banane uscate din soiul *Musa paradisiaca* (plantains)
0804 20 10	Smochine proaspete
0804 30 00	Ananas
0804 40 00	Avocado
0804 50 00	Guave, mango și mangustan
0805	Citrice, proaspete sau uscate
0806 10 10	Struguri de masă proaspeți
0807	Pepeni (inclusiv pepeni verzi) și papaia, proaspeți
0808	Mere, pere și gutui, proaspete

▼B

Codul NC	Descriere
0809	Caise, cireșe, vișine, piersici (inclusiv piersici fără puf și nectarine), prune și porumbe, proaspete
0810	Alte fructe, proaspete
0813 50 31 0813 50 39	Amestecuri constituite numai din fructele cu coajă de la pozițiile 0801 și 0802
0910 20	Șofran
ex 0910 99	Cimbru, proaspăt sau refrigerat
ex 1211 90 86	Busuioc, melisă, mentă, O*riganum vulgare* (măghiran), rozmarin, salvie, în stare proaspătă sau refrigerată
1212 92 00	Roșcove (carubi)

PARTEA X

Produse din fructe și legume procesate

Sectorul fructelor și legumelor procesate include produsele enumerate în următorul tabel:

Codul NC	Descriere
(a) ex 0710	Legume (nefierte sau fierte în apă sau în abur) congelate, cu excepția porumbului dulce de la subpoziția 0710 40 00, a măslinelor de la subpoziția 0710 80 10 și a ardeilor din genul *Capsicum* sau *Pimenta* de la subpoziția 0710 80 59
ex 0711	Legume conservate provizoriu (de exemplu cu gaz sulfuros, în saramură, în apă sulfuroasă sau în alte soluții care asigură provizoriu conservarea lor), dar improprii consumului alimentar în această stare, cu excepția măslinelor de la subpoziția 0711 20, a ardeilor din genul *Capsicum* sau *Pimenta* de la subpoziția 0711 90 10 și a porumbului dulce de la subpoziția 0711 90 30
ex 0712	Legume uscate, întregi, tăiate felii sau bucăți sau chiar sfărâmate sau pulverizate, dar nepreparate altfel, cu excepția cartofilor deshidratați prin uscare artificială la cald și improprii consumului uman de la subpoziția ex 0712 90 05, a porumbului dulce de la subpozițiile 0712 90 11 și 0712 90 19 și a măslinelor de la subpoziția ex 0712 90 90
0804 20 90	Smochine uscate
0806 20	Struguri uscați
ex 0811	Fructe, fierte sau nu în apă sau în abur, congelate, fără adaos de zahăr sau alți îndulcitori, cu excepția bananelor congelate de la subpoziția ex 0811 90 95
ex 0812	Fructe conservate provizoriu (de exemplu cu ajutorul gazului sulfuros, în saramură, în apă sulfurată sau prin adăugare de alte substanțe care asigură provizoriu conservarea lor), dar improprii consumului alimentar în această stare, cu excepția bananelor conservate provizoriu de la subpoziția ex 0812 90 98
ex 0813	Fructe uscate, altele decât cele de la pozițiile 0801-0806; amestecuri de fructe uscate sau de fructe cu coajă de la acest capitol, cu excepția amestecurilor constituite numai din fructele cu coajă de la pozițiile 0801 și 0802 clasificate la subpozițiile 0813 50 31 și 0813 50 39
0814 00 00	Coji de citrice sau de pepeni (inclusiv pepeni verzi), proaspete, congelate, uscate, prezentate în apă sărată, sulfurate sau cu adaos de alte substanțe care asigură provizoriu conservarea lor
0904 21 10	Ardei dulci uscați (Capsicum annuum), nemăcinați și nepulverizați
(b) ex 0811	Fructe, fierte sau nu în apă sau în abur, congelate, chiar cu adaos de zahăr sau alți îndulcitori
ex 1302 20	Substanțe pectice, pectinați și pectați

▼B

Codul NC	Descriere
ex 2001	Legume, fructe și alte părți comestibile de plante, preparate sau conservate în oțet sau acid acetic, cu excepția: — fructelor din genul *Capsicum*, altele decât ardeii dulci sau ardeii iuți, de la subpoziția 2001 90 20 — porumbului dulce (*Zea mays* var. *saccharata*) de la subpoziția 2001 90 30 — ignamilor, batatelor și părților comestibile similare de plante cu un conținut de amidon sau de fecule de minimum 5 % din greutate de la subpoziția 2001 90 40 — miezului (inimilor) de palmier de la subpoziția ex 2001 90 92 — măslinelor de la subpoziția 2001 90 65 — frunzelor de viță, mugurilor de hamei și altor părți comestibile similare de plante de la subpoziția ex 2001 90 97
2002	Tomate preparate sau conservate altfel decât în oțet sau acid acetic
2003	Ciuperci și trufe, preparate sau conservate altfel decât în oțet sau acid acetic
ex 2004	Alte legume preparate sau conservate altfel decât în oțet sau acid acetic, congelate, altele decât produsele de la poziția 2006, cu excepția porumbului dulce (*Zea mays* var. *saccharata*) de la subpoziția 2004 90 10, a măslinelor de la subpoziția ex 2004 90 30 și a cartofilor preparați sau conservați sub formă de făină, griș sau fulgi de la subpoziția 2004 10 91
ex 2005	Alte legume preparate sau conservate altfel decât în oțet sau acid acetic, necongelate, altele decât produsele de la poziția 2006, cu excepția măslinelor de la subpoziția 2005 70 00, a porumbului dulce (*Zea mays* var. *saccharata*) de la subpoziția ex 2005 80 00, a ardeilor din genul *Capsicum*, altele decât ardeii dulci sau ardeii iuți, de la subpoziția 2005 99 10 și a cartofilor preparați sau conservați sub formă de făină, griș sau fulgi de la subpoziția 2005 20 10
ex 2006 00	Legume, fructe, coji de fructe și alte părți de plante, confiate (uscate, glasate sau cristalizate), cu excepția bananelor confiate de la subpozițiile ex 2006 00 38 și ex 2006 00 99
ex 2007	Dulcețuri, jeleuri, marmelade, paste și piureuri de fructe, obținute prin gătire cu sau fără adaos de zahăr sau de alți îndulcitori, cu excepția: — preparatelor omogenizate din banane de la subpoziția ex 2007 10 — dulcețurilor, jeleurilor, marmeladelor, pastelor și piureurilor din banane de la subpozițiile ex 2007 99 39, ex 2007 99 50 și ex 2007 99 97
ex 2008	Fructe și alte părți comestibile de plante, altfel preparate sau conservate, cu sau fără adaos de zahăr sau de alți îndulcitori sau de alcool, nedenumite și neincluse în altă parte, cu excepția: — untului de arahide de la subpoziția 2008 11 10 — miezului (inimilor) de palmier de la subpoziția 2008 91 00 — porumbului de la subpoziția 2008 99 85 — ignamilor, batatelor și părților comestibile similare de plante cu un conținut de amidon sau de fecule de minimum 5 % din greutate de la subpoziția 2008 99 91 — frunzelor de viță, mugurilor de hamei și altor părți comestibile similare de plante de la subpoziția ex 2008 99 99 — amestecurilor din banane altfel preparate sau conservate de la subpozițiile ex 2008 97 59, ex 2008 97 78, ex 2008 97 93 și ex 2008 97 98 — bananelor altfel preparate sau conservate de la subpozițiile ex 2008 99 49, ex 2008 99 67 și ex 2008 99 99
ex 2009	Sucuri de fructe (excluzând sucul de struguri și mustul de struguri de la subpozițiile 2009 61 și 2009 69 și sucul de banane de la subpoziția ex 2009 89 35, 2009 89 38, 2009 89 79, 2009 89 86, 2009 89 89 și 2009 89 99) și sucuri de legume, nefermentate, fără adaos de alcool, cu sau fără adaos de zahăr sau de alți îndulcitori

▼B

PARTEA XI

Banane

Sectorul bananelor include produsele enumerate în următorul tabel:

Coduri NC	Descriere
0803 90 10	Banane, cu excepția celor din specia Musa paradisiaca (plantains), proaspete
0803 90 90	Banane, cu excepția celor din soiul Musa paradisiaca (plantains), uscate
ex 0812 90 98	Banane conservate provizoriu
ex 0813 50 99	Amestecuri care conțin banane uscate
1106 30 10	Făină, griș și pudră din banane
ex 2006 00 99	Banane confiate
ex 2007 10 99	Preparate omogenizate din banane
ex 2007 99 39 ex 2007 99 50 ex 2007 99 97	Dulcețuri, jeleuri, marmelade, paste și piureuri din banane
ex 2008 97 59 ex 2008 97 78 ex 2008 97 93 ex 2008 97 96 ex 2008 97 98	Amestecuri care conțin banane, altfel preparate sau conservate, fără adaos de alcool
ex 2008 99 49 ex 2008 99 67 ex 2008 99 99	Banane altfel preparate sau conservate
ex 2009 89 35 ex 2009 89 38 ex 2009 89 79 ex 2009 89 86 ex 2009 89 89 ex 2009 89 99	Suc de banane

PARTEA XII

Vin

Sectorul vitivinicol include produsele enumerate în următorul tabel:

	Codul NC	Descriere
(a)	2009 61 2009 69	Suc de struguri (inclusiv must de struguri)
	2204 30 92 2204 30 94 2204 30 96 2204 30 98	Alte musturi de struguri, altele decât cele parțial fermentate sau a căror fermentație a fost oprită altfel decât cu adaos de alcool
(b)	ex 2204	Vinuri din struguri proaspeți, inclusiv vinurile îmbogățite cu alcool; musturi de struguri, altele decât cele de la poziția 2009, cu excepția altor musturi de struguri de la subpozițiile 2204 30 92, 2204 30 94, 2204 30 96 și 2204 30 98
(c)	0806 10 90	Struguri proaspeți, alții decât strugurii de masă
	2209 00 11 2209 00 19	Oțetul de vin

▼B

	Codul NC	Descriere
(d)	2206 00 10	Pichet
	2307 00 11 2307 00 19	Drojdii de vin
	2308 00 11 2308 00 19	Drojdie de struguri

PARTEA XIII

Plante vii și produse de floricultură

Sectorul plantelor vii include toate produsele de la capitolul 6 din Nomenclatura combinată.

PARTEA XIV

Tutun

Sectorul tutunului include tutunurile brute sau neprocesate și deșeurile de tutun încadrate la codul NC 2401.

PARTEA XV

Carnea de vită și de mânzat

Sectorul cărnii de vită și mânzat include produsele enumerate în tabelul următor:

	Codul NC	Descriere
(a)	0102 29 05 până la 0102 29 99, 0102 39 10 și 0102 90 91	Animale domestice vii din specia bovină, altele decât animalele reproducătoare de rasă pură
	0201	Carne de animale din specia bovină, proaspătă sau refrigerată
	0202	Carne de animale din specia bovină, congelată
	0206 10 95	Mușchiul gros și mușchiul subțire al diafragmei, proaspăt sau refrigerat
	0206 29 91	Mușchiul gros și mușchiul subțire al diafragmei, congelat
	0210 20	Carne de animale din specia bovină, sărată, în saramură, uscată sau afumată
	0210 99 51	Mușchiul gros și mușchiul subțire al diafragmei, sărat, în saramură, uscat sau afumat
	0210 99 90	Făină și pudră, comestibile, de carne sau de organe comestibile
	1602 50 10	Alte preparate sau conserve din carne sau organe comestibile de animale din specia bovină, nefierte; amestecuri de carne sau organe fierte și de carne sau organe nefierte
	1602 90 61	Alte preparate sau conserve din carne care conțin carne sau organe de animale din specia bovină, nefierte; amestecuri de carne sau organe fierte și de carne sau organe nefierte
(b)	0102 21, 0102 31 00 și 0102 90 20	Animale vii din specia bovină, reproducătoare de rasă pură
	0206 10 98	Organe comestibile de animale din specia bovină, cu excepția mușchiului gros și mușchiului subțire al diafragmei, proaspete sau refrigerate, altele decât cele destinate fabricării produselor farmaceutice
	0206 21 00 0206 22 00 0206 29 99	Organe comestibile de animale din specia bovină, cu excepția mușchiului gros și mușchiului subțire al diafragmei, congelate, altele decât cele destinate fabricării produselor farmaceutice
	0210 99 59	Organe comestibile de animale din specia bovină, sărate, în saramură, uscate sau afumate, altele decât mușchiul gros și mușchiul subțire al diafragmei

▼B

Codul NC	Descriere
ex 1502 10 90	Grăsimi de bovine, altele decât cele de la poziția 1503
1602 50 31 și 1602 50 95	Alte preparate sau conserve din carne sau organe comestibile de animale din specia bovină, altele decât cele nefierte și amestecurile de carne sau organe fierte și de carne sau organe nefierte
1602 90 69	Alte preparate sau conserve din carne care conțin carne sau organe de animale din specia bovină, altele decât cele nefierte și amestecurile de carne sau organe fierte și de carne sau organe nefierte.

PARTEA XVI

Lapte și produse lactate

Sectorul laptelui și produselor lactate include produsele enumerate în următorul tabel:

	Codul NC	Descriere
(a)	0401	Lapte și smântână din lapte, neconcentrate, fără adaos de zahăr sau alți îndulcitori
(b)	0402	Lapte și smântână din lapte, concentrate sau cu adaos de zahăr sau alți îndulcitori
(c)	0403 10 11 până la 0403 10 39 0403 9011 până la 0403 90 69	Lapte acru, lapte și smântână covăsite, iaurt, chefir și alte sortimente de lapte și smântână fermentate sau acrite, chiar concentrate, sau cu adaos de zahăr sau alți îndulcitori, nearomatizate și fără adaos de fructe sau cacao
(d)	0404	Zer, chiar concentrat sau cu adaos de zahăr sau de alți îndulcitori; produse obținute din compuși naturali ai laptelui, chiar cu adaos de zahăr sau alți îndulcitori, nedenumite și necuprinse în altă parte
(e)	ex 0405	Unt și alte grăsimi care provin din lapte; pastă din lapte pentru tartine cu un conținut de grăsimi de peste 75 %, dar mai mic de 80 % din greutate
(f)	0406	Brânză și caș
(g)	1702 19 00	Lactoză și sirop de lactoză la care nu s-au adăugat aromatizanți sau coloranți, care conțin lactoză sub 99 % din greutate, exprimată în lactoză anhidră calculată la materia uscată
(h)	2106 90 51	Siropuri de lactoză, aromatizate sau cu adaos de coloranți
(i)	ex 2309	Preparate de tipul celor folosite pentru hrana animalelor:
	ex 2309 10	– Alimente pentru câini sau pisici, ambalate pentru vânzarea cu amănuntul:
	2309 10 15 2309 10 19 2309 10 39 2309 10 59 2309 10 70	– – Cu un conținut de amidon sau de fecule, de glucoză sau de sirop de glucoză, de maltodextrine sau de sirop de maltodextrine clasificate la subpozițiile 1702 30 50, 1702 30 90, 1702 40 90, 1702 90 50 și 2106 90 55 sau de produse lactate
	ex 2309 90	– Altele:
	2309 90 35	– – Altele, inclusiv preamestecurile:
	2309 90 39 2309 90 49 2309 90 59 2309 90 70	– – – Altele decât cele cu un conținut de amidon sau de fecule, de glucoză sau de sirop de glucoză, de maltodextrine sau de sirop de maltodextrine clasificate la subpozițiile 1702 30 50, 1702 30 90, 1702 40 90, 1702 90 50 și 2106 90 55 sau de produse lactate

▼B

PARTEA XVII

Carne de porc

Sectorul cărnii de porc include produsele enumerate în următorul tabel:

	Codul NC	Descriere
(a)	ex 0103	Animale domestice vii din specia porcine, altele decât animalele reproducătoare de rasă pură
(b)	ex 0203	Carne de animale din specia porcine, proaspătă, refrigerată sau congelată
	ex 0206	Organe comestibile de animale domestice din specia porcine, altele decât cele destinate fabricării de produse farmaceutice, proaspete, refrigerate sau congelate
	0209 10	Slănină fără părți slabe, grăsime de porc, netopite și nici altfel extrase, proaspete, refrigerate, congelate, sărate sau în saramură, uscate sau afumate
	ex 0210	Carne și organe comestibile de animale domestice din specia porcine, sărate, în saramură, uscate sau afumate
	1501 10	Grăsime de porc (inclusiv untură)
	1501 20	
(c)	1601 00	Cârnați, cârnăciori, salamuri și produse similare, din carne, din organe sau din sânge; preparate alimentare pe baza acestor produse
	1602 10 00	Preparate omogenizate din carne, din organe sau din sânge
	1602 20 90	Preparate sau conserve din ficat de orice animal, altele decât de gâscă sau de rață
	1602 41 10	Alte preparate sau conserve care conțin carne sau organe de animale domestice din specia porcine
	1602 42 10	
	1602 49 11 to	
	1602 49 50	
	1602 90 10	Preparate din sânge de orice animal
	1602 90 51	Alte preparate sau conserve care conțin carne sau organe de animale domestice din specia porcine
	1902 20 30	Paste alimentare umplute, chiar fierte sau altfel preparate, care conțin cârnați, cârnăciori și produse similare, carne și organe de orice fel, inclusiv grăsimi de orice natură sau origine într-o proporție de peste 20 % din greutate

PARTEA XVIII

Carne de oaie și de capră

Sectorul cărnii de oaie și de capră include produsele enumerate în tabelul următor:

	Codul NC	Descriere
(a)	0104 10 30	Miei (până la un an)
	0104 10 80	Animale vii din specia ovine, altele decât animalele reproducătoare de rasă pură și mieii
	0104 20 90	Animale vii din specia caprine, altele decât animalele reproducătoare de rasă pură
	0204	Carne de animale din specia ovine sau caprine, proaspătă, refrigerată sau congelată
	0210 99 21	Carne de animale din specia ovine sau caprine, nedezosată, sărată, în saramură, uscată sau afumată
	0210 99 29	Carne de animale din specia ovine sau caprine, dezosată, sărată, în saramură, uscată sau afumată
(b)	0104 10 10	Animale vii din specia ovine-animale reproducătoare de rasă pură
	0104 20 10	Animale vii din specia caprine-animale reproducătoare de rasă pură
	0206 80 99	Organe comestibile de animale din speciile ovine și caprine, proaspete sau refrigerate, altele decât cele destinate fabricării de produse farmaceutice

▼B

	Codul NC	Descriere
	0206 90 99	Organe comestibile de animale din speciile ovine și caprine, congelate, altele decât cele destinate fabricării de produse farmaceutice
	0210 99 85	Organe comestibile de animale din speciile ovine și caprine, sărate, în saramură, uscate sau afumate
	ex 1502 90 90	Grăsimi de animale din specia ovine sau caprine, altele decât cele de la poziția 1503
(c)	1602 90 91	Alte preparate sau conserve din carne sau din organe de animale din specia ovine sau caprine;
	1602 90 95	

PARTEA XIX

Ouă

Sectorul ouălor include produsele enumerate în următorul tabel:

	Codul NC	Descriere
(a)	0407 11 00	Ouă de păsări, în coajă, proaspete, conservate sau fierte
	0407 19 11	
	0407 19 19	
	0407 21 00	
	0407 29 10	
	0407 90 10	
(b)	0408 11 80	Ouă de păsări, fără coajă și gălbenușuri, proaspete, uscate, fierte în apă sau în abur, turnate în formă, congelate sau altfel conservate, chiar cu adaos de zahăr sau de alți îndulcitori, altele decât cele improprii consumului alimentar
	0408 19 81	
	0408 19 89	
	0408 91 80	
	0408 99 80	

PARTEA XX

Carne de pasăre

Sectorul cărnii de pasăre include produsele enumerate în următorul tabel:

	Codul NC	Descriere
(a)	0105	Cocoși, găini, rațe, gâște, curcani, curci și bibilici, vii, din specii domestice
(b)	ex 0207	Carne și organe comestibile, proaspete, refrigerate sau congelate, de păsări de la poziția 0105, cu excepția ficatului clasificat la litera (c)
(c)	0207 13 91	Ficat de pasăre, proaspăt, refrigerat sau congelat
	0207 14 91	
	0207 26 91	
	0207 27 91	
	0207 43 00	
	0207 44 91	
	0207 45 93	
	0207 45 95	
	0210 99 71	Ficat de pasăre, sărat, în saramură, uscat sau afumat
	0210 99 79	
(d)	0209 90 00	Grăsime de pasăre, netopită sau altfel extrasă, proaspătă, refrigerată, congelată, sărată, în saramură, uscată sau afumată
(e)	1501 90 00	Grăsime de pasăre

▼B

	Codul NC	Descriere
(f)	1602 20 10	Ficat de gâscă sau de rață, altfel preparat sau conservat
	1602 31 1602 32 1602 39	Carne sau organe de păsări de curte de la poziția 0105, altfel preparate sau conservate

PARTEA XXI

Alcool etilic de origine agricolă

(1) Sectorul alcoolului etilic include produsele enumerate în următorul tabel:

Codul NC	Descriere
ex 2207 10 00	Alcool etilic nedenaturat cu titru alcoolic volumic de 80 % vol. sau mai mare, obținut din produsele agricole enumerate în anexa I la tratate
ex 2207 20 00	Alcool etilic denaturat și distilate denaturate, cu orice titru, obținute din produsele agricole enumerate în anexa I la tratate
ex 2208 90 10 și ex 2208 90 99	Alcool etilic nedenaturat cu titru alcoolic volumic sub 80 % vol., obținut din produsele agricole enumerate în anexa I la tratate

(2) Sectorul alcoolului etilic include, de asemenea, produsele pe bază de alcool etilic de origine agricolă care intră sub incidența codului NC 2208 prezentate în recipiente cu un conținut de peste doi litri și care prezintă toate caracteristicile alcoolului etilic descrise la punctul 1.

PARTEA XXII

Produse apicole

Sectorul apicol include produsele enumerate în următorul tabel:

Codul NC	Descriere
0409 00 00	Miere naturală
ex 0410 00 00	Lăptișor de matcă și propolis, comestibile
ex 0511 99 85	Lăptișor de matcă și propolis, necomestibile
ex 1212 99 95	Polen
ex 1521 90	Ceară de albine

PARTEA XXIII

Viermi de mătase

Sectorul viermilor de mătase include viermii de mătase care intră sub incidența codului NC ex 0106 90 00 și ouăle de viermi de mătase care intră sub incidența codului NC ex 0511 99 85.

PARTEA XXIV

Alte produse

Prin „alte produse” se înțelege toate produsele agricole, altele decât cele menționate în părțile I-XXIII, inclusiv cele enumerate în secțiunile 1 și 2 din prezenta parte.

▼B

Secțiunea 1

Codul NC	Descriere
ex 0101	Cai, măgari, catâri și bardoi, vii:
	– Cai
0101 21 00	– – Reproducători de rasă pură ([a]):
0101 29	– – Altele:
0101 29 90	– – – Alții decât cei destinați sacrificării
0101 30 00	– – Măgari
0101 90 00	Altele
ex 0102	Animalele vii din specia bovină:
	– – Altele decât animalele reproducătoare de rasă pură:
	– – – Altele decât de specie domestică
0102 39 90, 0102 90 99	
ex 0103	Animale vii din specia porcine:
0103 10 00	– Reproducători de rasă pură ([b])
	– Altele:
ex 0103 91	– – Cu o greutate sub 50 kg:
0103 91 90	– – – Altele decât de specie domestică
ex 0103 92	– – Cu o greutate de minimum 50 kg
0103 92 90	– – Altele decât de specie domestică
0106	Alte animale vii
ex 0203	Carne de animale din specia porcine, proaspătă, refrigerată sau congelată:
	– Proaspătă sau refrigerată:
ex 0203 11	– – În carcase sau semicarcase:
0203 11 90	– – – Altele decât de animale domestice din specia porcine
ex 0203 12	– – Jamboane, spete și părți din acestea, nedezosate:
0203 12 90	– – – Altele decât de animale domestice din specia porcine
ex 0203 19	– – Altele:
0203 19 90	– – – Altele decât de animale domestice din specia porcine
	– Congelată:
ex 0203 21	– – În carcase sau semicarcase:
0203 21 90	– – – Altele decât de animale domestice din specia porcine
ex 0203 22	– – Jamboane, spete și părți din acestea, nedezosate:
0203 22 90	– – – Altele decât de animale domestice din specia porcine
ex 0203 29	– – Altele:
0203 29 90	– – – Altele decât de animale domestice din specia porcine
ex 0205 00	Carne de măgar, catâr sau de bardoi, proaspătă, refrigerată sau congelată

▼B

Codul NC	Descriere
ex 0206	Organe comestibile de animale din speciile bovine, porcine, ovine, caprine, de cai, de măgari, de catâri sau de bardoi, proaspete, refrigerate sau congelate:
ex 0206 10	– De animale din specia bovină, proaspete sau refrigerate
0206 10 10	– – Destinat fabricării de produse farmaceutice (c)
	– De animale din specia bovină, congelate:
ex 0206 22 00	– – Ficat:
	– – – Destinat fabricării de produse farmaceutice (c)
ex 0206 29	– – Altele:
0206 29 10	– – – Destinat fabricării de produse farmaceutice (c)
ex 0206 30 00	– De animale din specia porcine, proaspete sau refrigerate:
	– – Destinat fabricării de produse farmaceutice (c)
	– – Altele:
	– – – Altele decât de animale domestice din specia porcine
	– De animale din specia porcine, congelate:
ex 0206 41 00	– – Ficat:
	– – – Destinat fabricării de produse farmaceutice (c)
	– – – Altele:
	– – – – Altele decât de animale domestice din specia porcine
ex 0206 49 00	– – Altele:
	– – – De animale domestice din specia porcine:
	– – – – Destinat fabricării de produse farmaceutice (c)
	– – – Altele
ex 0206 80	– Altele, proaspete sau refrigerate:
0206 80 10	– – Destinat fabricării de produse farmaceutice (c)
	– – Altele:
0206 80 91	– – – De cai, măgari, catâri sau bardoi
ex 0206 90	– Altele, congelate:
0206 90 10	– – Destinat fabricării de produse farmaceutice (c)
	– – Altele:
0206 90 91	– – – De cai, măgari, catâri sau bardoi
0208	Altă carne și organe comestibile, proaspete, refrigerate sau congelate
ex 0210	Carne și organe comestibile, sărate sau în saramură, uscate sau afumate; făină și pudră, comestibile, de carne sau de organe:
	– Carne de animale din specia porcine:
ex 0210 11	– – Jamboane, spete și părți din acestea, nedezosate:
0210 11 90	– – – Altele decât de animale domestice din specia porcine
ex 0210 12	– – Piept (împănat) și părți din acesta:
0210 12 90	– – – Altele decât de animale domestice din specia porcine

▼B

Codul NC	Descriere
ex 0210 19	– – Altele:
0210 19 90	– – – Altele decât de animale domestice din specia porcine
	– Altele, inclusiv făină și pudră, comestibile, de carne sau de organe:
0210 91 00	– – De primate
0210 92	– – De balene, delfini și delfini bruni (mamifere din ordinul *Cetacea*); de lamantini și dugongi (mamifere din ordinul *Sirenia*); de foci, lei de mare și morse (mamifere din subordinul *Pinnipedia*)
0210 93 00	– – De reptile (inclusiv șerpi și broaște țestoase de mare)
ex 0210 99	– – Altele:
	– – – Carne:
0210 99 31	– – – – De ren
0210 99 39	– – – – Altele
	– – – Organe:
	– – – – Altele decât de animale domestice din speciile porcine, bovine ovine și caprine
0210 99 85	– – – – – Altele decât ficatul de pasăre
ex 0407	Ouă de păsări, în coajă, proaspete, conservate sau fierte:
0407 19 90	– Altele decât de păsări de curte
0407 29 90 și 0407 90 90	
ex 0408	Ouă de păsări, fără coajă și gălbenușuri, proaspete, uscate, fierte în apă sau în abur, turnate în formă, congelate sau altfel conservate, chiar cu adaos de zahăr sau de alți îndulcitori:
	– Gălbenușuri:
ex 0408 11	– – Uscate:
0408 11 20	– – – Improprii consumului alimentar [d]
ex 0408 19	– – Altele:
0408 19 20	– – – Improprii consumului alimentar [d]
	– Altele:
ex 0408 91	– – Uscate:
0408 91 20	– – – Improprii consumului alimentar [d]
ex 0408 99	– – Altele:
0408 99 20	– – – Improprii consumului alimentar [d]
0410 00 00	Produse comestibile de origine animală, nedenumite și necuprinse în altă parte
0504 00 00	Intestine, vezici și stomacuri de animale, întregi sau bucăți (altele decât cele de pește), proaspete, refrigerate, congelate, sărate sau în saramură, uscate sau afumate
ex 0511	Produse de origine animală nedenumite și neincluse în altă parte; animalele moarte de la capitolul 1 sau 3, improprii alimentației umane:
0511 10 00	– Spermă de bovine
	– Altele:
ex 0511 99	– – Altele:
0511 99 85	– – – Altele

▼B

Codul NC	Descriere
ex 0709	Alte legume, în stare proaspătă sau refrigerată:
ex 0709 60	– Ardei din genul *Capsicum* sau din genul *Pimenta*:
	– – Altele:
0709 60 91	– – – – Din genul *Capsicum*, destinate fabricării capsicinei sau a extractelor de oleorăşini de *Capsicum* (c)
0709 60 95	– – – Destinate fabricării industriale a uleiurilor esenţiale sau a rezinoidelor (c)
0709 60 99	– – – Altele
ex 0710	Legume, nefierte sau fierte în apă sau în abur, congelate:
ex 0710 80	– Alte legume:
	– – Ardei din genul *Capsicum* sau din genul *Pimenta*:
0710 80 59	– – – Alţii decât ardeii dulci
ex 0711	Legume conservate provizoriu (de exemplu cu gaz sulfuros, în saramură, în apă sulfuroasă sau în alte soluţii care asigură provizoriu conservarea lor), dar improprii consumului alimentar în această stare:
ex 0711 90	– Alte legume; amestec de legume:
	– – Legume:
0711 90 10	– – – – Ardei din genul *Capsicum* sau din genul *Pimenta* cu excepţia ardeilor dulci
ex 0713	Legume păstăi uscate, curăţate de păstăi, chiar decorticate sau sfărâmate:
ex 0713 10	– Mazăre (*Pisum sativum*):
0713 10 90	– – Altele decât cele destinate însămânţării
ex 0713 20 00	– Năut:
	– – Altele decât cele destinate însămânţării
	– Fasole (*Vigna* spp., *Phaseolus* spp.):
ex 0713 31 00	– – Fasole din speciile *Vigna mungo* (L.) Hepper sau *Vigna radiata* (L) Wilczek:
	– – – Altele decât cele destinate însămânţării
ex 0713 32 00	– – Fasole „mică roşie” (Adzuki) (*Phaseolus* sau *Vigna angularis*):
	– – – Altele decât cele destinate însămânţării
ex 0713 33	– – Fasole albă (*Phaseolus vulgaris*):
0713 33 90	– – – Altele decât cele destinate însămânţării
ex 0713 34 00	– – Fasole Bambara (*Vigna subterranea* sau *Voandzeia subterranea*)
ex 0713 35 00	– – – Altele decât cele destinate însămânţării
ex 0713 39 00	– – Fasole ochi negri (*Vigna unguiculata*):
	– – – Altele decât cele destinate însămânţării
	– – Altele:
	– – – Altele decât cele destinate însămânţării
ex 0713 40 00	– Linte:
	– – Altele decât cele destinate însămânţării
ex 0713 50 00	– Bob mare (*Vicia faba* var. *major*) şi măzăriche (*Vicia faba* var. *equina* şi *Vicia faba* var. *minor*):
	– – Altele decât cele destinate însămânţării
ex 0713 60 00	– Mazăre de Angola (*Cajanus cajan*):

▼B

Codul NC	Descriere
	– – Altele decât cele destinate însămânțării
ex 0713 90 00	– Altele:
	– – Altele decât cele destinate însămânțării
0801	Nuci de cocos, nuci de Brazilia și nuci de caju, proaspete sau uscate, chiar decojite sau fără pieliță
ex 0802	Alte fructe cu coajă, proaspete sau uscate, chiar decojite sau fără pieliță:
0802 70 00	– Nuci de cola (*Cola* spp.)
0802 80 00	– Nuci de arec
ex 0804	Curmale, smochine, ananas, avocado, guave, mango și mangustan, proaspete sau uscate:
0804 10 00	– Curmale
0902	Ceai, chiar aromat
ex 0904	Piper din genul *Piper*; ardei din genul *Capsicum* sau *Pimenta*, uscat, măcinat sau pulverizat, cu excepția ardeilor dulci de la subpoziția 0904 21 10
0905	Vanilie
0906	Scorțișoară și flori de scorțișoară
0907	Cuișoare (fructe întregi, cuișoare și codițe)
0908	Nucșoară, mirodenie din coaja uscată a nucșoarei și cardamom
0909	Semințe de anason, de badian, de fenicul, de coriandru, de chimen sau de chimion; bace de ienupăr
ex 0910	Ghimbir, curcumă, frunze de dafin, curry și alte mirodenii, cu excepția cimbrului și a șofranului
ex 1106	Făină, griș și pudră din legume păstăi uscate de la poziția 0713, din sago sau din rădăcini sau tuberculi de la poziția 0714 sau din produsele de la capitolul 8:
1106 10 00	– Din legume păstăi uscate de la poziția 0713
ex 1106 30	– Din produse de la capitolul 8:
1106 30 90	– – Altele decât bananele
ex 1108	Amidon și fecule; inulină:
1108 20 00	– Inulină
1201 90 00	Boabe de soia, chiar sfărâmate, altele decât sămânță
1202 41 00	Arahide, neprăjite și nici altfel preparate termic, în coajă, altele decât sămânță
1202 42 00	Arahide, neprăjite și nici altfel preparate termic, decorticate, chiar sfărâmate, altele decât sămânță
1203 00 00	Copră
1204 00 90	Semințe de in, chiar sfărâmate, altele decât cele destinate însămânțării
1205 10 90 și ex 1205 90 00	Semințe de rapiță sau de rapiță sălbatică, chiar sfărâmate, altele decât cele destinate însămânțării
1206 00 91	Semințe de floarea-soarelui, chiar sfărâmate, altele decât cele destinate însămânțării
1206 00 99	
1207 29 00	Semințe de bumbac, chiar sfărâmate, altele decât cele destinate însămânțării
1207 40 90	Semințe de susan, chiar sfărâmate, altele decât cele destinate însămânțării
1207 50 90	Semințe de muștar, chiar sfărâmate, altele decât cele destinate însămânțării
1207 91 90	Semințe de mac, chiar sfărâmate, altele decât cele destinate însămânțării
1207 99 91	Semințe de cânepă, chiar sfărâmate, altele decât cele destinate însămânțării

▼B

Codul NC	Descriere
ex 1207 99 96	Alte semințe și fructe oleaginoase, chiar sfărâmate, altele decât cele destinate însămânțării
1208	Făină și griș din fructe și semințe oleaginoase, altele decât cele de muștar
ex 1211	Plante și părți de plante, semințe și fructe din speciile folosite în principal în parfumerie, medicină sau ca insecticide, fungicide sau în scopuri similare, proaspete sau uscate, chiar tăiate, sfărâmate sau sub formă de pulbere, cu excepția produselor enumerate la codul NC ex 1211 90 86 în partea IX;
ex 1212	Roșcove, alge, sfeclă de zahăr și trestie de zahăr, proaspete, refrigerate, congelate sau uscate, chiar pulverizate; sâmburi și miez de sâmburi de fructe și alte produse vegetale (inclusiv rădăcini de cicoare neprăjite de *Cichorium intybus* var. *sativum*) destinate în principal alimentației umane, nedenumite și necuprinse în altă parte:
ex 1212 99	– – Altele decât trestia de zahăr:
1212 99 41 și 1212 99 49	– – – Boabe de roșcove
ex 1212 99 95	– – – Altele, cu excepția rădăcinii de cicoare
1213 00 00	Paie și pleavă de cereale brute, chiar tocate, măcinate, presate sau aglomerate sub formă de pelete
ex 1214	Gulii furajere, sfeclă furajeră, rădăcini furajere, fân, lucernă, trifoi, sparcetă, varză furajeră, lupin, măzăriche și alte produse furajere similare, chiar aglomerate sub formă de pelete:
ex 1214 10 00	– Făină și aglomerate sub formă de pelete de lucernă, cu excepția lucernei uscate artificial la cald și a lucernei uscate prin alte modalități și măcinate
ex 1214 90	– Altele:
1214 90 10	– – Sfeclă furajeră, gulii furajere și alte rădăcini furajere
ex 1214 90 90	– – Altele, cu excepția:
	– Lucernă, sparcetă, trifoi, lupin, măzăriche și alte produse furajere similare, uscate artificial la cald, cu excepția fânului și verzei furajere, precum și a produselor care conțin fân
	– Lucernă, sparcetă, trifoi, lupin, măzăriche, sulfină, latir și seradelă, uscate prin alte modalități și măcinate
ex 1502	Grăsimi de animale din speciile bovine, ovine sau caprine, altele decât cele de la poziția 1503:
ex 1502 10 10 ex 1502 90 10	– Destinate utilizărilor industriale, altele decât fabricarea produselor pentru alimentația umană, cu excepția grăsimilor obținute din oase și a deșeurilor (c)
1503 00	Stearină din untură, ulei de untură, oleostearină, oleomargarină și ulei de seu, neemulsionate, neamestecate și nici altfel preparate
ex 1504	Grăsimi și uleiuri și fracțiunile acestora, de pește sau de mamifere marine, chiar rafinate, dar nemodificate chimic, cu excepția uleiurilor din ficat de pește și a fracțiunilor de la poziția 1504 10, precum și a grăsimilor și uleiurilor de pește și a fracțiunilor acestora, altele decât uleiurile din ficat de la poziția 1504 20
1507	Ulei de soia și fracțiunile acestuia, chiar rafinate, dar nemodificate chimic
1508	Ulei de arahide și fracțiunile acestuia, chiar rafinate, dar nemodificate chimic

▼B

Codul NC	Descriere
1511	Ulei de palmier și fracțiunile acestuia, chiar rafinate, dar nemodificate chimic
1512	Ulei de semințe de floarea-soarelui, de șofrănaș sau de semințe de bumbac și fracțiunile acestora, chiar rafinate, dar nemodificate chimic
1513	Ulei de cocos (ulei de copră), de sâmburi de palmier sau de babassu și fracțiunile acestora, chiar rafinate, dar nemodificate chimic
1514	Uleiuri de rapiță, de rapiță sălbatică sau de muștar și fracțiunile acestora, chiar rafinate, dar nemodificate chimic
ex 1515	Alte grăsimi și uleiuri de origine vegetală (cu excepția uleiului de jojoba de la subpoziția ex 1515 90 11) și fracțiunile acestora, chiar rafinate, dar nemodificate chimic
ex 1516	Grăsimi și uleiuri de origine animală sau vegetală și fracțiunile acestora, hidrogenate parțial sau total, interesterificate, reesterificate sau elaidinizate, chiar rafinate, dar nepreparate altfel (cu excepția uleiurilor de ricin hidrogenate, numite „ceară opal” de la subpoziția 1516 20 10)
ex 1517	Margarină; amestecuri sau preparate alimentare din grăsimi sau din uleiuri de origine animală sau vegetală sau din fracțiuni ale diferitelor grăsimi sau uleiuri de la prezentul capitol, altele decât grăsimile și uleiurile alimentare sau fracțiunile acestora de la poziția 1516, cu excepția subpozițiilor 1517 10 10, 1517 90 10 și 1517 90 93
1518 00 31 și 1518 00 39	Uleiuri de origine vegetală fixe, fluide, amestecate, destinate utilizărilor tehnice sau industriale, altele decât cele destinate fabricării produselor pentru alimentația umană (c)
1522 00 91	Uleiuri de borhot sau de drojdie; paste de neutralizare (soap-stocks), care provin din tratarea grăsimilor sau a cerii de origine animală sau vegetală, cu excepția celor care conțin ulei cu caracteristici de ulei de măsline
1522 00 99	Alte reziduuri care provin din tratarea grăsimilor sau a cerii de origine animală sau vegetală, cu excepția celor care conțin ulei cu caracteristici de ulei de măsline
ex 1602	Alte preparate și conserve din carne, din organe sau din sânge:
	– De animale din specia porcine:
ex 1602 41	– – Jamboane și părți din acestea:
1602 41 90	– – – Altele decât de animale domestice din specia porcine
ex 1602 42	– – Spete și părți din acestea:
1602 42 90	– – – Altele decât de animale domestice din specia porcine
ex 1602 49	– – Altele, inclusiv amestecurile:
1602 49 90	– – – Altele decât de animale domestice din specia porcine
ex 1602 90	– Altele, inclusiv preparate din sânge de orice animal:
	– – Altele decât preparatele din sânge de orice animal:
1602 90 31	– – – De vânat sau de iepure
	– – – Altele:
	– – – – Altele decât cele care conțin carne sau organe de animale domestice din specia porcine:
	– – – – – Altele decât cele care conțin carne sau organe de animale din specia bovină:
1602 90 99	– – – – – – Altele decât de ovine sau de caprine
ex 1603 00	Extracte și sucuri de carne
1801 00 00	Cacao boabe și spărturi de boabe de cacao, crude sau prăjite
1802 00 00	Coji, pelicule (pielițe) și alte resturi, de cacao

▼B

Codul NC	Descriere
ex 2001	Legume, fructe și alte părți comestibile de plante, preparate sau conservate în oțet sau acid acetic:
ex 2001 90	– Altele:
2001 90 20	– – Ardei din genul *Capsicum*, alții decât ardeii dulci sau ardeii iuți
ex 2005	Alte legume preparate sau conservate altfel decât în oțet sau în acid acetic, necongelate, altele decât produsele de la poziția 2006:
ex 2005 99	– Alte legume și amestecuri de legume:
2005 99 10	– – Ardei din genul *Capsicum*, alții decât ardeii dulci sau ardeii iuți
ex 2206	Alte băuturi fermentate (de exemplu cidru de mere, cidru de pere, hidromel); amestecuri de băuturi fermentate și amestecuri de băuturi fermentate și băuturi nealcoolice, nedenumite și necuprinse în altă parte:
2206 00 31 până la 2206 00 89	– Altele decât piquette
ex 2301	Făină, pudră și aglomerate sub formă de pelete din carne, organe, pește sau crustacee, din moluște sau din alte nevertebrate acvatice, improprii alimentației umane; jumări:
2301 10 00	– Făină, pudră și aglomerate sub formă de pelete din carne sau din organe; jumări
ex 2302	Tărâțe, spărturi și alte reziduuri, chiar aglomerate sub formă de pelete, provenite din măcinarea, presarea, cernerea sau din alte procedee de procesare a cerealelor sau a leguminoaselor:
2302 50 00	– De leguminoase
2304 00 00	Turte și alte reziduuri solide, chiar măcinate sau aglomerate sub formă de pelete, rezultate din extracția uleiului de soia
2305 00 00	Turte și alte reziduuri solide, chiar măcinate sau aglomerate sub formă de pelete, rezultate din extracția uleiului de arahide
ex 2306	Turte și alte reziduuri solide, chiar măcinate sau aglomerate sub formă de pelete, rezultate din extracția grăsimilor sau uleiurilor vegetale, altele decât cele de la poziția 2304 sau 2305 cu excepția subpozițiilor 2306 90 05 (turte și alte reziduuri solide rezultate din extracția germenilor de porumb) și 2306 90 11 și 2306 90 19 (turte și alte reziduuri solide rezultate din extracția uleiului de măsline)
ex 2307 00	Drojdii de vin; tartru brut
2307 00 90	– Tartru brut
ex 2308 00	Materiale vegetale și deșeuri vegetale, reziduuri și subproduse vegetale, chiar aglomerate sub formă de pelete, de tipul celor folosite în hrana animalelor, nedenumite și necuprinse în altă parte:
2308 00 90	– Altele decât drojdia de struguri, ghindele de stejar, castanele de India, drojdiile de fructe, altele decât cele de struguri
ex 2309	Preparate de tipul celor folosite pentru hrana animalelor:
ex 2309 10	– Alimente pentru câini sau pisici, ambalate pentru vânzarea cu amănuntul:
2309 10 90	– – Altele decât cele cu un conținut de amidon sau de fecule, de glucoză sau de sirop de glucoză, de maltodextrine sau de sirop de maltodextrine clasificate la subpozițiile 1702 30 50, 1702 30 90, 1702 40 90, 1702 90 50 și 2106 90 55 sau de produse lactate
ex 2309 90	– Altele:
ex 2309 90 10	– – Altele, inclusiv preamestecurile:
	– – –Produse numite „solubile” din mamifere marine

▼B

Codul NC	Descriere
ex 2309 90 91 până la 2309 90 96	– – – Altele decât cele cu un conținut de amidon sau de fecule, de glucoză sau de sirop de glucoză, de maltodextrine sau de sirop de maltodextrine clasificate la subpozițiile 1702 30 50, 1702 30 90, 1702 40 90, 1702 90 50 și 2106 90 55 sau de produse lactate, excluzând – Concentratele de proteine obținute din suc de lucernă și suc de iarbă – Produsele deshidratate obținute exclusiv din reziduuri solide și suc rezultat din prepararea concentratelor menționate la prima liniuță

([a]) Încadrarea la această subpoziție se subordonează condițiilor prevăzute de dispozițiile Uniunii adoptate în domeniu (a se vedea Directiva 94/28/CE a Consiliului; Regulamentul (CE) nr. 504/2008 al Comisiei
([1]) Directiva 94/28/CE a Consiliului din 23 iunie 1994 de stabilire a principiilor referitoare la condițiile zootehnice și genealogice care se aplică importului de animale, material seminal, ovule și embrioni provenind din țări terțe și de modificare a Directivei 77/504/CEE privind animalele pentru reproducție de rasă pură din specia bovină (JO L 178, 12.7.1994, p. 66).
([2]) Regulamentul (CE) nr. 504/2008 al Comisiei din 6 iunie 2008 privind punerea în aplicare a Directivelor 90/426/CEE și 90/427/CEE ale Consiliului privind metodele de identificare a ecvideelor (JO L 149, 7.6.2008, p. 3).
([b]) Încadrarea la această subpoziție se subordonează condițiilor prevăzute de dispozițiile Uniunii adoptate în domeniu (a se vedea Directiva 88/661/CEE a Consiliului; Directiva 94/28/CE și Decizia 96/510/CE a Comisiei
([3]) Directiva Consiliului din 19 decembrie 1988 privind normele zootehnice care se aplică animalelor reproducătoare din specia porcină (JO L 382, 31.12.1988, p. 36).
([4]) Decizia Comisiei din 18 iulie 1996 de stabilire a certificatelor genealogice și zootehnice referitoare la importul animalelor pentru reproducție, materialului seminal, ovulelor și embrionilor acestora (JO L 210, 20.8.1996, p. 53).
([c]) Încadrarea la această subpoziție se subordonează condițiilor prevăzute de dispozițiile Uniunii adoptate în domeniu (a se vedea articolele 291-300 din Regulamentul (CEE) nr. 2454/93).
([d]) Încadrarea la această subpoziție se subordonează condițiilor prevăzute în secțiunea II litera F din dispozițiile preliminare ale Nomenclaturii combinate.

Secțiunea 2

Codul NC	Descriere
0101 29 10	Cai vii, destinați sacrificării ([a])
ex 0205 00	Carne de cal, proaspătă, refrigerată sau congelată
0210 99 10	Carne de cal, sărată, în saramură sau uscată
0511 99 10	Tendoane și vene; unghii și deșeuri similare de piei brute
0701	Cartofi, proaspeți sau refrigerați
0901	Cafea, chiar prăjită sau decafeinizată; coji și pelicule de cafea; înlocuitori de cafea care conțin cafea, indiferent de proporțiile amestecului
1105	Făină, griș, pudră, fulgi, granule și aglomerate sub formă de pelete, din cartofi
▼C2	
1212 94 00	Rădăcini de cicoare
▼B	
2209 00 91 și 2209 00 99	Oțet comestibil și înlocuitori de oțet comestibil obținuți din acid acetic, altele decât oțetul de vin
4501	Plută naturală brută sau simplu procesată; deșeuri de plută; plută concasată, granulată sau pulverizată

([a]) Încadrarea la această subpoziție se subordonează condițiilor prevăzute de dispozițiile Uniunii adoptate în domeniu [a se vedea articolele 291-300 din Regulamentul (CEE) nr. 2454/93].

▼B

ANEXA II

DEFINIȚII MENȚIONATE LA ARTICOLUL 3 ALINEATUL (1)

PARTEA I

Definiții privind sectorul orezului

I. Termenii „orez nedecorticat (orez paddy)”, „orez decorticat”, „orez semialbit”, „orez albit”, „orez cu bobul rotund”, „orez cu bobul mijlociu”, „orez cu bobul lung A sau B” și „brizură de orez” se definesc după cum urmează:

1. (a) „Orez nedecorticat (orez paddy)” înseamnă orezul cu pleavă după treierat.

(b) „Orez decorticat” înseamnă orezul nedecorticat care a fost separat numai de pleavă. Termenul se referă, în special, la categoriile de orez cunoscute sub denumirile comerciale de „orez brun”, „orez cargo”, „orez loonzain” și „orez sbramato”.

(c) „Orez semialbit” înseamnă orezul nedecorticat care a fost separat de pleavă, de o parte din germeni și de o parte sau de toate straturile exterioare ale pericarpului, dar nu și de straturile interioare.

(d) „Orez albit” înseamnă orezul nedecorticat care a fost separat de pleavă, de toate straturile exterioare și interioare ale pericarpului, de toți germenii, în cazul orezului cu bobul lung și al orezului cu bobul mijlociu, și de cel puțin o parte din germeni, în cazul orezului cu bobul rotund, dar pe care mai pot exista striuri albe longitudinale pe maximum 10 % din cantitatea de boabe.

2. (a) „Orez cu bobul rotund” înseamnă orezul cu lungimea bobului mai mică sau egală cu 5,2 mm și cu raportul lungime/lățime mai mic de 2.

(b) „Orez cu bobul mijlociu” înseamnă orezul cu lungimea bobului mai mare de 5,2 mm, dar mai mică sau egală cu 6,0 mm și cu raportul lungime/lățime de maximum 3.

(c) „Orez cu bobul lung” înseamnă

(i) orez cu bobul lung de categoria A, adică orezul cu lungimea bobului mai mare de 6,0 mm și cu un raport lungime-lățime mai mare de 2 și mai mic de 3;

(ii) orez cu bobul lung de categoria B, adică orezul cu lungimea bobului mai mare de 6,0 mm și cu un raport lungime-lățime mai mare sau egal cu 3.

(d) „Măsurarea bobului” înseamnă măsurarea bobului efectuată la orezul albit în conformitate cu următoarea metodă:

(i) se prelevă o probă reprezentativă din lot;

(ii) se triază proba pentru a opera cu boabe întregi, inclusiv cu cele necoapte;

(iii) se efectuează două măsurări, fiecare pe câte 100 de boabe, și se calculează media;

(iv) se stabilește rezultatul în milimetri, rotunjit cu o zecimală.

▼B

3. „Brizură de orez” înseamnă fragmentele de boabe, cu lungimea mai mică sau egală cu trei sferturi din lungimea medie a boabelor întregi.

II. În privința boabelor și a brizurii care nu sunt de calitate ireproșabilă, se aplică definițiile următoare:

1. „Boabe întregi” înseamnă boabe cărora, independent de caracteristicile specifice fiecărui stadiu de procesare, li s-a extras numai o parte din extremitate.

2. „Boabe fără vârf” înseamnă boabe cărora li s-a extras toată extremitatea.

3. „Boabe sparte sau brizură” înseamnă boabe cărora li s-a extras o parte din volumul de deasupra extremității; brizura cuprinde:

(i) brizura mare (fragmente de boabe cu lungimea mai mare sau egală cu jumătate din lungimea boabelor întregi, dar care nu formează un bob întreg),

(ii) brizura medie (fragmente de boabe cu lungimea mai mare sau egală cu un sfert din lungimea boabelor întregi, dar mai mici decât dimensiunea minimă a „brizurii mari”),

(iii) brizura fină (fragmente de boabe cu lungimea mai mică de un sfert din lungimea boabelor întregi, dar care nu trec printr-o sită cu ochiuri de 1,4 mm),

(iv) fragmentele de boabe (fragmente mici sau particule de boabe care pot trece printr-o sită cu ochiuri de 1,4 mm); acestea sunt asimilate boabelor zdrobite (fragmente de boabe rezultate în urma spargerii bobului întreg în lungime).

4. „Boabe necoapte” înseamnă boabe a căror coacere este incompletă.

5. „Boabe cu malformații naturale” înseamnă boabe care prezintă deformări naturale, de origine ereditară sau nu, față de caracteristicile morfologice tipice ale soiului.

6. „Boabe albicioase” înseamnă boabe care prezintă un aspect opac și făinos pe cel puțin trei sferturi din suprafață.

7. „Boabe striate cu roșu” înseamnă boabe care prezintă, în lungime, striuri de culoare roșie, de diferite intensități și tonuri, din cauza unor resturi de pericarp.

8. „Boabe cu pete mici” înseamnă boabe care au un cerc mic, bine delimitat, de culoare închisă și cu o formă mai mult sau mai puțin regulată; se consideră, de asemenea, ca fiind boabe cu pete mici boabele care prezintă striuri negre ușoare numai la suprafață; striurile și petele nu trebuie să prezinte o aureolă galbenă sau de culoare închisă.

9. „Boabe pătate” înseamnă boabe care au suferit, pe o zonă restrânsă a suprafeței lor, o modificare evidentă a culorii naturale; petele pot fi de diferite culori (gri spre negru, roșietice, maro etc.); se consideră, de asemenea, ca fiind pete striurile negre adânci. Dacă petele au o culoare (negru, roz, maro-roșiatic) a căror intensitate este imediat vizibilă și o dimensiune egală cu sau mai mare decât jumătate din bob, boabele trebuie să fie considerate ca fiind boabe galbene.

▼B

10. „Boabe galbene” înseamnă boabe care au suferit, dar nu în urma uscării, total sau parțial, o modificare a culorii naturale și au luat diferite nuanțe, de la galben-lămâie la galben-portocaliu.

11. „Boabe de culoarea ambrei” înseamnă boabe care au suferit, dar nu în urma uscării, o modificare uniformă, ușoară și pe toată suprafața, a culorii; această modificare schimbă culoarea boabelor în galben de ambră deschis.

PARTEA II

Definiții tehnice privind sectorul zahărului

Secțiunea A

Definiții generale

1. „Zaharuri albe” înseamnă zaharuri nearomatizate, fără adaos de coloranți sau de alte substanțe, care conțin, în stare uscată, în greutate determinată în conformitate cu metoda polarimetrică, zaharoză în proporție de cel puțin 99,5 %.

2. „Zaharuri brute” înseamnă zaharuri nearomatizate, fără adaos de coloranți sau de alte substanțe, care conțin, în stare uscată, în greutate determinată în conformitate cu metoda polarimetrică, zaharoză într-o proporție mai mică de 99,5 %.

3. „Izoglucoză” înseamnă produsul obținut din glucoză sau din polimerii acesteia, cu un conținut în greutate, în stare uscată, de cel puțin 10 % fructoză.

4. „Sirop de inulină” înseamnă produsul ce se obține imediat după hidroliza inulinei sau a oligofructozelor, cu un conținut de fructoză în greutate, în stare uscată, de cel puțin 10 % sub formă liberă sau sub formă de zaharoză, exprimat în echivalent zahăr/izoglucoză. Pentru a evita restricțiile pe piața produselor de îndulcit cu putere scăzută fabricate de către procesatorii de fibre de inulină cărora nu li se aplică cote de sirop de inulină, prezenta definiție poate fi modificată de către Comisie prin intermediul unor acte delegate în temeiul articolului 125 alineatul (4) litera (a).

5. „Contract de livrare” înseamnă un contract încheiat între un vânzător și o întreprindere în scopul livrării sfeclei de zahăr destinate fabricării zahărului.

6. „Acord interprofesional” înseamnă unul dintre următoarele:

(a) un acord încheiat, anterior încheierii oricărui contract de livrare, între întreprinderi sau o organizație de întreprinderi recunoscută de statul membru în cauză sau un grup de organizații de astfel de întreprinderi, pe de o parte, și o asociație de vânzători recunoscută, de asemenea, de statul membru în cauză sau un grup de astfel de organizații de vânzători, pe de altă parte;

(b) în absența acordurilor menționate la litera (a), dispozițiile dreptului societăților comerciale sau ale dreptului cooperativelor, în măsura în care reglementează livrările de sfeclă de zahăr de către acționarii sau membrii unei întreprinderi sau ai unei cooperative producătoare de zahăr.

Secțiunea B

Definițiile care se aplică în perioada menționată la articolul 124

1. „Zahăr căruia i se aplică o cotă”, „izoglucoză căreia i se aplică o cotă” și „sirop de inulină căruia i se aplică o cotă” înseamnă cantitatea de zahăr, izoglucoză sau sirop de inulină produsă pentru un anumit an de comercializare în limita cotei întreprinderii în cauză.

▼B

2. „Zahăr industrial” înseamnă cantitatea de zahăr produsă pentru un anumit an de comercializare și care depășește cantitatea de zahăr prevăzută la punctul 5, destinată fabricării de către sector a unuia dintre produsele enumerate la articolul 140 alineatul (2).

3. „Izoglucoză industrială” și „sirop de inulină industrial” înseamnă cantitatea de izoglucoză sau de sirop de inulină produsă pentru un anumit an de comercializare, destinată fabricării de către sector a unuia dintre produsele enumerate la articolul 140 alineatul (2).

4. „Zahăr excedentar”, „izoglucoză excedentară” și „sirop de inulină excedentar” înseamnă cantitatea de zahăr, izoglucoză sau sirop de inulină produsă pentru un anumit an de comercializare, care depășește cantitățile menționate la punctele 1, 2 și 3.

5. „Sfeclă de zahăr căreia i se aplică o cotă” înseamnă orice sfeclă de zahăr procesată în zahăr căreia i se aplică o cotă.

6. „Rafinărie cu activitate permanentă” înseamnă o unitate de producție:

— al cărei singur domeniu de activitate îl constituie rafinarea zahărului brut din trestie importat sau

— care a rafinat, în anul de comercializare 2004-2005, sau în cazul Croației, în anul de comercializare 2007/2008, o cantitate de cel puțin 15 000 de tone de zahăr brut din trestie importat.

PARTEA III

Definiții privind sectorul hameiului

1. „Hamei” înseamnă inflorescențele uscate, denumite și conuri, ale plantei (femelă) a hameiului cățărător (*Humulus lupulus*); aceste inflorescențe de culoare verde-galbenă, de formă ovală, au un peduncul și cea mai mare dimensiune a lor variază în general de la 2 la 5 cm.

2. „Pudră de hamei” înseamnă produsul obținut prin măcinarea hameiului, care conține toate elementele naturale ale acestuia**.**

3. „Pudră de hamei cu un conținut mai mare de lupulină” înseamnă produsul obținut din măcinarea hameiului, după eliminarea mecanică a unei părți din frunze, tulpini, bractee și axele centrale ale inflorescențelor.

4. „Extract de hamei” înseamnă produsele concentrate obținute prin acțiunea unui solvent asupra hameiului sau a pulberii de hamei**.**

5. „Mixtură de produse din hamei” înseamnă amestecul de două sau mai multe produse menționate la punctele 1–4.

PARTEA IV

Definiții privind sectorul vitivinicol

Termeni legați de vița-de-vie

1. „Defrișare” înseamnă eliminarea completă a butucilor de viță aflați pe o suprafață cultivată cu viță-de-vie.

2. „Plantare” înseamnă fixarea definitivă a răsadurilor de viță-de-vie sau a unor porțiuni de răsaduri de viță-de-vie, altoite sau nu, în vederea producerii de struguri sau a unei culturi de viță-mamă pentru altoi.

3. „Supraaltoire” înseamnă altoirea unei viței-de-vie care a mai făcut obiectul unei altoiri.

▼B

Termeni legați de produse

4. „Struguri proaspeți”înseamnă fructul viței-de-vie utilizat în vinificație, bine copt sau chiar ușor stafidit, care poate fi zdrobit sau presat prin mijloace obișnuite în vinificație și care poate produce spontan o fermentație alcoolică.

5. „Must de struguri proaspeți oprit din fermentație prin adaosul de alcool” înseamnă un produs care:

   (a) are un titru alcoolic volumic dobândit de minimum 12 % vol. și de maximum 15 % vol.;

   (b) se obține prin adaos la un must de struguri nefermentat, care are un titru alcoolic natural de cel puțin 8,5 % vol. și care provine exclusiv din soiurile de struguri de vinificație care pot fi clasificate în conformitate cu articolul 81 alineatul (2):

      (i) fie de alcool neutru de origine vinicolă, inclusiv alcool obținut prin distilarea strugurilor stafidiți, având un titru alcoolic dobândit de cel puțin 96 % vol.;

      (ii) fie a unui produs nerectificat provenit din distilarea vinului și având un titru alcoolic dobândit de cel puțin 52 % vol. și de cel mult 80 % vol.

6. „Suc de struguri” înseamnă produsul lichid nefermentat, dar fermentabil, care:

   (a) se obține prin tratare corespunzătoare, datorită căreia devine potrivit pentru consum ca atare;

   (b) se obține din struguri proaspeți sau din must de struguri ori prin reconstituire. Atunci când se obține prin reconstituire, se reconstituie din must de struguri concentrat sau din suc de struguri concentrat.

   Este permis un titru alcoolic dobândit pentru sucul de struguri de cel mult 1 % vol.

7. „Suc de struguri concentrat” înseamnă sucul de struguri necaramelizat obținut prin deshidratarea parțială a sucului de struguri realizată prin orice altă metodă autorizată în afară de încălzirea pe foc direct, astfel încât indicele refractometric, determinat la temperatura de 20 °C de refractometrul utilizat conform unei metode care urmează a fi stabilită, să nu fie mai mic de 50,9 %.

   Este permis un titru alcoolic dobândit pentru sucul de struguri concentrat de cel mult 1 % vol.

8. „Drojdii de vin” înseamnă reziduul:

   (a) care se depune în recipientele care conțin vin, după fermentare, în timpul stocării sau după tratarea autorizată;

   (b) obținut din filtrarea sau centrifugarea produsului menționat la litera (a);

   (c) care se depune în recipientele care conțin must de struguri în timpul stocării sau după tratarea autorizată sau

   (d) obținut din filtrarea sau centrifugarea produsului menționat la litera (c).

9. „Tescovină” înseamnă reziduul din tescuirea strugurilor proaspeți, fermentat sau nu.

▼B

10. „Pichetul (piquette)” înseamnă un produs obținut:

(a) prin fermentarea tescovinei netratate, macerată în apă sau

(b) prin extragerea cu apă a tescovinei fermentate.

11. „Vin alcoolizat” înseamnă un produs care:

(a) are un titru alcoolic volumic dobândit de minimum 18 % vol. și de maximum 24 % vol.;

(b) este obținut exclusiv prin adăugarea, la un vin care nu conține zahăr rezidual, a unui produs nerectificat provenind din distilarea vinului și care are un titru alcoolic dobândit de maximum 86 % vol. sau

(c) are o aciditate volatilă maximă de 1,5 g/l, exprimată ca acid acetic.

12. „Producție de vin de bază” înseamnă

(a) mustul de struguri;

(b) vinul sau

(c) amestecul de musturi de struguri și/sau de vinuri cu diferite caracteristici,

destinate obținerii unui anumit tip de vin spumant.

Titrul alcoolic

13. „Titru alcoolic volumic dobândit” înseamnă numărul de volume de alcool pur la o temperatură de 20 °C cuprinse în 100 de volume din produsul respectiv la această temperatură.

14. „Titru alcoolic volumic potențial” înseamnă numărul volumelor de alcool pur, la o temperatură de 20 °C, care poate fi obținut prin fermentarea totală a zahărului conținut în 100 de volume de produs la această temperatură.

15. „Titru alcoolic volumic total” înseamnă suma titrelor alcoolice dobândite și potențiale.

16. „Titru alcoolic volumic natural” înseamnă titrul alcoolic volumic total al produsului înainte de orice îmbogățire.

17. „Titru alcoolic masic dobândit” înseamnă numărul kilogramelor de alcool pur conținute în 100 kg de produs.

18. „Titru alcoolic masic potențial” înseamnă numărul kilogramelor de alcool pur care pot fi produse prin fermentația totală a zahărului conținut în 100 kg de produs.

19. „Titru alcoolic masic total” înseamnă suma titrelor alcoolice dobândite și potențiale.

▼B

PARTEA V

Definiții privind sectorul cărnii de vită și mânzat

▼C2

„Animale bovine” înseamnă animalele domestice vii din specia bovină care intră sub incidența codurilor NC 0102 21, ex 0102 31 00, 0102 90 20, ex 0102 29 10 până la ex 0102 29 99, 0102 39 10, 0102 90 91.

▼B

PARTEA VI

Definiții privind sectorul laptelui și produselor lactate

În scopul aplicării contingentului tarifar pentru unt de origine neozeelandeză, expresia „fabricat direct din lapte sau din smântână” nu exclude untul fabricat din lapte sau smântână, fără a se face apel la alte materiale stocate, după un procedeu unic, autonom și neîntrerupt, care poate presupune trecerea smântânii printr-un stadiu de concentrare a materiei grase butirice și/sau de fracționare a acestei materii grase.

PARTEA VII

Definiții privind sectorul ouălor

1. „Ouă cu coajă” înseamnă ouă de păsări de curte, în coajă, proaspete, conservate sau fierte, altele decât ouăle pentru incubație specificate la punctul 2.

2. „Ouă pentru incubație” înseamnă ouăle de păsări de curte destinate incubației.

3. „Produse integrale” înseamnă ouă de păsări, fără coajă, cu sau fără adaos de zahăr sau de alți îndulcitori, adecvate consumului uman.

4. „Produse separate” înseamnă gălbenușuri de ouă de păsări, cu sau fără adaos de zahăr sau de alți îndulcitori, adecvate consumului uman.

PARTEA VIII

Definiții privind sectorul cărnii de pasăre

1. „Păsări de curte vii” înseamnă găini, rațe, gâște, curcani și bibilici, vii, fiecare cântărind peste 185 de grame.

2. „Pui” înseamnă găini, rațe, gâște, curcani și bibilici, vii, fiecare cântărind cel mult 185 de grame.

3. „Păsări sacrificate” înseamnă cocoși, găini, rațe, gâște, curcani și bibilici din specii domestice, moarte, întregi, cu sau fără măruntaie.

4. „Produse derivate” înseamnă următoarele:

   (a) produsele menționate în anexa I partea XX litera (a);

   (b) produsele menționate în anexa I partea XX litera (b), cu excepția păsărilor de curte sacrificate și a organelor comestibile, cunoscute ca „bucăți de carne de pasăre”;

   (c) organe comestibile menționate în anexa I partea XX litera (b);

▼B

(d) produsele menționate în anexa I partea XX litera (c);

(e) produsele menționate în anexa I partea XX literele (d) și (e);

(f) produsele menționate în anexa I partea XX litera (f), altele decât cele încadrate la codul NC 1602 20 10.

PARTEA IX

Definiții privind sectorul apicol

(1) Prin miere se înțelege mierea în sensul Directivei 2001/110/CE ([1]) a Consiliului, inclusiv în ceea ce privește principalele tipuri de miere.

(2) „Produse apicole” înseamnă mierea, ceara de albine, lăptișorul de matcă, propolisul sau polenul.

([1]) Directiva 2001/110/CE a Consiliului din 20 decembrie 2001 privind mierea (JO L 10, 12.1.2002, p. 47).

▼B

ANEXA III

CALITATEA STANDARD PENTRU OREZ ȘI ZAHĂR MENȚIONATĂ LA ARTICOLELE 7 ȘI 135

A. **Calitatea standard pentru orezul nedecorticat**

Orezul nedecorticat de calitate standard trebuie:

(a) să fie de calitate bună, corectă și vandabilă și să nu aibă miros;

(b) să aibă o umiditate de cel mult 13 %;

(c) să aibă un randament al orezului albit de 63 % boabe întregi în greutate (cu o toleranță de 3 % boabe fără vârf) cu următoarele procentaje, în greutate, de boabe de orez albit care nu sunt de o calitate ireproșabilă:

boabe albicioase de orez nedecorticat încadrat la codurile 1006 10 27 și 1006 10 98	1,5 %
boabe albicioase de orez nedecorticat încadrat la alte coduri decât 1006 10 27 și 1006 10 98:	2,0 %
boabe striate cu roșu	1,0 %
boabe cu pete mici	0,50 %
boabe pătate	0,25 %
boabe galbene	0,02 %
boabe de culoarea ambrei	0,05 %

B. **Calitatea standard pentru zahăr**

I. *Calitatea standard pentru sfecla de zahăr*

Sfecla de calitate standard:

(a) este de calitate bună, corectă și vandabilă;

(b) are un conținut de zahăr de 16 % la punctul de recepție.

II. *Calitatea standard pentru zahărul alb*

(1) Zahărul alb de calitate standard are următoarele caracteristici:

(a) este de calitate bună, corectă și vandabilă; este uscat, sub formă de cristale granulate omogene care curg liber;

(b) gradul minim de polarizare: 99,7;

(c) conținutul maxim de umiditate: 0,06 %;

(d) conținut maxim de zahăr invertit: 0,04 %;

(e) numărul de puncte stabilit la punctul 2 nu depășește 22 și nici nu depășește:

— 15 pentru conținutul de cenușă,

— 9 pentru tipul de culoare, stabilit prin metoda Institutului pentru tehnologie agricolă din Brunswick („metoda Brunswick”),

▼B

— 6 pentru culoarea soluției, stabilită prin metoda Comisiei internaționale pentru uniformizarea metodelor de analiză a zahărului (International Commission for Uniform Methods of Sugar Analysis) („metoda ICUMSA”).

(2) Un punct corespunde cu:

(a) 0,0018 % conținut de cenușă, stabilit prin metoda ICUMSA la 28° Brix,

(b) 0,5 unități de tip de culoare, stabilite prin metoda Brunswick,

(c) 7,5 unități ale culorii soluției, stabilite prin metoda ICUMSA.

(3) Metodele pentru stabilirea factorilor menționați la punctul 1 sunt cele utilizate pentru stabilirea factorilor din cadrul măsurilor de intervenție.

III. *Calitatea standard pentru zahărul brut*

(1) Zahărul brut de calitate standard este zahărul cu un randament în zahăr alb de 92 %.

(2) Randamentul zahărului brut din sfeclă de zahăr se calculează prin scăderea din gradul de polarizare a zahărului respectiv:

(a) a procentajului conținutului de cenușă, înmulțit cu patru;

(b) a procentajului conținutului de zahăr invertit, înmulțit cu doi;

(c) a numărului 1.

(3) Randamentul zahărului brut din trestie de zahăr se calculează scăzând 100 din gradul de polarizare a zahărului respectiv înmulțit cu doi.

▼B

ANEXA IV

GRILELE UTILIZATE ÎN UNIUNE PENTRU CLASIFICAREA CARCASELOR PREVĂZUTE LA ARTICOLUL 10

A. **Grila utilizată în Uniune pentru clasificarea carcaselor de bovine cu vârsta de 8 luni sau mai mult**

I. *Definiții*

Se aplică următoarele definiții:

(1) „carcasă” înseamnă întregul corp al unui animal sacrificat, astfel cum se prezintă după sângerare, eviscerare și jupuire;

(2) „semicarcasă” înseamnă produsul obținut prin separarea carcasei după un plan de simetrie, prin mijlocul fiecărei vertebre cervicale, dorsale, lombare și sacrale și prin mijlocul sternului și al simfizei ischiopubiene.

II. *Categorii*

Carcasele de bovine sunt împărțite în următoarele categorii:

Z: carcase de bovine cu vârsta cuprinsă între 8 luni și mai puțin de 12 luni;

A: carcase de masculi necastrați cu vârsta cuprinsă între 12 luni și mai puțin de 24 de luni;

B: carcase de masculi necastrați cu vârsta de 24 de luni și mai mult;

C: carcase de masculi castrați cu vârsta de 12 luni și mai mult;

D: carcase de femele care au fătat;

E: carcase ale altor bovine femele cu vârsta de 12 luni și mai mult.

III. *Clasificare*

Carcasele se clasifică în urma evaluării succesive a:

1. Conformației, definită după cum urmează:

Dezvoltarea profilurilor carcasei, în special ale părților esențiale ale acesteia (pulpă superioară, spinare, spată)

Clasa de conformație	Descriere
S Superioară	Toate profilurile foarte convexe; dezvoltare excepțională a musculaturii (tipul de carcasă cu mușchi dublu)
E Excelentă	Toate profilurile de la convexe până la foarte convexe; dezvoltare excepțională a musculaturii
U Foarte bună	Profiluri în general convexe, dezvoltare foarte bună a musculaturii
R Bună	Profiluri în general convexe; dezvoltare bună a musculaturii
O Destul de bună	Profiluri de la drepte la concave; dezvoltare medie a musculaturii
P Redusă	Toate profilurile de la concave până la foarte concave; dezvoltare slabă a musculaturii

▼B

2. Gradul de acoperire cu grăsime, definit după cum urmează:

— Cantitatea de grăsime de pe suprafața exterioară a carcasei și din cavitatea toracică

Clasa de grăsime	Descriere
1 redusă	Lipsă până la un strat redus de grăsime
2 subțire	Strat subțire de grăsime, carne vizibilă aproape peste tot
3 medie	Carne, cu excepția pulpei și spatei, acoperită de grăsime aproape peste tot, depuneri subțiri de grăsime în cavitatea toracică
4 ridicată	Carne acoperită de grăsime, dar pulpa și spata sunt încă vizibile parțial, anumite depuneri distincte de grăsime în cavitatea toracică
5 foarte ridicată	Întreaga carcasă acoperită de grăsime; depuneri mari în cavitatea toracică

Statele membre sunt autorizate să efectueze o subdivizare pentru fiecare dintre clasele prevăzute la punctele 1 și 2 până la maximum trei subcategorii.

IV. *Prezentare*

Carcasele și semicarcasele se prezintă:

(a) fără cap și fără labele picioarelor; capul se separă de carcasă la articulația atloido-occipitală, iar piciorul se separă de la articulația carpometacarpiană sau tarsometatarsiană;

(b) fără organele din cavitățile toracică și abdominală, cu sau fără rinichi, grăsime renală și grăsime pelviană;

(c) fără organele sexuale și mușchii aferenți și fără uger sau grăsimea din zona mamară.

V. *Clasificare și identificare*

Abatoarele autorizate în temeiul articolului 4 din Regulamentul (CE) nr. 853/2004 al Parlamentului European și al Consiliului ([1]) iau măsurile necesare pentru a se asigura că toate carcasele sau jumătățile de carcasă care provin de la bovine cu vârsta de opt luni sau mai mult sacrificate în respectivele abatoare și care poartă marca sanitară prevăzută de articolul 5 alineatul (2) coroborat cu anexa I secțiunea I capitolul III din Regulamentul (CE) nr. 854/2004 al Parlamentului European și al Consiliului ([2]) sunt clasificate și identificate în conformitate cu grila utilizată în Uniune.

Înainte de identificarea prin marcare, statele membre pot acorda autorizații pentru eliminarea grăsimii externe de pe carcase sau de pe jumătățile de carcasă, în cazul în care acest lucru este justificat de stratul de grăsime.

([1]) Regulamentul (CE) nr. 853/2004 al Parlamentului European și al Consiliului din 29 aprilie 2004 de stabilire a unor norme specifice de igienă care se aplică alimentelor de origine animală (JO L 139, 30.4.2004, p. 55).

([2]) Regulamentul (CE) nr. 854/2004 al Parlamentului European și al Consiliului din 29 aprilie 2004 de stabilire a normelor specifice de organizare a controalelor oficiale privind produsele de origine animală destinate consumului uman (JO L 139, 30.4.2004, p. 206).

▼B

B. **Grila utilizată în Uniune pentru clasificarea carcaselor de porc**

I. *Definiții*

„Carcasă” înseamnă corpul unui porc după sacrificare, sângerare și eviscerare, întreg sau separat de-a lungul liniei mediane.

II. *Clasificare*

Carcasele sunt clasificate în funcție de conținutul lor estimativ de carne slabă și sunt împărțite în următoarele categorii:

Clase	Procentul de carne slabă din greutatea carcasei
S	60 sau mai mult
E	55 sau peste, dar să nu depășească 60
U	50 sau peste, dar să nu depășească 55
R	45 sau peste, dar să nu depășească 50
O	40 sau peste, dar să nu depășească 45
P	sub 40

III. *Prezentare*

Carcasele se prezintă fără limbă, păr, copite, organe genitale, osânză, rinichi și diafragmă.

IV. *Conținutul de carne slabă*

1. Conținutul de carne slabă este evaluat prin metode de clasificare autorizate de Comisie. Sunt autorizate exclusiv metodele de evaluare cunoscute din punct de vedere statistic pe baza unor măsurători fizice ale uneia sau mai multor părți anatomice ale carcasei de porc. Autorizarea metodelor de clasificare se face sub rezerva unei toleranțe maxime de eroare statistică în evaluare.

2. Cu toate acestea, valoarea comercială a carcaselor nu este determinată exclusiv de conținutul estimativ de carne slabă.

V. *Identificarea carcaselor*

Cu excepția cazului în care Comisia dispune altfel, carcasele clasificate se identifică prin marcare în conformitate cu grila utilizată în Uniune.

C. **Grila utilizată în Uniune pentru clasificarea carcaselor de oaie**

I. *Definiții*

Se aplică definițiile termenilor „carcasă” și „semicarcasă” sunt prevăzute la punctul A.I.

II. *Categorii*

Carcasele sunt împărțite în următoarele categorii:

A: carcase de ovine cu vârsta mai mică de 12 luni;

B: carcasele celorlalte ovine.

III. *Clasificare*

Carcasele se clasifică prin aplicarea dispozițiilor de la punctul A.III *mutatis mutandis*. Cu toate acestea, termenul de „rotund” de la punctul A.III.1 și de la rândurile 3 și 4 din tabelul de la punctul A.III.2 se înlocuiește cu termenul „sfert superior”.

▼B

IV. *Prezentare*

Carcasele și semicarcasele se prezintă fără cap (separat la articulația atlantooccipitală), fără picioare (separate la articulația carpometacarpiană sau tarsometatarsiană), fără coadă (separată între a șasea și a șaptea vertebră caudală), fără uger, fără organe genitale, fără ficat și fără măruntaie. Rinichii și grăsimea perirenală sunt incluse în carcasă.

Statele membre sunt autorizate să permită forme de prezentare diferite în cazul în care nu se folosește forma de prezentare de referință.

V. *Identificarea carcaselor*

Carcasele și semicarcasele clasificate se identifică prin marcare în conformitate cu grila utilizată în Uniune.

▼B

ANEXA V

LISTA PRODUSELOR EXCLUSE DIN PROGRAMELE DE ÎNCURAJARE A CONSUMULUI DE FRUCTE ȘI LEGUME ÎN ȘCOLI, COFINANȚATE PRIN AJUTOR DIN PARTEA UNIUNII, ÎN CONFORMITATE CU ARTICOLUL 23 ALINEATUL (3)

Produse care conțin oricare din următoarele:

— adaos de zahăr

— adaos de grăsime

— adaos de sare

— adaos de îndulcitori

▼B

ANEXA VI

LIMITE BUGETARE PENTRU PROGRAMELE DE SPRIJIN MENȚIONAT LA ARTICOLUL 44 ALINEATUL (1)

în mii de euro pe exercițiu bugetar

	2014	2015	2016	ulterior 2017
Bulgaria	26 762	26 762	26 762	26 762
Republica Cehă	5 155	5 155	5 155	5 155
Germania	38 895	38 895	38 895	38 895
Grecia	23 963	23 963	23 963	23 963
Spania	353 081	210 332	210 332	210 332
Franța	280 545	280 545	280 545	280 545
Croația	11 885	11 885	11 885	10 832
Italia	336 997	336 997	336 997	336 997
Cipru	4 646	4 646	4 646	4 646
Lituania	45	45	45	45
Luxemburg	588	—	—	—
Ungaria	29 103	29 103	29 103	29 103
Malta	402	—	—	—
Austria	13 688	13 688	13 688	13 688
Portugalia	65 208	65 208	65 208	65 208
România	47 700	47 700	47 700	47 700
Slovenia	5 045	5 045	5 045	5 045
Slovacia	5 085	5 085	5 085	5 085
Regatul Unit	120	—	—	—

▼B

ANEXA VII

DEFINIȚIILE, DENUMIRILE ȘI DENUMIRILE COMERCIALE ALE PRODUSELOR MENȚIONATE LA ARTICOLUL 78

În scopul aplicării prezentei anexe, „denumire comercială” înseamnă denumirea sub care este vândut un produs alimentar, în sensul articolului 5 alineatul (1) din Directiva (CE) 2000/13, sau denumirea produsului în înțelesul articolului 7 din Regulamentul (UE) nr. 1169/2011.

PARTEA I

Carne provenind de la bovine cu vârsta mai mică de 12 luni

I. Definiții

În sensul prezentei părți, „carne” înseamnă întreaga cantitate de carcase, de carne cu os sau dezosată și de organe, tăiate sau nu, destinate consumului uman, provenind de la bovine cu vârsta mai mică de 12 luni, prezentate în stare proaspătă, congelată sau supracongelată, fie că sunt sau nu învelite sau ambalate.

II. Clasificarea bovinelor cu vârsta mai mică de 12 luni la abator

În momentul sacrificării, toate bovinele cu vârsta mai mică de 12 luni sunt clasificate de operatori, sub supravegherea autorității competente, într-una dintre următoarele două categorii:

(A) Categoria V: bovine cu vârsta mai mică de 8 luni

Litera de identificare a categoriei: V;

(B) Categoria Z: bovine cu vârsta mai mare de 8 luni și mai mai mică de 12 luni

Litera de identificare a categoriei: Z.

Această clasificare se desfășoară pe baza informațiilor cuprinse în pașaportul care însoțește bovinele sau, în absența acestuia, pe baza datelor din baza de date electronică prevăzută la articolul 5 din Regulamentul (CE) nr. 1760/2000 al Parlamentului European și al Consiliului ([1]).

III. Denumiri comerciale

1. Carnea provenind de la bovine cu vârsta mai mică de 12 luni se comercializează în statele membre numai sub următoarea (următoarele) denumire (denumiri) comercială (comerciale) prevăzută (prevăzute) pentru fiecare stat membru:

(A) Pentru carnea provenind de la bovine cu vârsta mai mică de 8 luni (litera de identificare a categoriei: V):

Țara de comercializare	Denumirile comerciale care trebuie utilizate
Belgia	veau, viande de veau/kalfsvlees/Kalbfleisch
Bulgaria	месо от малки телета

([1]) Regulamentul (CE) nr. 1760/2000 al Consiliului și al Parlamentului European din 17 iulie 2000 de stabilire a unui sistem de identificare și înregistrare a bovinelor și privind etichetarea cărnii de vită și mânzat și a produselor din carne de vită și mânzat (JO L 204, 11.8.2000, p. 1).

▼B

Republica Cehă	Telecí
Danemarca	Lyst kalvekød
Germania	Kalbfleisch
Estonia	Vasikaliha
Irlanda	Veal
Grecia	μοσχάρι γάλακτος
Spania	Ternera blanca, carne de ternera blanca
Franța	veau, viande de veau
Croația	teletina
Italia	vitello, carne di vitello
Cipru	μοσχάρι γάλακτος
Letonia	Teļa gaļa
Lituania	Veršiena
Luxemburg	veau, viande de veau/Kalbfleisch
Ungaria	Borjúhús
Malta	Vitella
Țările de Jos	Kalfsvlees
Austria	Kalbfleisch
Polonia	Cielęcina
Portugalia	Vitela
România	carne de vițel
Slovenia	Teletina
Slovacia	Teľacie mäso
Finlanda	vaalea vasikanliha/ljust kalvkött
Suedia	ljust kalvkött
Regatul Unit	Veal

(B) Pentru carnea provenind de la bovine cu vârsta mai mare de 8 luni și mai mică de 12 luni (litera de identificare a categoriei: Z):

Țara de comercializare	Denumirile comerciale care trebuie utilizate
Belgia	jeune bovin, viande de jeune bovin/jongrundvlees/Jungrindfleisch
Bulgaria	Телешко месо
Republica Cehă	hovězí maso z mladého skotu
Danemarca	Kalvekød
Germania	Jungrindfleisch

▼B

Estonia	noorloomaliha
Irlanda	rosé veal
Grecia	νεαρό μοσχάρι
Spania	Ternera, carne de ternera
Franța	jeune bovin, viande de jeune bovin
Croația	mlada junetina
Italia	vitellone, carne di vitellone
Cipru	νεαρό μοσχάρι
Letonia	jaunlopa gaļa
Lituania	Jautiena
Luxemburg	jeune bovin, viande de jeune bovin/ Jungrindfleisch
Ungaria	Növendék marha húsa
Malta	Vitellun
Țările de Jos	rosé kalfsvlees
Austria	Jungrindfleisch
Polonia	młoda wołowina
Portugalia	Vitelão
România	carne de tineret bovin
Slovenia	meso težjih telet
Slovacia	mäso z mladého dobytka
Finlanda	vasikanliha/kalvkött
Suedia	Kalvkött
Regatul Unit	Beef

2. Denumirile comerciale menționate la paragraful 1 pot fi completate printr-o indicație a numelui sau a denumirii bucăților de carne sau de organe în cauză.

3. Denumirile comerciale enumerate pentru categoria V la subpunctul A din tabelul prevăzut la paragraful 1 și orice denumire nouă derivată din aceste denumiri comerciale se utilizează numai dacă sunt îndeplinite cerințele prevăzute în prezenta anexă.

În special, termenii „veau”, „telecí”, „Kalb”, „μοσχάρι”, „ternera”, „kalv”, „veal”, „vitello”, „vitella”, „kalf”, „vitela” și „teletina” nu se utilizează într-o denumire comercială și nu sunt indicați pe eticheta cărnii provenind de la bovine cu vârsta mai mare de 12 luni.

4. Condițiile menționate la paragraful 1 nu se aplică pentru carnea de bovine cu o denumire de origine sau o indicație geografică protejată în conformitate cu Regulamentul (UE) nr. 1151/2012 înregistrată anterior datei de 29 iunie 2007.

▼B

IV. Indicarea obligatorie pe etichetă

1. Fără a aduce atingere Directivei 2000/13/CE, Regulamentului (UE) nr. 1169/2011 și articolelor 13, 14 și 15 din Regulamentul (CE) nr. 1760/2000, în fiecare etapă de producție și comercializare, operatorii etichetează carnea provenind de la bovine cu vârsta mai mică de 12 luni cu următoarele informații:

(a) denumirea comercială în conformitate cu punctul III din prezenta parte;

(b) vârsta animalelor la sacrificare, indicată, după caz, sub forma:

— „vârsta la sacrificare: mai mică de 8 luni”;

— „vârsta la sacrificare: cel puțin 8 dar mai mică de 12 luni”.

Prin derogare de la primul paragraf litera (b), operatorii pot înlocui indicarea vârstei la sacrificare cu indicarea categoriei, și anume: „categoria V” sau „categoria Z”, în etapele care preced punerea în circulație către consumatorul final.

2. În cazul cărnii provenind de la bovine cu vârsta mai mică de 12 luni, prezentată spre vânzare consumatorului final la punctul de *vânzare* cu amănuntul fără a fi fost preambalată, statele membre stabilesc norme cu privire la modul în care trebuie indicate informațiile menționate la punctul 1.

V. Înregistrare

În fiecare etapă de producție și comercializare, operatorii înregistrează următoarele informații:

(a) numărul de identificare și data nașterii animalelor, exclusiv la nivel de abator;

(b) o indicație a numărului de referință prin care se poate stabili o legătură între, pe de o parte, identificarea animalelor de la care provine carnea și, pe de altă parte, denumirea comercială, vârsta la sacrificare și litera de identificare a categoriei de pe eticheta cărnii;

(c) data sosirii și date plecării, la punctul respectiv, ale animalelor și cărnii.

VI. Verificări oficiale

1. Statele membre desemnează autoritatea competentă (autoritățile competente) responsabilă (responsabile) de efectuarea unor controale oficiale prin care se poate evalua aplicarea prezentei anexe și informează Comisia în acest sens.

2. Autoritatea competentă (autoritățile competente) efectuează controalele oficiale în conformitate cu principiile generale stabilite în Regulamentul (CE) nr. 882/2004 al Parlamentului European și al Consiliului ([1]).

([1]) Regulamentul (CE) nr. 882/2004 al Parlamentului European și al Consiliului din 29 aprilie 2004 privind controalele oficiale efectuate pentru a asigura verificarea conformității cu legislația privind hrana pentru animale și produsele alimentare și cu normele de sănătate animală și de bunăstare a animalelor (JO L 165, 30.4.2004, p. 1).

▼B

3. Atunci când este necesar, experții Comisiei efectuează, împreună cu autoritățile competente în cauză și, după caz, cu experții statelor membre, controale la fața locului pentru a se asigura că dispozițiile prezentei anexe sunt puse în aplicare.

4. Orice stat membru pe al cărui teritoriu se efectuează controalele respective oferă Comisiei asistența necesară pe care aceasta o poate solicita în vederea îndeplinirii sarcinilor sale.

5. Pentru carnea importată din țări terțe, o autoritate competentă desemnată de țara terță sau, după caz, un organism independent din țara terță asigură îndeplinirea cerințelor din prezenta parte. Organismul independent garantează pe deplin respectarea condițiilor stabilite de standardul european EN 45011 sau de ISO/IEC Guide 65.

PARTEA II

Categorii de produse viticole

1. Vinul

„Vin” înseamnă produsul obținut exclusiv prin fermentarea alcoolică totală sau parțială a strugurilor proaspeți, presați sau nu, sau a mustului de struguri.

Vinul:

(a) are, după tratamentele eventuale menționate în anexa VIII partea I secțiunea B, un titru alcoolic volumic dobândit de cel puțin 8,5 % vol., cu condiția ca vinul să provină exclusiv din struguri recoltați în zonele viticole A și B menționate în apendicele I la prezenta anexă, și de cel puțin 9 % vol. în alte zone viticole;

(b) are, prin derogare de la titrul alcoolic minim dobândit aplicabil în alte cazuri, atunci când are o denumire de origine protejată sau o indicație geografică protejată, după tratamentele eventuale menționate în anexa VIII partea I secțiunea B, un titru alcoolic dobândit de cel puțin 4,5 % vol.;

(c) are un titru alcoolic total de cel mult 15 % vol. Cu toate acestea, prin derogare:

— limita maximă a titrului alcoolic total poate ajunge până la 20 % vol. în cazul vinurilor care au fost obținute fără nicio îmbogățire, produse în anumite zone viticole din Uniune, care urmează a fi stabilite de Comisie prin intermediul unor acte delegate în temeiul articolului 75 alineatul (2),

— limita maximă a titrului alcoolic total poate depăși 15 % vol. în cazul vinurilor cu denumire de origine protejată care au fost obținute fără îmbogățire;

(d) are, sub rezerva unor derogări care pot fi adoptate de Comisie prin intermediul unor acte delegate în temeiul articolului 75 alineatul (2), un conținut total de aciditate, exprimat în acid tartric, de cel puțin 3,5 grame la litru sau 46,6 miliechivalenți pe litru.

„Retsina” înseamnă vinul produs doar pe teritoriul geografic al Greciei din mustul de struguri tratat cu rășină de pin de Alep. Utilizarea rășinii de pin de Alep este permisă numai pentru obținerea vinului „Retsina” în condițiile stabilite prin dispozițiile de drept intern în vigoare în Grecia.

▼B

Prin derogare de la al doilea paragraf litera (b), „Tokaji eszencia” și „Tokajská esencia” sunt considerate vinuri.

Cu toate acestea, statele membre pot permite utilizarea termenului „vin” dacă:

(a) acesta este însoțit de denumirea unui fruct sub formă de denumire compusă, pentru a comercializa produsele obținute prin fermentarea altor fructe decât strugurii; sau

(b) face parte dintr-o denumire compusă.

Trebuie evitată orice confuzie cu produsele care corespund categoriilor de vin din prezenta anexă.

2. Vinul nou aflat încă în fermentație

„Vin nou aflat încă în fermentație” înseamnă produsul a cărui fermentație alcoolică nu s-a încheiat și care nu este încă separat de drojdie.

3. Vinul licoros

„Vin licoros” înseamnă un produs:

(a) care are un titru alcoolic dobândit de cel puțin 15 % vol. și de cel mult 22 % vol.;

(b) care are un titru alcoolic total de cel puțin 17,5 % vol., cu excepția anumitor vinuri licoroase cu denumiri de origine sau indicații geografice care figurează pe o listă care urmează a fi întocmită de Comisie prin intermediul unor acte delegate în temeiul articolului 75 alineatul (2);

(c) care se obține din:

— must de struguri parțial fermentat,

— vin,

— amestecul produselor menționate anterior, sau

— must de struguri sau un amestec al acestuia cu vin, în cazul anumitor vinuri licoroase cu denumire de origine protejată sau indicație geografică protejată care urmează a fi stabilite de Comisie prin intermediul unor acte delegate în temeiul articolului 75 alineatul (2);

(d) care are un titru alcoolic natural inițial de cel puțin 12 % vol., cu excepția anumitor vinuri licoroase cu denumire de origine protejată sau indicație geografică protejată care figurează pe o listă care urmează a fi întocmită de Comisie prin intermediul unor acte delegate în temeiul articolului 75 alineatul (2);

(e) la care s-au adăugat următoarele:

(i) individual sau în amestec:

— alcool neutru de origine viticolă, inclusiv alcoolul obținut prin distilarea strugurilor stafidiți, având un titru alcoolic dobândit de cel puțin 96 % vol.;

▼B

— distilat de vin sau de struguri stafidiți, având un titru alcoolic dobândit de cel puțin 52 % vol. și cel mult 86 % vol.;

(ii) împreună cu unul sau mai multe dintre produsele următoare, dacă este cazul:

— must de struguri concentrat,

— un amestec al unuia dintre produsele menționate la litera (e) punctul (i) cu un must de struguri menționat la litera (c) prima și a patra liniuță;

(f) la care, prin derogare de la litera (e), s-au adăugat, în cazul anumitor vinuri licoroase cu denumire de origine protejată sau indicație geografică protejată care figurează pe o listă care urmează a fi întocmită de Comisie prin intermediul unor acte delegate în temeiul articolului 75 alineatul (2):

(i) oricare dintre produsele enumerate la litera (e) punctul (i), individual sau în amestec sau

(ii) unul sau mai multe dintre produsele următoare:

— alcool de vin sau de struguri stafidiți, cu un titru alcoolic dobândit de cel puțin 95 % vol. și de cel mult 96 % vol.;

— rachiu de vin sau de tescovină, cu un titru alcoolic dobândit de cel puțin 52 % vol. și de cel mult 86 % vol.;

— rachiu de struguri stafidiți, cu un titru alcoolic dobândit de cel puțin 52 % vol. și de cel mult 94,5 % vol. și

(iii) unul sau mai multe dintre produsele următoare, dacă este cazul:

— must de struguri parțial fermentat obținut din struguri stafidiți,

— must de struguri concentrat obținut prin acțiunea focului direct, care corespunde, cu excepția acestei operațiuni, definiției de must de struguri concentrat,

— must de struguri concentrat,

— un amestec al unuia dintre produsele enumerate la litera (f) punctul (ii) cu un must de struguri menționat la litera (c) prima și a patra liniuță.

4. Vinul spumant

„Vin spumant” înseamnă un produs:

(a) obținut prin fermentație alcoolică primară sau secundară:

— din struguri proaspeți,

— din must de struguri sau

— din vin;

(b) care, la deschiderea recipientului, degajă dioxid de carbon provenit exclusiv din fermentație;

▼B

(c) care, conservat la o temperatură de 20 °C în recipiente închise, prezintă o suprapresiune de minimum 3 bari din cauza dioxidului de carbon în soluție și

(d) pentru care titrul alcoolic total al producțiilor de vin de bază destinate preparării sale nu trebuie să fie mai mic de 8,5 % vol.

5. Vinul spumant de calitate

„Vin spumant de calitate” înseamnă un produs:

(a) obținut prin fermentație alcoolică primară sau secundară:

— din struguri proaspeți,

— din must de struguri sau

— din vin;

(b) care, la deschiderea recipientului, degajă dioxid de carbon provenit exclusiv din fermentație;

(c) care, conservat la o temperatură de 20 °C în recipiente închise, prezintă o suprapresiune de minimum 3,5 bari din cauza dioxidului de carbon în soluție și

(d) pentru care titrul alcoolic total al producțiilor de vin de bază destinate preparării sale nu trebuie să fie mai mic de 9 % vol.

6. Vinul spumant de calitate de tip aromat

„Vinuri spumante de calitate de tip aromat” înseamnă vinurile spumante de calitate:

(a) care sunt obținute prin utilizarea exclusivă, la alcătuirea producției de vin de bază, a mustului de struguri sau a mustului de struguri parțial fermentat, care provine din anumite soiuri de struguri de vinificație incluse pe o listă ce urmează a fi întocmită de Comisie prin intermediul unor acte delegate în temeiul articolului 75 alineatul (2).

Vinurile spumante de calitate de tip aromat produse în mod tradițional prin utilizarea vinurilor la alcătuirea producției de vin de bază sunt stabilite de Comisie prin intermediul unor acte delegate în temeiul articolului 75 alineatul (2);

(b) care, conservat la o temperatură de 20 °C în recipiente închise, prezintă o suprapresiune de minimum 3 bari din cauza dioxidului de carbon în soluție;

(c) al căror titru alcoolic dobândit nu poate fi mai mic de 6 % vol. și

(d) al căror titru alcoolic total nu poate fi mai mic de 10 % vol.

7. Vinul spumos

„Vin spumos” înseamnă un produs:

(a) care se obține din vin fără denumire de origine protejată sau indicație geografică protejată;

(b) care degajă, la deschiderea recipientului, dioxid de carbon provenind total sau parțial dintr-un adaos al acestui gaz și

▼B

(c) care prezintă, atunci când este conservat la 20 °C în recipiente închise, o suprapresiune de minimum 3 bari din cauza dioxidului de carbon în soluție.

8. Vinul petiant

„Vin petiant” înseamnă un produs:

(a) se obține din vin, din vin nou aflat încă în fermentație, din must de struguri sau din must de struguri parțial fermentat, cu condiția ca aceste produse să aibă titru alcoolic total de minimum 9 % vol.;

(b) care are un titru alcoolic dobândit de cel puțin 7 % vol.;

(c) care prezintă, dacă este conservat la 20 °C în recipiente închise, o suprapresiune datorată dioxidului de carbon endogen în soluție de minimum 1 bar și maximum 2,5 bari și

(d) care este prezentat în recipiente de 60 de litri sau mai mici.

9. Vinul perlant

„Vin perlant” înseamnă un produs care:

(a) se obține din vin, din vin nou aflat încă în fermentație, din must de struguri sau din must de struguri parțial fermentat;

(b) are un titru alcoolic dobândit de cel puțin 7 % vol. și un titru alcoolic total de cel puțin 9 % vol.;

(c) prezintă, dacă este conservat la 20 °C în recipiente închise, o suprapresiune, datorată dioxidului de carbon în soluție total sau parțial adăugat, de minimum 1 bar și maximum 2,5 bari și

(d) care este prezentat în recipiente de 60 de litri sau mai mici.

10. Mustul de struguri

„Must de struguri” înseamnă produsul lichid obținut în mod natural sau prin procedee fizice din struguri proaspeți. Este permis un titru alcoolic dobândit al mustului de struguri de cel mult 1 % vol.

11. Mustul de struguri parțial fermentat

„Mustul de struguri parțial fermentat” înseamnă produsul obținut din fermentarea unui must de struguri, care are un titru alcoolic dobândit mai mare de 1 % vol. și mai mic de trei cincimi din titrul său alcoolic volumic total.

12. Mustul de struguri parțial fermentat extras din struguri stafidiți

„Mustul de struguri parțial fermentat extras din struguri stafidiți” înseamnă produsul obținut prin fermentarea parțială a mustului de struguri obținut din struguri stafidiți, al cărui conținut total de zahăr înainte de fermentare este de cel puțin 272 de grame la litru și al cărui titru alcoolic dobândit și natural nu trebuie să fie mai mic de 8 % vol. Cu toate acestea, anumite vinuri care urmează a fi stabilite de Comisie prin intermediul unor acte delegate în temeiul articolului 75 alineatul (2) și care îndeplinesc aceste cerințe nu trebuie considerate drept must de struguri parțial fermentat extras din struguri stafidiți.

▼B

13. Mustul de struguri concentrat

„Mustul de struguri concentrat” înseamnă must de struguri necaramelizat care se obține prin deshidratarea parțială a mustului de struguri efectuată prin orice altă metodă autorizată în afară de încălzire pe foc direct, astfel încât valoarea indicată la temperatura de 20 °C de refractometrul utilizat conform unei metode care urmează a fi stabilită în conformitate cu articolul 80 alineatul (5) primul paragraf și cu articolul 91 primul paragraf litera (d) să nu fie mai mică de 50,9 %.

Este permis un titru alcoolic dobândit al mustului de struguri concentrat de cel mult 1 % vol.

14. Mustul de struguri concentrat rectificat

„Must de struguri concentrat rectificat” înseamnă:

(a) produsul lichid necaramelizat:

(i) care se obține prin deshidratarea parțială a mustului de struguri efectuată prin orice altă metodă autorizată în afară de încălzirea pe foc direct, astfel încât valoarea indicată la temperatura de 20°C de refractometrul utilizat conform unei metode ce urmează a se stabili în conformitate cu articolul 80 alineatul (5) primul paragraf și cu articolul 91 primul paragraf litera (d) să nu fie mai mică de 61,7 %;

(ii) care a fost supus unor tratamente autorizate de dezacidificare și de eliminare a altor componente în afară de zahăr;

(iii) care are următoarele caracteristici:

— un pH de maximum 5, determinat la 25 Brix;

— o densitate optică, la 425 nm, de maximum 0,100 la o grosime a stratului de lichid de 1 cm, determinată la 25 Brix;

— un conținut de zaharoză nedetectabil printr-o metodă de analiză care urmează a fi stabilită;

— un indice Folin-Ciocalteu de maximum 6,00, determinat la 25°Brix;

— aciditate de titrare de cel mult 15 miliechivalenți pe kilogram de zaharuri totale;

— un conținut în dioxid de sulf de maximum 25 mg pe kilogram de zaharuri totale;

— un conținut total de cationi de cel mult 8 miliechivalenți pe kilogram de zaharuri totale;

— o conductivitate care nu depășește 120 micro-Siemens pe centimetru, determinată la 25°Brix și la 20 °C;

— un conținut de hidroximetilfurfural de maximum 25 mg pe kilogramul de zaharuri totale;

— prezența mezoinozitolului.

(b) produsul solid necaramelizat:

(i) care se obține prin cristalizarea mustului de struguri concentrat rectificat lichid, fără utilizarea vreunui solvent;

(ii) care a fost supus unor tratamente autorizate de dezacidificare și de eliminare a altor componente în afară de zahăr;

▼B

(iii) care, după diluarea într-o soluție la 25 Brix, are următoarele caracteristici:

— un pH de maximum 7,5,

— o densitate optică, la 425 nm, de maximum 0,100 la o grosime a stratului de lichid de 1 cm,

— un conținut de zaharoză nedetectabil printr-o metodă de analiză care urmează a fi stabilită,

— un indice Folin-Ciocalteu de maximum 6,00,

— aciditate de titrare de cel mult 15 miliechivalenți pe kilogram de zaharuri totale,

— un conținut în dioxid de sulf de maximum 10 mg pe kilogram de zaharuri totale,

— un conținut total de cationi de cel mult 8 miliechivalenți pe kilogram de zaharuri totale,

— o conductivitate care nu depășește 120 micro-Siemens pe centimetru, determinată la 20 °C,

— un conținut de hidroximetilfurfural de maximum 25 mg pe kilogramul de zaharuri totale,

— prezența mezoinozitolului.

Este permis un titru alcoolic dobândit al mustului de struguri concentrat rectificat de cel mult 1 % vol.

15. Vinul din struguri stafidiți

„Vin din struguri stafidiți” înseamnă un produs:

(a) care este obținut fără îmbogățire din strugurii lăsați la soare sau la umbră pentru a se deshidrata parțial;

(b) care are un titru alcoolic total de cel puțin 16 % vol. și un titru alcoolic dobândit de cel puțin 9 % vol. și

(c) care are un titru alcoolic natural de cel puțin 16 % vol. (sau 272 de grame de zahăr/litru).

16. Vinul din struguri supracopți

„Vin din struguri supracopți” înseamnă produsul care:

(a) este obținut fără îmbogățire;

(b) are un titru alcoolic natural de cel puțin 15 % vol. și

(c) are un titru alcoolic total de cel puțin 15 % vol. și un titru alcoolic dobândit de cel puțin 12 % vol.

Statele membre pot prevedea o perioadă de învechire pentru acest produs.

17. Oțetul de vin

„Oțet de vin” înseamnă oțetul care:

(a) se obține exclusiv prin fermentarea acetică a vinului și

(b) are o aciditate totală de cel puțin 60 de grame pe litru, exprimată în acid acetic.

▼B

PARTEA III

Lapte și produse lactate

1. „Lapte” înseamnă rezervată exclusiv produsului de secreție mamară normală, obținut prin una sau mai multe mulgeri, fără niciun fel de adăugare sau extracție.

   Cu toate acestea, termenul de „lapte” poate fi utilizată:

   (a) pentru laptele tratat fără modificarea compoziției sale sau pentru laptele al cărui conținut de grăsime a fost standardizat, în conformitate cu partea IV;

   (b) în asociere cu unul sau mai mulți termeni pentru a desemna tipul, clasa de calitate, originea și/sau utilizarea prevăzută a laptelui sau pentru a descrie tratarea fizică sau modificările pe care le-a suferit în compoziție, cu condiția ca aceste modificări să fie limitate la adăugarea și/sau la retragerea de constituenți naturali ai laptelui.

2. În sensul prezentei părți, „produse lactate” înseamnă produsele derivate exclusiv din lapte, putând fi adăugate unele substanțe necesare fabricației lor, cu condiția ca aceste substanțe să nu fie utilizate în vederea înlocuirii, totale sau parțiale, a vreunui constituent al laptelui.

   Elementele prezentate în continuare sunt rezervate exclusiv produselor lactate.

   (a) următoarele denumiri, utilizate în toate etapele comercializării:

      (i) zer;

      (ii) smântână;

      (iii) unt;

      (iv) lapte acru;

      (v) ulei de unt;

      (vi) cazeine;

      (vii) materie grasă lactată anhidră;

      (viii) brânză;

      (ix) iaurt;

      (x) chefir;

      (xi) kumiss;

      (xii) viili/fil;

      (xiii) smetana;

      (xiv) fil;

      (xv) rjaženka,

      (xvi) rūgušpiens;

   (b) denumirile în sensul articolului 5 din Directiva 2000/13/CE sau al articolului 17 din Regulamentul (UE) nr. 1169/2011 utilizate efectiv pentru produse lactate.

3. Termenul „lapte” și denumirile utilizate pentru a desemna produsele lactate pot fi de asemenea folosite în asociere cu unul sau mai mulți termeni pentru a desemna produsele compuse în care niciun element nu înlocuiește sau nu este destinat să înlocuiască vreun altul din lapte și în care laptele sau produsul lactat este o parte esențială fie prin cantitatea sa, fie prin caracteristicile produsului.

▼B

4. În ceea ce privește laptele, se precizează specia de animale de la care provine acesta, în cazul în care nu provine de la specii bovine.

5. Denumirile menționate la punctele 1, 2 și 3 nu pot fi utilizate pentru niciun alt produs decât cele menționate la punctele respective.

   Totuși, această dispoziție nu se aplică denumirii produselor a căror natură exactă reiese clar din utilizarea lor tradițională și/sau dacă denumirile sunt clar utilizate pentru a descrie o calitate caracteristică a produsului.

6. În privința altor produse decât cele menționate la punctele 1, 2 și 3 din prezenta parte, nu pot fi utilizate nicio etichetă, niciun document comercial, niciun material publicitar, nicio formă de publicitate astfel cum este definită la articolul 2 din Directiva 2006/114/CE a Consiliului ([1]), precum și nicio formă de prezentare care indică, implică sau sugerează că produsele în cauză sunt produse lactate.

   Cu toate acestea, pentru produsele care conțin lapte sau produse lactate, denumirea de „lapte” sau denumirile menționate la punctul 2 al doilea paragraf din prezenta parte pot fi utilizate doar pentru a descrie materiile prime de bază și pentru a enumera ingredientele în conformitate cu Directiva 2000/13/CE sau cu Regulamentul (UE) nr. 1169/2011.

PARTEA IV

Laptele destinat consumului uman încadrat la codul NC 0401

I. Definiții

   În sensul prezentei părți:

   (a) „lapte” înseamnă produsul obținut din mulsul uneia sau al mai multor vaci;

   (b) „lapte de consum” înseamnă produsele menționate la punctul III destinate a fi livrate consumatorilor în aceeași stare;

   (c) „conținut de grăsime” înseamnă raportul de masă exprimat în părți de grăsime din lapte la o sută de părți de lapte din laptele respectiv;

   (d) „conținut proteic” înseamnă raportul de masă al părților proteice la o sută de părți de lapte din laptele respectiv (obținut prin înmulțirea cu 6,38 a conținutului total de azot din lapte exprimat în procentaj de masă).

II. Livrarea sau vânzarea către consumatorul final

   1. Numai laptele care îndeplinește condițiile stabilite pentru laptele de consum poate fi livrat sau vândut fără a fi procesat consumatorului final, direct sau prin intermediul restaurantelor, spitalelor, cantinelor sau al altor unități de acest tip.

   2. Denumirile comerciale folosite pentru produsele respective sunt cele prezentate la punctul III. Acestea se folosesc numai pentru produsele menționate la punctul respectiv, fără a aduce atingere folosirii lor în denumirile compuse.

   3. Statele membre adoptă măsuri pentru a informa consumatorii despre natura și compoziția produselor respective, în toate situațiile în care omisiunea acestor informații ar putea induce în eroare consumatorul.

([1]) Directiva 2006/114/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 12 decembrie 2006 privind publicitatea înșelătoare și comparativă (JO L 376, 27.12.2006, p. 21).

▼B

III. Lapte de consum

1. Următoarele produse sunt considerate ca fiind lapte de consum:

(a) lapte crud: lapte care nu a fost tratat termic la peste 40°C și nici nu a fost supus unui tratament cu un efect echivalent;

(b) lapte integral: lapte tratat termic care, în privința conținutului de grăsime, îndeplinește una dintre următoarele condiții:

(i) lapte integral standardizat: lapte cu un conținut de grăsime de cel puțin 3,50 % (m/m). Totuși, statele membre pot prevedea o categorie suplimentară de lapte integral cu un conținut de grăsime de 4,00 % (m/m) sau mai mult;

(ii) lapte integral nestandardizat: lapte cu un conținut de grăsime care nu a fost modificat de la stadiul de mulgere prin adăugarea sau eliminarea de grăsimi din lapte sau prin amestecarea cu lapte al cărui conținut de grăsime naturală a fost modificat. Cu toate acestea, conținutul de grăsime nu poate fi mai mic de 3,50 % (m/m);

(c) lapte semidegresat: lapte tratat termic al cărui conținut de grăsime a fost redus la cel puțin 1,50 % (m/m) și la cel mult 1,80 % (m/m);

(d) lapte-degresat: lapte tratat termic al cărui conținut de grăsime a fost redus la cel mult 0,50 % (m/m).

Laptele tratat termic care nu respectă cerințele privind conținutul de grăsime stabilite la primul paragraf literele (b), (c) și (d) este considerat lapte de consum cu condiția indicării pe ambalaj a conținutului de grăsime în mod clar, cu o zecimală, sub forma „…% grăsime”. Acest tip de lapte nu este descris ca lapte integral, lapte semidegresat sau lapte degresat.

2. Fără a aduce atingere alineatului (1) litera (b) punctul (ii), sunt permise numai următoarele modificări:

(a) modificarea conținutului de grăsime naturală prin îndepărtarea sau adăugarea de smântână sau prin adăugarea de lapte integral, semidegresat sau degresat, în scopul de a asigura conținutul de grăsime stabilit pentru laptele de consum;

(b) îmbogățirea laptelui cu proteine lactate, săruri minerale sau vitamine, în conformitate cu Regulamentul (CE) nr. 1925/2006 al Parlamentului European și al Consiliului ([1]);

(c) reducerea conținutului de lactoză prin schimbarea în glucoză și galactoză.

Modificările de compoziție a laptelui menționate la literele (b) și (c) sunt permise numai dacă sunt indicate pe ambalajul produsului, astfel încât acestea să poată fi văzute și citite cu ușurință și fără să poată fi șterse. Aceste indicații nu înlocuiesc însă obligația cu privire la indicarea pe etichetă a valorii nutritive stabilite de Regulamentul (UE) nr. 1169/2011. Dacă se adăugă proteine, conținutul proteic al laptelui îmbogățit trebuie să fie de 3,8 % (m/m) sau peste această valoare.

([1]) Regulamentul (CE) nr. 1925/2006 al Parlamentului European și al Consiliului din 20 decembrie 2006 privind adaosul de vitamine și minerale, precum și de anumite substanțe de alt tip în produsele alimentare (JO L 404, 30.12.2006, p. 26).

▼B

Cu toate acestea, statele membre pot limita sau interzice modificările de compoziție a laptelui menționate la literele (b) și (c).

3. Laptele de consum trebuie:

(a) să aibă un punct de îngheț apropiat de punctul mediu de îngheț al laptelui crud înregistrat în zona de origine de unde a fost colectat laptele de consum;

(b) să aibă o masă mai mare sau egală cu 1 028 de grame/litru pentru laptele care conține 3,5 % (m/m) grăsime la o temperatură de 20 °C sau o greutate echivalentă pe litru pentru laptele având un conținut diferit de grăsime;

(c) să conțină un minim de 2,9 % (m/m) materie proteică pentru laptele conținând 3,5 % (m/m) grăsime sau o concentrație echivalentă în cazul laptelui având un conținut diferit de grăsime.

PARTEA V

Produse din sectorul cărnii de pasăre

I. Prezenta parte din prezenta anexă se aplică în cazul comercializării în cadrul Uniunii, printr-o activitate profesională sau comercială, a anumitor tipuri și prezentări de carne de pasăre, precum și a preparatelor și a produselor pe bază de carne de pasăre sau de organe comestibile de pasăre din speciile următoare:

— *Gallus domesticus*;

— rațe;

— gâște;

— curcani;

— bibilici.

Prezentele dispoziții se aplică și cărnii de pasăre în saramură încadrată la codul NC 0210 99 39.

II. Definiții

1. „carne de pasăre” înseamnă carne de pasăre adecvată consumului uman, care nu a fost tratată decât la rece;

2. „carne proaspătă de pasăre” înseamnă carne de pasăre neîntărită în niciun moment prin procesul de răcire înainte de a fi păstrată la o temperatură de cel puțin – 2 °C și de cel mult + 4 °C. Cu toate acestea, statele membre pot stabili cerințe ușor diferite în ceea ce privește temperatura referitoare la intervalul minim necesar pentru tranșarea și manipularea cărnii proaspete de pasăre în magazinele cu amănuntul sau în incinte adiacente punctelor de vânzare, unde tranșarea și manipularea sunt efectuate exclusiv în vederea vânzării directe, la fața locului, către consumator;

3. „carne de pasăre congelată” înseamnă carne de pasăre care trebuie să fie congelată cât mai curând posibil în limitele procedurilor normale de sacrificare și care trebuie păstrată permanent la o temperatură de cel mult – 12 °C;

4. „carne de pasăre congelată rapid” înseamnă carne de pasăre care trebuie păstrată permanent la o temperatură de cel mult – 18 °C în limitele toleranțelor prevăzute de Directiva 89/108/CEE a Consiliului ([1]);

([1]) Directiva 89/108/CEE a Consiliului din 21 decembrie 1988 privind apropierea legislațiilor statelor membre referitoare la alimentele congelate rapid destinate consumului uman (JO L 40, 11.2.1999, p. 34).

▼B

5. „preparate din carne de pasăre” înseamnă carne de pasăre, inclusiv carne de pasăre care a fost secționată în fragmente, căreia i s-au adăugat produse alimentare, condimente sau aditivi sau care a fost supusă unei prelucrări insuficiente pentru a modifica în esență structura fibroasă a mușchilor;

6. „preparat din carne proaspătă de pasăre” înseamnă preparat de carne de pasăre pentru care s-a utilizat carne proaspătă de pasăre.

Cu toate acestea, statele membre pot stabili cerințe ușor diferite de temperatură care trebuie aplicate pentru intervalul minim necesar și numai în măsura în care este necesar pentru facilitarea manipulării și tranșării efectuate în fabrică în timpul producerii preparatelor din carne proaspătă de pasăre;

7. „produs din carne de pasăre” înseamnă un produs din carne, astfel cum este definit la punctul 7.1 din anexa I la Regulamentul (CE) nr. 853/2004, pentru care s-a utilizat carne de pasăre.

III. Carnea de pasăre și preparatele din carne de pasăre se comercializează în una dintre următoarele condiții:

— proaspătă;

— congelată;

— congelată rapid.

PARTEA VI

Ouă de găină din specia Gallus gallus

I. Domeniul de aplicare

1. Fără a aduce atingere articolului 75 privind standardele de comercializare a ouălor pentru incubație și a puilor de fermă, prezenta parte se aplică în cazul comercializării în cadrul Uniunii a ouălor produse în Uniune, importate din țări terțe sau destinate exportului în afara Uniunii.

2. Statele membre pot excepta de la dispozițiile prevăzute în prezenta parte, cu excepția celor de la punctul III subpunctul 3, ouăle vândute direct de către producător consumatorului final:

(a) la locul de producție; sau

(b) într-o piață publică locală sau prin vânzarea „din ușă în ușă” în regiunea de producție a statului membru respectiv.

În cazul în care se acordă o astfel de exceptare, fiecare producător poate alege dacă aplică sau nu respectiva exceptare. În cazul în care se aplică această exceptare, nu se pot folosi niciun fel de categorii de calitate sau de greutate.

Statul membru poate stabili, în conformitate cu legislația sa națională, definiția termenilor „piață publică locală”, „vânzarea «din ușă în ușă»” și „regiunea de producție”.

II. Categoria de calitate și categoria de greutate

1. Categorii de calitate pentru ouă:

(a) clasa A sau „proaspete”;

(b) clasa B.

▼B

2. Ouăle din clasa A au și categorii de greutate. Cu toate acestea, clasificarea pe categorii de greutate nu este necesară pentru ouăle livrate industriei alimentare și nealimentare.

3. Ouăle din clasa B se livrează exclusiv industriei alimentare și nealimentare.

III. Marcarea ouălor

1. Ouăle din clasa A se marchează cu codul producătorului.

Ouăle din clasa B se marchează cu codul producătorului și/sau cu orice altă indicație.

Statele membre pot excepta de la această cerință ouăle din clasa B în cazul în care ouăle respective sunt comercializate exclusiv pe teritoriul propriu.

2. Marcarea ouălor în conformitate cu punctul 1 se efectuează la locul de producție sau la primul centru de ambalare unde sunt livrate ouăle.

3. Ouăle vândute consumatorului final de către producător într-o piață publică din regiunea de producție a statului membru vizat se marchează în conformitate cu punctul 1.

Cu toate acestea, statele membre pot excepta de la această cerință producătorii care dețin maxim 50 de găini ouătoare, cu condiția ca la punctul de vânzare să fie indicate numele și adresa producătorului.

PARTEA VII

Materii grase tartinabile

I. Denumirea comercială

Produsele menționate la articolul 78 alineatul (1) litera (f) nu pot fi livrate sau cedate consumatorului final fără a fi procesate, direct sau prin intermediul restaurantelor, spitalelor, cantinelor sau prin intermediul altor unități similare, decât dacă acestea îndeplinesc cerințelor menționate în apendicele II.

Denumirile comerciale ale acestor produse sunt cele menționate în apendicele II fără a aduce atingere punctului II subpunctele 2, 3 și 4.

Denumirile comerciale din apendicele II trebuie rezervate produselor definite în acesta încadrate la următoarele coduri NC și având un conținut de grăsime de cel puțin 10 %, dar mai mic de 90 % din greutate:

(a) grăsimi din lapte încadrate la codurile NC 0405 și ex 2106;

(b) grăsimi încadrate la codul NC ex 1517;

(c) grăsimi compuse din produse vegetale și/sau animale încadrate la codurile NC ex 1517 și ex 2106.

Conținutul de grăsime cu excluderea sării trebuie să fie cel puțin egal cu două treimi din materia uscată.

Totuși, aceste denumiri comerciale se aplică exclusiv produselor care rămân solide la o temperatură de 20°C și care se utilizează pentru tartinare.

▼B

Aceste definiții nu se aplică:

(a) denumirii produselor a căror natură exactă reiese clar din utilizarea tradițională și/sau dacă denumirile sunt în mod clar utilizate pentru a descrie o calitate caracteristică a produsului;

(b) produselor concentrate (unt, margarină, amestecuri) cu un conținut de grăsime mai mare sau egal cu 90 %.

II. Terminologie

1. Termenul „tradițional” poate fi utilizat împreună cu denumirea „unt” prevăzută în partea A punctul 1 din apendicele II, dacă produsul este obținut direct din lapte sau smântână.

În sensul prezentului subpunct, „smântână” reprezintă produsul obținut din lapte sub forma unei emulsii de tipul ulei-în-apă, cu un conținut minim de grăsime din lapte de 10 %.

2. Pentru produsele menționate în apendicele II se interzice utilizarea termenilor care indică, implică sau sugerează alt conținut de grăsime decât cel prevăzut în apendicele respectiv.

3. Prin derogare de la punctul 2 și în plus față de acesta, termenii „conținut redus de grăsime” sau „conținut foarte mic de grăsime” pot fi utilizați pentru produsele menționate în apendicele II care au un conținut de grăsime de cel mult 62 %.

Termenii „conținut redus de grăsime” și „conținut foarte mic de grăsime” pot totuși înlocui termenii „3/4 grăsime” sau „1/2 grăsime” utilizați în apendicele II.

4. Denumirile comerciale „minarină” sau „halvarină” pot fi utilizate pentru produsele menționate în partea B punctul 3 din apendicele II.

5. Termenul „vegetal” poate fi utilizat împreună cu denumirile comerciale menționate în partea B din apendicele II, dacă produsul conține numai grăsime de origine vegetală cu o toleranță de 2 % din conținutul de grăsime pentru grăsimea animală. Această toleranță se aplică și dacă este vorba despre o specie vegetală.

PARTEA VIII

Denumirile și definițiile uleiurilor de măsline și ale uleiurilor din turte de măsline

Utilizarea descrierilor și a definițiilor uleiului de măsline și ale uleiului din turte de măsline care figurează în prezenta parte este obligatorie în scopul comercializării produselor în cauză în cadrul Uniunii și, în măsura în care acest lucru este compatibil cu normele internaționale obligatorii, în schimburile cu țări terțe.

Numai uleiurile menționate la punctul 1 literele (a) și (b), la punctul 3 și la punctul 6 pot face obiectul unei comercializări cu amănuntul.

1. ULEIURI VIRGINE DE MĂSLINE

„Uleiuri virgine de măsline” înseamnă uleiurile obținute din fructul de măslin doar prin procedee mecanice sau alte procedee fizice, în condiții care nu conduc la alterarea uleiului, fructul nesuferind niciun alt tratament decât spălarea, decantarea, centrifugarea și filtrarea, cu excepția uleiurilor obținute cu ajutorul unor solvenți sau adjuvanți cu acțiune chimică sau biochimică, sau prin procedee de reesterificare, și a oricărui amestec cu uleiuri de altă natură.

▼B

Uleiurile virgine de măsline sunt clasificate și descrise exclusiv după cum urmează:

(a) Uleiul de măsline extravirgin

„Ulei de măsline extravirgin” înseamnă ulei de măsline virgin a cărui aciditate liberă maximă, exprimată în conținut de acid oleic, este de 0,8 g la 100 g și ale cărui caracteristici sunt conforme cu cele stabilite de Comisie în conformitate cu articolul 75 alineatul (2) pentru această categorie.

(b) Uleiul de măsline virgin

„Ulei de măsline virgin” înseamnă ulei de măsline virgin a cărui aciditate liberă maximă, exprimată în conținut de acid oleic, este de 2 g la 100 g și ale cărui caracteristici sunt conforme cu cele stabilite de Comisie în conformitate cu articolul 75 alineatul (2) pentru această categorie.

(c) Uleiul de măsline lampant

„Ulei de măsline lampant” înseamnă ulei de măsline virgin a cărui aciditate liberă, exprimată în conținut de acid oleic, este mai mare de 2 g la 100 g și/sau ale cărui caracteristici sunt conforme cu cele stabilite de Comisie în conformitate cu articolul 75 alineatul (2) pentru această categorie.

2. ULEI DE MĂSLINE RAFINAT

„Ulei de măsline rafinat” înseamnă leiul de măsline obținut prin rafinarea uleiului de măsline virgin a cărui aciditate liberă, exprimată în conținut de acid oleic, nu este mai mare de 0,3 g la 100 g și ale cărui caracteristici sunt conforme cu cele stabilite de Comisie în conformitate cu articolul 75 alineatul (2) pentru această categorie.

3. ULEI DE MĂSLINE – COMPUS DIN ULEI DE MĂSLINE RAFINAT ȘI DIN ULEI DE MĂSLINE VIRGIN

„Ulei de măsline compus din ulei de măsline rafinat și din ulei de măsline virgin” înseamnă uleiul de măsline obținut prin amestecul de ulei de măsline rafinat și ulei de măsline virgin, altul decât cel lampant, a cărui aciditate liberă, exprimată în conținut de acid oleic, nu este mai mare de 1 g la 100 g și ale cărui caracteristici sunt conforme cu cele stabilite de Comisie în conformitate cu articolul 75 alineatul (2) pentru această categorie.

4. ULEI BRUT DIN TURTE DE MĂSLINE

„Ulei brut din turte de măsline” înseamnă uleiul obținut din turte de măsline prin tratarea cu solvenți sau prin procedee fizice sau uleiul corespunzător uleiului de măsline lampant, cu excepția unor caracteristici bine determinate, excluzându-se uleiurile obținute prin procedee de reesterificare și orice amestec cu uleiuri de altă natură; celelalte caracteristici ale acestuia sunt conforme cu cele stabilite de Comisie în conformitate cu articolul 75 alineatul (2) pentru această categorie.

5. ULEI RAFINAT DIN TURTE DE MĂSLINE

„Ulei rafinat din turte de măsline” înseamnă uleiul obținut prin rafinarea uleiului brut din turte de măsline, a cărui aciditate liberă, exprimată în conținut de acid oleic, nu este mai mare de 0,3 g la 100 g și ale cărui caracteristici sunt conforme cu cele stabilite de Comisie în conformitate cu articolul 75 alineatul (2) pentru această categorie.

6. ULEI DIN TURTE DE MĂSLINE

„Ulei din turte de măsline” înseamnă uleiul obținut prin amestecul de ulei rafinat din turte de măsline și ulei de măsline virgin, altul decât cel lampant, a cărui aciditate liberă, exprimată în conținut de acid oleic, nu este mai mare de 1 g la 100 g și ale cărui caracteristici sunt conforme cu cele stabilite de Comisie în conformitate cu articolul 75 alineatul (2) pentru această categorie.

▼B

Apendice I

Zone viticole

Zonele viticole sunt următoarele:

1. Zona viticolă A cuprinde:

(a) în Germania: suprafețele cultivate cu viță-de-vie, altele decât cele cuprinse la punctul (2) litera (a);

(b) în Luxemburg: regiunea viticolă din Luxemburg;

(c) în Belgia, Danemarca, Irlanda, Țările de Jos, Polonia, Suedia și Regatul Unit: zonele viticole din aceste state membre;

(d) în Republica Cehă: regiunea viticolă Čechy.

2. Zona viticolă B cuprinde:

(a) în Germania, suprafețele cultivate cu viță-de-vie din regiunea determinată Baden;

(b) în Franța, suprafețele cultivate cu viță-de-vie din departamentele care nu sunt menționate în prezenta anexă, precum și din următoarele departamente:

— în Alsacia: Bas-Rhin, Haut-Rhin,

— în Lorena: Meurthe-et-Moselle, Meuse, Moselle, Vosges,

— în Champagne: Aisne, Aube, Marne, Haute-Marne, Seine-et-Marne,

— în Jura: Ain, Doubs, Jura, Haute-Saône,

— în Savoia: Savoie, Haute-Savoie, Isère (comuna Chapareillan);

— în Val de Loire: Cher, Deux-Sèvres, Indre, Indre-et-Loire, Loir-et-Cher, Loire-Atlantique, Loiret, Maine-et-Loire, Sarthe, Vendée, Vienne, precum și suprafețele cultivate cu viță-de-vie din arondismentul Cosne-sur-Loire din departamentul Nièvre;

(c) în Austria, zona viticolă austriacă;

(d) în Republica Cehă, regiunea viticolă Morava și suprafețele cultivate cu viță-de-vie care nu sunt menționate la punctul 1 litera (d);

(e) în Slovacia, suprafețele cultivate cu viță-de-vie din următoarele regiuni: Malokarpatská vinohradnícka oblasť, Južnoslovenská vinohradnícka oblasť, Nitrianska vinohradnícka oblasť, Stredoslovenská vinohradnícka oblasť, Východoslovenská vinohradnícka oblasťși zonele viticole care nu sunt menționate la punctul 3 litera (f);

(f) în Slovenia, suprafețele cultivate cu viță-de-vie din următoarele regiuni:

— în regiunea Podravje: Štajerska Slovenija, Prekmurje,

— în regiunea Posavje: Bizeljsko Sremič, Dolenjska și Bela krajina și suprafețele cultivate cu viță-de-vie din regiunile care nu sunt incluse la punctul 4 litera (d);

▼B

(g) în România, zona Podișul Transilvaniei;

(h) în Croația, suprafețele cultivate cu viță-de-vie din următoarele subregiuni: Moslavina, Prigorje-Bilogora, Plešivica, Pokuplje și Zagorje-Međimurje.

3. Zona viticolă C I cuprinde:

(a) în Franța, suprafețele cultivate cu viță-de-vie:

— din următoarele departamente: Allier, Alpes-de-Haute-Provence, Hautes-Alpes, Alpes-Maritimes, Ariège, Aveyron, Cantal, Charente, Charente-Maritime, Corrèze, Côte-d'Or, Dordogne, Haute-Garonne, Gers, Gironde, Isère (cu excepția comunei Chapareillan), Landes, Loire, Haute-Loire, Lot, Lot-et-Garonne, Lozère, Nièvre (cu excepția arondismentului Cosne-sur-Loire), Puy-de-Dôme, Pyrénées-Atlantiques, Hautes-Pyrénées, Rhône, Saône-et-Loire, Tarn, Tarn-et-Garonne, Haute-Vienne, Yonne;

— din arondismentele Valence și Die din departamentul Drôme (cu excepția cantoanelor Dieulefit, Loriol, Marsanne și Montélimar);

— din arondismentul Tournon, cantoanele Antraigues, Burzet, Coucouron, Montpezat-sous-Bauzon, Privas, Saint-Étienne-de-Lugdarès, Saint-Pierreville, Valgorge și Voulte-sur-Rhône din departamentul Ardèche;

(b) în Italia, suprafețele cultivate cu viță-de-vie din regiunea Valle d'Aosta, precum și din provinciile Sondrio, Bolzano, Trento și Belluno;

(c) în Spania, suprafețele cultivate cu viță-de-vie din provinciile A Coruña, Asturias, Cantabria, Guipúzcoa și Vizcaya;

(d) în Portugalia, suprafețele plantate cu viță-de-vie din acea parte a regiunii Norte care corespunde zonei viticole determinate „Vinho Verde", precum și din „Concelhos de Bombarral, Lourinhã, Mafra e Torres Vedras" (cu excepția „Freguesis da Carvoeira e Dois Portos"), care fac parte din „Região viticola de Extremadura";

(e) în Ungaria, toate suprafețele cultivate cu viță-de-vie;

(f) în Slovacia, suprafețele cultivate cu viță-de-vie din Tokajská vinohradnícka oblasť;

(g) în România, suprafețele cultivate cu viță-de-vie care nu sunt incluse la punctul 2 litera (g) sau la punctul 4 litera (f);

(h) în Croația, suprafețele cultivate cu viță-de-vie din următoarele subregiuni: Hrvatsko Podunavlje și Slavonija.

4. Zona viticolă C II cuprinde:

(a) în Franța, suprafețele cultivate cu viță-de-vie:

— din următoarele departamente: Aude, Bouches-du-Rhône, Gard, Hérault, Pyrénées-Orientales (cu excepția cantoanelor Olette și Arles-sur-Tech), Vaucluse;

— din partea departamentului Var care este delimitată la sud prin limita nordică a comunelor Evenos, Le Beausset, Solliès-Toucas, Cuers, Puget-Ville, Collobrières, la Garde-Freinet, Plan-de-la-Tour și Sainte-Maxime;

— din arondismentul Nyons și din cantonul Loriol-sur-Drôme din departamentul Drôme;

— din unitățile administrative din departamentul Ardèche care nu au fost incluse la punctul 3 litera (a);

▼B

(b) în Italia, suprafețele cultivate cu viță-de-vie din următoarele regiuni: Abruzzo, Campania, Emilia-Romagna, Friuli-Venezia Giulia, Lazio, Liguria, Lombardia (cu excepția provinciei Sondrio), Marche, Molise, Piemonte, Toscana, Umbria, Veneto (cu excepția provinciei Belluno), inclusiv insulele care aparțin acestor regiuni, de exemplu Elba și celelalte insule din arhipelagul toscan, insulele Ponziane, Capri și Ischia;

(c) în Spania, suprafețele cultivate cu viță-de-vie din următoarele provincii:

— Lugo, Orense, Pontevedra,

— Ávila (cu excepția comunelor care țin de „comarca" viticolă desemnată Cebreros), Burgos, León, Palencia, Salamanca, Segovia, Soria, Valladolid, Zamora;

— La Rioja,

— Álava,

— Navarra,

— Huesca,

— Barcelona, Girona, Lleida,

— din partea provinciei Zaragoza, situată la nord de râul Ebro;

— din comunele din provincia Tarragona incluse în denumirea de origine Penedés;

— din partea provinciei Tarragona care corespunde cu „comarca" viticolă desemnată Conca de Barberá;

(d) în Slovenia, suprafețele cultivate cu viță-de-vie din următoarele regiuni: Brda sau Goriška Brda, Vipavska dolina sau Vipava, Kras și Slovenska Istra;

(e) în Bulgaria, suprafețele cultivate cu viță-de-vie din următoarele regiuni: Dunavska Ravnina (Дунавска равнина), Chernomorski Rayon (Черноморски район), Rozova Dolina (Розова долина);

(f) în România, suprafețele cultivate cu viță-de-vie din următoarele regiuni:

Dealurile Buzăului, Dealu Mare, Severinului și Plaiurile Drâncei, Colinele Dobrogei, Terasele Dunării, regiunea viticolă sudică, inclusiv zonele nisipoase și alte regiuni favorabile;

(g) în Croația, suprafețele cultivate cu viță-de-vie din următoarele subregiuni: Hrvatska Istra, Hrvatsko primorje, Dalmatinska zagora, Sjeverna Dalmacija și Srednja i Južna Dalmacija.

5. Zona viticolă C III (a) cuprinde:

(a) în Grecia, suprafețele cultivate cu viță-de-vie din următoarele nomoi: Florina, Imathia, Kilkis, Grevena, Larisa, Ioannina, Levkas, Akhaia, Messinia, Arkadia, Korinthia, Iraklio, Khania, Rethimni, Samos, Lasithi, precum și insula Thira (Santorini);

(b) în Cipru, suprafețele cultivate cu viță-de-vie situate la altitudini de peste 600 de metri;

(c) în Bulgaria, suprafețele cultivate cu viță-de-vie care nu sunt incluse la punctul 4 litera (e).

▼B

6. Zona viticolă C III (b) cuprinde:

(a) în Franța, suprafețele cultivate cu viță-de-vie:

— din departamentele din Corsica;

— din acea parte a departamentului Var situată între mare și o linie delimitată prin comunele (de asemenea incluse): Évenos, Le Beausset, Solliès-Toucas, Cuers, Puget-Ville, Collobrières, La Garde-Freinet, Plan-de-la-Tour și Sainte-Maxime;

— din cantoanele Olette și Arles-sur-Tech din departamentul Pyrénées-Orientales;

(b) în Italia, suprafețele cultivate cu viță-de-vie din următoarele regiuni: Calabria, Basilicata, Puglia, Sardinia și Sicilia, inclusiv insulele aparținând acestor regiuni, de exemplu Pantelleria și Eolie, insulele Egadi și Pelagie;

(c) în Grecia, suprafețele cultivate cu viță-de-vie care nu sunt incluse la punctul 5 litera (a);

(d) în Spania: suprafețele cultivate cu viță-de-vie care nu sunt incluse la punctul 3 litera (c) sau la punctul 4 litera (c);

(e) în Portugalia, suprafețele cultivate cu viță-de-vie din regiunile care nu sunt incluse la punctul 3 litera (d);

(f) în Cipru, suprafețele cultivate cu viță-de-vie situate la altitudini care nu depășesc 600 de metri;

(g) în Malta, suprafețele cultivate cu viță-de-vie.

7. Delimitarea teritoriilor acoperite de unitățile administrative menționate în prezenta anexă este aceea care rezultă din dispozițiile naționale în vigoare la 15 decembrie 1981, precum și, în cazul Spaniei, din dispozițiile naționale în vigoare la 1 martie 1986 și, în cazul Portugaliei, din dispozițiile naționale în vigoare la 1 martie 1998.

▼B

Apendice II

Grăsimi tartinabile

Grupul de grăsimi	Denumirea comercială	Categoriile de produse
Definiții		Descriere suplimentară a categoriei cu o indicare a conținutului de grăsime (%) din greutate
A. Grăsimi lactate Produsele sub formă de emulsie solidă și maleabilă, în principal de tipul apă-în-ulei, provenind exclusiv din lapte și/sau anumite produse lactate, pentru care grăsimea este elementul principal de valoare. Cu toate acestea, pot fi adăugate și alte substanțe necesare obținerii produselor, dacă aceste substanțe nu sunt utilizate în scopul înlocuirii în întregime sau în parte a oricăruia din constituenții laptelui.	1. Unt	Produsul cu un conținut de grăsime din lapte cuprins între minimum 80 % și mai puțin de 90 %, cu un conținut maxim de apă de 16 % și un conținut maxim de material lactat uscat fără grăsime de 2 %.
	2. Unt 3/4 grăsime (*)	Produsul cu un conținut de grăsime din lapte cuprins între minimum 60 % și maximum 62 %.
	3. Unt 1/2 grăsime (**)	Produsul cu un conținut de grăsime din lapte cuprins între minimum 39 % și maximum 41 %.
	4. Produse lactate tartinabile X %	Produsul cu următoarele conținuturi de grăsime lactată: — mai puțin de 39 %; — peste 41 %, dar sub 60 %; — peste 62 %, dar sub 80 %.
B. Grăsimi Produsele sub formă de emulsie solidă și maleabilă, în principal de tipul apă-în-ulei, provenită din grăsimi solide și/sau lichide vegetale sau din grăsimi animale destinate consumului uman, cu un conținut de grăsime din lapte care nu depășește 3 % din conținutul de grăsime.	1. Margarină	Produsul obținut din grăsimi vegetale și/sau animale cu un conținut de grăsime cuprins între minimum 80 % și mai puțin de 90 %.
	2. Margarină 3/4 grăsime (***)	Produsul obținut din grăsimi vegetale și/sau animale cu un conținut de grăsime cuprins între minimum 60 % și maximum 62 %.
	3. Margarină 1/2 grăsime (****)	Produsul obținut din grăsimi vegetale și/sau animale cu un conținut de grăsime cuprins între minimum 39 % și maximum 41 %.
	4. Materie grasă tartinabilă X %	Produsul obținut din grăsimi vegetale și/sau animale cu următoarele conținuturi de grăsime: — mai puțin de 39 %; — peste 41 %, dar sub 60 %; — peste 62 %, dar sub 80 %.

▼B

Grupul de grăsimi	Denumirea comercială	Categoriile de produse
Definiții		Descriere suplimentară a categoriei cu o indicare a conținutului de grăsime (%) din greutate
C. Grăsimi formate din produse vegetale și/sau animale Produsele sub formă de emulsie solidă și maleabilă, în principal de tipul apă-în-ulei, provenite din grăsimi solide și/sau lichide vegetale și/sau din grăsimi animale destinate consumului uman, cu un conținut de grăsime din lapte între 10 % și 80 % din conținutul de grăsime.	1. Amestec	Produsul obținut dintr-un amestec de grăsimi vegetale și/sau animale cu un conținut de grăsime cuprins între minimum 80 % și mai puțin de 90 %.
	2. Amestec 3/4 grăsime (*****)	Produsul obținut dintr-un amestec de grăsimi vegetale și/sau animale cu un conținut de grăsime cuprins între minimum 60 % și maximum 62 %.
	3. Amestec 1/2 grăsime (******)	Produsul obținut dintr-un amestec de grăsimi vegetale și/sau animale cu un conținut de grăsime cuprins între minimum 39 % și maximum 41 %.
	4. Amestec tartinabil X %	Produsul obținut dintr-un amestec de grăsimi vegetale și/sau animale cu următoarele conținuturi de grăsime: — mai puțin de 39 %; — peste 41 %, dar sub 60 %; — peste 62 %, dar sub 80 %.

(*) Echivalent pentru „smør 60” în daneză.
(**) Echivalent pentru „smør 40” în daneză.
(***) Echivalent pentru „margarine 60” în daneză.
(****) Echivalent pentru „margarine 40” în daneză.
(*****) Echivalent pentru „blandingsprodukt 60” în daneză.
(******) Echivalent pentru „blandingsprodukt 40” în daneză.

▼C2

Componenta de grăsime lactată din produsele menționate în prezentul apendice poate fi modificată numai prin procedee fizice.

▼B

ANEXA VIII

PRACTICILE OENOLOGICE MENȚIONATE LA ARTICOLUL 80

PARTEA I

Îmbogățirea, acidifierea și dezacidifierea în anumite zone vitivinicole

A. **Limite de îmbogățire**

1. Dacă este necesar, din cauza condițiilor climatice, în anumite zone vitivinicole din Uniune, statele membre respective pot autoriza mărirea tăriei alcoolice naturale în volume a strugurilor proaspeți, al mustului de struguri, al mustului de struguri parțial fermentat, a vinului nou aflat încă în fermentație și a vinului obținut din soiurile de struguri de vinificație care pot fi clasificate conform articolului 81.

2. Creşterea tăriei alcoolice naturale în volume se realizează prin practicile oenologice menționate în secțiunea B și nu poate depăși următoarele limite:

   (a) 3 % vol. în zona viticolă A;

   (b) 2 % vol. în zona viticolă B;

   (c) 1,5 % vol. în zonele viticole C.

3. În anii cu condiții climatice deosebit de nefavorabile, statele membre pot solicita creșterea limitei (limitelor) stabilite la punctul 2 cu 0,5 %. Ca răspuns la o astfel de solicitare, Comisia, în temeiul competențelor menționate la articolul 91, adoptă în cel mai scurt timp posibil actul de punere în aplicare. Comisia depune toate eforturile necesare pentru a lua o decizie în termen de patru săptămâni de la depunerea cererii.

B. **Procedee de îmbogățire**

1. Creşterea tăriei alcoolice naturale în volume menționate în secțiunea A se realizează:

   (a) în cazul strugurilor proaspeți, al mustului de struguri parțial fermentat sau al vinului nou aflat încă în fermentație, numai prin adaos de zaharoză, de must de struguri concentrat sau de must de struguri concentrat rectificat;

   (b) în cazul mustului de struguri, numai prin adaos de zaharoză, de must de struguri concentrat sau de must de struguri concentrat rectificat ori prin concentrare parțială, inclusiv prin osmoză inversă;

   (c) în cazul vinului, numai prin concentrare parțială la rece.

2. Procesele menționate la punctul 1 se exclud reciproc în cazurile în care vinul sau mustul de struguri este îmbogățit cu must de struguri concentrat sau must de struguri concentrat rectificat și s-a plătit un ajutor în temeiul articolului 103y din Regulamentul (CE) nr. 1234/2007.

3. Adaosul de zaharoză menționat la punctul 1 literele (a) și (b) se poate realiza numai prin îndulcire fără apă și numai în următoarele zone:

   (a) zona viticolă A,

▼B

(b) zona viticolă B,

(c) zona viticolă C,

cu excepția plantațiilor viticole din Grecia, Spania, Italia, Cipru și Portugalia și a plantațiilor viticole din departamentele franceze care se găsesc sub jurisdicția curților de apel din:

— Aix-en-Provence,

— Nîmes,

— Montpellier,

— Toulouse,

— Agen,

— Pau,

— Bordeaux,

— Bastia.

Cu toate acestea, îmbogățirea prin îndulcire fără apă poate fi autorizată de autoritățile naționale, ca excepție, în departamentele franceze menționate mai sus. Franța notifică imediat Comisiei și celorlalte state membre orice autorizare de acest fel.

4. Adaosul de must de struguri concentrat sau de must de struguri concentrat rectificat nu poate mări volumul inițial de struguri proaspeți presați, de must de struguri, de must de struguri parțial fermentat sau de vin nou aflat încă în fermentație cu mai mult de 11 % în zona viticolă A, 8 % în zona viticolă B și 6,5 % în zona viticolă C.

5. Concentrarea mustului de struguri sau a vinului supus procedeelor menționate la punctul 1:

(a) nu poate avea ca efect reducerea volumului inițial al acestor produse cu mai mult de 20 %;

(b) fără a aduce atingere punctului 2 litera (c) din secțiunea A, nu poate crește tăria alcoolică naturală în volume a acestor produse cu mai mult de 2 % vol.

6. Tăria alcoolică naturală în volume totală a strugurilor proaspeți, a mustului de struguri, a mustului de struguri parțial fermentat, a vinului nou aflat încă în fermentație sau a vinului nu poate fi mărit prin procedeele menționate la punctele 1 și 5:

(a) cu mai mult de 11,5 % vol. în zona viticolă A;

(b) cu mai mult de 12 % vol. în zona viticolă B;

(c) cu mai mult de 12,5 % vol. în zona viticolă C I;

(d) cu mai mult de 13 % vol. în zona viticolă C II; și

▼B

(e) cu mai mult de 13,5 % vol. în zona viticolă C III.

7. Prin derogare de la punctul 6, statele membre pot:

(a) să mărească, în cazul vinului roșu, limita superioară a tăriei alcoolice naturale în volume totale a produselor menționate la punctul 6 până la 12 % vol. în zona viticolă A și până la 12,5 % vol. în zona viticolă B;

(b) să mărească tăria alcoolică naturală în volume totală a produselor menționate la punctul 6 pentru producția de vinuri cu denumire de origine până la un nivel care urmează să fie stabilit de statele membre.

C. **Acidificare și dezacidificare**

1. Strugurii proaspeți, mustul de struguri, mustul de struguri parțial fermentat, vinul nou aflat încă în fermentație și vinul pot face obiectul: (a)

(a) unei dezacidificări în zonele viticole A, B și C I;

(b) unei acidificări și al unei dezacidificări în zonele viticole C I, C II și C III (a), fără a aduce atingere dispozițiilor de la punctul 7; sau

(c) unei acidificări în zona viticolă C III (b).

2. Acidificarea produselor, altele decât vinul, menționate la punctul 1, se poate face doar până la limita maximă de 1,50 g/l, exprimată în acid tartric, sau 20 miliechivalenți pe litru.

3. Dezacidificarea vinurilor se poate face doar până la limita maximă de 2,50 g/l, exprimată în acid tartric, sau 33,3 miliechivalenți pe litru.

4. Dezacidificarea vinurilor se poate face doar până la limita maximă de 1 g/l, exprimată în acid tartric, sau 13,3 miliechivalenți pe litru.

5. Mustul de struguri destinat concentrării poate face obiectul unei dezacidificări parțiale.

6. Fără a aduce atingere dispozițiilor punctului 1, în anii cu condiții climatice excepționale, statele membre pot autoriza acidificarea produselor menționate la punctul 1 din zonele viticole A și B în condițiile menționate la punctele 2 și 3.

7. Acidificarea și îmbogățirea, în afara cazurilor de derogare care urmează să fie adoptate de Comisie prin intermediul unor acte delegate în temeiul articolului 75 alineatul (2), precum și acidificarea și dezacidificarea aceluiași produs se exclud reciproc.

D. **Proceduri**

1. Niciuna dintre procedurile menționate în secțiunile B și C, cu excepția acidificării și dezacidificării vinurilor, nu este autorizată decât dacă se efectuează în condiții care urmează să fie stabilite de Comisie prin intermediul unor acte delegate în temeiul articolului 75 alineatul (2), în timpul transformării strugurilor proaspeți, a mustului de struguri, a mustului de struguri parțial fermentat sau a vinului nou aflat încă în fermentare în vin sau în orice altă băutură din sectorul vinicol destinată consumului uman direct, cu excepția vinului spumant sau a vinului spumos din zona vitivinicolă în care au fost recoltați strugurii proaspeți utilizați.

▼B

2. Concentrarea vinurilor trebuie să aibă loc în zona vitivinicolă în care au fost recoltați strugurii proaspeți utilizați.

3. Acidificarea și dezacidificarea vinurilor nu pot avea loc decât în întreprinderea de vinificare și în zona vitivinicolă în care au fost recoltați strugurii utilizați pentru fabricarea vinului respectiv.

4. Fiecare procedură menționată la punctele 1, 2 și 3 trebuie declarată autorităților competente. Aceeași dispoziție se aplică pentru cantitățile de must de struguri concentrat, must de struguri concentrat rectificat sau zaharoză deținute, pentru practicarea profesiei, de persoanele fizice sau juridice ori de grupuri de persoane, în special de producători, îmbuteliatori, procesatori, precum și de comercianți care urmează a fi stabilite de Comisie prin intermediul unor acte delegate în temeiul articolului 75 alineatul (2), în același timp și în același loc ca strugurii proaspeți, mustul de struguri, mustul de struguri parțial fermentat sau vinul în vrac. Cu toate acestea, declararea acestor cantități poate fi înlocuită prin înscrierea lor într-un registru de intrări și de utilizare. Cu toate acestea, declararea acestor cantități poate fi înlocuită prin înscrierea lor într-un registru de intrări și de utilizare.

5. Fiecare dintre procedurile menționate în secțiunile B și C trebuie înscrisă în documentul de însoțire menționat la articolul 147, în baza căruia circulă produsele astfel tratate.

6. Procedurile menționate la secțiunile B și C nu pot fi efectuate, sub rezerva unor derogări motivate de condiții climatice excepționale:

   (a) în zona viticolă C după 1 ianuarie;

   (b) în zonele viticole A și B după 16 martie și acestea se efectuează numai pentru produsele provenite din recolta de struguri imediat precedentă acestor date.

7. Fără a aduce atingere punctului 6, concentrarea prin răcire, acidificarea și dezacidificarea vinurilor se pot face pe tot parcursul anului.

PARTEA II

Restricții

A. **Observații generale**

1. Toate practicile oenologice autorizate exclud adaosul de apă, exceptând cazurile în care acest lucru este cerut de o necesitate tehnică specifică.

2. Toate practicile oenologice autorizate exclud adaosul de alcool, cu excepția practicilor care vizează obținerea mustului din struguri proaspeți oprit din fermentare prin adaosul de alcool, a vinului licoros, a vinului spumant, a vinului alcoolizat și a vinului petiant.

3. Vinul alcoolizat nu poate fi utilizat decât pentru distilare.

B. **Strugurii proaspeți, mustul de struguri și sucul de struguri**

1. Mustul de struguri proaspeți oprit din fermentație prin adaosul de alcool poate fi folosit numai în etapa de preparare a produselor care nu sunt încadrate la codurile NC 2204 10, 2204 21 și 2204 29. Această procedură nu aduce atingere niciunei dispoziții mai stricte pe care o pot aplica statele membre în cazul preparării pe teritoriul lor a produselor care nu sunt încadrate la codurile NC 2204 10, 2204 21 și 2204 29.

▼B

2. Sucul de struguri și sucul de struguri concentrat nu pot fi folosite în scopul vinificării și nici nu se pot adăuga în vin. Se interzice fermentarea alcoolică a acestor produse pe teritoriul Uniunii.

3. Punctele 1 și 2 nu se aplică produselor destinate fabricării în Irlanda, Polonia și Regatul Unit, a produselor încadrate la codul NC 2206 00, pentru care utilizarea unei denumiri compuse care include denumirea comercială „vin” poate fi admisă de statele membre.

4. Mustul de struguri parțial fermentat, obținut din struguri stafidiți, nu poate fi introdus pe piață decât pentru fabricarea vinurilor licoroase, exclusiv în zonele vitivinicole în care această întrebuințare era tradițională la data de 1 ianuarie 1985, și pentru fabricarea vinurilor obținute din struguri supracopți.

5. Strugurii proaspeți, mustul de struguri, mustul de struguri parțial fermentat, mustul de struguri concentrat, mustul de struguri concentrat rectificat, mustul de struguri oprit din fermentație prin adaosul de alcool, sucul de struguri, sucul de struguri concentrat și vinul, precum și amestecurile acestor produse, provenite din țări terțe, nu pot fi transformate în produsele menționate în anexa VII partea II și nici adăugate acestor produse pe teritoriul Uniunii.

C. **Amestecul de vinuri**

Sunt interzise cupajul unui vin originar dintr-o țară terță cu un vin din cadrul Uniunii și cupajul între vinuri originare din țări terțe pe teritoriul Uniunii.

D. **Suproduse**

1. Se interzice suprapresarea strugurilor. În funcție de condițiile locale și tehnice, statele membre stabilesc cantitatea minimă de alcool pe care trebuie să o conțină tescovina și drojdiile după tescuirea strugurilor.

   Cantitatea de alcool conținută de aceste subproduse este stabilită de statele membre la un nivel minim de 5 % în raport cu volumul de alcool conținut de vinul produs.

2. Cu excepția alcoolului, a rachiului și a pichetului nu se poate fabrica vin sau altă băutură destinată consumului uman direct din drojdie de vin sau din tescovină de struguri. Turnarea vinului peste drojdie, tescovină de struguri sau pulpă de struguri aszú presați este permisă, în condiții care urmează să fie stabilite de Comisie prin intermediul unor acte delegate în temeiul articolului 75 alineatul (2), atunci când această practică este utilizată în mod tradițional pentru producerea vinurilor „Tokaji fordítás” și „Tokaji máslás” în Ungaria și „Tokajský fordítáš” și „Tokajský mášláš” în Slovacia.

3. Sunt interzise tescuirea drojdiei de vin și refermentarea tescovinei în alte scopuri decât pentru distilare sau producerea pichetului. Filtrarea și centrifugarea drojdiei de vin nu se consideră tescuire atunci când calitatea produselor obținute este bună, corectă și comercială.

4. În cazul în care fabricarea sa este autorizată de statul membru respectiv, pichetul nu poate fi utilizat decât pentru distilare sau consum în gospodăriile producătorilor de vin.

5. Fără a aduce atingere posibilității statelor membre de a solicita eliminarea subproduselor prin distilare, orice persoană fizică ori juridică sau grupuri de persoane care dețin subproduse trebuie să le elimine, sub rezerva unor condiții care urmează să fie stabilite de Comisie prin intermediul unor acte delegate în temeiul articolului 75 alineatul (2).

▼B

ANEXA IX

MENȚIUNI REZERVATE FACULTATIVE

Categoriile de produse (referire la clasificarea din Nomenclatura combinată)	Mențiunea rezervată facultativă
carne de pasăre (codurile NC 0207 și 0210)	furajate cu … % din …
	gâscă furajată cu ovăz
	crescute în spații închise – sistem extensiv
	crescute în aer liber
	creștere tradițională în aer liber
	crescute în aer liber – libertate totală
	vârsta la sacrificare
	durata perioadei de îngrășare
ouă (codul NC 0407)	proaspete
	extra sau extra proaspete
	indicarea modului de nutriție a găinilor ouătoare
ulei de măsline (codul NC 1509)	prima presare la rece
	extracție la rece
	aciditate
	picant
	fructat: copt sau verde
	amar
	intens
	mediu
	slab
	echilibrat
	ulei dulce

▼B

ANEXA X

CONDIȚII DE ACHIZIȚIONARE A SFECLEI ÎN PERIOADA PREVĂZUTĂ LA ARTICOLUL 125 ALINEATUL (3)

PUNCTUL I

1. Contractele de livrare se încheie în scris pentru o cantitate determinată de sfeclă.

2. Durata contractelor de livrare poate fi multianuală.

3. Contractele de livrare pot preciza dacă se poate furniza o cantitate suplimentară de sfeclă și în ce condiții.

PUNCTUL II

1. Contractele de livrare indică prețurile de achiziție pentru cantitățile de sfeclă prevăzute la punctul I.

2. Prețul menționat la subpunctul 1 se aplică sfeclei de zahăr de calitatea standard definită în anexa III punctul B.

   Prețul este ajustat prin aplicarea de majorări sau reduceri, convenite anterior de către părți, care corespund diferențelor de calitate față de calitatea standard.

3. Contractul de livrare precizează modul în care evoluția prețurilor de piață trebuie alocată între părți.

4. Contractele de livrare prevăd, pentru sfeclă, un conținut de zahăr determinat. Acestea conțin o grilă de conversie care indică diferitele conținuturi de zahăr și coeficienții folosiți pentru a converti cantitățile de sfeclă furnizată în cantități ce corespund conținutului de zahăr menționat în contractul de livrare.

   Grila se stabilește pe baza randamentelor care corespund diferitelor conținuturi de zahăr.

PUNCTUL III

Contractele de livrare conțin dispoziții privind durata normală a livrărilor de sfeclă și eșalonarea lor în timp.

PUNCTUL IV

1. Contractele de livrare specifică centrele de colectare a sfeclei și condițiile legate de livrare și transport.

2. În contractele de livrare se prevede că cheltuielile de încărcare și transport de la centrele de colectare sunt stipulate în mod clar. În cazul în care contractele de livrare prevăd o participare a întreprinderilor producătoare de zahăr la cheltuielile de încărcare și transport, procentul sau sumele sunt stipulate în mod clar.

3. Contractele de livrare prevăd că cheltuielile care revin fiecărei părți sunt menționate în mod clar.

PUNCTUL V

1. Contractele de livrare specifică punctele de recepție a sfeclei.

▼B

2. În cazul în care vânzătorul de sfeclă și întreprinderea producătoare de zahăr au încheiat deja un contract de livrare pentru anul de comercializare precedent, punctele de recepție convenite pentru livrările efectuate în cursul respectivului an de comercializare rămân valabile. Acordurile interprofesionale pot deroga de la prezenta dispoziție.

PUNCTUL VI

1. Contractele de livrare prevăd determinarea conținutului de zahăr prin metoda polarimetrică sau, pentru a se ține cont de evoluțiile tehnologice, o altă metodă convenită între cele două părți. La recepție se prelevează un eșantion de sfeclă.

2. Acordurile interprofesionale pot să prevadă prelevarea eșantioanelor într-un alt stadiu. În acest caz, contractul de livrare prevede o corecție pentru compensarea unei eventuale scăderi a conținutului de zahăr între momentul recepției și momentul prelevării eșantionului.

PUNCTUL VII

Contractele de livrare prevăd determinarea greutății brute, a tarei și a conținutului de zahăr cu ajutorul uneia dintre modalitățile convenite:

(a) împreună, de către întreprinderea producătoare de zahăr și organizația profesională a cultivatorilor de sfeclă, în cazul în care un acord interprofesional prevede acest lucru;

(b) de către întreprinderea producătoare de zahăr, sub supravegherea organizației profesionale a cultivatorilor de sfeclă;

(c) de către întreprinderea producătoare de zahăr, sub supravegherea unui expert recunoscut de statul membru în cauză, cu condiția ca vânzătorul de sfeclă să suporte cheltuielile aferente.

PUNCTUL VIII

1. Pentru întreaga cantitate de sfeclă livrată, contractele de livrare prevăd respectarea de către întreprinderea producătoare de zahăr a uneia sau mai multora dintre obligațiile următoare:

   (a) restituirea gratuită către vânzătorul de sfeclă, franco fabrică, a pulpei proaspete obținute din tonajul de sfeclă livrat;

   (b) restituirea gratuită către vânzătorul de sfeclă, franco fabrică, a unei părți din pulpa respectivă, în stare presată, uscată sau uscată și melasată;

   (c) restituirea către vânzătorul de sfeclă, franco fabrică, a pulpei în stare presată sau uscată; în acest caz, întreprinderea producătoare de zahăr poate solicita vânzătorului de sfeclă să suporte cheltuielile aferente presării sau uscării;

   (d) plata către vânzătorul de sfeclă a unei compensări care să țină seama de posibilitățile de vânzare a pulpei respective.

2. În cazul în care unele părți din întreaga cantitate de sfeclă livrată sunt tratate în mod diferit, contractul de livrare impune mai multe dintre obligațiile prevăzute la subpunctul 1.

3. Acordurile interprofesionale pot prevedea livrarea pulpei într-un stadiu diferit de cel menționat la subpunctul 1 literele (a), (b) și (c).

▼B

PUNCTUL IX

Contractele de livrare stabilesc termenele de achitare a eventualelor avansuri și de plată a prețului de achiziție a sfeclei.

PUNCTUL X

În cazul în care contractele de livrare prevăd dispoziții referitoare la aspecte care fac obiectul prezentei anexe sau conțin dispoziții care reglementează alte aspecte, dispozițiile și efectele acestora nu sunt contrare prezentei anexe.

PUNCTUL XI

1. Acordurile interprofesionale menționate în anexa II partea II secțiunea A punctul 6 prevăd clauze de arbitraj.

2. Acordurile interprofesionale pot prevedea un model standard de contract de livrare compatibil cu prezentul regulament și cu normele Uniunii.

3. În cazul în care acordurile interprofesionale la nivelul Uniunii, regional sau local prevăd dispoziții referitoare la aspecte care fac obiectul prezentului regulament sau conțin dispoziții care reglementează alte aspecte, dispozițiile și efectele acestora nu sunt contrare prezentei anexe.

4. Acordurile prevăzute la subpunctul 3 prevăd, în special:

   (a) grila de conversie prevăzută la punctul II subpunctul 4;

   (b) norme privind alegerea și furnizarea semințelor din soiurile de sfeclă ce urmează să fie produse;

   (c) conținutul minim de zahăr al sfeclei care urmează să fie livrată;

   (d) o obligație de consultare între reprezentanții întreprinderii producătoare de zahăr și cei ai vânzătorilor de sfeclă înainte de stabilirea datei de începere a livrărilor de sfeclă;

   (e) plata unor prime vânzătorilor de sfeclă pentru livrările anticipate sau tardive;

   (f) detalii privind condițiile și costurile legate de pulpă, astfel cum sunt menționate la punctul VIII;

   (g) ridicarea pulpei de către vânzătorul de sfeclă;

   (h) norme privind adaptarea prețurilor, în cazul în care se încheie contracte multianuale;

   (i) norme de eșantionare și metode pentru determinarea greutății brute, a tarei și a conținutului de zahăr.

▼M2

5. O întreprindere producătoare de zahăr și vânzătorii de sfeclă în cauză pot conveni asupra unor clauze de repartizare a valorii, inclusiv în ceea ce privește câștigurile și pierderile înregistrate pe piață, pentru a stabili modul în care urmează să fie repartizată între ei orice evoluție a prețurilor relevante de pe piața zahărului sau de pe alte piețe ale materiilor prime.

▼B

ANEXA XI

CONDIȚII DE ACHIZIȚIONARE A SFECLEI ÎN PERIOADA PREVĂZUTĂ LA ARTICOLUL 124

PUNCTUL I

1. Contractele de livrare se încheie în scris și pentru o cantitate determinată de sfeclă căreia i se aplică o cotă.

2. Contractele de livrare precizează dacă se poate furniza o cantitate suplimentară de sfeclă și în ce condiții.

PUNCTUL II

1. Contractele de livrare stabilesc prețurile de achiziție pentru cantitățile de sfeclă prevăzute la articolul 127 alineatul (2) litera (a) și, după caz, litera (b). În cazul cantităților prevăzute la articolul 127 alineatul (2) litera (a), prețurile nu pot fi mai mici decât prețul minim al sfeclei căreia i se aplică o cotă prevăzut la articolul 135.

2. Contractele de livrare prevăd, pentru sfeclă, un conținut de zahăr determinat. Acestea conțin o grilă de conversie care indică diferitele conținuturi de zahăr și coeficienții folosiți pentru a converti cantitățile de sfeclă furnizată în cantități ce corespund conținutului de zahăr menționat în contractul de livrare.

   Grila se stabilește pe baza randamentelor care corespund diferitelor conținuturi de zahăr.

3. În cazul în care un vânzător de sfeclă a încheiat cu o întreprindere producătoare de zahăr un contract de livrare pentru sfeclă în sensul articolului 127 alineatul (2) litera (a), toate livrările efectuate de vânzătorul în cauză, convertite în conformitate cu subpunctul 2 de la prezentul punct, se consideră livrări în sensul articolului 127 alineatul (2) litera (a), până la cantitatea de sfeclă specificată în contractul de livrare.4

4. Întreprinderile producătoare de zahăr care fabrică o cantitate de zahăr mai mică decât cantitatea de sfeclă căreia i se aplică o cotă pentru care au încheiat, anterior însămânțărilor, contracte de livrare în conformitate cu articolul 127 alineatul (2) litera (a), repartizează între vânzătorii de sfeclă cu care au încheiat, anterior însămânțărilor, contracte de livrare în sensul articolului 127 alineatul (2) litera (a), cantitatea de sfeclă care corespunde producției suplimentare până la atingerea cotei lor.

   Acordurile interprofesionale pot deroga de la prezenta dispoziție.

PUNCTUL III

1. Contractele de livrare conțin dispoziții privind durata normală a livrărilor de sfeclă și eșalonarea lor în timp.

2. Dispozițiile menționate la subpunctul 1 sunt cele aplicabile pe durata anului de comercializare precedent, ținând seama de nivelul producției reale; acordurile interprofesionale pot deroga de la aceste dispoziții.

PUNCTUL IV

1. Contractele de livrare precizează centrele de colectare a sfeclei.

2. În cazul în care vânzătorul de sfeclă și întreprinderea producătoare de zahăr au încheiat deja un contract de livrare pentru anul de comercializare precedent, centrele de colectare convenite pentru livrările efectuate în cursul respectivului an rămân valabile. Acordurile interprofesionale pot deroga de la prezenta dispoziție.

▼B

3. În contractele de livrare se prevede că cheltuielile de încărcare și transport de la centrele de colectare sunt suportate de întreprinderea producătoare de zahăr, sub rezerva unor convenții speciale care respectă normele sau uzanțele locale în vigoare înainte de anul de comercializare precedent.

4. Cu toate acestea, în Danemarca, Irlanda, Grecia, Spania, Portugalia, Finlanda și Regatul Unit, țări în care sfecla se livrează franco fabrică, contractele de livrare prevăd o participare a întreprinderii producătoare de zahăr la cheltuielile de încărcare și transport și indică procentul sau sumele.

PUNCTUL V

1. Contractele de livrare precizează punctele de recepție a sfeclei.

2. În cazul în care vânzătorul de sfeclă și întreprinderea producătoare de zahăr au încheiat deja un contract de livrare pentru anul de comercializare precedent, punctele de recepție convenite pentru livrările efectuate în cursul respectivului an de comercializare rămân valabile. Acordurile interprofesionale pot deroga de la prezenta dispoziție.

PUNCTUL VI

1. Contractele de livrare prevăd determinarea conținutului de zahăr prin metoda polarimetrică. La recepție se prelevează un eșantion de sfeclă.

2. Acordurile interprofesionale pot să prevadă prelevarea eșantioanelor într-un alt stadiu. În acest caz, contractul de livrare prevede o corecție pentru compensarea unei eventuale scăderi a conținutului de zahăr între momentul recepției și momentul prelevării eșantionului.

PUNCTUL VII

Contractele de livrare prevăd determinarea greutății brute, a tarei și a conținutului de zahăr cu ajutorul uneia dintre modalitățile următoare:

(a) împreună, de către întreprinderea producătoare de zahăr și organizația profesională a cultivatorilor de sfeclă, în cazul în care un acord interprofesional prevede acest lucru;

(b) de către întreprinderea producătoare de zahăr, sub supravegherea organizației profesionale a cultivatorilor de sfeclă;

(c) de către întreprinderea producătoare de zahăr, sub supravegherea unui expert recunoscut de statul membru în cauză, cu condiția ca vânzătorul de sfeclă să suporte cheltuielile aferente.

PUNCTUL VIII

1. Pentru întreaga cantitate de sfeclă livrată, contractele de livrare prevăd respectarea de către întreprinderea producătoare de zahăr a uneia sau mai multora dintre obligațiile următoare:

   (a) restituirea gratuită către vânzătorul de sfeclă, franco fabrică, a pulpei proaspete obținute din tonajul de sfeclă livrat;

   (b) restituirea gratuită către vânzătorul de sfeclă, franco fabrică, a unei părți din pulpa respectivă, în stare presată, uscată sau uscată și melasată;

   (c) restituirea către vânzătorul de sfeclă, franco fabrică, a pulpei în stare presată sau uscată; în acest caz, întreprinderea producătoare de zahăr poate solicita vânzătorului de sfeclă să suporte cheltuielile aferente presării sau uscării;

   (d) plata către vânzătorul de sfeclă a unei compensări care să țină seama de posibilitățile de vânzare a pulpei respective.

2. În cazul în care unele părți din întreaga cantitate de sfeclă livrată sunt tratate în mod diferit, contractul de livrare impune mai multe dintre obligațiile prevăzute la subpunctul 1.

▼B

3. Acordurile interprofesionale pot prevedea livrarea pulpei într-un stadiu diferit de cel menționat la subpunctul 1 literele (a), (b) și (c).

PUNCTUL IX

1. Contractele de livrare stabilesc termenele de achitare a eventualelor avansuri și de plată a prețului de achiziție a sfeclei.

2. Termenele-limită prevăzute la subpunctul 1 sunt cele valabile pe durata anului de comercializare precedent. Acordurile interprofesionale pot deroga de la prezenta dispoziție.

PUNCTUL X

În cazul în care contractele de livrare prevăd dispoziții referitoare la aspecte care fac obiectul prezentei anexe sau conțin dispoziții care reglementează alte aspecte, dispozițiile și efectele acestora nu sunt contrare prezentei anexe.

PUNCTUL XI

1. Acordurile interprofesionale menționate în anexa II partea II secțiunea A punctul 6 prevăd clauze de arbitraj.

2. În cazul în care acordurile interprofesionale la nivelul Uniunii, regional sau local prevăd dispoziții referitoare la aspecte care fac obiectul prezentului regulament sau conțin dispoziții care reglementează alte aspecte, dispozițiile și efectele acestora nu sunt contrare prezentei anexe.

3. Acordurile prevăzute la subpunctul 2 prevăd, în special:

(a) norme privind repartizarea între vânzătorii de sfeclă a cantităților de sfeclă pe care întreprinderea producătoare de zahăr decide să le achiziționeze anterior însămânțărilor, pentru fabricarea zahărului în limitele cotei;

(b) norme privind repartizarea menționată la punctul II subpunctul 4;

(c) grila de conversie prevăzută la punctul II subpunctul 2;

(d) norme privind alegerea și furnizarea semințelor din soiurile de sfeclă ce urmează să fie produse;

(e) conținutul minim de zahăr al sfeclei care urmează să fie livrată;

(f) o obligație de consultare între reprezentanții întreprinderii producătoare de zahăr și cei ai vânzătorilor de sfeclă înainte de stabilirea datei de începere a livrărilor de sfeclă;

(g) plata unor prime vânzătorilor de sfeclă pentru livrările anticipate sau tardive;

(h) indicații privind:

(i) partea de pulpă menționată la punctul VIII subpunctul 1 litera (b),

(ii) cheltuielile prevăzute la punctul VIII subpunctul 1 litera (c),

(iii) compensarea menționată la punctul VIII subpunctul 1 litera (d);

(i) ridicarea pulpei de către vânzătorul de sfeclă;

(j) fără a aduce atingere articolului 135, norme privind distribuirea între întreprinderea producătoare de zahăr și vânzătorul de sfeclă a eventualei diferențe dintre pragul de referință și prețul de vânzare efectiv al zahărului.

▼B

PUNCTUL XII

În cazul în care nu există acorduri interprofesionale care să menționeze modul de repartizare între vânzătorii de sfeclă a cantităților de sfeclă pe care întreprinderea producătoare de zahăr se oferă să le achiziționeze anterior însămânțărilor pentru fabricarea zahărului în limitele cotei, statul membru în cauză poate stabili el însuși normele de repartizare.

De asemenea, aceste norme pot acorda vânzătorilor de sfeclă care aprovizionează în mod tradițional cooperativele alte drepturi de livrare decât cele de care s-ar bucura dacă ar fi membri ai respectivelor cooperative.

▼B

ANEXA XII

COTE NAȚIONALE ȘI REGIONALE DE PRODUCȚIE A ZAHĂRULUI, A IZOGLUCOZEI ȘI A SIROPULUI DE INULINĂ MENȚIONATE LA ARTICOLUL 136

(în tone)

State membre sau regiuni (1)	Zahăr (2)	Izoglucoză (3)	Sirop de inulină (4)
Belgia	676 235,0	114 580,2	0
Bulgaria	0	89 198,0	
Republica Cehă	372 459,3		
Danemarca	372 383,0		
Germania	2 898 255,7	56 638,2	
Irlanda	0		
Grecia	158 702,0	0	
Spania	498 480,2	53 810,2	
Franța (metropolitană)	3 004 811,15		0
Departamentele franceze de peste mări	432 220,05		
Croația	192 877,0		
Italia	508 379,0	32 492,5	
Letonia	0		
Lituania	90 252,0		
Ungaria	105 420,0	250 265,8	
Țările de Jos	804 888,0	0	0
Austria	351 027,4		
Polonia	1 405 608,1	42 861,4	
Portugalia (continentală)	0	12 500,0	
Regiunea autonomă Azore	9 953,0		
România	104 688,8	0	
Slovenia	0		
Slovacia	112 319,5	68 094,5	
Finlanda	80 999,0	0	
Suedia	293 186,0		
Regatul Unit	1 056 474,0	0	
TOTAL	13 529 618,2	720 440,8	0

▼B

ANEXA XIII

NORME DETALIATE PRIVIND TRANSFERUL DE COTE DE ZAHĂR SAU DE IZOGLUCOZĂ ÎN CONFORMITATE CU ARTICOLUL 138

PUNCTUL I

În sensul prezentei anexe:

(a) „fuziune de întreprinderi” înseamnă reunirea într-o întreprindere unică a două sau mai multe întreprinderi;

(b) „înstrăinarea unei întreprinderi” înseamnă transferarea sau absorbția patrimoniului unei întreprinderi beneficiare de cote, în beneficiul uneia sau mai multor întreprinderi;

(c) „înstrăinarea unei fabrici” înseamnă transferarea proprietății unei unități tehnice cu toate instalațiile necesare fabricării produsului în cauză uneia sau mai multor întreprinderi, antrenând absorbția parțială sau totală a producției întreprinderii care își transferă proprietatea;

(d) „închirierea unei fabrici” înseamnă contractul de închiriere al unei unități tehnice cu toate instalațiile necesare fabricării zahărului, în vederea exploatării sale, încheiat pe o durată de cel puțin trei ani de comercializare consecutivi, pe care părțile se angajează să nu îl rezilieze înainte de finele celui de-al treilea an de comercializare, cu o întreprindere stabilită în același stat membru unde este localizată și fabrica în cauză dacă, după ce contractul de închiriere intră în vigoare, întreprinderea care ia în chirie fabrica poate fi considerată, în ceea ce privește întreaga sa producție, ca o întreprindere care produce numai de zahăr.

PUNCTUL II

1. Fără a aduce atingere subpunctului 2, în caz de fuziune sau de înstrăinare a întreprinderilor producătoare de zahăr și în cazul înstrăinării fabricilor producătoare de zahăr, cotele sunt adaptate după cum urmează:

   (a) în cazul fuziunii unor întreprinderi producătoare de zahăr, statele membre atribuie întreprinderii rezultate din fuziune o cotă egală cu suma cotelor atribuite anterior fuziunii întreprinderilor producătoare de zahăr în cauză;

   (b) în cazul înstrăinării unei întreprinderi producătoare de zahăr, statul membru atribuie pentru producția de zahăr întreprinderii beneficiare cota întreprinderii înstrăinate sau, dacă sunt mai multe întreprinderi beneficiare, atribuirea se face proporțional cu volumul producției de zahăr absorbit de fiecare dintre ele;

   (c) în cazul înstrăinării unei fabrici de zahăr, statul membru diminuează cota întreprinderii care transferă proprietatea fabricii și mărește cu aceeași cantitate cota întreprinderii sau întreprinderilor producătoare de zahăr care cumpără fabrica, proporțional cu producția absorbită.

2. Dacă o parte a producătorilor de sfeclă de zahăr sau de trestie de zahăr direct afectați de una dintre operațiunile menționate la subpunctul 1 își manifestă expres voința de a livra sfecla sau trestia de zahăr unei întreprinderi producătoare de zahăr care nu a făcut parte din aceste operațiuni, statul membru poate efectua atribuirea în funcție de cantitatea de producție absorbită de întreprinderea către care aceștia intenționează să își livreze sfecla sau trestia de zahăr.

3. În cazul încetării activității, în alte condiții decât cele menționate la subpunctul 1:

   (a) a unei întreprinderi producătoare de zahăr,

   (b) a uneia sau a mai multor fabrici ale unei întreprinderi producătoare de zahăr,

▼B

statul membru poate atribui partea din cote afectată de această încetare a activității uneia sau mai multor întreprinderi producătoare de zahăr.

De asemenea, în cazul menționat la primul paragraf litera (b), dacă o parte din producătorii în cauză își manifestă expres voința de a-și livra sfecla sau trestia de zahăr unei anumite întreprinderi producătoare de zahăr, statul membru poate atribui partea de cote corespondente acestei sfecle sau trestii de zahăr întreprinderii căreia îi este destinată livrarea produselor.

4. În cazul în care se recurge la derogarea menționată la articolul 127 alineatul (5), statul membru în cauză poate cere producătorilor de sfeclă de zahăr și întreprinderilor producătoare de zahăr vizați de respectiva derogare să prevadă în acordurile lor interprofesionale clauze speciale în vederea aplicării de către statul membru a dispozițiilor de la subpunctele 2 și 3 din prezentul punct.

5. În caz de închiriere a unei fabrici care aparține unei întreprinderi producătoare de zahăr, statul membru poate diminua cota întreprinderii care oferă această fabrică pentru închiriere și poate atribui partea cu care s-a diminuat cota întreprinderii care închiriază fabrica pentru a produce zahăr.

În cazul în care contractul de închiriere este reziliat în perioada de trei ani de comercializare menționată la punctul I litera (d), adaptarea cotei în temeiul primului paragraf de la prezentul punct este anulată retroactiv de către statul membru de la data la care contractul de închiriere a intrat în vigoare. Cu toate acestea, în cazul în care contractul încetează din motive de forță majoră, statul membru nu este obligat să anuleze adaptarea.

6. În cazul în care o întreprindere producătoare de zahăr nu mai este în măsură să asigure respectarea obligațiilor sale care decurg din legislația Uniunii față de producătorii de sfeclă sau de trestie de zahăr în cauză și această situație a fost constatată de către autoritățile competente ale statului membru respectiv, acesta poate atribui, pentru unul sau mai mulți ani de comercializare, partea de cote în cauză uneia sau mai multor întreprinderi producătoare de zahăr proporțional cu volumul de producție absorbit.

(7) În cazul în care un stat membru atribuie unei întreprinderi producătoare de zahăr garanții de preț și de desfacere pentru procesarea sfeclei de zahăr în alcool etilic, statul membru respectiv poate atribui, în acord cu întreprinderea și cu producătorii de sfeclă în cauză, pentru unul sau mai mulți ani de comercializare, toate cotele sau o parte din cotele producției de zahăr uneia sau mai multor întreprinderi.

PUNCTUL III

În caz de fuziune sau de înstrăinare a unor întreprinderi producătoare de izoglucoză sau de înstrăinare a unei fabrici producătoare de izoglucoză, statul membru poate atribui cotele în cauză pentru producerea de izoglucoză uneia sau mai multor întreprinderi, indiferent de faptul dacă acestea beneficiază sau nu de cote de producție.

PUNCTUL IV

Măsurile luate în temeiul punctelor II și III pot să fie aplicate doar în cazul în care sunt îndeplinite condițiile următoare:

(a) sunt luate în considerare interesele fiecărei părți implicate;

(b) statul membru în cauză consideră că acestea ar putea să amelioreze structura sectoarelor de producție a sfeclei sau a trestiei de zahăr și de producție a zahărului;

(c) se referă la întreprinderi stabilite pe teritoriul pentru care cota se stabilește în anexa XII.

▼B

PUNCTUL V

În cazul în care fuziunea sau înstrăinarea intervine între 1 octombrie și 30 aprilie din anul următor, măsurile menționate în punctele II și III produc efecte în anul de comercializare în curs.

În cazul în care fuziunea sau înstrăinarea intervine între 1 mai și 30 septembrie în același an, măsurile menționate în punctele II și III produc efecte în anul de comercializare următor.

PUNCTUL VI

În cazul aplicării punctelor II și III, statele membre comunică Comisiei cotele modificate, în termen de cel mult 15 zile de la expirarea termenelor menționate în punctul V.

▼B

ANEXA XIV

TABEL DE CORESPONDENȚĂ MENȚIONAT LA ARTICOLUL 230

Regulamentul (CE) nr. 1234/2007	Prezentul regulament	Regulamentul (UE) nr. 1306/2013
Articolul 1	Articolul 1	—
Articolul 2 alineatul (1)	Articolul 3 alineatele (1) și (2)	—
Articolul 2 alineatul (2) literele (a) și (b)	—	—
Articolul 2 alineatul (2) litera (c)	Articolul 15 alineatul (1) litera (a)	—
Articolul 3	Articolul 6	—
Articolul 4	—	—
Articolul 5 primul paragraf	—	—
Articolul 5 al doilea paragraf, prima parte	Articolul 3 alineatul (4)	—
Articolul 5 al doilea paragraf partea a doua	—	—
Articolul 5 al treilea paragraf	Articolul 5 litera (a)	—
Articolul 6	—	—
Articolul 7	Articolul 9	—
Articolul 8	Articolul 7	—
Articolul 9	Articolul 126	—
Articolul 10	Articolul 11	—
Articolul 11	Articolul 12	—
Articolul 12	Articolul 13	—
Articolul 13	Articolul 14 ([1])	—
Articolul 14 (eliminat)	—	—
Articolul 15 (eliminat)	—	—
Articolul 16 (eliminat)	—	—
Articolul 17 (eliminat)	—	—
Articolul 18 alineatele (1) - (4)	Articolul 15 alineatul (2) ([1])	—
Articolul 18 alineatul (5)	—	—
Articolul 19 (eliminat)	—	—
Articolul 20 (eliminat)	—	—
Articolul 21 (eliminat)	—	—
Articolul 22 (eliminat)	—	—
Articolul 23 (eliminat)	—	—

▼B

Regulamentul (CE) nr. 1234/2007	Prezentul regulament	Regulamentul (UE) nr. 1306/2013
Articolul 24 (eliminat)	—	—
Articolul 25	Articolul 16 alineatul (1)	—
Articolul 26	—	—
Articolul 27	—	—
Articolul 28	—	—
Articolul 29	—	—
Articolul 30 (eliminat)	—	—
Articolul 31	Articolul 17	—
Articolul 32	—	—
Articolul 33	[Articolul 18]	—
Articolul 34	[Articolul 18]	—
Articolul 35 (eliminat)	—	—
Articolul 36 (eliminat)	—	—
Articolul 37	[Articolul 18]	—
Articolul 38	[Articolul 18]	—
Articolul 39	[Articolul 19(3)]	—
Articolul 40	[Articolul 19 alineatul (5) litera (a) și articolul 20 litera (o) punctul (iii)]	—
Articolul 41	—	—
Articolul 42 alineatul (1)	Articolul 10	—
Articolul 42 alineatul (2)	Articolul 20 litera (u)	—
Articolul 43 literele (a) - (f), (i), (j) și (l)	Articolele 19 și 20	—
Articolul 43 literele (g), (h) și (k)	—	—
Articolul 44	Articolul 220 alineatul (1) litera (a) și alineatele (2) și (3)	—
Articolul 45	Articolul 220 alineatul (1) litera (b) și alineatele (2) și (3)	—
Articolul 46 alineatul (1)	Articolul 220 alineatul (5)	—
Articolul 46 alineatul (2)	Articolul 220 alineatul (6)	—
Articolul 47	Articolul 219	—
Articolul 48	Articolul 219	—
Articolul 49	Articolul 135 ([1])	—
Articolul 50	Articolele 125 și 127	—

▼B

Regulamentul (CE) nr. 1234/2007	Prezentul regulament	Regulamentul (UE) nr. 1306/2013
Articolul 51	Articolul 128 ([1])	—
Articolul 52	Articolul 130	—
Articolul 52a	—	—
Articolul 53 litera (a)	Articolul 132 litera (c)	—
Articolul 53 litera (b)	Articolul 130 alineatul (2)	—
Articolul 53 litera (c)	Articolul 130 alineatul (6)	—
Articolul 54	Articolul 166	—
Articolul 55	— ([2])	—
Articolul 56	Articolul 136	—
Articolul 57	Articolul 137	—
Articolul 58	—	—
Articolul 59	—	—
Articolul 60	Articolul 138	—
Articolul 61	Articolul 139	—
Articolul 62	Articolul 140	—
Articolul 63	Articolul 141	—
Articolul 64 alineatul (1)	Articolul 142 alineatul (1)	—
Articolul 64 alineatele (2) și (3)	Articolul 142 alineatul (2) ([1])	—
Articolul 65	— ([2])	—

▼C2

Articolul 66	— ([2])	—
Articolul 67	— ([2])	—
Articolul 68	— ([2])	—
Articolul 69	— ([2])	—
Articolul 70	— ([2])	—
Articolul 71	— ([2])	—
Articolul 72	— ([2])	—
Articolul 73	— ([2])	—
Articolul 74	— ([2])	—
Articolul 75	— ([2])	—
Articolul 76	— ([2])	—
Articolul 77	— ([2])	—

▼C2

Regulamentul (CE) nr. 1234/2007	Prezentul regulament	Regulamentul (UE) nr. 1306/2013
Articolul 78	— (2)	—
Articolul 79	— (2)	—
Articolul 80	— (2)	—
Articolul 81	— (2)	—
Articolul 82	— (2)	—
Articolul 83	— (2)	—
Articolul 84	— (2)	—
Articolul 85	În ceea ce privește laptele: — (2) În ceea ce privește celelalte sectoare:	—
Articolul 85 litera (a)	Articolul 143 alineatul (1) și articolul 144 litera (a)	—
Articolul 85 litera (b)	Articolul 144 litera (j)	—
Articolul 85 litera (c)	Articolul 144 litera (i)	—
Articolul 85 litera (d)	—	—

▼B

Articolul 85a	— (1)	—
Articolul 85b	— (1)	—
Articolul 85c	— (1)	—
Articolul 85d	— (1)	—
Articolul 85e	— (1)	—
Articolul 85f	— (1)	—
Articolul 85g	— (1)	—
Articolul 85h	— (1)	—
Articolul 85i	— (1)	—
Articolul 85j	— (1)	—
Articolul 85k	— (1)	—
Articolul 85l	— (1)	—
Articolul 85m	— (1)	—
Articolul 85n	— (1)	—
Articolul 85o	—	—
Articolul 85p	—	—
Articolul 85q	—	—
Articolul 85r	—	—
Articolul 85s	—	—

▼B

Regulamentul (CE) nr. 1234/2007	Prezentul regulament	Regulamentul (UE) nr. 1306/2013
Articolul 85t	—	—
Articolul 85u	—	—
Articolul 85v	—	—
Articolul 85w	—	—
Articolul 85x	—	—
Articolul 86 (eliminat)	—	—
Articolul 87 (eliminat)	—	—
Articolul 88 (eliminat)	—	—
Articolul 89 (eliminat)	—	—
Articolul 90 (eliminat)	—	—
Articolul 91	—	—
Articolul 92	—	—
Articolul 93	—	—
Articolul 94	—	—
Articolul 94a	—	—
Articolul 95	—	—
Articolul 95a	—	—
Articolul 96 (eliminat)	—	—
Articolul 97	Articolul 129 ([1])	—
Articolul 98	— ([1])	—
Articolul 99	—	—
Articolul 100	—	—
Articolul 101 (eliminat)	—	—
Articolul 102	Articolul 26 ([1])	—
Articolul 102 alineatul (2)	Articolul 217	—
Articolul 102a	Articolul 58	—
Articolul 103	Articolele 29, 30 și 31	—
Articolul 103a	—	—
Articolul 103b	Articolul 32	—
Articolul 103c	Articolul 33	—
Articolul 103d	Articolul 34	—
Articolul 103e	Articolul 35	—
Articolul 103f	Articolul 36	—

▼B

Regulamentul (CE) nr. 1234/2007	Prezentul regulament	Regulamentul (UE) nr. 1306/2013
▼C2		
Articolul 103g	Articolul 33 alineatul (1), articolul 37 litera (a) și articolul 38 litera (b)	—
▼B		
Articolul 103ga	Articolul 23	—
Articolul 103ga alineatul (7)	Articolul 217	—
Articolul 103h literele (a) - (e)	Articolele 37 și 38	—
Articolul 103h litera (f)	Articolele 24 și 25	—
Articolul 103i	Articolul 39	—
Articolul 103j	Articolul 40	—
Articolul 103k	Articolul 41	—
Articolul 103l	Articolul 42	—
Articolul 103m	Articolul 43	—
Articolul 103n	Articolul 44	—
Articolul 103n alineatul (4)	Articolul 212	—
Articolul 103o	—	—
Articolul 103p	Articolul 45	—
Articolul 103q	Articolul 46	—
Articolul 103r	Articolul 47	—
Articolul 103s	Articolul 48	—
Articolul 103t	Articolul 49	—
Articolul 103u alineatul (1) litera (a)	Articolul 50	—
Articolul 103u alineatul (1) litera (b)	Articolul 51	—
Articolul 103u alineatele (2) - (5)	Articolul 52	—
Articolul 103v	Articolul 50	—
Articolul 103w	—	—
Articolul 103x	—	—
Articolul 103y	—	—
Articolul 103z	—	—
Articolul 103za	Articolele 53 și 54	—
Articolul 104	—	—
Articolul 105 alineatul (1)	Articolul 55 alineatul (1)	—
Articolul 105 alineatul (2)	Articolul 215	—
Articolul 106	Articolul 55 alineatul (4)	—
Articolul 107	Articolul 55 alineatul (3)	—
Articolul 108 alineatul (1)	Articolul 55 alineatul (2)	—
Articolul 108 alineatul (2)	—	—

▼B

Regulamentul (CE) nr. 1234/2007	Prezentul regulament	Regulamentul (UE) nr. 1306/2013
Articolul 109 prima teză	Articolul 55 alineatul (1) ultima teză	—
Articolul 110	Articolele 56 și 57	—
Articolul 111	—	—
Articolul 112	—	—
Articolul 113 alineatul (1)	Articolul 75 alineatul (1) literele (a) - (e) și alineatul (2)	—
Articolul 113 alineatul (2)	Articolul 75 alineatul (5)	—
Articolul 113 alineatul (3) primul paragraf	Articolul 74	—
Articolul 113 alineatul (3) al doilea paragraf	—	Articolul 89
Articolul 113a alineatele (1) - (3)	Articolul 76	—
▼C2		
Articolul 113a alineatul (4)	— (2)	—
Articolul 113b	Articolul 78	—
▼B		
Articolul 113c	Articolul 167	—
Articolul 113d alineatul (1) primul paragraf	Articolul 78 alineatele (1) și (2)	—
Articolul 113d(1) al doilea paragraf	Anexa VII partea II punctul 1	—
Articolul 113d alineatul (2)	Articolul 78 alineatul (3)	—
Articolul 113d alineatul (3)	Articolul 82	—
▼C2		
Articolul 114	Articolul 78 alineatul (1) (2)	—
Articolul 115	Articolul 78 alineatul (1), articolul 75 alineatul (1) litera (h) (2)	—
Articolul 116	Articolul 78 alineatul (1), articolul 75 alineatul (1) literele (f) și (g) (2)	—
▼B		
Articolul 117	Articolul 77	—
Articolul 118	Articolul 78(1)	—
Articolul 118a	Articolul 92	—
Articolul 118b	Articolul 93	—
Articolul 118c	Articolul 94	—
Articolul 118d alineatul (1)	Articolul 94 alineatul (3)	—
Articolul 118d alineatele (2) și (3)	[Articolul 109 alineatul (3)]	—
Articolul 118e	Articolul 95	—
Articolul 118f	Articolul 96	—
Articolul 118g	Articolul 97	—
Articolul 118h	Articolul 98	—
Articolul 118i	Articolul 99	—

▼B

Regulamentul (CE) nr. 1234/2007	Prezentul regulament	Regulamentul (UE) nr. 1306/2013
Articolul 118j	Articolul 100	—
Articolul 118k	Articolul 101	—
Articolul 118l	Articolul 102	—
Articolul 118m	Articolul 103	—
Articolul 118n	Articolul 104	—
▼C2		
Articolul 118o	—	Articolul 90 alineatul (2)
Articolul 118p	—	Articolul 90 alineatul (3)
▼B		
Articolul 118q	Articolul 105	—
Articolul 118r	Articolul 106	—
Articolul 118s	Articolul 107	—
Articolul 118t	Articolul 108	—
Articolul 118u	Articolul 112	—
Articolul 118v	Articolul 113	—
Articolul 118w	Articolul 117	—
Articolul 118x	Articolul 118	—
Articolul 118y	Articolul 119	—
Articolul 118z	Articolul 120	—
Articolul 118za	Articolul 121	—
Articolul 118zb	—	—
Articolul 119	—	—
Articolul 120	—	—
Articolul 120a	Articolul 81	—
Articolul 120b	—	—
Articolul 120c	Articolul 80	—
Articolul 120d primul paragraf	Articolul 83 alineatul (2)	—
Articolul 120d al doilea paragraf	[Articolul 223]	—
Articolul 120e alineatul (1)	Articolul 75 alineatele (3) și (4)	—
Articolul 120e alineatul (2)	Articolul 83 alineatele (3) și (4)	—
Articolul 120f	Articolul 80 alineatul (3)	—
Articolul 120g	Articolul 80 alineatul (5) și articolul 91 litera (c)	—
Articolul 121 litera (a) punctul (i)	Articolul 75 alineatul (2)	—
Articolul 121 litera (a) punctul (ii)	Articolul 75 alineatul (3)	—
Articolul 121 litera (a) punctul (iii)	Articolul 89	—

▼B

Regulamentul (CE) nr. 1234/2007	Prezentul regulament	Regulamentul (UE) nr. 1306/2013
Articolul 121 litera (a) punctul (iv)	Articolul 75 alineatul (2) și articolul 91 litera (b)	—
Articolul 121 litera (b)	Articolul 91 litera (a) și articolul 78 alineatul (3)	—
Articolul 121 litera (c) punctul (i)	Articolul 91 litera (a)	—
Articolul 121 litera (c) punctele (ii) și (iii)	Articolul 91 litera (d)	—
Articolul 121 litera (c) punctul (iv)	[Articolul 223]	—
Articolul 121 litera (d) punctul (i)	Articolul 78 alineatul (1)	—
Articolul 121 litera (d) punctele (ii) - (v) și (vii)	Articolul 75 alineatele (2) și (3)	—
Articolul 121 litera (d) punctul (vi)	Articolul 89	—
Articolul 121 litera (e) punctul (i)	Articolul 78 alineatul (1)	—
Articolul 121 litera (e) punctele (ii) - (v) și (vii)	Articolul 75 alineatele (2) și (3)	—
Articolul 121 litera (e) punctul (vi)	Articolul 75 alineatul (2)	—
Articolul 121 litera (f) punctul (i)	Articolul 78 alineatul (1)	—
Articolul 121 litera (f) punctele (ii), (iii) și (v)	Articolul 75 alineatul (3)	—
Articolul 121 litera (f) punctele (iv) și (vii)	Articolul 91 litera (g)	—
Articolul 121 litera (f) punctul (vi)	[Articolul 223]	—
Articolul 121 litera (g)	Articolul 75 alineatul (3)	—
Articolul 121 litera (h)	Articolul 91 litera (d)	—
Articolul 121 litera (i)	—	—
Articolul 121 litera (j) punctul (i)	Articolul 75 alineatul (3)	—
Articolul 121 litera (j) punctul (ii)	Articolul 91 litera (d)	
Articolul 121 litera (k)	Articolul 122	—
Articolul 121 litera (l)	Articolele 114, 115 și 116	—
Articolul 121 litera (m)	Articolul 122	—
Articolul 121 al doilea paragraf	Articolul 78 alineatul (3)	—
Articolul 121 al treilea paragraf	Articolul 75 alineatele (3) și (4)	—
Articolul 121, al patrulea paragraf, literele (a) - (f)	Articolul 75 alineatul (3)	—
Articolul 121 al patrulea paragraf litera (g)	Articolul 75 alineatul (3) litera (m)	—
Articolul 121 al patrulea paragraf litera (h)	Articolul 80 alineatul (4)	—

▼B

Regulamentul (CE) nr. 1234/2007	Prezentul regulament	Regulamentul (UE) nr. 1306/2013
▼C2		
Articolul 122	Articolele 152 și 160	—
▼B		
Articolul 123	Articolul 157	—
Articolul 124	—	—
Articolul 125	—	—
▼C2		
Articolul 125a	Articolele 153 și 160	—
▼B		
Articolul 125b	Articolul 154	—
Articolul 125c	Articolul 156	—
Articolul 125d	Articolul 155	—
Articolul 125e	—	—
Articolul 125f	Articolul 164	—
Articolul 125g	Articolul 164 alineatul (6)	—
Articolul 125h	Articolul 175(d)	—
Articolul 125i	Articolul 165	—
Articolul 125j	Articolul 164	—
Articolul 125k	Articolul 158	—
Articolul 125l	Articolul 164	—
Articolul 125m	Articolul 164 alineatul (6) [și articolul 175 litera (d)]	—
Articolul 125n	Articolul 165	—
Articolul 125o	Articolele 154 și 158	—
Articolul 126	Articolul 165	—
Articolul 126a alineatele (1), (3) și (4)	Articolul 161	—
Articolul 126a alineatul (2)	Articolul 156 alineatul (2)	
▼C2		
Articolul 126b	Articolul 163	—
▼B		
Articolul 126c	Articolul 149	—
Articolul 126d	Articolul 150	—
Articolul 126e	Articolul 173 alineatul (2) și articolul 174 alineatul (2)	—
Articolul 127	Articolul 173	—
Articolul 128	—	—
Articolul 129	—	—
Articolul 130	Articolul 176 alineatul (1)	—
Articolul 131	Articolul 176 alineatul (2)	—
Articolul 132	Articolul 176 alineatul (3)	—
Articolul 133	[Articolul 177 alineatul (2) litera (e)]	—

▼B

Regulamentul (CE) nr. 1234/2007	Prezentul regulament	Regulamentul (UE) nr. 1306/2013
Articolul 133a alineatul (1)	Articolul 181	—
Articolul 133a alineatul (2)	Articolul 191	—
Articolul 134	Articolele 177 și 178	—
Articolul 135	—	—
Articolul 136	[Articolul 180]	—
Articolul 137	[Articolul 180]	—
Articolul 138	[Articolul 180]	—
Articolul 139	[Articolul 180]	—
Articolul 140	[Articolul 180]	—
Articolul 140a	Articolul 181	—
Articolul 141	Articolul 182	—
Articolul 142	Articolul 193	—
Articolul 143	Articolul 180	—
Articolul 144	Articolul 184	—
Articolul 145	Articolul 187 litera (a)	—
Articolul 146 alineatul (1)	—	—
Articolul 146 alineatul (2)	Articolul 185	—
Articolul 147	—	—
Articolul 148	Articolul 187	—
Articolul 149	[Articolul 180]	—
Articolul 150	[Articolul 180]	—
Articolul 151	[Articolul 180]	—
Articolul 152	[Articolul 180]	—
Articolul 153	Articolul 192	—
Articolul 154	—	—
Articolul 155	—	—
Articolul 156	Articolul 192 alineatul (5)	—
Articolul 157	Articolul 189	—
Articolul 158	Articolul 190	—
Articolul 158a	Articolul 90	—
Articolul 159	Articolul 194	—
Articolul 160	Articolul 195	—
Articolul 161	Articolele 176, 177, 178 și 179	—

▼B

Regulamentul (CE) nr. 1234/2007	Prezentul regulament	Regulamentul (UE) nr. 1306/2013
Articolul 162	Articolul 196	—
Articolul 163	Articolul 197	—
Articolul 164 alineatul (1)	Articolul 198 alineatul (1)	—
Articolul 164 alineatele (2)-(4)	Articolul 198 alineatul (2) [1]	—
Articolul 165	— [1]	—
Articolul 166	— [1]	—
Articolul 167	Articolul 199	—
Articolul 168	Articolul 200	—
Articolul 169	Articolul 201	—
Articolul 170	Articolele 202 și 203	—
Articolul 171	Articolul 184	—
Articolul 172	[Articolul 186 alineatul (2)]	—
Articolul 173	—	—
Articolul 174	Articolul 205	—
Articolul 175	Articolul 206	—
Articolul 176	Articolul 209	—
Articolul 176a	Articolul 210	—
Articolul 177	Articolul 210	—
Articolul 177a	Articolul 210	—
Articolul 178	Articolul 164	—
Articolul 179	Articolul 210 alineatul (7)	—
Articolul 180	Articolul 211	—
Articolul 181	Articolul 211	—
Articolul 182 alineatul (1)	Articolul 213	—
Articolul 182 alineatul (2)	—	—
Articolul 182 alineatul (3) al treilea paragraf	Articolul 214	—
Articolul 182 alineatul (3) primul, al doilea și al patrulea paragraf	—	—
Articolul 182 alineatele (4)-(7)	—	—
Articolul 182a	Articolul 216	—
Articolul 183	—	—
Articolul 184 alineatul (1)	—	—
Articolul 184 alineatul (2)	Articolul 225 litera (a)	—
Articolul 184 alineatele (3)-(8)	—	—

▼B

Regulamentul (CE) nr. 1234/2007	Prezentul regulament	Regulamentul (UE) nr. 1306/2013
Articolul 184 alineatul (9)	Articolul 225 litera (b)	—
Articolul 185	—	—
Articolul 185a	Articolul 145	—
Articolul 185b	Articolul 223	—
Articolul 185c	Articolul 147	—
Articolul 185d	Articolul 146	—
Articolul 185e	Articolul 151	—
Articolul 185f	Articolul 148	—
Articolul 186	Articolul 219	—
Articolul 187	Articolul 219	—
Articolul 188	Articolul 219	—
Articolul 188a alineatele (1) și (2)	— [1]	—
Articolul 188a alineatele (3) și (4)	—	—
Articolul 188a alineatele (5)-(7)	[Articolul 223]	—
Articolul 189	[Articolul 223]	—
Articolul 190	—	—
Articolul 190a	—	—
Articolul 191	Articolul 221	—
Articolul 192	Articolul 223	—
Articolul 193	—	—
Articolul 194	—	Articolele 62 și 64
Articolul 194a	—	Articolul 61
Articolul 195	Articolul 229	—
Articolul 196	—	—
Articolul 196a	Articolul 227	—
Articolul 196b	Articolul 229	—
Articolul 197	—	—
Articolul 198	—	—
Articolul 199	—	—
Articolul 200	—	—
Articolul 201	Articolul 230 alineatele (1) și (3)	—
Articolul 202	Articolul 230 alineatul (2)	—
Articolul 203	—	—

▼B

Regulamentul (CE) nr. 1234/2007	Prezentul regulament	Regulamentul (UE) nr. 1306/2013
Articolul 203a	Articolul 231	—
Articolul 203b	Articolul 231	—
Articolul 204	Articolul 232	—
Anexa I	Anexa I (părțile I-XX, XXIV/1)	—
Anexa II	Anexa I (părțile XXI-XXIII)	—
Anexa III	Anexa II	—
Anexa IV	Anexa III	—
Anexa V	Anexa IV	—
Anexa VI	Anexa XII	—
Anexa VII	—	—
Anexa VIIa	—	—
Anexa VIIb	—	—
Anexa VIIc	—	—
Anexa VIII	Anexa XIII	—
Anexa IX	— [1]	—
Anexa X	— [1]	—
Anexa Xa	—	—
Anexa Xb	Anexa VI	—
Anexa Xc	—	—
Anexa Xd	—	—
Anexa Xe	—	—
Anexa XI	—	—
Anexa XIa	Anexa VII partea I	—
Anexa XIb	Anexa VII partea II	—
Anexa XII	Anexa VII partea III	—
Anexa XIII	Anexa VII partea IV	—
▼C2		
Anexa XIV.A punctele I, II și III	Anexa VII partea VI	—
Anexa XIV.A punctul IV	Articolul 89	—
▼B		
Anexa XIV.B	Anexa VII partea V	—

▼B

Regulamentul (CE) nr. 1234/2007	Prezentul regulament	Regulamentul (UE) nr. 1306/2013
Anexa XIV.C	Articolul 75 alineatele (2) și (3) ([1])	—
Anexa XV	Anexa VII partea VII	—
Anexa XVa	Anexa VIII partea I	—
Anexa XVb	Anexa VIII partea II	—
Anexa XVI	Anexa VII partea VIII	—
Anexa XVIa	[Articolul 173 alineatul (1) punctul (i)]	—
Anexa XVII	[Articolul 180]	—
Anexa XVIII	[Articolul 180]	—
Anexa XIX	—	—
Anexa XX	—	—
Anexa XXI	—	—
Anexa XXII	Anexa XIV	—

([1]) ►C2 A se vedea și Regulamentul (UE) nr. 1370/2013 al Consiliului din 16 decembrie 2013 privind măsuri pentru stabilirea anumitor ajutoare și restituții în legătură cu organizarea comună a piețelor produselor agricole (JO L 346, 20.12.2013, p. 12). ◄

([2]) A se vedea, cu toate acestea, articolul 230.